

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାନ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜାରିଗେ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ଦ ପାଠ୍ୟମଣିଷୋ ମୁଁ । ପୌର ବି ୨୦ ଜ ସନ୍ଦାର୍ଥୀଙ୍କାଳ ଜନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୭
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଜାବମାନୀ ଟ୍ୟୁଳ୍

କାଳମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାରକ
ର ଅଧୀନରେ ଆଜି ଅମ୍ବେମାନେ
କେବେଳେ ଦେଖ କଲେ ସୁଧା ନବ
ଦୁଇ ଉପାଧି ଅବଳମ୍ବନପୂର୍ବକ ନୃତ୍ୟ
ଏବଂ ନିଷେଷ କର ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ
ଚିନ୍ତାଧିନାକ ହେଉଥିବା । ଅଟିକା
ରୁ ଅଭିନମ କର ସଂପ୍ରଦାୟ ଦରମ
ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ଯଦିପିକି ଏହାର
ପାଇଁ ଏ ଦରମର ମଧ୍ୟରେ ତେବେବା
ର ଉତ୍ତର ସାଥକ ହୋଇଥିଛି
ପରମର ଅବଧି ଏହେତୁର କଲ
ତ ଯନ୍ତ୍ରେ ଅଧିକା ଯେତ୍ରମ୍ଭେ
ପଥେଲ ତାହା ଫଳ ହେବ ଅର୍ଥକୁ
ତାହାକୁ ସଂଖ୍ୟା ବୁଝି ହେବାନ୍ତିର
କଲେବୁର ବୁଝି ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯାଥାରାକର ମନ ବଜନ କରିବ ।
ହେଉ ପାଠ୍ୟମାନେ ଯେ ଏହାକୁ
ରେଖାପତ୍ରର କରିବାକୁ ଏଥିରୁ
ଧନ୍ୟକାରୀ ନ ହେଇ ଶାନ୍ତ ରହ ନ
ହେ ତୁପାତି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଯଥାଶାଖ ଅପଣା
ର୍ଥ କିମ୍ବାହ କର ଅନନ୍ତରେ ଶାନ୍ତ
କରିବା । ଅମ୍ବେମାନେ କୁକୁରଙ୍କ
କୁମେହରଙ୍କଠାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
ଯେ ଜୀବନରେ ପାଠ୍ୟମାନେ
ଜାନ ଦେଖ କରିବୁ ଓ ଯେତେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗମୟ ବା ପଦରେ ରହିଥିବାକୁ ସେ ଜହାନ୍
ରେ ଉତ୍ତର ଲାଭ କର ଉତ୍ତରାର ମୁଖୋହୁଳ
କରିବୁ ।

ଗନ୍ଧ ଶାହକାର ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସଭାର ଗୋ
ପିଏ ବିନେଷ ଅନ୍ଧବେଶର ଦେବାର ଥିଲ
ବୋଲି ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁପୁର୍ବ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କୁ
କାହାରଥିବା । ଉତ୍ତର ସବୁରେ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଯେ କଲାର ଗନ୍ଧ ଉତ୍ତରରେ ଅଗ୍ରମାହିଯି
ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଗନ୍ଧମେଣ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାଣ
ଭାସକର ଦେଇପ ଦୟା ଓ ପ୍ରକାବଶଳଗୁଡ଼ର
ପରିଚୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତର ନିର୍ମିତ ସବାଧାରା
ରାଜକ ପକ୍ଷର ମହାମାନ୍ୟ ସେହିରୁ ଅବସ୍ଥାରେ
ନିର୍ମିତ ନିର୍ମାଣକୁ ଓ ମାନ୍ୟକର ପରିଚାର
ପ୍ରମାଣ ଲେଖୁନ୍ତିରୁ ଗବର୍ନର୍କୁ ଧନ୍ୟକାର
ଦିଅଯାଉ । ସବାଧାରା ଏବୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ମେନ୍ତ୍ର ସନ୍ଦେଶକର କରିଥିବାର ଓ ଗବର୍ନ୍ରୀ
ମେଣ୍ଟ୍ରିମେଣ୍ଟର ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ତର ମୃଦୁ ହୋଇ
ଥିବାର ଏଥୁପୁର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟ ତୁପାତିରୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତର
ଜୀବନ ସଜ୍ଜର ମନରେ ବଜାପ୍ରଦେଶରୁରୁ
ମନ୍ୟଲୋକ ବାହୀକ ଅଛନ୍ତି ବୋଲିବାର ବାହୀ
କୁ ଅପର ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କାହୁ
ଏପାର ଅଭିନନ୍ଦପଦରେ ସମ୍ୟଲୋକ
ଅତି ଅଗ୍ରହପଦକ ଶ୍ଵାସର ଦୟକେ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରତିଅପ୍ତ ଶବ୍ଦ କରିଥିବାକୁ ସେ
ସବତ୍ତିନେଟ ଏକବିବତ୍ତିକ ସବବିଷ (ତେଷମ୍
କଲେବୁର ପ୍ରଦାନ) ଓ ସବତ୍ତିନେଟ ସ୍ଵତ୍ତି
ସାଥର କରିବାର (ପ୍ରୋଥଦାନର ଜତ ମୁନ୍
ଦିପ ପ୍ରତ୍ୟାମାନର କରିବାର) ଏ ଦାତାତ୍ୟାଜାଧାରୀ କରିବାର
ବେଳନ ସମାଜ କରିବାକୁ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଲେ
ପ୍ରତିକେଣ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ର ମନ୍ୟ କରିଥିବାକୁ ଅଭି
ପ୍ରଦାନ ଓ ଆଜନ କରିବାକୁ ନିର୍ମାଣଶୁଭ
କରିବାରମାତ୍ରେ ସମାନନ୍ଦପ୍ରଦାନ ଏଥିରୁ ପାଲନୋଗ
କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧି
ପ୍ରଦେଶ ର ଭାବ ସମସ୍ତଙ୍କ ବୈଷଣି କଲେ
ତାହା ଭାବରୁ ଦେବ ତାହା ଭାବରୁ ପରିବାର କରିବୁ
କରିବୁ କରିବୁ ହେବ । ସମ୍ଭାବ କରିବାର
ଜାତୀୟ ମାଧ୍ୟମର ଏବାକାର ବେଳନର
ଲେଖିଥିବାର ସ୍ଵତ୍ତି କରିବେ ସେ ଆଜନ ପ୍ରକାର
କରି ପ୍ରଦେଶର କରିବାରକୁ କରିବେ ଏବଂ
ଆଜନକରିବୁ ପ୍ରଦେଶ କରିବାରକୁ କରିବେ
ହାଥିବା । ଆଜନ ପ୍ରକାର କରିବେ କରିବାରକୁ
ମିଶ୍ରରଗରିବାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ କରିବେ
ମାନ ବାହାଦୁର ନୃତ୍ୟ ଦିଲବେଜନର ପଥ
ପାଇବେ ବୋଲି ହିନ୍ଦୁପ୍ରତିଅପ୍ତ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ।

ଗବର୍ନ୍ରମେଣ୍ଟ ଶୁକୁଆକେପାର ସର୍ବକରେ
ଗରପ୍ରାହରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲା
ଉତ୍ତରପର୍ବତୀରେ ଅବଶି ହୋଇଥିବା ସେ ଉତ୍ତର
ଦେଶର ମନ୍ୟମେଣ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ କରି

ପୋକ୍ରାନ ପ୍ରାୟ ଉହିଁର ବାବିବାର ଶମିତ
ଲୋକଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠା ଦେବାକୁ ପ୍ରସୂତ ଅଛନ୍ତି ।
ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ଲବଣ ପୋକ୍ରାନ ଦେଉଥିଲା
ସେହିଁ ପ୍ଲାନରେ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ପ୍ରସୂତ
କରିବା ପାଇଁ କେହି ପାଇଁର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର ପାଇ ପାଇବ ଓ ଲବଣକୁ ।-
କୁଠବାରମାନଙ୍କୁ ଯେଥର ପୁଲପଣୀରୀ ଇତ୍ୟାଦି
ଦେବାକୁ ହୁଅର ଶୁକ୍ଳ ସାମେ ମଧ୍ୟ ସେହି-
ନ୍ତିପ ଦେବାକୁ ହେବ ତେବେ ଚଲଇବର୍ଷ ପାଇ
ଏକପ୍ଲାନର ଗର୍ତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କୁଠବାର-
ଠାର ନ ନେଇ ଅପଣା ବାତର ଦେବାକୁ
ଶ୍ଵରାର କରିଥିଲାନ୍ତି । ଶୁକ୍ଳ ପ୍ରସୂତ ସକାମେ
ଯେତେ ଲବଣର ପ୍ରସ୍ତ୍ରାକଳ ହେବ ଉଚ୍ଛିପୀର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବିହି କର ନେବେ କାହିଁ ସୁଜଳିତ
ପୂର୍ବେ ଯେ ଆମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲାଂ ବି ବିଶ୍ଵ-
ରଷାହେବଳ ଲବଣକର ଅଧିକ ହେବୁ ଶୁକ୍ଳ-
ଅଧିକ ହୁଏ ହେବାର ମତ ଏଥର ବାବିଶ
ଅଟଇ ଦେବାକଥା ଯଥର୍ଥ ଥାଇର ।

ଅମ୍ବେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରଙ୍କ ଦୂଃଖର ସହି
ପାଠମାନକୁ ଜଣାଉଥିଲୁ ଯେ ଗତ ଷଷ୍ଠୀ
ଶୁଭିବାର ଦିନଦିନ ଧରି ଏଣ୍ ଶ୍ରୀ ଶହୁରେ
ବାବୁ ମୁକୁତ ପ୍ରଥାଦର୍ଶ ବାହାଦୁର ମାତ୍ରବ-
ଳକୁ ସମ୍ମରଣକର ସର୍ବରୋହଣ କଲେ । ଏ
ମହାପ୍ରତ୍ଯେକଗା ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ପ୍ରଥାନବଳି
ଥିଲେ ଓ ଅଳ୍ପକାଳ ଗଲାନବର୍ଷ ଡେଗା ଓ
ବଳକାରେ ସର୍ବକାଶ ବର୍ଣ୍ଣକରି ସୁଜ୍ଞାତାଲାଭ
ମାନକୁ ଏଣ୍ କୋଣାର୍କ ପ୍ରେକ୍ଷନ ଓ
ଧୀପୁରାହାଦୂର ପଦ ପାଇଥିଲେ ଓ ଏ ସବୁ
ପ୍ରାୟ ବ ୧୧ ବର୍ଷ ହେବାରିଲେ । ବାବୁଙ୍କର
ଦୟା ମହାକାମରେ ଥିଲ ଓ ବୟସ ପ୍ରାୟ
୨୦ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲ । ଏହାକି ମୁଦ୍ରାରେ
ଡେଗାକାଶୀ ବିଶେଷରେ ମହାକାମକାଶୀ ବାୟ-
ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଅନେକ କଷତି ହୋଇଥିଲା ବାରଣ
ବାବୁଙ୍କ ମୌଖିକ ପ୍ରଥାନର୍ଥମ୍ଭାବେ ଏହି ଥିଲ ଯେ
କେହି ଜୀବିତ ବିଧାରେ ରହିଲେ
ଜାହାଜ ବ୍ୟାକର୍ତ୍ତ ପଢ଼ୁନ ଥିଲ ଓ ସେ ଯେ-
ତେବେଳ ପଢ଼ିବାର ଶାଇଥାଏ ବାବୁ ଜାହାଜ
ମନୀ ବର୍ଜ ନ ଥିଲେ ଏପରି ମହାକାମ ମୁଲକେ
ଛେତରି କେତେ ବେଳେ ମାନକୁମାର ଦୀତର
ମେଲିଥିଲେ ଓ ଯେ କୌଣସି ସାମାଜିକ ବିଷ-
ସ୍ତ୍ରୀରେ ଦେବତା ହେଉଥିଲ କହିରେ ତେବେଳ
କିମ୍ବା ଦାନ ବିଚୁକ୍ରିଯାରେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଯାହା

ଶ୍ଵାଷର କରୁଥୁଲେ ତାହା ଉଚ୍ଛବଶାଳୀ ଦେଇ
ଥିଲେ । ଶାଳଠୁଲ କାହାକୁ ବହନ୍ତି ହେ ଜାଣି
ନ ଥିଲେ ବାସ୍ତବରେ କେମା ଇତ୍ୟାହ ଦେଖା
ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କ ଗରୁଧ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର
ବିଶେଷ ଅନୁକରଣୀୟ ଅଛି । ମୁକୁନ୍ଦପ୍ରମାଦ
ବାବୁଙ୍କର ଅତି ଗୋଟିଏ ସହିମଣ ଏହି ଧର
ଯେ କାହାର କୌଣସି ବିପଦର ବଥା ଶୁଣିଲେ
ତାହାର ପୂର୍ବପୁଣୀ ନ ହୋଇ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ରହସ୍ୟର
ନ ଥିଲେ ଓ ଏଥିରୀ ଆପଣା ଗାନ୍ଧାରିଙ୍କ
ଛୁଟକୁ ତାଙ୍କଲୁ କରି ଥିଲେ ଓ କପଦତ୍ତପୁ
କୋକର ଗାହାଯିରେ ମୟ ଉପର ଥିଲେ ।
ଏ ପ୍ରକାର ଲୋକର ମୁଣ୍ଡ ଯେ ଅଜନ୍ତୁ ଗୋ-
ବାବନ୍ତ ଅଛିଲୁ ଏଥିରେ ସଦେହ ବି ?

ଯାଜ୍ଞପତ୍ର

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସମାଦିବାତା ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ
ଜଗନ୍ନାଥସ୍ଵରୂପରେ ପୁଣି ଛାବଠାରାଗ ମାନ-
ସୁରକୁ ଉତ୍ସମ ସତ୍ତବଦୀାଟ ଥିଲା ଯେ ସେହି
ବାଟି ବଙ୍ଗଲା ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ପ୍ରତିର ଦେଶର
ଲୋକମାନେ ବୈଶରଣୀ ଶର୍ତ୍ତ କରିବାର ଅର୍ଥ-
ଅଳ୍ପ ଓ ଯାକଷୁର ଲଗର ଦେଇ ଅପରିବ୍ୟ
ଲୋକ କଟକ ଓ ଦୁରଗୋତ୍ରମଙ୍କ ମାହୁତଙ୍କ
ତୁଳି ସତ୍ତବର ପ୍ରାୟ ଅଧେ ଅର୍ଥାତ୍ ବଜୀଆର
ଗେଜଟି ନିରାଶ ତୁର୍ତ୍ତର ପାରଠାର ହୁଣାବର
ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଦିନମାଲାର ବାଟ ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ଅବା ଗାତ୍ର
ମନାବସ୍ତାରେ ଥିବାର ଜାକଘାଲଙ୍କ ଅବା ଗାତ୍ର
ଛକଡ଼ା ଦିବାର ଆଉ ସୁବିଧା ନାହିଁ । କମିଶୁର
ଓ କଲେକ୍ଟର ଯାହିଁ ବିମାନେ ଏ ବାଟର
ଦେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ବାଟ ଯାକଷୁର ତବିଜନର
ଖାରଚ ହୋଇ ଦିବରିଷ ତବିଜନର ଅନୁରତ
ହୋଇଥାର ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ କାଳେ
ଶୁର ଓ କଟକର ଲଲେକରମାନେ ଏ ବାଟର
ଉପଯୋଗିଳା ତୁରମୟପେ ଦୁଃଖଙ୍କମ କରିଥିବା
ପ୍ରତିଷେ କେହି ଜାହାର ସମ୍ମାର ବିଷୟରେ
ଚଢ଼ିବ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଲୋକପ୍ରାକେ ଅଟ-
ଶୟ କ୍ଲେଶ ପାରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଯେବେ ଏ ବାଟ
ମରମର ହୁଅର ହେବେ ତୁର୍ତ୍ତମ ନୋହିଲେ
ପାଇଥା ବଜାରଠାର ସମ୍ବଲମ ମେଲୁ ଯାକଷୁର
ସହରକୁ ଗୋଟିଏ କୁଦ୍ରମାଟ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍
ତୁରମ ହେବ । କଟକଠାର ବାଲେଶ୍ୱରଧର୍ଯ୍ୟକୁ
ଯାକଷୁର ବାଟେ ମଲେ ଜଗନ୍ନାଥସ୍ଵରୂପରେ
ପ୍ରତି ଏହି ଜାକଘାଲଙ୍କ ବାଙ୍ଗଲା
ମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସୁବିଧା ହେବ ଓ ଲୋକ

ସବୁତିକଳନର ସଦିରସ୍ତାନର ପହଞ୍ଚିରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ
ହେବ । ଏପ୍ରକାର ଫଳ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଅଛି
କିନ୍ତୁ ବାକିମାନେ କାହିଁବ ଥାଏ କହିପାତା
ମନୋମୋଗୀ ଦେଇ କାହାକୁ ବୁଝିବାର କଟିଲ
ଅଭିଏନ ଧନ୍ୟପ୍ରେରକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଯେ
ଏ ବାଟଟି ଶୌଭ୍ୟ ନମ୍ରତା ହେଉ ଓ ଅଣ୍ଟମାନେ
ମଧ୍ୟ ଭହିଁରେ ଆଜି ହେଉଥିବି ଯେ ଯେଷାଳେ
ଭାଙ୍ଗ ବାଟଟି ଏତେ ପ୍ରେସ୍ତିଜଳାୟ ଯେବୁକି
ତାହା ବାହିକମାସ୍ତ୍ରର ମହିକୁମାସ୍ତ୍ର ଶାନ୍ତ ଦେବାର
ଭାବର ଓ ଯେତେ ଭହିଁରେ ଅପରି ବା ଫଳମୁଖ
ଦେବାର ସମ୍ମାନା ଥାଏ ରେବେ କଲେଜଟିର
ପାଦେବ ବେଳିଷେଷଧନ୍ୟବ ଏ ବାଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କରିଦେଇ ପାରନ୍ତି ।

ଯେହି ଲାଟଗାରେବ କଣ କରିନାଲେ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେପ୍ତକଣ୍ଠ ଗହନ୍ତିର ସାଥେର
ଡେଇମା ହରାନ କର ଫେରିବା କହାନି
ଯ ହା ତାହାଠାର ଉପରଲିମ୍ବକ ପ୍ରତି ଅମ୍ବ-
ମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ ଓ ଜୋଡ଼କର କେବେ କିମ୍ବା
ଅମ୍ବମାନକର ବାକୀ ମାନେ ଯେ କହି କ
ବୋଲିବେ ସତର ଦେଇ ମାତ ଆମାମାନ
ମୂଳ୍ୟ ବହିଥିଲୁ ମୋ ସେ ପ୍ରତି ମାନୀ
ଉତ୍ତର ଦେବାର ମନ୍ଦ ଭାଷ୍ଟିକ ହେଲେ
ନାହିଁ । ଏଠାରେ ସେ ଯାହାବୁ ତେବେ କିମ୍ବା
ଓ ଯେତେ କଣ୍ଠ ଅବେଦନପଥ ଯେତ ଯାଏ
ଅଛିବୁ ସେଇବେଳେ ସେବନ୍ତିର ଧର ପରାନ
ହେବ ତେବେଳେ ପ୍ରଶର ପ୍ରକାର ହେବେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଧରୁଛ ଅମ୍ବମାନେ ଏହିମାନ
ଦୋଷିପାଇଁ ଯେ କେହି ଲାଗିଥିବେ ବାକୀ
ଶୁଣିବିଲୁ ବରବାରେ ଡକ୍ଟରାବୀ ଓ କେବେ
ଲାଙ୍କର ପରାନ୍ତର ହତମନ୍ତ୍ର କାହିଁଲି
ହୋଇଥିଲା । କେହି ଲାଗିଥିବେ ଅ ମାନ୍ୟବ
ର ମନ୍ଦର ଯେତନ୍ତୁ ସନ୍ଦର ପକ୍ଷିର ପାଦର
କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବମାନେ ମନ୍ଦ ତାହାକୁ ମନ୍ଦର
ପରିଚିତ ପାଇ ଅନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । କେବେ
ମାରେ ଏମନ୍ତ ପରା ବାଲେମୁଠାଳ ପରା
ହେଲୁ ତାହାମାନରେ ଯେ ତାହା ମାନ୍ୟବରେ
ଆବାବର ଯଥାଯୋଗ ଅଳ୍ପର୍ଥିତ ହେଲା
କୁଞ୍ଚିତ ମହାମାନା ଓ ତାହାକର ମହାମାନ
ଶ୍ରାନ୍ତ ପରିଚିତବାଠାରେ ଅଭିଷତ୍ ଦିଲା ଓ
ଜାଣାର ପରିଚିତ ଦେଇଥିଲୁ ଓ କିମ୍ବା
କିନ୍ତୁ ପରା ସମ୍ପଦ କେତେ ଲାଗିଥିଲେ ଅଖି
ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପୁଣ୍ଡ ନମସ୍କାରକ ଯେଉଁ ଏହି ଲେଖିଥିଲେ
ତାହା ବେଳୁ ତୁମାର ସ୍ଵର୍ଗ ଅପର । ଅମ୍ବୋ-
ମାନେ ଏମନ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ରଜତକୁ ଦେଖାଇ
ଦାର ଏ କାହାର ନୁହଇ ଯେ ଅମ୍ବୋମାନେ
କାହିଁମେଧାକଂଠ ଯାହା କିଛି ପାଇବାର
ଅଶ୍ଵ ଦର ତାହା ସବୁ ପାଇଅଛୁଁ ମାତ୍ର
ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କର ଅପଳ ବିଶ୍ୱାସ ଉହିର ପ୍ରଥାନ
କରିବା ଆପର ତାହା ଏହି ଯେ ଶମଳ ମହା-
ଦୀର୍ଘାକର କ୍ରମର୍ଥ ଯେ ତାହାଙ୍କର କର୍ମଗୁ-
ର୍ଭମାନେ ପୁଣ୍ୟର ଅବ୍ରଦ୍ଧମାନ ଅସେ ଦେଖି
ଦେଖାଇବା ସବୁ ସୁଜ୍ଞମତୀ ବୁଝି କରିବେ ଓ
ଦେହ କୁରିଦେଖି ସଫଳ ବିନ୍ଦୁ ହେଠି ଲାଗୁ-
ହେବ ଏଠାର ଅସେଥିଲେ । *

ଜୀବରାହ ପଦମେ ଲେଖିଲେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣର
ହାତେକ ଯେବେଳୁ ଥାମୁମାନିଙ୍କର ପରିଚି
ପାଇଥିବାକୁ ଅମ୍ବୁମାନେ ମୟ ଜାହାଙ୍କ ମହିତ୍ତର
ବ୍ୟାପକୁ ପାଇବୁ ପାଇବୁ ପାଇ ବନ୍ତ ଅନନ୍ତରେ
ଅଛି । ସବ ବ୍ୟାପରେ ମେହିଲଙ୍କର ଶୋଭିକ
ହେଲଙ୍କ ଘର ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଯେ ତାହା
ହାନ୍ତରାଧିକ ଯେବେଳେ ଅଭିନନ୍ଦନ ପଦମାଙ୍କ ଉତ୍ତର-
ନାହିଁ ଦେଖାଯାଇ ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛି ତାହା
ରେ ହେଲଙ୍କ କାହାଯୁ ଓ ପ୍ରତିବାୟର ଲୋକଙ୍କ
ହମାନାମୟ ଦେବବାର ବିଲକ୍ଷଣରୂପେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିବାକୁ । ମୁହଁମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଶାୟାର
ହାନ୍ତରକ ହମାନ ଦେବବାର ଅନୁବ୍ୟ କଲେ ଏ
କାହାଯୁ ପ୍ରାଚୀଯାକମାନଙ୍କ ବରକାରୀ ହୃଦୟର
ପ୍ରତିବାନ୍ତ କିମ୍ବର କୁଣ୍ଡ ଓ ବିଦ୍ୟାଧୂରେ
ମନୋଯୋଗ ଦେବବାର ବହିଲେ କେ କରୁଣେମେହୁ
ଅପରା ଅଥବା ନାନାକାଶ୍ୟ ଓ ଧର୍ମବଳମା
ପ୍ରତିବର୍ଷକୁ ହମାନର୍ଥ ଦେଖିବୁ ଏହି କଥା
ମେ ତାରିଖ ବା ଅପ୍ରକାଶିତରେ ବାରମାର
ଜହାନକି । ସବ ଶର୍ମିର ଆଉ ଶୋଭିକ
କୁଣ୍ଡ ଏହିଯେ ସେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚବଳ ବିଶାର
ଦିନେବେ କିମ୍ବର ବରଂ ଏଠା ଦେବମାନେ
ପ୍ରତିବାନ୍ତ ମେହୁ ଲାଭ କରନ୍ତି ଏହା ଜାହାଙ୍କର
ନାହିଁ ବାବନା ଓ କଟୁକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ସେ
ଯାଇ ଦେବବାର କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ
କିମ୍ବାନକୁ ଜାଇ ଶିଶ୍ରୀ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଦେଶିକା
ମହୁମା ଦେବବାର କିମ୍ବର ଲାଭ ନାହିଁ ମାତ୍ର
କାହାର କାହାର ବାବବଳୀଯୁବୁ ପଦମାନ ପାଇଁ
ପାଇଁ ପରମା ଦେବବା ଉଚିତ ତେବେ ତୁମାନେ
ମହେଶ୍ଵର ପରମାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେଲିବାରୁ

କହଣିଲମ୍ବ ପରିତଥାଗ ନ କର ଅଶ୍ୱନ କର-
ବେ ଜେବେ ସମୟରେ ସେ ଏଠା ଦୀର୍ଘମୁଖ ଲକ୍ଷ-
କାଳେଜ କର ଆରାନ୍ତି । ଫଳର ଯେଉଁ
ଲେଖନକୁ ଗବ୍ରନ୍ତ ଆପଣା ଅଧୀନ୍ୟ ସମସ୍ତ
ଜାତୀୟ ଓ ସମ୍ରାଟାଧିକାର ପ୍ରଜାଙ୍କ ସମାଜରେ
ଦେଖନ୍ତି ଓ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଲଭିବା ଓ ସାଧାନ
ବ୍ୟବସାୟରେ କିମ୍ବକ୍ରି ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଜାହାଙ୍ଗପୁର ଅବଗା ଅ
ନେଇ ମନ୍ଦିର ଆଶା ଅଛି ବିଶେଷ ସର୍ବ-
ରାଗତ୍ତ ଚେଷ୍ଟାଲ ଗାସନକାଳର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ
ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ଆଧୁନିକାତ୍ମ ଅବଶ୍ୟ ଏଥର
ଅଧୁକ ମନ୍ଦିର ସାମ୍ବବେ ଏମନ୍ତ ଆଶା ହେ-
ଉଥାଏ ।

ବେଳେ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ଲେଖିଥିଲେ
ଗବ୍ରୁରକ ବହି ଶୈଥିଲୁ ଦେଖ ଗଲା । ସେ ଏ
ଦେଇର ଅବସ୍ଥା ଯାହା ଅପେ ଦେଖିଲେ ଦୟା
ଆପଣା ଅଧୀନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାର ଶୁଣିଲେ
ତହିଁର ଯେ କିମ୍ବିନ୍ତି ହୋଇଗଲେ ଏକଥାତି
ଭଲ ହୋଇ ଜାହିଁ । ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ ସ୍ମାର
କ୍ରି କରିବାର ପ୍ରଥାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିକାର ଏଠାର
ଅବସ୍ଥା ସଂରକ୍ଷିତ ସବଳକଥା ଜାଣିବାକୁ ଯହି
କରିଥିଲେ ବଜା ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତି ଜାହା ନ କରି
କେତେଶୁଦ୍ଧିଏ ପ୍ରଶ୍ନ କାବୁ ଛଗନ୍ତେବନ ସଥିଜୁ
ଅଗର ଜାହାଙ୍କଠାର ଏକା ଉତ୍ତର ଦେବ ଯେ
ଶୁଣିଗଲେ ଏକଥା ବଜା ଭଲ ହେଲା ନାହିଁ
ଏଥି ପାଇଁ ଅମୂଳାନ୍ତର ବେଳେ ସନ୍ଦେହ
ହୃଦୟର ଯେ ସବୁ କିମ୍ବା ଫେର୍ଲ ଏଠାର
ଅସମ୍ଭବ ଏଠାର ଅବସ୍ଥା ଭଲଭିତ୍ତି ଜାଣି
ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଯାନ୍ତିର ଅଛିଲରେ ନହାଜନମାନେ
ଗୁରୁନୀ କୁଟିବା ବନ୍ଦ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟବଳରେ
ପକାଇ ସେ ୨ ର ଓ ସନ୍ତିରରେ ସେ ୨ ର
ହୋଇଥାଏ ।

ଅଳ୍ପ, କନିକା, ବାଲ୍, ବାଉଡ଼ିଙ୍ଗ, ପ୍ରବଣୀ-
ମାନଙ୍କରେ ଧାନ ଧୋଇରେ ଯାଇଥିଛି । ଆଠ
ପଣ ଅନ୍ଦାଜରେ ଫର୍ଲ ମିଳବାର ସମ୍ବାଦନ
ଏଥରେ କୋଥ ହୁଅର ଏ ବର୍ଷ କିଣିଖିଆଙ୍କର
ତତ୍ତ୍ଵ ତେଣ ହୋଇଥାଏ ।

ମୁନ୍ଦବାଲିତାରେ ସରକାରୀ ହଜା ମଧ୍ୟରେ
ଯେ ନିଷାଳନମାନେ ଗୋପାନ କରିଥିଲେ

ସେମାନେ ସେଠାର ଉଠି ଯାଇ ଅଜ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରାଚରେ ଗୋଦାମ କରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସକାଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିତ
ଜରିଦ ବିଗେଷ ହେଉ ନାହିଁ ।

କଣେ ଦାଶାଥିର ନାର୍ତ୍ତ୍ୟାରଷ୍ଣୀ ପିଲା କଣ୍ଠଥବା
ଅପରଥରେ ଯାକିମୁର ଫରଜିହାଶ ଅମାଲ-
ଚର ଅଧିକାର ମୂଳେ ଲେଖା ଯାଉଥିଲ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଦୌନ୍ସୁପର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ।

ଜେମ୍ବରୀ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଅମ୍ବିକାଚରଣ
ଘୟ ଗୋଧୁଳୀ ଗତ ସପ୍ରାବରେ ଏ ନିଶ୍ଚରରେ
ପହଞ୍ଚି ଘୁମକୁ ଯାଏ କରିଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ
ଜାହାଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବଜ୍ରାରରେ କନରକ ଛିଠଥିଲୁ ଯେ ପଳ୍ପ
ଟନ ବଜ୍ରାରରେ ଗୋଟିଏ ଛେଲ ମନ୍ଦିର
ପାଦୁଗଣରେ ଗୋଟିଏ ଧିଲ ଜନ୍ମ କରିଥିଲୁ ।
ଅନେକଲୋକ ଏ ହୃଥିକୁ ଦେଖିଥିବାର କହୁ
ଅବୁଦ୍ଧି ।

ଏଠା ଦେଉଁବାନ ଅଧାଳଜର ସିରମ୍ବାଦାର
କାବୁ ସୁଧର୍ମନଙ୍ଗାଷ ତଳମାସ ଆବଶ୍ୟ ଛନ୍ଦ-
ମାହର ଅନନ୍ତର ଚାନ୍ଦ ନେତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।

କଟକର ଦାଘୁମାନେ ଲେଖ୍ତନଙ୍ଗ ଗବଣ୍ଟୀ-
ରଜ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ
ପୁଲିସର ଅଭ୍ୟାସଚାରରେ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶ
ଲୋପ ହେଉଥିବ ଅର୍ଥରେ ସେମାନେ ପିଲା
ବିଶିଳେ ବିମ୍ବା ପାଲିଲେ ପୁଲିସ ତାହାଙ୍କୁ
ଫୌଜଦାରୁ ଧଠାଇ ଦିଶୁ ଦିଆଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଲେଖ୍ତନଙ୍ଗ ଗବଣ୍ଟୀର ସ୍ଵାନୟ କାରିମଙ୍କ ନିଜ
ଜଣିବା କାରଣ ତାକୁ ଦରଖାସ୍ତ ଏଠାକୁ
ପଠାଇବାରେ ତହିଁ ର ତଥା ଦେବତାଙ୍କି ।

ଅମୂଳାନଙ୍କ ଲେଖଣିଗୁଡ଼ି ଗର୍ଭୀର ସର୍ବ
ରହୁଛି ଟେକ୍ଷନଙ୍କ ପଦ୍ମ କଥୋଗ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଅତିବକ ବେଳବେଳିଥର ମୃହରେ ଗୋକ
ତୁଷ୍ଟିତ ହୋଇ ଥିବାର ବଜଦିନ ଶ୍ରେଷ୍ଠନ
ମଧ୍ୟରେ ଯେ ମମମୁ ମମାରେହ ସେଠାରେ
ବେବାର ଥିଲ ତାହା ସବୁ ସୁହିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

କବଳ ଗୋରନ୍ତାସ୍ଥ ପ୍ରକଟରଙ୍କାଟ ଏବଂ ଶୁଣିର
ରାଷ୍ଟ୍ରା ହେଠାରେ ହେବ ମାତ୍ର ସବୁ ଛିର୍ଦ୍ଦିତ
ହେଲୁଣ ଯାହା ହେଲୁବାର ଆପଣେ ବାହା ।

ଏ କର୍ତ୍ତା ମହାନାନ୍ଦ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ ଜେନଇଲି
ମଳାକୁ ସିବେ ବୋଲି ଅଗାମାରୁ ସେଠାରେ
ହଲ ପଡ଼ ଗଲାଣି । ଉଡ଼ା ଲାଗେଥାକୁ ଦେଖିଲ
ଅଗେଟି ଦର ବାକୀ ଥିଲା ଅଛି ଅର ଘରମାନ
ଲାକେ ଉଡ଼ା ମେଲେଣି ।

ଭାଇଧୂରର ଦିରସ୍ତାଦାରଙ୍କୁ ହୋଇ ମାଛ
ଖୁଟ୍ଟ ଦୂରବର୍ଷ ବାରାନୀଏ ଓ ଅର୍ଥଦଶ୍ରର ଆଜି
ଦେଇଥିଲେ କିମ୍ବା କୌଗଳୀରଙ୍କ ସାହେବଙ୍କ
ପରାମର୍ଶରେ ଦିରସ୍ତାଦାର ଛକ ଶାହେବଙ୍କ
କିବିଧରେ ଅପିଲ କରିବାର ଗ୍ରେଷଲିକ୍ରିତ ହାଇକ୍
ତାବାକୁ ଉଚ୍ଚ ଦଶ୍ର ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିବାକୁ
ଉହୋଇ କ୍ରମର ଅପରାଧ ପରାମାର ହେବା ବଜା
କଠିନ ବ୍ୟାଧାର ଏହି ଯକାଣ୍ଟ ଏ ପାପର ପ୍ରଭ୍ର
ଦାର ହେଉ ନାହିଁ ।

ଗତମାସ ଜା ୨୩ ରଖିରେ ଯୋଧିଷୁରର
ମହାଶକ୍ତା କଲିକିତାରୁ ଶୁଣଗମନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହାଙ୍କୁ ଅର୍ଦ୍ଧଦା ଦର ଅଟିବା ବାରାଣୀ
ମହାମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରୁଚେନରଲଙ୍କର ବେଳେକ
କର୍ମଶଳାତେ ତୁରିବସନ୍ତୋର ସିଥାଥା ପ୍ରେରିତ
ହୋଇ ନିମ୍ନୀର ହମାରେହ ଧୂଳକ ଏହାଙ୍କ
ଦସାବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ ।

ତେଲିନିସ୍ଥୁର କନ୍ଦରବ ଶୁଣେଅଛନ୍ତି ଯେ
ବଜାଲାର କେଳସ୍ଥିତର ଇନ୍ଦ୍ରିୟରଙ୍ଗେ
ଇଲ ଟଳା ସାହେବ ଆଗମୀ ମାର୍ଗମାର୍ଗରେ
ହୃଦୀ ଚେଇ କିମ୍ବାକୁ ଯିବେ ଓ ପୁଲିରର
ତେଣୁଠା ଇନ୍ଦ୍ରିୟର କେନ୍ଦ୍ରର ପାଠୀର୍ଜନ
ମାହେବ ଜାହାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତରେ ଏହାଠି ସମ୍ମ
ନିସ୍ତର ହେବେ ।

ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ କଲିତା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗ
ଶାନ ହୋଇଥିବ । ଜାତ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରିତ ମନ୍ଦି-
ରଙ୍ଗମାନେ ଅପଣା ପୋକାଳ ପଢାଇବର
ଶୁଣାଯାଏ ତହିଁ ମନ୍ଦରେ ଦୂରଦ୍ରଶ୍ୟମା ଅପଣା
କୋଠି ଉଲ୍ଲଷ୍ଟେ ଧରୁଛି କର ଦେଖାଇବେ
ବୋଲି ସମ୍ମାଦପଦସ୍ଥପୂର୍ବ ସମ୍ବାଧାରଙ୍ଗଜ ଅନ-
ତିର କରିଥିଲେ । ମିଛରିପାଇଁ ହାତରେ
ଆଦେସାଗଯୋଗୀ ପଶୁ ପନ୍ଥିର ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଯେ ମାଠଲେଖା ଦ୍ୟାନମାନେ ପଦ୍ମଭୂଷ-
ନ୍ଧରେ ଆଶା ଦେଇ ଅନୁଭାବରେ ମୋଟ ତେ
କଲିଷ୍ଟ ପଶୁ ପନ୍ଥା ହବୁ କଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଏପରି
ଯାଦି ବାଜି ପ୍ରଦର୍ଶନ ବ୍ୟବସାୟମାନେ ସନ୍ତୋ-
ଶାର ରୂପ ମେଷ ଯାଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଅମୋଦ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ତେଜିଲ୍‌ଲୁହ ଲେଖିଥିଲୁହି ଯେ ହଙ୍ଗରଙ୍ଗ
ଏକ ରେନକେ ଟ୍ରେମଳ ମାତ୍ରର ନାମରେ
ଗୋଟିଏ ବାକ୍ତି ପ୍ରସରିଥି ଅଛେ ପଥିଷ୍ଠଳ ମେ
ବାକ୍ତି ଫିରୀଥିବା ମାତ୍ରକେ ଜଳୁ ଦର୍ଶଣ ଦେ-
ଖିଲେ ଯେ ତହିଁରେ ସେତିବ ଜଳିତ ବାଲକ
ଅଛି । ତେବେ ମାତ୍ରର ଏକଥି ଧାନ ନେବାକୁ

ଅଷ୍ଟାବାର ବିଶବାରେ ହେଠାର ଥାରବାନ
ହେ ବାକ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ପିଲାକୁ ମାଗି ନେଇ ଓ
ପିଲାକୁ ଉଠାଇ ଦେଉଳ ଯେ ଜାହା ବିକୁଳ
ତଳେ ବାକ୍ତରେ ୮୦୦ ମାତ୍ରଟା (ମୂଲ୍ୟ ୮୦୦୦
ଟଙ୍କା) ଅଛି । ଫ୍ରେଗନ ମାନ୍ୟର ଏହା ଦେଇ
ବାକ୍ତର ଫେର ମାଗିବାରେ ପରବାନ ନାହିଁ-
ଅଧିକ ତାହା ଦେବାକୁ ଅପରିଚିତ ହେଲା ।
ଫୁଲାକୁ କରି ଯେତାକୁ ଦେବାକୁ ଅଗୋ-
ତର ବିଲାପ ଲେବକର ବୁଝି ଉପ୍ରେସ କଣା
ଯାଏ ।

ଅଗାମୀ ଅପ୍ରେଲମାହରେ ଯେଉଁ ଛଇବିଂଦି
ହେବ ତାହା ଦେଉବାପାର କେଣିଷିଷ ଓ
ବିଜ୍ଞାନପ୍ରିୟ ଲେବମାନଙ୍କୁ ଗ୍ୟାମଦେଶର ରାଜା
ଆମଦୁଇ ବରି ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛିନ୍ତି ଯେ
ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେବା ବିଜାରି
ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତିବାଗନଙ୍କ ବରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ
ବ୍ୟୟ ଅଧିକା ହୃଦୟ କିମ୍ବା କରିବେ ବିଜ୍ଞାନ
ପରି ଗ୍ୟାମରାଜ୍ୟର ଏହି ଶରୀର ବିଜ୍ଞାନକେର
ଅଟିରୀ ।

ମଧ୍ୟପଦେଶର ନାଗପୁର ହିବାଥ ହିମୁକ୍ତ
ନାନା ଅହରବତ ଯେତେ ଯେତେ ଯେତେ ବର୍ତ୍ତମାନ
.ଗର୍ଭମେଘର ଘାତାପତ୍ରର ଜହାନ ଜନିତକୁ
ଧୀଂଶୁ ଜାହାଜ ପୁର ଅଭିଲୋଚନ ଅହରବତଙ୍କ
ଦେବାଣିର ଗର୍ଭମେଘ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନ୍ତ୍ରର କର-
ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ୍ ଅବଳତ୍ତିଷ୍ଠା ଲେଖିଥାଇଲୁ ଯେ
ଡିଲାକ୍ଟର ୧୮ ମାହାଲର କୁଳମାନେ ଦୂର୍ଭିନ୍ନ
ଶାଶ୍ଵତ ଧବାଗେ ଅପରା ମ୍ୟାରେ ୫୭୫୦୯
ରେଦାପ୍ରାର ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି । କୁଳମାନଙ୍କ
ପଞ୍ଚରେ ଏ କଥା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଗଂହନାପ୍ରାପ୍ତ ଅଛି ।

ବମ୍ବେ ଗଛେ ସମ୍ମାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ଜା ୨୫ ରାତରେ ସବୁ ଜାହାନ
ଟେଲିକ ମର୍ମିନେଳି ଜାତି ଧାର୍ମ ଯେଉଁ
ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମାର ଅଛନ୍ତି ଜହାନରେ ପରିଜନା-
ଦ୍ୱାୟଧର୍ମା ପୌନେ ଜା କୋଡ଼ିଙ୍କା ପରିଜନ
ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ । ଯଥାର୍ଥ ହିନ୍ଦୁ ଅଗାମ
ମାସରେ ଜଣା ପତନ କିନ୍ତୁ ମୋହରେ ସୁଖର
ବିଷୟ ଏହି ଯେ ପୂର୍ବେ ଯେତେ କଥିବୁ ହେବା-
ର ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା ଜହାନ ଜଣା ପରି
ଅଛି ।

ମାନ୍ଦାକରେ ହୁମାରଙ୍କ ଛିମୋପଯୋଗ
ବିଷାଦାନ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ବିକଳମୁଁ ହୁପନ
ବହିବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି।

ରାଜମନ୍ଦିର ପାଇଥାରୁ ଯେ କାହାରୁଙ୍କେ କାହାରୁ
ଯେବେ କାହାରୁ ଧରି ହୋଇଥିଲା ତାହାରୁ ଶାତମାନ
ଖଲାଏ ଦିଅଯାଉଥାରୁ ମାତ୍ର ସେ କାହାମାନି
ପ୍ରତିନିଯକ୍ତର ଡ୍ୟୋରଙ୍ଗୁ ଦିମେ ପ୍ରତିକୁ କରିବା
କଲାରେ ଆହଁ ।

୧। ଏତେକଣଙ୍କ ଗ୍ରେଜେଟ୍‌ରୁ ଅନ୍ତର
ହେଲୁ ସେବୁପୋତ୍ତର୍ବର୍ଗରେ ଗାତର ଏତେବୁନ୍ଦୁ
ପ୍ରାଚୀର୍ବି ହୋଇଥାଏ ଯେ ସେଠା କେବେଳ
ଅଶକ୍ତା କମାଇଛନ୍ତି ସେବୁନ୍ଦର କଷା କାହାର
ନାମ ଉନ୍ନିବାର ସମ୍ମାନନା ।

୨ । ଧର୍ମକ୍ଷାପ ଦେବାକୁ ହେଲେ ଯେ ତୁ
ବୁଦ୍ଧ ଅବିମୟକ ଏବା ବୋଧ ହୁଏ ସମ୍ବେଦ
ତାଣକୁ ଶିଳ୍ପ ସ୍ମୃତି ଏକପରାମର ଆମେଦର
ଅକ୍ଷୟାର ହୋଇଥାଏଛି ଯେ ଉକ୍ତାର ଧର୍ମକ୍ଷାପ
କିଆଯାଇ ପାରେ ।

୩ । ପୂର୍ବେ କିମ୍ବନ୍ତଙ୍କ ସେ ପୁରମାନଙ୍କ
ହବିଛ କଳକଣ ମତ ଅନ୍ତର୍ଭାବେ କିମ୍ବନ୍ତଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତର ମତ ପରିଶର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା
ତାହାର ଧୋଜଦାତା ଆଜନରେ ନିମ୍ନ ଦେଖି
ଅଛି ସୁରମାନଙ୍କ ମତ ସୁରମାନଙ୍କ କାହାର
କଲେ କଳଶାହେବ ମନ୍ଦିରମା ହାତିଲାଗି
ଆଜବେ ହାର୍ତ୍ତ ।

କଟ୍ଟବେବେଳକୁଷାକର ପାଇବା
ଅତ୍ତଗରୁରେ ଏକଣ୍ଡର ଉତ୍ତମ ପିଲାଶାତ୍ମକ
ନେହିଁର ଯୋତ୍ସ୍ଥାନାଥଚର କିମ୍ବା ନମାନୀ
ମୌଳିକ ଅତ୍ତରୁକୁ ମୂଳ ଏବହକାର ପକ୍ଷରେ
ର ଉଚ୍ଚ ହେବ ହାହି ତାହା ସଞ୍ଜଦନ ଧଳେ
ବ୍ୟୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଧୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
କାହାର ଶର୍ତ୍ତ ବରବାର ପାଇବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେ ଜାତୀ ଓ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଅତ୍ତଗରୁରେ
ଅସି ମେହି ଉଚ୍ଚ ମୂଳ ଅମ୍ବଦିନ ରତ୍ନ
ଦର ପାଇନି ।

୧୯୧୨ ମେଲ୍ଲାର ପାତାର ମୋହରର ଦେବେଳକଣ୍ଠାନ ଦୁଃଖ
ଶିଖିବୁ ଏହି ଦିଲ୍ଲିଲକ୍ଷ୍ମିବା ସହଭାଗିତା ଦରା
ବାବଜାର କଟକଟିଛି ଉଚ୍ଚଜାଗର ସମ୍ମାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ମୁଦ୍ରା ଓ ପ୍ରଗତିର ଦେବା ।

କୁଳ ମାନ୍ୟ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସାପ୍ତାହିକ

ଭାରତ ଜାନୁଆରୀ ସନ ୧୯୫୫ମେହା ମୂ। ପୌଷ ଦି ୨୭ ର ସନ୍ଦର୍ଭାଲ୍ ପାହବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୭
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପ୍ରାଚୀ ତାବଜ୍ଞାପଲ ୨୯୫୪

ଏମାନ୍ଦକ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାମକୁ ବିନ୍ଦସା-
ହେବ ଜଣ ଶୁଣିବାର ମଧ୍ୟସଲ୍ ଗ୍ରାମକୁ ବର୍ଜକ
କରେ । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏବର୍ଷ କତ୍ତ ଲମ୍ବାଗ୍ରୁ
ହେବ ନାହିଁ ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ମଧ୍ୟରେ ଫେର
ଥିବିବେ ଏକ ଅଳକ, ସୁବିନା, ବଡ଼ଗଣ୍ଠ ପ୍ରକୃତି
ଶ୍ରୀଜନ୍ମ ପାହାଜମାନ ଦେଖିବେ । ଗରବର୍ଷ
ମାତ୍ରାକୁ କୁମର ସମୟରେ ସାହେବ ଯେଉଁପ
ସମାଜେହରେ ଯାଇଥିଲେ ଏବର୍ଷ ତହିଁର ବର୍ଜ
ନାହିଁ କବଳ ଏହାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କଲେକ୍ଟ-
ର୍କୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରେସ୍‌କମାୟ ବେଳେଟି ଅମଲ
ହେବରେ ଦେଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏକ ଅମ୍ବୋଦୋ
ମନେ ବହୁବାଳୀ ଏହାଙ୍କ ବୁଲବର୍ଷ
କାରାବାସ ଓ ଟ ୧୦୦୦ଟା ଅର୍ଥଶତର ବିଧାନ
କରିଥିଲେ । ସେହିଦିନ ଯାନୁବାବୁଙ୍କ ପକ୍ଷର
ସେବନ ଅଦ୍ୟାତରରେ ଅଧିଲ ଦୀଏର ଓ
ଜମିନରେ ମୁକ୍ତି ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବାରେ
ଜଜ ସାହେବ ଶୀଘ୍ର ନଥ୍ ବିଲବ କଷାଇ ଜମିନ
ନ ନେଇ ଏକାବେଳକେ ମକଦମାର ବିଗ୍ର
କର ଗଲ ଶୁଣିବାର ଯାନ୍ତାଥିଲୁ ଦିଗ୍ନତ ମୁକ୍ତ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯାନୁବାବୁ ଧନବାନ୍ତିଲ ହେଲେ-
ହେଁ ବଡ଼ଅଦାଳର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଉକ୍ତାଳ
ଏହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ବାବୁ ବାଜେନ୍ଦ୍ର
ମିଶ ଅସମିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତା ଦେଖାଇବାପାଇଁର
ଯେଉଁପ ସବାଳ ଜବାବ କଲେ ତହିଁରେ ଅପାଲ
ବିଷୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସମସ୍ତଲୋକ ପାହାଜର
ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ଅମ୍ବୋଦୋ ତାବଜ୍ଞାର
ବକ୍ତାଙ୍କ ଶୁଣିଥିବୁ ଓ ତାହା କାପୁବରେ ବଜ୍ର

ଓ ରରସା କରୁଁ ଯେ ତାହାକର ବର୍ତ୍ତମାନ
ସାହସ ସଫଳ ପୂର୍ବକ ପର୍ଦିକା ଜଣି ଚିରସ୍ତାଧି
ଦେଇ ।

ହୀଲ ଲାଗିଥିଲୁ ଓ ବାହୁଙ୍କର ବିଚକ୍ଷଣତାର
ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଚୟ ଦିହିଁ ପ୍ରାୟ ଦେଇ ।

ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ଅମୃତବଜାର ପର୍ଦିକାରେ
ଲେଖାଅଛି ଯେ କିଦେଶୀ ପର୍ଦିକାର ସନ୍ଧାଦିବ
ଜଣେ ପ୍ରକାଶିତ ବିନ୍ଦୁକୁ ବିମସାହେବ
ଓ ତାହାକୁ ସିରସ୍ତାଦାର ନାମରେ ବଜାଲାଭାଷା-
ରେ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖି ବିନ୍ଦୁମେଖୁଙ୍କୁ
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ବିନ୍ଦୁ ସାହେବଙ୍କ
ତାର ନେବା, ସିରସ୍ତାଦାର କଥା ଶୁଣିବା ଓ
ତାହାକୁ ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ବୁଲିବା ଇତ୍ୟାଦି ଲେଖା
ଅଛି । ପଞ୍ଚାଦିବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବିନ୍ଦୁମେଖୁ
ଏ ଅବେଦନପଥ ପାଇ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ନାମରେ
ଅଭିଭାଗରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାପାଇଁର ଏଠା
ମାତ୍ରାକୁ ନିକଟକୁ ତାହା ଫେରିପଠାଇଥିଲୁ
ଓ ମାତ୍ରାକୁ ସାହେବ ଜିବନସାରେ ମକଦମା
ଉପସ୍ଥିତକର ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ବାଜନ
ରେ ରଖିଥିଲେ । ଏଥିକୁ ଅମ୍ବୋଦୋ ବୋଧ
କରୁଁ ଯେ ଅମୃତବଜାର ପର୍ଦିକାର ସନ୍ଧାଦିବ
ବ୍ରାମରେ ପତି ଏହିପ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଓ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଖୁ ବାସ୍ତବରେ ବି ଆଜା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ତାହା ତାଣିବାର ତେଣ୍ଟା ନ କର ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
ନାନ୍ଦମୁଖ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ଶ୍ରୀଧୂର୍ମକ ମହାଦମାରେ ଯାନ୍ତି-
ବାହୁଙ୍କର ଯେ ଦୂର୍ଦ୍ରଗ୍ରୀ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ
ତାହାକୁ ଉକ୍ତ ଅବେଦନପଥ ପଠାଇବାର ଫଳ

ସୁଲ୍ପ ଜୀନ କର ଅଛନ୍ତି । ବାତ୍ରବରେ ଜାହା
ନୁହଇ କାରଣ ଶାନ୍ତିବାବୁ ବଣ୍ଟ ଧାଇବାଦିନ
କେବଳ ମାନ୍ଦ୍ରୋପ ସାହେବଙ୍କୁ ଜାହାଙ୍କ ନାମ-
ରେ ଗବ୍ରିମେଣ୍ଟରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଖାଇ କଥା
ଜଣାଇଲେ ତହଁ ପୂର୍ବର ମାନ୍ଦ୍ରୋପ କିମ୍ବା
ଏଠାର ସଂସାଧାରଣ ଜହାଙ୍କ ଜାହାଙ୍କ ନାମ
ନ ଥିଲେ ।)

ଶ୍ରୀବିତ୍ତି ପଣ୍ଡା ।

କୃତକଳୀର ସନ୍ ୧୯୭୪ ମସିହା ବାବତ୍ତ
ମାଇନର ଓ ବରନାକୁୟିଲର ଶ୍ରୀଦୁତି ପଣ୍ଡା-
କ୍ଷାର ଫଳ ଅମ୍ବେମାନେ ଡକ୍ଟରକୁୟିଲ କମ୍ପି-
ଞ୍ଜକ ସମ୍ମାଦିକଙ୍ଗଠାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସବ୍ସାଧା-
ରିଣଙ୍କ ଗୋଚରିଥେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ।

ମାରୁନର ଶ୍ରୀବୃତ୍ତି ପଣ୍ଡାର ସବୁଅଳ
ନିଶନ୍ତ୍ରୁଲୁକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଲୁ ଓ ଯଦ୍ୟପି କି
ଏକା ଉର୍ଧ୍ଵମୁଖର ଜ ୧୯ ଶ ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡାରେ
ଉତ୍ତାଷ୍ଠ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସନ୍ନୋଧ
ହେବାର କେବେକ କାବଣ ଥାଇ ଉଥାଗ
ଅମୂଳାନଙ୍କର ଆଶାଥିଲ ଯେ ଏହା ବିଦ୍ୟାଲୟ
ପଣ୍ଡାରେ ଉଚ୍ଚନିମ୍ନାନ ପାଇବ ମାତ୍ର ଜାହା
ହେଲା ଜାହିଁ ବୋଲି ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଧା-
ନା ଅମ୍ବେମାନେ ବରନ ପାଇଁ । ଯାହା ହେଉ
ନିଶନ୍ତ୍ରୁଲ ହେବଳ ମାରୁନର ଶ୍ରୀବୃତ୍ତି
ପଣ୍ଡାରେ ନୁହେ ଜରବିଦ୍ୟା ପଣ୍ଡାରେ
ମଧ୍ୟ ଏ ଛଲରେ ଏବର୍ଷ ଅଶ୍ୱର ହୋଇଥାଲୁ
ବଢ଼ ସୁଖରହିଷ୍ଟ ଅଟଇ । ଶୌଧୁରାଜସ୍ବାଧିକ
ସୁନ୍ଦରଗୀର୍ମାଲୁର ଏକଜଣନ୍ତି ପ୍ରଥମଶେଣୀରେ
ଉତ୍ତାଷ୍ଠ ହେବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତର
ଆନନ୍ଦତ ହେଲୁ ମାତ୍ର ଦୂଃଖର ବିଷୟ ଯେ
ଏହାକୁ ଗେଟିଏ ବୁଝି ଦିଆ ନ ରିଲେ ! ମୋ-
ଫର୍ମନ୍ତ୍ରୁଲୁର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ମାରେ କେହି
କୃତି ପାଇଲେ ଯେତେ ଉତ୍ସାହପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ
ହୁଅଇ ଜାହା ମହେ କଲେ ଏ ହଥିଟି ଗଲ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବର୍ଣ୍ଣାକୁଳର ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବ ସହଜୁତି ପଣ୍ଡ-
ଶାରେ ମଧ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ ଏନ୍ଦରର ପ୍ରଥମମୁଲ୍କର
ସଫୋରମ୍ଭାନ ରୂପିତାକୁ ସମ୍ମଦ୍ଦ ହୋଇ ଯାଏନ୍ତି
ତାହା ଗତଚାର ଯେ ମୋଗଲକରିଛୁ କିମିଅଛି
ଏହା କିମ୍ବା କୌତୁକର ବିଷୟ ଆଖଇ ଏବଧା
ଯେମନ୍ତ ଗତଚାର ଘସରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଗଂଧିତ
ଭେଦମୁକ୍ତ ଏ ନିରାପତ୍ତରେ ଦିନମାଧ୍ୟ ହୋଇ-
ଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ସେହି ଶେଷରେ ଏ ନିରାପତ୍ତ

ବିଦ୍ୟାଳୟର ଏକଙ୍କଣ ପୁଣ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବାର
ଜାହା ହୋଇପାର କାହିଁ । ଅନ୍ତରୁଲୁଲୁର
କଣେହେ ବୃଦ୍ଧଗ୍ରୋରେ ଉଠିଅଛି ଅନ୍ଦର
ବିଷୟ ଅପାର । ଚେକାନାଳୁଲୁର ମମସୁଦ୍ରି
ଭୃତ୍ୟଗ୍ରୋରେ ଘଡ଼ ରହିଥରୁ ଗୋର
ପାର ନାହିଁ କାରଣ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଏଠା
ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଗଂଶ ଅମ୍ବୋନେ କର ଅସି-
ଅଛୁ ଏବର୍ଷ ସେ ଗୋରିବ ଯାହା ରକ୍ଷା କରିଲା !

ଦେଖିଯୁ ରାଜମାନ ।

ଇଂଗ୍ଲିମାନଙ୍କ ସୁଖାସନ ପ୍ରଶାଳୀ ଦେଖି
ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଦେଖିଯୁ ଗ୍ରଜାମାନେ ବିଧିମାନ-
ଜହିର ଅନୁବରଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥା-
ଛନ୍ତି ଓ ସୁଧିଷ୍ଠିତ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଥାନ
ମହି ପଦରେ ବରଣ କରି ଜନ୍ମାବୁ କି ଉପକାର
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଛନ୍ତି ଏ ସବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶସ୍ଵରୂପ
ଇନ୍ଦ୍ରୋର ଶାସନପ୍ରଶାଳା ହୁନ୍ତୁପେଟୁ ଧୃତ ପଦ-
ଭାବ ଉଚ୍ଛିତ କରି ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।
ଭରବା କରୁ ଯେ ଏହା ଧାରା କର ଏତୁବେ-
ଗ୍ରଜାମାନେ ଅଧିକା ପ୍ରଦୟାକଣ ଓ
ସାଧାନାସାରେ ଏହିପ୍ରକାର ଉତ୍ତରକୁ ମଜନୁନ-
ମାନ ଅବଳମ୍ବନ କରି ଅଧୀନସ୍ଥ ପ୍ରକାମାନକର
ସ୍ମର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ଅଧିକାମାନଙ୍କ ମରଳ ସାଥର
କରିବେ ।

ଶାସନପ୍ରଣାଳୀ କିମ୍ବଲିଖିତ ପ୍ରକାର ଅଛି ।
ପ୍ରତିଦିନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ମହିକୁମାରେ ଉତ୍ତରପଥକରୀଯ
ପ୍ରତିକୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଭବୁଂରେ ସେ ବିଷ
ଗର ମହିଳାଙ୍କ ସାକ୍ଷର ହେଲା ଭାଗୀରେ ସର
ମହାଦେବ ବୁରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷର ବକ୍ତାଗେ ଆଗତ
ହୁଅର । ଗୁରୁତର ବିଷୟ ସବୁ ଜହଁର ବିବେ-
ଚନା ଓ ବିଶେଷ ଉପଦେଶରେତ୍ତିରୁ ଜାଙ୍କାରେ
ଆଗତ କରିଯାଏ । ବିଶେଷ ମୁଗ୍ଧତା ବା ବିଠିନ
ବିଷୟ ହେଲେ ଜହଁର ବିରକ୍ତ କିମ୍ବିର ସକଳ
ବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଶ୍ମ ମହିଳାଙ୍କ ଏବିଭିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଲୋକ ବିଶେଷର ଏକ ସମସ୍ତ
କର ଦ୍ୟାୟ ରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଶିଥିରେ
ବର୍ମମାନ ମହାବ୍ରାହ୍ମ ଜାଗାର ହୃଦୟ କାହାର
ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଥିବେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତ ପରିବ କିମ୍ବା
କଂରକ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସନ୍ଧର୍ମେ କିମ୍ବା ଅମାଧାରିତ
ବିଷୟ ହେଲେ ବିମା ମୃଦୁ କା ଯାକହାଦିନ
ଦ୍ୱାରା ଦେବାର ହେଲେ ଏ ସକଳ ବିଷୟମାନ
ମହାବ୍ରାହ୍ମ ଜାଗା ବିଶ୍ୱାସ କାହାର ଅବେଳା

କାନ୍ଦାରୀଏ । ମହାରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମତ ବ୍ୟକ୍ତିଗେରେ
ପ୍ରବଳଜ ପ୍ରଗାଳୀରେ ବିରୁ ଗୁଡ଼ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇ ନ ଥାରେ । ରାଜସ ହରାଗରେ ମହା-
ରାଜାଙ୍କର ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ ଥିବାରୁ ତାହା
ଆପଣା ଭାବୁରଥାରଣରେ ରାଜୀଅଛନ୍ତି ।
ମହାରାଜା ଆପଣା ଉତ୍ତାନସାରେ କୌଣସି
ବିଶ୍ଵରର ବାଗର ପଥ ଅଣାଇ ଚହୁଁରେ ଆଜ୍ଞା
ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ସବୁ ମହାଦେବ ରାତ୍ରି ମହା-
ରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପଦା ସବୁଦୀ ସାନ୍ଧାର ବିଶ୍ଵର
ସୁହିଥା ଥିବାରୁ ଜଣାଇ ଓ ଉର୍ବର ବିଭିନ୍ନର ସ୍ଥ-
ଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଥିବା ଉପରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଗର ବଜାର କାକଟକୁ ସବୁ ମହାଦେବ
ରାତ୍ରି ପରିବାସାରେ ଉତ୍ସାହ ପଦାଦି ଲେଖନ୍ତି
ବିଶ୍ଵର ସଂକଳିତ ବିଶ୍ଵର ଉତ୍ତରମ ବାର୍ଯ୍ୟ-
ଲୟ ସବର ଅଧାଳତ ଅଟ୍ଟଇ ଓ ତାହା ନିମ୍ନପୁ
ଅଧାଳତମାନଙ୍କର ଦେଖନା ଓ ଘରଜଦାର
କାର୍ଯ୍ୟର ଜତ୍ତି କରଇ ଏବଂ ଉତ୍ତରମ ଅପିଲ
ଅଧାଳତ ଅଟ୍ଟଇ । ସେ ଅଧାଳତ ରାଜାଖା-
ନରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଜହୁଁରେ ଦର
ଜଣ ସ୍ଥାପନ ବିଶ୍ଵରପତି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଉତ୍ସାହ ଭାବୀ, ବିଶ୍ଵରଗାୟି ଓ ଅଇନ ଉତ୍ତରମ
ଲୃପ୍ତ ଜାଣନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵରପତିଙ୍କର ବେଳନ
ମାସିକ ୪୮୦ କା ଓ ଦୂଷଣ ଜଗଙ୍କର
୫୦୦ କା ଅଟେଇ । ତିନୋଟି କିମ୍ବା ଅଧାଳତ
ଅଛି ଓ ଜହୁଁରେ କଣେ ଲେଖାଏ ବିଶ୍ଵରପତି
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବର ଅଧାଳତର ବିଶ୍ଵର-
ପତ ବୁଲ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟ୍ଟନ୍ତି । ବିଶ୍ଵାସୀ ମନୁଷ୍ୟମାନ
ବିଶେଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ କଣେ ଅଭିଭକ୍ତ
ବିଶ୍ଵରପତି ଉନୋର କିମ୍ବା ଅଧାଳତରେ
କିମ୍ବାଲପାଇ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବନ୍ତି । ମହାରାଜ
ଅତି କଣେ ବିଶ୍ଵରପତି କିମ୍ବା କରିବାର
ସମ୍ମତ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ସେ ନିମାରେ ସ୍ଥାନର
ମନୁଷ୍ୟମାନ କରିବେ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ମାହାଯା
ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ସେଠାରେ ଶାକାୟନ ବରିବେ
ରାଜଙ୍କ୍ୟ ଓ ମୈତିକ ପଦାଦି ଗତାଧୂତ
ସବାମେ ତାତିପରମାନ ଶୁଣନ ହୋଇଥିଲା ଓ
ଉତ୍ସାହ ତାବ ପ୍ରଗାଳୀର ଜ୍ଞାନ ଥିବା କଣେ
ପ୍ରଥାକ କର୍ମପରିପୂର୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାରିକମାନୁର ହେ-
ବେବ ଅଖାନ୍ତି କର୍ମପରିପୂର୍ବ ସହିତ ନିମ୍ବନ୍ତ
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ।

ଭାବେ କରିବାର କମଳା ପାଥକରିବେ ଏ-
ନେବେ ମୁଣ୍ଡା ବିଦ୍ୟା ହୋଇ କରିବ ଅଧିକାଂଶ

ଥର୍ମିଜତ୍ତୁ ପଦି କାହି ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ବୃକ୍ଷମାନ ବାବୁ ପ୍ରଜାପତନ୍ତ୍ର ମଳ୍ଲମାନ ବ୍ରାହ୍ମ-
ଥର୍ମ ପ୍ରଶ୍ରବ କରିବାପାଇଁ ବିଲାତକୁ ଘାଇଥିଲେ ।
ଛଂଶୁଜମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସମାଦର କରି-
ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଧରମନ୍ତ୍ର ସମୟରେ ଲଞ୍ଛନ
କରିବାରେ ଗୋଡ଼ିଏ ବିଶେଷ ସତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।
ଉହଁରେ ପ୍ରାୟ ଧାରଗତ ଧାରେବ ଓ ମେମ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତୀୟରେ ବାବୁ ମହାଶୟକ୍ତି ଧରିମନି
ଦିଦ୍ୟାୟ ଦେଲେ । ବିଲାତାୟ ଛଂଶୁଜକର
କେତେ ସହାୟ ଓ ଶିଖାଇବ !

ସେହି ପଦିକା କୋଲନ୍ତି ଯେ ବିଲୁଭରେ
ମାଞ୍ଚେଶ୍ଵର ନଗରରେ ବୃତ୍ତୋପାସନା ବିଷୟରେ
ଗେଟିଏ ସତ୍ତା ମୋରଥିଲୁ ତହିଁରେ ପ୍ରାୟ ଛାଅ
ସହିପ୍ରମୋଦ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥରେ
ଜୀବିତ ବିବହାର ହୋଇଥିବାର ସହସ୍ର
ମୂଳ୍ୟ ଉଠିଥିଲୁ ଭାବୁର୍ଦ୍ଧ ସମ୍ଭାବ ବ୍ୟବ୍ସ
ଯାଇ ଅବରିଷ୍ଟ ଝଙ୍କାରେ ଘୂରଣର ଧର୍ମଗ୍ରହଣ
କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇ । ଏଥରେ ବ୍ରାହ୍ମ-ସବର
ସୁପ୍ରକାଳୟ ହେବ । ଏଣିକି ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମର ଜୟ
ବିଲୁଭରେ ଲୋକେ ଝଙ୍କାଦେଇ ସବାକୁ ଯାଆନ୍ତି
ଏବାରେ ଛିନ୍ନଜାତିଗରେ ଲୋକେ ସବାକୁ ନ
ଅସକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବିଧର ଏ ଦେଶର
ଜନୁତି ହେବ ?

ଜଣେ କାଳକ ପଡ଼ି ମୁଖସ୍ତ କରିବାର ଶିଖ-
କ ତାହାକୁ ଦେଇ ମାରିବାରେ ତାହାର ପିତ
ଲକ୍ଷ୍ମନର ପୁଲୀସକଟେଣରେ ନାଲଖ କରିଥି-
ଲା । ମାଜିଶ୍ଵେଟ ମୋକଦମାକୁ ତିରିପି କରି
କହିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର
ଜୀବନା ପ୍ରତି ଯେ ଅଧିକ ହେଉଥାଇଁ ଦୂଷଣର
କଷୟ ଅଟଇ । ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟି ଅଟ ବୋଲକ୍ରି ଯେ
ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ନେଇ ଏକଥାଣଟିର । ଆ-
ମେମାନେ ବୋଧକର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୁଲର ବେଗର ବ୍ୟବ-
ବାର ଦୃଟିଯିବାର ଛଢିବା ଚାହିଁ ଅନେକ ମନ
ଦେଇଥାଇ ।

ବିଲୁପ୍ତ ସେହିଟଥ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ଯେ ଲ-
କ୍ରନ୍ତିର୍ଥବୁକଙ୍କ ପଶୁମର୍ଗରେ ପୃଷ୍ଠାବୁଦ୍ଧାନ ଅପଣ
ଏତା ସହିତ କାହିଁଲାଗେ ସାମାଜିକ କରବାକୁ ଧି-
ବା ଜଥା ମିଥ୍ୟା ଆହୁତି ।

ବମେଇ ଗଜେଟଶ୍ରୀଆରୁନ୍ତି ମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଳ
ସହି ଗୁରୁକୁଆରକ ଧିବାଦକୁ ଗର୍ଭମେଷ
ଅଜିକାର କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରାରୁନ୍ତି ତେବେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଳ ଶର୍ଦ୍ଦରାତି ସନ୍ତାନଟି ପୁରୁଞ୍ଚରକ
ତୁତରାଥକାଣ ବୋଲି କୃତସ୍ତ ହେବ ।

ଇତ୍ତରେ ଖଣ୍ଡେ ସଂମାଦିଷ୍ଟରେ କଲି-
କବା ନିବାସୀ ବାବୁ ବାଜେନ୍ଦ୍ରନାଳ ମିତ୍ରଙ୍କ ବିଶେଷ
ପ୍ରଶଂସା ଲେଖାଅଛି ଓ ଭାବାକର ଖଣ୍ଡିଏ ପଢ଼ିବ
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବାହାରିଥାଏଛି । ବାବୁଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଧାରା
ପାଣିତ୍ୱର ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସା ହୋଇଥାଏ ।

ତେଜିନିସ୍ପ୍ର ଲେଖନ୍ତି ଯେ କଲିକବା ଧ-
ଲିଷ କମିଶୁରଙ୍ଗର କର୍ମ ଅଧିକ ହେବାର୍ ଆଦି
ଜଣେ ତଥୋଟିକମିଶୁର ନିଷ୍ଠାକୁ କରିଦାରିକ-
ଳନା ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଉତ୍କୃତ କର୍ମ ଜଣେ ଦେଖା-
ସ୍ତଲେଖକୁ ଦିଆଯିବାର ସମ୍ମାନନା ଅଛି ଯେବେ
ତାହା ହୃଥର ରେବେ ବାଲେଶ୍ୱରର ସ୍ତମ୍ଭାଶକ
ତଞ୍ଚିକଟ ସୁପରଷ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ବାର୍ ଜଗପାଶନାଥ
ଶବ୍ଦ ଉତ୍କୃତକର୍ମ ଧାରିବେ ବୋଲି ସମ୍ମାନକ
ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତରଧାରକ
ଯେ ଏ ଅନୁମାନ ସଫଳ ହେଉ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଫାର୍ମଲର ଅବଶ୍ୟା ଭଲାଙ୍ଗି
କେବଳ କେତେକ କିଞ୍ଚାରେ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷାର
ପ୍ରସ୍ଥାଳନ । କୃରାଶେଗର ପ୍ରାଦୂର୍ବଳ ଅନେ
କିଞ୍ଚାରେ ଅବ୍ୟ ପ୍ରଳୟର ହେଉଥାଏ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ପରମପୂଜ୍ଞନୀୟ ଶୁଣିବାଗରମଣି ଶ୍ରୀମତୀ
ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକା ସନ୍ଧାନକ ମହାଶ୍ରୀମନୀଯେ
ମହାରାଜୀ ।

ଅମୃତ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ କିମ୍ବଳ
ଶିଖ ସମ୍ମାଦିଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ସ୍ଥିଥୁ ଦୂମଶୁଳ ବିଖ୍ୟାତ
ପରିବାର ଏହି ଦେଶରେ ସ୍ଥାନଦାନ କରି
ଜୀବବାଦୀଙ୍କ କରିବା ହେବେ ।

ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚଦଶଦିନସ ହେବ ଜ୍ଞାନୋକୋଠ ଅ-
ଶୁଦ୍ଧର୍ ଉତ୍ସ ଶକ୍ତ୍ୟାସ୍ଥପତି ଶ୍ରୀ ମର୍ଦଗଳ ଦେ-
ବକ୍ଷର ଶ୍ରୀ ଶେଷକୁ ଶୁଭଗମନ ହୋଇଥାଏ
ଏହାଙ୍କର ଅଗମନ ବାଲୀନ ସମାଗ୍ରେହ ସନ୍ଧା-
ର୍ଗନାର୍ଥ ଅଧିକ୍ୟ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଠରବଳ
ଦାଠରେ ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ । ଶୁଭ ମହା-
ଶ୍ଵର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଠାକୁର ଶକାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷ

ଶାଥ ନରେତ୍ର ପୁଷ୍ପଗୀତାର ବଜ କୌଳକ
ପ୍ରଥାନ୍ତରାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ସତରିକ ମୁଦ୍ରିତ
କର ବଜ୍ଧପଥରେ ଗମନକଲେ । ସେ ଏଠାରେ
ଶୂରୁ ଦର୍ଶନ ଓ ମହାରାଜ ସନ୍ଦାନୁଚରଣ ଯାଦ-
ମୂର୍ଖ ଦେବା ସନ୍ଦାନକ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହିଦିନେ
ଠାକୁର ସତ୍ତା ୫ ୧୯୦୦୯ ଜାରିଥିଲେ
ଯତିପି ଧୂରାଜନ ଭାଗପୂର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏହା
ଦୂଘ ଥନରୁ ଅନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୃଦୟ
କେବେ ଏପରି ଉପାଳଗୀ ଭାଗର ସଂଗ୍ରହ

ଧନ ନିମନ୍ତେ ବିଏ ଅବା ଯହୁ କରିବ ? ଯାହା
ହେଉ ଠାକୁର ସଜାଙ୍ଗର ବଡ଼ଠାକୁରେ ସହାୟ
ଅଛନ୍ତି ।

ଭାଷି କିମ୍ବା ଜାହାବୋଠା ଥିପଙ୍କର ବିହୁଜାର୍ଦ୍ଦ
ବଳାପ ପଥରେ ପଣ୍ଡତ ସଜ୍ଜି ଅରନ୍ତି ହୃଦୟ
ଗ୍ରାହଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ କହୁକାଳର ପୁଣ୍ୟରେ ଏକ-
ଦୂରୀ ସଜ୍ଜ ଦେଖି ନ ଥିଲୁ । ଏଥରେ ପୁଣ୍ୟ
ମାରନ ଓ ଉତ୍ସାହକୁ ଯାବଣ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ଓ
ଅନେବିବେଷ୍ଟବ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଉତ୍ସର୍ଜିତ ଥିଲେ ।
ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ନାରାୟଣଦାସ ମହାପଦ୍ମ ଏଥରେ
ସଜ୍ଜପତକ ପ୍ରହର କରିଥିଲେ ଓ ଅଧିକ ପଣ୍ଡିତ-
ବର ଶ୍ରୀ ମାର୍କଣ୍ଡେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ର ମହାପଦ୍ମ ଦେଖି-
ଦିବରୁ ପ୍ରହର କରିଥିଲେ । ରଜାଙ୍କର ପାଦ
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀବନ୍ଦୁନାଥ ଶ୍ଵରୁଗୁର ମହାପଦ୍ମ ଏଥରେ
ଉପରୁରକ ସ୍ନାନାପରି ହୋଇଥିଲେ । ଏ ମହାପଦ୍ମ
ସଜ୍ଜରିମୁଁ ସମୟରେ ସମ୍ମତ ସର୍ବଦିକୁନ ସମ୍ମରଣେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ ଯେ ଅଧିତମାନେ କଳି
ଓ ବିଜ୍ଞାପ ରହିବାର ପ୍ରଦୟକ କେବଳ ସୁମନୋ-
ରମ ପାଦ ପ୍ରସଜରେ ଅମୂର ବଜାଇବ କିନ୍ତୁ
କହେବିଲା କରନ୍ତି ।

ବଜୁଗୁ ମହାପଦ୍ମକୁ ଲଳଇ ପୁରୋମନ
ବଂପୁକୁ ଭାଷା ପ୍ରକାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧକାଳୀ
ଅଛଇ । ଏହାକୁ ରୁକ୍ଷ ସଂବନ୍ଧଯୁ ଦର୍ଶା ପାଇବା
ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରାୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋପର ହୁଅନ୍ତିମାତ୍ରା
ଉତ୍ସବାରରେ ଅମ୍ବର କଞ୍ଚକବ୍ୟ ଏହାପରେ ଏହା
ସମ୍ଭବିତ ପ୍ରଗଂଧା ପଣ୍ଡିତବର ନିଖାୟ ଚୁଟ୍ଟାମନା
ଶ୍ରୀମର୍କଣ୍ଡେଶ୍ୱର ମହାପାତ୍ରଙ୍କର ଅଛଇ । ଏ ମହା-
ପଦ୍ମକର ସର କିଷ୍ଟକ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅମୂଳନକର
ବନ୍ଧାପି ଦୟାରଣୀୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏହାକର
ଭବିତବୁ ପ୍ରାୟ ଆଠବଦୀକରେ ଅବିଭବିତା
ଏ ମହାପଦ୍ମ ପଣ୍ଡିତକର ବରହର ଦାସକର
ପଦ୍ମାଶ୍ରୀ ଓ ବାଲୁକାନ ପରମ ବନ୍ଧୁ । ଏ
ନିଖାୟ ଗାସ୍ତରେ ଲଶ୍ଚବିତସନ ପଣ୍ଡିତ ଅଛନ୍ତି

କସବିର ଯଥାର୍ଥବାଦନୋ ଦର୍ଶକସମ୍ମାନ

୧୯୫୮

କୌଣସି ବାହୁଦରଶ ଥାଏ ବଜ୍ରଧୀ ଠ ତ
ମହନ୍ତି ଚେଲନଗରଶ ଥାଏ ଅଗ୍ରିମ ଠ ତିଳ
ଦେଖା ପାଇଁ ପବନି ଅଗ୍ରିପ କ ତିଳ

ବାବୁ ଦରମୋହନ ଶ୍ରୀ କଟକ ବଜ୍ରପ୍ରାଚୀ
ଅନ୍ତରେ ଏହି ଉତ୍ତରିଲାପିକା ସହବଦତ୍ତଙ୍କ ଦିଲ୍ଲି
ଦାବକାର କଟକପୁରୀ ଓ କମ୍ପାନିଙ୍କ ଯତ୍ତାଲାଗୁଡ଼ିକେ
ମଦର ଓ ପ୍ରଗରଜ ହେଲା ।

ଆଉରକୁ ଦେହଳ୍ପିକା ତା ଏ ରଖେ ମାହେ ଜାନ୍ମସ୍ଥାନ ଏକ ୫୨୯ ମହିଦା ।

କାଳନେର ପ୍ରଦିବ୍ଲୁଟି ପଣ୍ଡା ।	
କଟକଚିହ୍ନ ।	
ପଥମଗୋଣୀ ।	
ଯୁଦ୍ଧାନଂ ସିଂହ * କଟକ ପିରଜଳୁଳ	
ମହାଦେଶୀୟା * "	
ମହାନ୍ତିର ସିଂହାନ୍ତିର ।	
ମହାନ୍ତିର ପିରାଙ୍ଗା ।	
ଦୂରପୁଣ୍ୟାଙ୍ଗୀ ।	
ମୌରଚରଣ ପାପ ।	କଟକତର୍ମୁଖୁଳ
ମହେଶୁର ମହାନ୍ତିର ।	"
ପାତାନାଥ ବୋଷ ।	କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ।
କୌଣସିନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦୀ ।	କଟକ ଉଦ୍ଧୁବ
କାଳନେରାବ ।	କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ।
କାନ୍ଦାପୁର ପାପ ।	"
କାଳନେର ବୋଷ ।	କଟକ ଉଦ୍ଧୁବ
କାଳନେର ମହାପାତ୍ର ।	ଯାତପୁର ।
ଦୂରପୁଣ୍ୟ ତୋଣୀ ।	
ଦେସକ ମାକୁବ ଅଛୁ ।	କଟକ-ଉଦ୍ଧୁବୁଳ
କନୋଦିବରଣ ବାନ୍ଧୁର୍ଯ୍ୟା ।	"
ପଞ୍ଚାବ ପାପ ।	"
ଅରଜୁରେଣ ସେନ ।	"
କିମାଳାଲ ଶୃଷ୍ଟି ।	କଗରିଶଂକପୁର ।
କଳାପଦବ୍ୟାପ ।	"
କେନ୍ଦ୍ରମାନବ ବୋଷ ।	କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ।
କାମାଭିପ୍ରଗନ୍ଧ ତେଜ ।	କଟକ ଉଦ୍ଧୁବ
ପଞ୍ଚମଶ୍ଵର ପୋଷ ।	"
କଥାକାଳ ଦିଦି ।	
କୋକୁଳାଜନ କୋତୁଷ୍ଟା ।	କଗରିଶଂକପୁର ।
କାଳମୁଖ ମଜଗଜ ।	"
କିମ୍ବେଦୂର ଦାବ ।	ଯାତପୁର ।
କେତ୍ଯା ପ୍ରଦିବ୍ଲୁଟି ପଣ୍ଡା କଟକ ତଳା ।	
ପ୍ରଥମଗୋଣୀ ।	
ଚନ୍ଦ୍ରର ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟା * ଆଂଗତପୁଲ	
ଯୁଦ୍ଧମୋତ୍ସମହାନ୍ତିର * କଟକ ଅବଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ	
ଦୂରପୁଣ୍ୟ ତୋଣୀ ।	
ଗୋପବନ୍ଦ ପ୍ରଦିବ୍ଲୁଟାଧୁକ * ଅନୁମଳ ସ୍ତୁଲ	
କଥାକର ଶାହୁ * କଟକ ଅର୍ଦ୍ଧର କିଦ୍ୟାଳୟ	
ଅନୁବ ପାପ * ମହାଶିଂକପୁର ସ୍ତୁଲ	
ଅରଜୁର ମହିବ ।	କଟକ ଅବଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ
ଅପୁରମାର୍ଜନ * ଅସୁରେଶ୍ୱର ସ୍ତୁଲ	

* ତତ୍ତ୍ଵ ବାଲକମ୍ବାନେ ବର୍ତ୍ତି ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାଚୀଲକ ପାତ୍ରେ	କଟକ ଅବର୍ଗବିଦ୍ୟାଳୟ
ଜଗନ୍ନାଥ ତୋଷ	ମହାବିଂଧୁର
ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ।	
ଆନନ୍ଦବଜ୍ରର ଘୋଷ	ପହରକଷ୍ଟରୁଲୁ
ଗୋବିନ୍ଦବଜ୍ରର ଦେ	କଟକ ଅବର୍ଗବିଦ୍ୟାଳୟ
ବନ୍ଧୁଥର ପଞ୍ଚନାୟକ	ତେଜ୍ଜାନାଳ ସ୍କୁଲ
ବନ୍ଧୁର ସାହୁ	ଅସୁରେଶ୍ୱର
ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ	ତାରକୋଠ
ରଥାକୃଷ୍ଣ ଦାସ	କଟକ ଆବର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ତନ୍ମୁଖାନ୍ତି ଦାସ	ଶକ୍ତିକ
ଫଳରତରଣ କେଳା	ବାଲୁହଣି ସ୍କୁଲ
ମନ୍ଦିନମୋହନ ପଞ୍ଚନାୟକ	ତେଜ୍ଜାନାଳ
ବୃଷତ୍ରାନ୍ତ ସାମଲ	ଅସୁରେଶ୍ୱର
ବାଲ ମହାପାତ୍ର	ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର
କୃଷ୍ଣପଗାମ ହିଂକ	ତାରକୋଠ
ମନ୍ଦିନମୋହନ ଦାସ	ପ୍ରାଇଭେଟ ପ୍ରେ
ରଥାକୃଷ୍ଣର ମନ୍ତ୍ରୀର୍ଥା	ଅଠେତ୍ର ସ୍କୁଲ
ଫଳର ଦିପାଠା	ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର
ଗଣେଶ୍ୱର ମୁହଁତ	ତେଜ୍ଜାନାଳ
କାଞ୍ଚାନିଥ ପଣ୍ଡା	ମହାବିଂଧୁର
ଗମଗନ୍ତୁ ମିଶ୍ର	ଚର୍ଚିବା
ବଜନହାର ରକ୍ତବର୍ତ୍ତୀ	ପ୍ରାଇଭେଟ ପ୍ରେ
ଶୁରତରଣ ରାୟ	କଟକ ଅବର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ନିଧାନନ୍ଦ ବରହାର	ଅନୁଗୁଳ ସ୍କୁଲ
ମନୀ ମହାନ୍ତି	ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାର
ହରେକୁଷ୍ଟପରି	ମହାବିଂଧୁର
ଅନ୍ତିନ ମହାନ୍ତି	ତାରକୋଠ
ଭଗବାନୁ ହିଂକ	କଟକ ଅବର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ବାରବନନ୍ଦ ଦାସ	କଟକ ଅବର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଗୋଲାମ ଅପରଧି	ବାଲୁହଣି ସ୍କୁଲ
ଗୋବନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାରସ୍କୁଲ
ମାଳକୃଷ୍ଣ ପଞ୍ଚନାୟକ	ତେଜ୍ଜାନାଳ
ରଥାକୃଷ୍ଣ ଦୋଷ	କଟକ ଅବର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପର୍ବତୀ ହେଠ	ଅନୁଗୁଳ
ଧୂମଦିନ ସାମଲ	ପହରକଷ୍ଟର
ପରବାନ୍ତ ଦାସ	ତେଜ୍ଜାନାଳ
ଏତେ ଜଗରଣ ସାହୁ	ପହରକଷ୍ଟର
	ଅର, ପେରିପାହେବ
	ନେବ୍ରପେଟ୍ରର ଡେଣା ଉବଳନ ।

ବ୍ରଦ୍ଧିଶାଖାକୁ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କହୁବିବେରେକକୁଷାନୀ ପାହିବଜାର
ଅତ୍ଥଶୟରେ ଏକମୟ ଉତ୍ତମ ପିତ୍ତିଳାଚାରୀ
ତହର ଯୋଦିଗୋଡ଼ାସୁଧାର ବିନ୍ଦୁ କମଳେ
ମୌଳିକ ଅତ୍ର ତହର ମୂଲ୍ୟ ଏକହଜାର ଟଙ୍କା-
ର ଛାଇଁ ଦେବ ଜାହାଂ ଜାହା ହତେକିନ ଟଙ୍କା-
ଦିଲ୍ଲିକ ବ୍ୟକ୍ତହର ଯୋଦ୍ୟ ଅଟେ ଯଦ୍ୟପି
ବାହାର ଜାହାଂ କହିବାର କାହାରା ହୁଏ ତେବେ
ପେ ଗାଡ଼ୀ ଓ ଘୋଡ଼ାଙ୍କ କରୁ ଅତ୍ଥଶୟରେ
ଆସି ଦେଖି ତହର ମୂଲ୍ୟ ଅମୃତରେ ରଥା
କର ପାରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ଶଥକାଥପାଳ
ମୋହରର କେରେଇଲୁଖାନା କଟକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏ ବର୍ଷ କଟକ ନର୍ମଦାଲ ସୁଲଭ ୧୯୭୬
ଗୋଡ଼ି ବୁଦ୍ଧି ଖାଲି ହେବାର ସମ୍ବାଦନା; ଯେ-
ଇମାନେ ଶୁତ୍ରବୁଦ୍ଧି ପଥାନ୍ତରେ ଦ୍ଵାରୀଣ୍ଠ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜାନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି କଥାଯିବ ।
ଅରବନ ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଚଳିଲମାସ ତା ୧୯ ଶତ
ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଶାସନକୁ ସହିତ କଟକ ନର୍ମଦାଲ
ଲୁହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ରତ୍ନ ।

Dwarkanath Chakravarty

କଟକ ନର୍ମଦାଳ୍ଲ ସୁଲଭ ପୁଷ୍ପରଙ୍ଗେଶ୍ଵରୀ
୨ ୭ ରଖ ଜନୋତୀ
କୁଟୁମ୍ବ ମସିଦା

Digitized by srujanika@gmail.com

କାନ୍ତିମାଳା

ଧ୍ୟାନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୦୮

১০৪

{ ଅତ୍ରିମ କାର୍ଷିକ ମଳ୍ଲି ୫୫
ନର୍ଷାଦେୟମୂଳ୍ୟ ହେଲେ ବର୍ଷକୁ ୯୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଜାବମାସରୁ ୩୧୭/

କଣେ ସବୁତେବରହିଥାର ଲେଖି ଅଛିନ୍ତି ଯେ
ଶୁଣୁ ସବୁବେ କିମନ୍ଦର ଏବୁଧୀରୁଠିବ ଲାଙ୍କି
କିମ୍ବର ଶନାଶାହେବ କର୍ତ୍ତାଳସମ୍ମଦେବଙ୍କୁ
ଶୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ବିଦ୍ୟାୟ ହେବା କାଳରେ ଜାନ୍ମିତର
ଅଧୀନରୁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅଗ୍ରତ୍ୟାପ ନ କର
ଯାନ୍ତି ହୋଇ ଥାରିଲେ ଯାଇଁ ବାରଣ ଜାହା-
ଡ଼ର ସଦଶଶ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟବିହାରରେ ସେମାନେ
ଚିରହାତ ଦାସ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ରହଥିଲେ ।
କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅଧିକ କଲେ ସେ ଅଗ୍ରପ୍ରାୟ
କୁଣ୍ଡ ନ ଉଠି କାଶିଲ୍ଲବରେ ରହଥିଲେ
“ଏହା ଗାସ୍ତ ସମୋଧନକର” ଓ ପଢ଼ିବିହାର-
ପୂର୍ବ କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାର ଯେତେ କର୍ମ ହେଉ-
ଥିଲେ ଅନ୍ୟଲେକ ଅନୁଲଳ କର ପେଶ
ହୋଇ ଥାରି ନ ଥିଲେ । ଏଥର ହାତମ ବାସ୍ତ-
ବରେ ପ୍ରସରନାୟ ଓ ଏ କାଳରେ ପୁଣ୍ଡର ସ-

ଯାକସ୍ତରର ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରା କଥିବା
କରିବାର ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ଅଧିକରେ ଦୌଗ୍ର
ମୁହିଁ ହୋଇଥିଲା ଗର୍ବନୂଦିବାର ତତ୍ତ୍ଵାହେ-
ବଳ ବିଶ୍ୱରରେ ସେ ଜୀବ ଘାଇଥାଛି । ଏ
ମୋହଦ୍ଦମାର ଛିଲଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ନିୟମ
ହୋଇଥିବାର ବୋଲିଯାଏ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ
ଥିବାର ବୌଣି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ପାଇଲା ନାହିଁ
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏହାର ଅଛି କି କମର
ମୋହଦ୍ଦମା ସେଠାରେ ବାବର ଅଛି ସେବକୁବି

ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏ ମୋହଦିମାଟି ବାହାରିଥିଲା ।
ଅମୂଳାଜକ ସରଣ ହେଉଥିଲା ଦୂର୍ଭଲ ସମ-
ସ୍ତରେ ଯେଉଁ ମାନେ ଏପରାର ପିଲା ବିଶ୍ଵାସରେ
ଭାବାଟ ଉପରେ ଅଭିନ୍ୟାସ କରିବା କଣ୍ଠେ-
ମେଗୁ କିମ୍ବା କରିଥିଲେ ଓ ସି ସମୟରେ
କେବଳ ପୂର୍ବିଷ ହେତୁ ଏକ ମୋହଦିମାରେ ଅ-
ଶାନୀ ଖଲସ ଘାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପୂରଣ
କଥା କପର ବାହାରି ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ ।
ପୂର୍ବ ବି ଏତେକାଳ ମୋର ରହିଥିଲେ ?

ଏ ଦର୍ଶ ଅସୁକ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାର ସବୁ
ଧର୍ମଲୁ ଉଲ୍ଲ ହେବାର ଆଶା ଥିଲା । ଏଥକୁ
ଆଜି ଏକପ୍ରକାର ଗୋଟିଏତୁ ମାତ୍ର ରହିର
ଅବସ୍ଥା ଅଛିମନ୍ଦ ଦେଖାଯାଏ । ପର୍ବତ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ବରି ମୁଖ ଉଲ୍ଲ ହୋଇ ଧାରିଲୁ ବାହୁଁ । ଆଜି-
କାଲ ରହି ଆମଦାନୀର ସମୟ ମାତ୍ର ବଜାରର
ଭାବ ବଢ଼ି ହାତ ଦେଖାଯାଏ କିରି ଠଙ୍କାରୁ
ସେ ୧୯ ରହ ଅସୁକ ମିଳୁ କାହିଁ ଓ ଲୁହାଶଣ
ପ୍ରତିବ ରହିର ପ୍ରଥାନ ସ୍ଥାନରେ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଠଙ୍କାରୁ ଗୋ ଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ କଟକ
ସେ ୧୯ ର ମିଳୁଥିଲା । ଏ ସମୟରେ ଏପରି
ଭାବ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଏବର୍ଷ
ରହ ବଡ଼ ମହିନା ହେବ ଓ ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ-
ଜ୍ଞାନ କ୍ଷତି କୁଡ଼ା ଗୋଡ଼ା ଗୋର୍କର ହିମେଷ
କ୍ଲେପ ହେବ । ଆମ୍ବେନ୍ମାନେ ଅନୁମାନ କରି
ଯେ ମହାକିନ୍ମାନେ ଅନ୍ୟଧାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ଵାନଚାନ କିରି

ଅଶୀର ଏଠାରେ ବିନ୍ଦିଧୂ କଲେ ଅଜେହ ଲା-
ଭର ସମ୍ମାବନା ଅଛି ।

ବାବୁ ବିଜ୍ଞନପ୍ରକାଶକ୍ଳଙ୍କ ମର୍ମରେ ମାରୁ
ଥରିଥର ଲିଖି ସମ୍ବଲପୁରର ଦେଖୁଣ୍ଡ ରହି
ଶୈଳୀର କିମ୍ବାକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଧରିଥର ବାବୁ ସମ୍ବଲପୁର
ନିବା ଅଟନ୍ତି ଓ ବଳିକତା ସାବଧାନିବ୍ୟାଳମ୍ବରେ
ପରିଷାଦେଇ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁରରେ
ଜଣେ ହେଲେ ଏଗ୍ରବାର ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଛନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆଚନ୍ତି ହେଲୁ
ବାରଣ ବି ସେଠା ଇଂରେଜ ସ୍କୁଲର ଏକଜଣ
ଶୁଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ବିନ୍ଦୁବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରକେଶକା ପରି-
କ୍ଷାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଶୁଣା କାହିଁ । ଯାହା-
ହେଉ ଏ ଲୋକକୁ କିନ୍ତୁ ମର୍ମରେ କିମ୍ବାକୁ ବର
ସେଠା ଫାବମମାନେ ଉଚିତିକ୍ଷା ନମିତ ଲୋକଙ୍କୁ
ଉଦ୍ସାହ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ମନେହ କାହିଁ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଅଛୁର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବାବୁ
ବିଜ୍ଞନପ୍ରକାଶକ୍ଳଙ୍କ କର୍ମରେ ସମ୍ବଲପୁରର
ଲୋକମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବାର ନିଦର୍ଶନ ସମ୍ବଲପୁ
ଭାବାଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲିର ଅଭିନନ୍ଦପଥ ପ୍ରମାନ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏ ବାର୍ଯ୍ୟଟି ମଘ ସେଠା ନିବାବିଜ୍ଞାନ
ସର୍ବଦାର ପରିଚୟ ଦେଉଥାଇ ସୁଖର ବିଷୟ
ଅଟ୍ଟଇ ।

ଆମ୍ବାଜେ ଅଭିନ୍ନ ଅନନ୍ତ ସହିତ

ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଅମୂଳଙ୍କର ବଡ଼ ଲାର୍ଡ
ମହାମାନ୍ ଲାଜ ନର୍ଥ ବୁବୁ ସାହେବ ଆପଣା
ବନ୍ଧୁ ବର୍ଗ ସହିତ ଘରାର ଚରବା ମାଝପରେ
ଆମସବୁ ଶୁଭଗମନ କର ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାତା
ପା ୧ ରିକରେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର
କ୍ଷମାଦ ଅଛି । ତେବେରେ ଅବସ୍ଥା କୌଣସି
ଗଦ୍ଦୀର କେନରିଲକ୍ ସଫର୍ତ୍ତିଶ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭୋଦମେ କେବେହେଲେ ଲଞ୍ଜ ଜନ
କୃତଙ୍କର ଓଡ଼ିଆର ଏକ ଉତ୍ସବରେ ଗରଣ-
ଧଳ ପଢିବା ଏଥା ସାମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚଦ୍ଵାରା ବିଷୟ
ନୁହିଛା । ଶୀମଗ୍ରୀ କଳାକାରଙ୍ଗର ଅନୁରତ ଓ
ସେ ମହାଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରବାରଙ୍ଗର ହସ୍ତରେ
ଥିବାର ଅମୂଳଙ୍କର ଫ୍ରେଣ୍ଟ ରଥା ଅଛି ଯେ
ମହାମାନଙ୍କର ଅମୋଦ ବର୍ଷନାର୍ଥ ସେ ହମସ୍ତ
ଅଧ୍ୟୋତନ କରିବାର ଅବଧିକ ଶ୍ରୀମୁଖ
ବଳେକ୍ଷ୍ମରମାହେବ ପେହିକୁ ବରବେ ଓ ଯଦ୍ବନ୍ଧ
ବିଶମକୁ ଦେବର ଅଭିକର ଶିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ସରି ବ । ଯେବେ ଏହି ସ୍ମୋରରେ ଏଠାର
ପକାରପ୍ରତି ପୁ ରକାମାହେ ଧାନରକୁ ଯାଇ ମହା-
ମାନଙ୍କୁ ରିକ୍ତ ଅମୂଳଙ୍କ ବିବେତନ ରେ
ତାହା ମନ୍ଦ ଦେବିନାଟି । ଏଠାରେ କୋକାନା-
ଙ୍କର ମହାମୂଳା ଏବଂ ଅଳୀର ପୂରୀ ଜିତାର
କରିବା ବିଷୟରେ ଜ୍ୟୋତି ଆନ୍ତି ଏମାନେ ଯେ-
ବେ ଏହି ଉପଲକ୍ଷରେ ମହାମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ
ଦୂର କରନ୍ତି ବଜ ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କର ସୁଲ ଉନ୍ନତିର ପାଶୀ
ଦେବ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ଏଠାର କଲିକଟାରୁ
ଲାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ଅମ୍ବାନେ
ଏଥରେ ଅଛନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଥାଏଁ । ପାଶ-
ସାହେବକୁପରି ବିଦ୍ୟାନ ଓ ଷଳରୁ ଲୋକ ଆ-
ମ୍ବାନେ ଜ୍ଞାନବଳର ପାଇ ଏକ ଶୀଘ୍ର ଉଚ୍ଛବୀ
ବହୁତ ହେଲୁ ଅଛି ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ । ଯେବେ
ସେ କିତାଲ ଏଠାରେ ରହିଆନ୍ତେ ଘେବେ
ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଅନେକ ଭାବର ହୋଇଥାଏଁ
ମନେବ ଲାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ଜବାନ୍ତିମେଘ ଏକଶାଶ୍ଵର
ବଦଳୀ ଫରିଦାରେ ଅନୁମାନ ହେଉଥାଏଁ ଯେ
ବାବୁ ନନ୍ଦିଶ୍ଵରପାତ୍ର ବସିବ ଦସ୍ତକ କର-
ବାଣୀର ଏରପ କରି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଥରେ ଯେ
ଅଣୁ କଥାକି ମଙ୍ଗଳ ଦେବ ଅମ୍ବାନେ ଲାହିଁ
ନ ଥାଏଁ । ଦୂର ଏକବର୍ଷ ପାଶୀଯାହେବଳୁ ଏ-
ଠାରେ ରାଜୀ ଗବାନ୍ତିମେଘ ଭାବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଲାଗିଥିଲେ କୌଣସି ଏକ ହୃଦୟକା ଲାହିଁ ।

କେହି' ବୋଲୁଥାରୁଣ୍ଡି ଯେ ପାଖାଦେବକ
କର୍ମରେ ବାବୁ ନନ୍ଦକଶୋଇ ଦାସ ନିସ୍ତର୍ଜୁ
ଦୋଷ କଲିକରାଏ ଥର ଜଣେ ଭଙ୍ଗରାଜ
ଆସାରୁଣ୍ଡି ଯେବେ ଏକଥା ସମ୍ବନ୍ଧ କୁଅର
ରେବେ ପାଖାଦେବକ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବା
ଆହୁର ଦୃଷ୍ଟର ବିଶ୍ୱ ଅଠର ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ସହି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ବଜାପରତାରୁ କଟକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ବସାଇବାକାରୀ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରି ଥାଇଛି । ସେଠେଲିଗ୍ରାମ ତପାର୍ଟମେଞ୍ଚର ସ୍ଵପନମେଣ୍ଟର ନିକଟକୁ ଏହି ବିଷୟର ପ୍ରସ୍ତାବ ପଠାଇବାରେ ଉଚ୍ଚ କର୍ମଚାରୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ କି ଯେବେ ତାଙ୍କ ଚିଲାଇବାର ମସିକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିବାହ ହେବାରକ ଆମଦାନ ହୋଇଥାରେ ରେବେ ସେ ବୁଝାଏ ତାଙ୍କ ବସାଇବାର ବନୋବସ୍ତୁ କରିବେ । ଏଥରୁ ତାହାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାରେ ଜଣାଯାଏ ମୋ କୃତ୍ୟବ୍ରେଣ୍ଟାର ତାଙ୍କ ଭାରାଧିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ବଜାପରତାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମସିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଟେକ୍ୟୁନ୍ଡର ଏରିବ ଓ ଏ ଟଙ୍କା ସାଧାରଣ ଭାରାଧିଷ୍ଟାବଦାର ଉଠିପାଇବ କି ନାହିଁ ଏତା ମହାଜନମାନଙ୍କ ମହାଜନମର୍ଗ କରି ଜଣାଇବାକାରୀ କମିଶ୍ଵର ସାହେବ କେବେଳିକଟରକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ କବତନାରେ ଅଧିକ ବସିଲାମାତ୍ରରେ ଯଦ୍ୟତି ମୁଦ୍ରାଯୁ ବ୍ୟକ୍ତି ନ ହୁଅଲ ତଥାତ ମଧ୍ୟମାସରେ ମ୍ୟା ବାରହାର ବର୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟ ଉଚ୍ଚପରମାରେ ଝାର୍ଛି ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କାରଣ ଜାପରତାକୁ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଜାହାଜ ବଲ ଓ ଅନ୍ୟ ଉପାୟକୁବା ସେଠା ସମାଜ ପ୍ର ଜାଗିବାର ସହଜ ମୁହୂର୍ତ୍ତବୋଲି ତାରିଖିଦାର ଅନେକ ସମାଜ ଯିବା ଅଧିବା ହେବ ଥିଲା ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବବର୍ତ୍ତମାନ ଯେବେ ଅମେ କହି ପୁଣି ସହବାକୁ ପ୍ରସୁତ ନ ହେବେ ବେ ତେଣାପର ଦେଶରେ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ବାର ସମାବନା ନାହିଁ । ସଫ୍ରେ ସମ୍ମୋହ ଲେ ଅବଶ୍ୟ ପରିଶୋଷରେ ଲୋକେ ଅପ୍ରକଳ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ଖୋଲିଲେ ଏଠା ମହାଜନମାନଙ୍କ କଟକପରତାରୁ ନିମ୍ନ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହିଁ । ବଜାପରତାରୁ ବନର କରକା ବିଷୟରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟର କେତେ ଟଙ୍କା । ହେଲାଗି ଓ ହେଉଥିଲା ତାଙ୍କାରଧୀରୀ

ବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ କମିଶନ ଅଧୀକ୍ଷଣ
ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠା ଦୋଷ ହେଉଥିଲା ଯେ
ତାହା ପାରିରେ ପଢିବ ନାହିଁ ଅଗର୍ଧିବ ଦିଗ୍ନିତି
ଖାତେବଳୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିଅଛି କି ଯେତାମ୍ବା
ମଦାଜଳକ ଦିଦିର ଉପରେ କର୍ତ୍ତର ନ କାହାର
ଥରେ ଭାରତାବ ବିଜ୍ଞାନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଣ୍ଡାର
ଦେଉନ୍ତା ।

✓ ଅଭିଜନ ଅପବାହ ମୋବଦମା

ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସମ୍ମ ଶୋଷ୍ଟୁଳ
ଲାଲଗ ନାହିଁ ବାବୁ ଦକ୍ଷାଥ ବନ୍ଦେୟାପାତ୍ରା
ଅନର୍ଥକ ଯେଉଁ ପୂର୍ବମା ଘୋଷ କର ପରିଚେ-
ଷରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପାଇଲେ ତାହା ଯୁଦ୍ଧ ସହିତ
ମାହଜର ପାଠକମାଳେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।
ମୋହଦିମାଟି କେବଳ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ ସହିତ ପାଖର
ବିଜ୍ଞାନରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବୋଲିବାର ନ ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଭିଜନ ପ୍ରବାସର ମାନମ୍ଭା ଅନ୍ତରେ
ବାରଣ ଯଦିୟପିଲା ଆଜିକୁ ୧୯୫୫ ବର୍ଷରେଇ
ଦିଶୁକିମ୍ବ ଅଭିଜନ ଜାରି ହେଲାଣି ଓ ଅଭିଜନ
ମାନମ୍ଭାରେ ଏକ ପକ୍ଷର ଦିଲ୍ଲୀର ଦସ୍ତାକର୍ତ୍ତା ଓ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପରି ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଦୋଷାଧେପ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦର୍ଶକର ଦେଖାଯାଏ ଉତ୍ତାତ ଆଜିମାର
ଏପରି ମୋହଦିମା ଭାବଧ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା
ବାସୁଦାବରେ ଅମୃତାନନ୍ଦ ଜାଗିବାରେ ଦେଖାଇ
ଦୂର ଶର୍ତ୍ତ ଅପନାବ ମୋହଦିମା ଏ ଜାଗାରେ
ଅବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥାଏ ଓ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ରରେ ଏହି ମୋ-
ହଦିମାରେ ଏହା ଅଧିକାରୀ ଦିଶୁ ପାଇଁ ସହିତର
ବିଷୟକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦାଇ-
ବୋର୍ଜିକୁ ଗେଟିଏସୁହା ମୋହଦିମା ଯାଇଲାହୁ ।
ତଥା ୧୯୫୦ ଏପ୍ରିଲର ମୋହଦିମା ସମ୍ବର୍ବରେ ଏହି
ଅଭିଜନଙ୍କ ସକଳ କଥା ଜାଗିବାର ଉଚିତମୋହି
ମେମାନେ ଏ ମୋହଦିମାର ବ୍ୟାପାରର ବନ୍ଦୁ-
ବାରେ ପ୍ରକଟ ହେଉଥାଏ ଓ ଏମୁଣ୍ଡ କରିଯାଇ
କି ଗୋଟିଏ ବାରଣ ଏହି ଯେ ଉନ୍ନତ ମାନ-
ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷୟମାହେବ ଓ କିମ୍ବ ବ୍ୟାପାରମାନ୍ଦେ
ଯଥ ମୋହଦିମା ପଢ଼େ ବେବେ କିମ୍ବର କିମ୍ବ
ଥିବାର ହୀକାର କରାଯାଇଲା ।

ମୋରଦମାର ବୁଝନ୍ତି ଏହ ଯେ କାହା
ବାର୍ଷିକତାକୁ ସଥି ବୁଝବର କାଳାଙ୍କ ଲାଗୁ
ହେବାରେ ଜାହାନ୍ତି ଧାର୍ଯ୍ୟମରେ ଯାମିନ ଦେଖାଇ
ଅଦେଶ ଦେଇ । ଜାହାନ୍ତି ପିଲା ବାର୍ଷିକତା
ମାହୀମନ୍ତର ଗ୍ରୂପ କରିଥିଲୁ ସିଲାକ ଓ କଲାକାରୀର
ହାମବ ଫୁଲ ନିହାର ଯାମିନରେ ଦେଇ

କାନିନ ଜାହାରଙ୍ଗ ହେଉଥିଲା ସମୟରେ ଜାନ-
ହାଥ ବନ୍ଦେଧାପାଞ୍ଚ ଯାନିନ ଜାମଞ୍ଜୁର ହେବ
ପ୍ରାଚୀନରେ ମୁସାହେମା ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ ଜହାର
ଦଳକୁଳେ ଯେ ଉକ୍ତ ମହାଲମାନଙ୍କରେ ଜାହାର
ନାବାଲଗ୍ନ ଫୁଅଙ୍କର କି ସେ ଜାହାର ମାହାପ୍ରେଜ୍
ପ୍ରାଚୀନ ବିଷମତ ଅଠଥଶା ଅଂଶ ଅଛି ଓ
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ତୋଥିଲୁ ଜାହାର ଗାୟ ମନ-
ମୋରାମ ଦାବ୍ୟାଙ୍କ ଯୋଗ ଦାକ୍ଷରେ କୁତ୍ରାମ
ଦିପୁଲକମାନ ହାତର କର ତହିଁରେ ଦଶଲକ୍ଷାର
ଅଛୁ । ଯାନିନ ଦୋଷରେ ସମ୍ଭବ କଷ୍ଟ ହେଲେ
ଜାହାଲଗନ କଳର କ୍ଷତି ହେବ । ଏ ଦରଖାସ୍ତ
ଦାଗର ହେବାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ବାବୁଙ୍କଠ ର
ହୁଏଥିଥିବୁ ତଳବ ହେଲ ଓ ତାହା ଦାଗର
ରହିଲ ଉତ୍ତାର ପ୍ରାୟ ପୁର ମାସରେ ଦରଖାସ୍ତ
ପରାହ୍ୟ ହେଲ ଓ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ
ଦାଗରୁ ଅଧିକାଦର ଜାଲମ କରିବା ପାଇ
(ମୋଥ ହୁଅର ମୌଣିକ) ଆଦେଶ ହେଲା ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ବାବୁ ଅଧିଶା କାରପରମାତ୍ମାଜାହାର
ଜନନୀରେ ଦରଖାସ୍ତପୁରୀ ଅନୁମତି ନେଇ
ଅଧିକାଦର ଜାଲମ କରିଲେ । ଅଧାମୀ ବୋର-
ଧରେ ବିରପ୍ରାର ଓ ହାତକ ଓ ପରେ ଯାନିନ
ଦାଗ ମୁକ୍ତ ପାଇ ମୋଜଦମା ଦରଖେଶ ହେଲା-
ହାତ ଜାହା ସାକ୍ଷାତରେ ଶୁଣିମତ ଧରିଯାଇ ଓ
ଜୁହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଯୋବାଜନନ ଗୃହିତ
ହେଲା । ସେମାନେ ମୋଟରେ ଏଇକି ବହିଲେ
ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣବାବୁ ସ୍ମୃତିକ ଜାଲ କରି
ଜାହାଙ୍କ ଓ ପ୍ରକାଳ ଦସ୍ତାକାଳପ୍ରକାଳ ଦଶଲକ୍ଷାର
ଅଛି । ତେରେ ପ୍ରସ୍ତାବତ ଗ୍ରହ ଦୋଷାରେ
ଏହିଏ ଓ ଜାହାଙ୍କ ସେମାନେ ଜାଲ ନୁହେ
ରୁହିଲେ ପକାଳ ପାଇଲା ଜାହାଙ୍କ । ଯେତୁ ପକାଳ-
ରେ ଅଧାମୀ ଅଧିଶା ନାବାଲଗଙ୍କ ପକ୍ଷ ଓ
ଦସ୍ତାକାଳମାନ ସର୍କରରେ ଅନେକ କଥା ପ୍ରକାଶ
ଲୁହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ବଲୁ ମାତି ମାଜିକ୍ରୋଟ ସେବମତ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଜୀବ କରି ସମାଜ ନେଇଲେ ଜାହାଙ୍କ ।
ଆମାବୁ ପରିବାରେ ସେ ବହିଲ କି ସେ
ରହିଥେଣ ଅଚାର କରିବ ନାବାଲଗଙ୍କ ସର
ଦୟା କରିବ ସବାମେ ଜାହାର ଗାୟ ଅବସର
ଅଧିକାଦରେ ଯେଉଁଥ କହି ଅଥ ଅଛି ସେ
ଦେବକ ସେହିଥର କବିତାକୁ ଥର ଯେତେ
ଅଛି ଜାହାଙ୍କ ନାଜିକ୍ରୋଟ କଲେ ତହିଁର କିନ୍ତୁ
ଅତର ନ ଦେଇ ସେ ବହିଲୁ ଯେ ଜାହାଙ୍କ
ଅତର ଜଣାଥାରୁ ଓ ଆର କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଦେବ
ନାହିଁ । ଅଧିଶା ସମ୍ମାର କାରଣ ଅଧାମୀ

କେତେଜଣ ଶୁଦ୍ଧା ଓ କଲେକ୍ଟରୀ ଓ ଅପାଳ-
ତର ବେତେ ନଥୁ ତଳବ କରିବାକୁ ପାର୍ଥନା
କରିଥିଲ ମାତ୍ର ତହିଁ କବି ବିଷୟ ପ୍ରମାଣ
ହେବ ଜାଣି କି ପାରିବାର ମାଛଫ୍ରେଟ କେବଳ
କଲେକ୍ଟରୀ ନଥୁମାନ ତଳବ କର ଥର ସବୁ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଅଗ୍ରଯୋଗରେ ଅପରିଷିର
ବିବରଣ ଲେଖା ନ ଯାଇ ବେବଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରା-
ଯଣ ନୟର ଅପବାଦ କରିଥିଲୁ ଏତିବି ମାତ୍ର
ଲେଖା ଥିବାର ତାହା ସଂଗୋଧନ ନିମିତ୍ତ
ଆସାନୀ ଦିଇଗୁଥୁ ଦେଇଥିଲ ତାହାମନ୍ତ ଅଗ୍ରା-
ହ୍ୟ ହେଲା । ଦ୍ୱାରାଜମାନ ବାସୁବରେ ଜାଲ
ଥାଇ ଓ ସେ ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛି ଏପରି ପ୍ରକୃତି ହେଲ ମାତ୍ର ସେ କେବଳ
ଏତିବି ଉତ୍ତର କଲୁ ସେ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ତାହାର
ନିର୍ଦ୍ଦେଖିତା ପ୍ରମାଣ କରିବେ ସୁତ୍ତମ୍ ମାତ୍ର
ଫ୍ରେଟ କିଛି ହୁଇବ ନ ପାଇ ଆପଣା ଶପ୍ଟରେ
ଲେଖିଲେ ସେ ଆଜାନାଥ ମନ୍ଦିରରି ଲୋକ
ବୋଲି ଏହିବରିରେ ଓ ଜିଲ୍ଲରେ ଖ୍ୟାତ ଏବଂ
ଅପଣା ପ୍ରତିବିଷିକ୍ତ ଅଧିକାନ ଓ ପୂର୍ବମ
କରଇ ଓ କଣେ ରହିଲେବର ରାଶ ଅପବାଦ
ଓ ଅଗମାନ ଏ ମୋକଦମାରେ କରିଥିଲୁ
ଅଭିବକ ସେ ଅଇନର ପୂର୍ଣ୍ଣତତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂ-
ର୍ବର୍ଷ କାଗ୍ଜବାପ ଓ ₹ ୧୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥଦତ୍ତର
ଯୋଗ ।

ମାଛଫ୍ରେଟ ସାହେବ ଉପରିଲିଙ୍ଗିତ ଦିନ ବି-
ଚାନ କରିବାରେ ଜଜ ସାହେବଙ୍କୁ ତାରେ
ଅପାଳ ହେଲା ଓ ଏଠାରେ ଯେବମସ୍ତ ହେବୁ
କୁ ଗୁପ୍ତ କରିବରେ ଓ ଅଗମାର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ-
ତା ଯକ୍ଷରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲ ସେବରୁ ଲେଖି-
ଲାକୁ ଗଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବାହୁଦୟ ହୋଇ ପଢିବ
ତେବେଂ ଜଜ ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵରର ସଂକ୍ଷେପ
ଉତ୍ସବକୁ ଯେ ତହିଁ କୁ ଅପଦି ସବୁର
ରତ୍ନ ପାଥୀଦିବ ।

ଜଜ ସାହେବ ଆପଣା ଶପ୍ଟରେ ପ୍ରଥମେ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନ ସାଧା-
ନ୍ତରେ ଲେଖା ପାଇଥାନ୍ତ ସେ କହିର
ତର ଦେବା ପାଇ ଅଇନମରେ ଅଗମାକୁ
ତା ଯାଇ ନ ପାରେ । ଯେବରୁ କଥା ଦିବ-
ସରେ ଲେଖା ଥିବାର ଅପବାଦର କହନ୍ତି
ହାଇଥିଲ ସେ କଥାପରୁ ଅବିକଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ରେ ଲେଖା ପାଇଥାନ୍ତ ତାହା ନ ଥିବାର
ରକ ଲାଗିବ ଦୋଷରେ ମାଛଫ୍ରେଟଙ୍କ ଦିଣାଙ୍ଗୀ
ଦୂର ହେବାର ଅଛି ନାହିଁ ଏପରି ବିଶ୍ଵରକୁ

ଅଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ କଲେସୁଣୀ ତତ୍ତ୍ଵ ଅଧାଳରୁ
ବିନ୍ଦୁର ବାହ୍ୟର ରହ ନ ପାରେ କାରଣ ଧର୍ମ-
ସ୍ଥାବ ଅଧିଶା ମୋକଦମ୍ଭ ପ୍ରମାଣ କର ନାହିଁ ।
ଆସାମୀ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଅସ୍ମୁତ ହୋଇଥିଲେ
ହେଁ ବାର୍ଯ୍ୟତଃ ଦିଗ୍ବିଦ୍ୟର ଧାର୍ଯ୍ୟର ନବମ
ବିନ୍ଦୁର ଆପତ୍ତି କରିଅଛି । କାରଣ ସେ କହୁ-
ଅଛି ଯେ ଜାହାର ମାତ୍ରାଲଙ୍ଘ ପୁଣ୍ୟର ଭକ୍ତ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତେ ଦାତା ଥୁବାର ସେ ଜାହାଙ୍କ ମାତ୍ରା-
ଫିଲ୍ ସୁଲ୍ଲମ୍ ଜାହାଙ୍କ ବିଷୟ ରକ୍ଷା କରି ଉତ୍ତର
ଦିବଜାପୁ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଫରପୁଦିପକ୍ଷର
ଏହିଥେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ଜାହାର
ପୁଣ୍ୟନକ୍ଷର ଭକ୍ତ ବିଷୟ ପାଇଁ ନାଲକ୍ଷ ଦର-
ବାର କୌଣସି ଅସ୍ତରାର ନାହିଁ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେ କେତେ ଗଣ୍ଠ ଦୟାବଳ ରହିଅଛି ଜାହା-
ନ ଥିଲେ ଆସାମୀର ପୁଣ୍ୟମାନେ ଥିଲେ ଅଠାଶା
ବର୍ଷତି ପାଇ ପାରନ୍ତେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆସାବାର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ଅଧାଳରୁ ଅନ୍ତମାନରେ
ଆସାମୀର ପୁଣ୍ୟନକ୍ଷର ଭବିଷ୍ୟତରେ ନାଲକ୍ଷ
କରିବାର ଉତ୍ତର ବାରଣ ଥାଇଥାରେ ଓ ସେ-
ହିସ୍ତ ହେଲେ ଆସାମୀ ଯେ ସରଳରୁବରେ ଭକ୍ତ
ଦିବଜାପୁ ଦାଖଲ କରି ନ ଥିଲେ ଏ ଅଧାଳର
ଏମନ୍ତ କହ ନ ପାରନ୍ତି । ଏହି ଅଥର୍ଵିହୋଇ
ପାରେ ସେ ଯତ୍ନପି କି ଆସାମୀଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ପ୍ରକାର
ଦିବଜାପୁ ଦେବାକୁ ଅସ୍ତରାର ଥିଲେ ମାତ୍ର
ଯେସବୁ କଥା ସବାମେ ଏ ଦର୍ଶନ ମୋକଦମ୍ଭ
ଉପରୁତ ହୋଇଥିଲା ସେବୁ ତହିଁରେ ଲେଖି-
ବାର ଅସ୍ତରାର ଜାହାଙ୍କ ନ ଥିଲେ କାରଣ
ସେବର ଯତ୍ନପି କି ଜାଲ ବିବାର ପୁଣ୍ୟମାନ
ଏହି ପ୍ରକାର ନାହିଁ ଜଥାର ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥତହିଁରୁ
ହେବିଥିଲୁ ଯେ ଅନ୍ୟାୟ ପ୍ରକାରରେ
କେତେକଣ୍ଠ ଦୟାବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥିଲୁ । ଏଥରୁ ଅଧାଳରୁ ବିଦେଶନାହେ
ଏ ଦେଶର ମାନଙ୍କ ବାରକର ବାଖାରଙ୍ଗ
ଏହି ଏହି ଯେ ‘ମୋର ଓ ଭୁବିନ୍
ଲୁଲ ହାମନ’ ପ୍ରକାର ବିଥାପ୍ତାର ଅଧିଶା
ପ୍ରସର ଦାଖଲ ଦିଲୁର ସବୁ ପ୍ରଚାର ଗୋଷାପ୍ରେସ
ରହି ଓ ମୂଳାହେମୀ ଦିବଜାପୁ କିମ୍ବା ଅରଜୀ
ବାବ ପ୍ରକାର ବାପଙ୍କରେ ଏପରି ଗଢମାନ
ବିବାର କଲେ ଯେ ଜାହା ଅଧିବାଦିପତିତ
ବିବ ଅଧିନ ଅଧାଳର ଏହି ଜ୍ଞାନ କରି ନ
ରହି । ଫରପୁଦ ପକ୍ଷର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏତପାଇ
ମାଣ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ କି ଆସାମୀ କୃଷିମ
ଦୂର ପଦମାନ ବ୍ୟବହାର କାଲରେ ଉତ୍ତର

ହେ କାଣୁଥିଲ ଯେ ଦ୍ୱାଷିତମାନ ଅସବି
ବା ଅପ୍ରକୃତ ମୁହଁର ଏବଂ ଏ ଅଧାନତଙ୍କ ବି-
ବେଚନାରେ ଅସାମିକୁ ଏହାର କଣ୍ଠଥିଲ ଯେ
ହେତେ ଗଣ୍ଠ ଦ୍ୱାଷିତ ଜାହାର ପୁଣକ୍ରି ଦାବୀ
କିଷ୍ଟରେ ରହିଥିଲ ଓ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଯେବେ
ଏଠା ମାମଲାକାରମାନେ ଅପଣା ମନ୍ଦମାର
ବିଧିଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ସବୁ ଗନ୍ଧ ବ୍ୟବହାର
କରିବାକୁ ପୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ସେହି ସବୁ ଗନ୍ଧ ବ୍ୟବହାର
କଲା ଭେବେ ରହିଥିଲ ବିଶ୍ଵି ବିଚିତ୍ର ନାହିଁ ।
ବିଶେଷ ଏମନ୍ତ କିଛି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ
ଯେ ଅସାମିର ବ୍ୟବନ୍ତର ଗନ୍ଧମାନ ଅପବାଦ-
ସୁଚକ ଅପାଇ କାରଣ ସେ ଜାହା ମିଥିଆ ଥ-
ବାର କାଣୁଥିଲ । ଏମନ୍ତ ହୋଇଥାରେ ଯେ
ଉକ୍ତ ଗନ୍ଧମାନ ଗୋଟିଏ ମନ ଅଥବା ଅପିପ୍ର-
କଳି ଶାର ଅନୁମାରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇ
ଥିଲ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଅସାମୀ ପକ୍ଷରେ ଯେ
ସମସ୍ତ ସଂଘୟ ତାର ହୋଇଥିଲ ରହିଥିଲ ଫଳ
ସେ ଆଇବାର ଉପର ଅତିକର ଅତିବିଭାବକୁ ଦୟା-
ର ମୁକ୍ତ ଦିଅଗଲ ।

ଜଳ ସାବେବକର ଉପରିଲିଖିତ ମନ ଯେ
ଏଠା ସଂଧାରିତର ମନ ସହିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରକାର
ମେହି ହୋଇଥିଲ ଓ ରହିପାଇଁ ଜାହାକର
କିମ୍ବା ସଂଧାରିତର ପ୍ରଗଂପନମୂଳ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲ ଏକଥା ବୋଲିବାର ବାହୁଦୟ ମାତ୍ର ବଢ଼ି
ଦୂଃଖର ଦୟା ଯେ ମାତ୍ରକୁଟୁମ୍ବ ସହେବ ମନ୍ଦମା
ଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ଦୟା ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଥା ଶେଷ ସର ବର୍ଜିତ ବିଧାନମାନଙ୍କ
ପରି କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ନ କଲେ । ସାଧାରଣ
ବର୍ଜିତ ବିଧାନ କିମ୍ବା ଏହି ଥାରୁ ବିଶେଷ
ବର୍ଜିତ ବିଧାନ ୧୦୯ ଅଛି ଓ ଦୟା କିମ୍ବା
ଦୟା ପରି କିମ୍ବା ରକ୍ଷାର କଥା ବାହାନ୍ତବାର
ପ୍ରକାର ୫୮ ବର୍ଜିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେଉଥିଲ ରହିଥିଲ
ଦୃଷ୍ଟି ବର୍ତ୍ତନିଲେ ହେଲେ ଅସାମୀ
ଦିନେ ମୁଣ୍ଡ ଦୟା ଦେଇ କର ନ ଥାନ୍ତା ।

ସାମା ହେଉ ବର୍ଜିତ ଏଠା ମାମଲାକାର-
କର ଉପର ଯେ ଜଳପାତାରେ ରହିଥିଲା
ଗୋଟିଏ କଥା ସବା ସୁରଣ ରଜି ଉପରିର
ବିନ୍ଦମାରୁ କିମ୍ବା କରିବେ । ଜଳପାତାରେ
ଅବଶ୍ଯି ଯେ ବିଷକର ଦିଲାକୁ କୃତିମ ରାଜସ
ଜଳକ ପ୍ରକାର ହୋଇ କିନା କରିବାର ଏଠାର
ସାଧାରଣ ସର ହେଲେହିଁ ସେ ସର ମନ ଥିଲା
ଅତିରିକ୍ତ ଅସେମାନେ କରିବା ସରମୂଳ୍ୟ ଯେ
ପ୍ରାନ୍ତକାର କିମ୍ବା ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାରମାନେ

ବର୍ଜିତ ଏ ମନ ଶାରର ଅନୁରୋଧରେ ରୁହୁର
ଉକ୍ତ ଗନ୍ଧମାନ ବ୍ୟବହାର ନ କର ସାବଧାନ
ପକ୍ଷର ଲେଖାପତି କରିବେ ଯେମନ୍ତ କି ଅକ୍ଷ
କାହାକୁ ଅକାରରେ ଦ୍ୱାଷିତ୍ୟର ଅଧିନିରେ
ଅସାମୀ ନ ଦୃଷ୍ଟି । ଆମ୍ବେମାନେ ଅନେକ
ମନ୍ଦମାନରେ ଦେଖିଅଛି ଯେ ଏହାପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ
ପକ୍ଷର ଗୁହାମାନଙ୍କୁ ଶରସର ମିଥ୍ୟାକ୍ଷରି
ବୋଲି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏପରି ଲେଖିବା କେ-
କେବୁର ନିର୍ବନ୍ଦ ଅସେମାନେ କହ ନ ଥାରୁ
ମାତ୍ର ଅନେକ ସୁଲେ ଅକାର ସେପର ଲେ
ଖିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏ ସବୁ ମନ୍ଦମାନ ଅ-
ଧାଳତର କାଗଜର ପରିଚ୍ୟକ୍ରମ ହେଲେ ବହୁ
ପୁରୁଷ ଦିବସ୍ୟ ହେବ ।

ସାଧ୍ୟାମ୍ବିକ ସଂବାଦ ।

ଅସେମାନଙ୍କର ଜଳ ଜ, ପ, କୁରିନ୍ଦାହେବ
ବିନ୍ଦରୁ ବିବାହକାମେ ବ ପଣ ସର କୁଣ୍ଡି କେ-
ଇଅଛନ୍ତି ଓ କିମ୍ବର ସାବଦ ବିଲେହୁର
ତବଲାର ମାକର୍ଫରନ ଗାହେବ ଏକଟିଂ ଜଳ
ହୋଇ ଏଠାକୁ ଅସିଥାଇନ୍ତି । କୁରିନ୍ଦାହେବ
ଅକ୍ଷଦନରେ ବିବେବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଏହା-
କ ଅବସ୍ଥା ସିନାର ଦ୍ୱାରା ମାକର୍ଫରନ ହେ-
ବ ନିମ୍ନକୁ ହେବାରେ ଅନେକ ଲାଭ ହେ-
ବିଅଛି ।

ଓରିଶାର ଜଳଲାଭ ପକ୍ଷଦେଶୀୟ ବିଲେ-
ହୁଟେମାନେ ହେପୁଣ୍ଡି ବିଲେହୁର ଓ ତୁଳ୍ୟ
ଜ୍ଞାନୀର ମାତ୍ରକୁଟୁମ୍ବର କ୍ଷମତା ପାଇଅଛନ୍ତି
ଯଥା ବାକୁ କମଳାଥ ଦୋଷ ତୋରଥା ଓ
ବାକୁ କୁମୁଦନାଥ ମୁଖ୍ୟୟା ରପୁଣ୍ଡ ।

ବାକୁ ବିଜନ ପର୍ତ୍ତନାୟକ ଅନ୍ତର ରହି
ପରିଦ୍ୟାର ମଦରେ କିମ୍ବକୁ ହେବାର ଗବର୍ନ୍ମେ-
ଣ ଗଜେବରେ ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଥିଲା ।

କଟକ ହାତସୁଲାର ଯେଉ ପୁର ଶୁଦ୍ଧ ଧାରୁ
ଅର୍ପି ପରାମାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ ଥିଲା
ମେମାନେ ଉତ୍ତାପ୍ତାର ପ୍ରତିକୁରି ଦ୍ୱାଷିତ୍ୟ
ବିଭଗର ବର୍ତ୍ତ ପାଇ ଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ
ଭରିବାରୁ ଯେ ଏ ଦୁଇଁ କଲାକାରୁ ଯାଇ
କଲେବରେ ଅଧିକ କରିବେ ।

ପୁରୁଷ ପଣ୍ଡିତ ଶା ମାନବୁ ନିଶ୍ଚ ନେଇ
ଅବଶ୍ଯି ଯେ କିମ୍ବାକୋଟର ସାର ପୁରୁଷଶେଷ
ଷେଷ ନିର୍ଣ୍ଣାନ ବିକାଶେ ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହା-
ଯାବାର ମାତ୍ରରେ ପୁରୁଷ ଉତ୍କଳବିଦ୍ୟାକାରୀ
ବିଭାଗ ଉତ୍କଳବିଦ୍ୟାକାରୀ କାମକାରୀ କାମକାରୀ
କାମକାରୀ କାମକାରୀ କାମକାରୀ କାମକାରୀ

ହିନ୍ଦପ୍ରେସ୍ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଏବୁ ହେଜାର ତେବେ କର୍ମ ଉତ୍ସାହକରେ ଅନ୍ୟ
ରବାଲ ଅବଲୁ ଉତ୍ତାନ ପଞ୍ଜାବର ଲେପ୍ଟନ୍‌ମେରୁ
ଗବର୍ନ୍ମିର ହେବେ ଏବଂ ପାଞ୍ଜାବ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର
ବେଲାହାରେ ବୁଝିଦେଶର ପ୍ରଥାକ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର
ହେବେ ମାତ୍ର ସୁଜବିଷୟ ଯେ ଉତ୍ତାନହାହେ-
ବ ରବାଲ ଅବଲୁ ବୁଝିଦେଶର ଅବିବାର ଅବି-
ବାର ବନ୍ଦି ଅଛନ୍ତି । ଏବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖା
ଗଲେ ପଞ୍ଜାବ ଶାସନର କଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳବିର୍ତ୍ତନର ଅବଶ୍ୟକରେନ୍ତି ଯେ ବାଲେ-
ଧି ଉତ୍କଳବିର୍ତ୍ତନ ବାଲାଶାପାତ୍ରିତଲେବେ
ଥାହାଯା କମିଶ୍ର ଗବର୍ନ୍ମିମେରୁ ଟ ୨୦୦୦୦ ଲା
ଦାନ କର ଥିଲା । ଏଠକା ମାନ୍ଦାମ୍ବ କର୍ମଗ୍ର-
ମାନେ ବିର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟବ୍ୟ କରିବାକରେ ଜଣାଯାଇନାହିଁ ।

ଉକ୍ତ ପଦିକା ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବାଲେଧିଶ୍ଵରରେ
ସବତ୍ତିନେଟ ଜଳ ରହିବା କାରଣ ସେଠା
ବିଲେହୁର ଗବର୍ନ୍ମିମେରୁ ପୁରୁଷବା ଅନୁ-
ବେଶ କର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେଠାରେ ପ୍ରତିରୁ
ମୋକଦମା ନ ଥିବାର ହାଇକୋଟ୍ ରହିର
ବିଶେଷ ହୋଇ ଥିଲା ।

ମୁତ୍ତିନିପଞ୍ଜିକା ।

ସନ ୫୭୫୨୭ ମହିନାର ନୂତନପଞ୍ଜିକା
ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଆଗାମୀ ବେଶାଖମାସଠାର ପର-
ିଲ ହେବ ଉତ୍କଳବିର୍ତ୍ତନରେ ମୁହଁର ହୋଇ
କଟକପ୍ରିୟିଂ କମାନିକ ଯକ୍କାଲପୁରେ ବନ୍ଦ୍ୟ
ହେଉଥିଲ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୫୮ ଓ ମୋପସଲଗାର୍
ତାକମାସଲ ଟ ୦.୧୦

ବିଶେଷ କବି ଉତ୍ସନ୍ଦ୍ରିଯକ କୃତ ସମ୍ପଦର
ନାମକ ପ୍ରତିକ ଏହି ଅଧିକରେ ବନ୍ଦ୍ୟ ହେଉ
ଥିଲ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୧୦ ମୋପସଲଗାର୍ ତାକମାସଲ
ଶ ୧ ଶ୍ରୀମାସଲ ଶ ୧୦ ଶ୍ରୀ ଯାଏ ଟ ୦.

ମୁଦ୍ରପାତ୍ର ।

ପ୍ରାନ୍ତକୁ ବାଲମୁକୁ ଦାନ କଟକ କିମ୍ବା ୫୭
ଅମୀର କାନ ଅକମୁଲ „ ୪୪୮
ବାକୁ ଅନନ୍ତାଥ ସରକାର କଟକ „ ୫୭
„ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥଦେବ ବାଲମୁକୁ ଅଗ୍ରମିଟିକ୍ୟ
କଟକ „ ଏହି ଉତ୍କଳବିର୍ତ୍ତନ ସହରବତର ବିର-
ାବାକାର କଟକପ୍ରିୟିଂ-ବନ୍ଦ୍ୟକୁ ଯକ୍କାଲପୁରେ
ମୁହଁର ଓ ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

१०८

୩୪୩

କାର୍ଯ୍ୟର କାନ୍ତୁରେ ସନ୍ଧି ପାଦମିହା ମୁଁ । ପ୍ରେସ ଡି ୧୮ ନ ସନ୍ଧିତାଙ୍କାଳ ଶତବାର ଦର୍ଶନେମ୍ବୁଲ ଦେଲେ ଦର୍ଶକୁ ପାଦମିହା ମଧ୍ୟକାଳ ପାଇଁ ତାକମାୟିଲ ଠଣ୍ଡିର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲୁ ପ୍ରକାଶନ
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଏହି
ମଧ୍ୟମଲ୍ଲ ପାଇଁ ଜାହମାସିଲ୍ଲ ଉପରେ

ଗର ପ୍ରକାଶିତ ବଳିକଣା ଗଲେଡ଼ରେ ବାରୁ
ନନ୍ଦିକଣ୍ଠେରୀଦାସ ଓଡ଼ିଶାୟୁଜ୍ନେମୁହର ଜୀବଜୀ
ଲନ୍ଧୋକ୍ତର ନିୟମରୁ ଦେବାର ଦେଖିଏଠା-
ଲେକେ ଯୁଦ୍ଧରେନାଟ୍ରି ଚମକୁଛ ଓ ଶୋଭର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏ ପଟନା ସଙ୍କାଗେ
କାହାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ ଆମ୍ବେମା-
ନେ ସ୍ଥିର କର ପାର ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର
କମିଶ୍ନର ସବନ୍ୟା ସାହେବ ଏଥର ମୂଳ କାଗଜ
ଏକ ପରାରେ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
କାରଣ ସେ ଏ ସଞ୍ଚରରେ ସମୟରେ ସହ
ପରମର୍ମ ବନ୍ଦର୍ମିମେହରୁ ଦେଲ ଭାବରୁ ମଦ୍ୟରେ
ବ ପରିଶେଷରେ ‘ଆଜ ଲୋହରେ ଛାନ୍ତମରେ’
ପ୍ରକାଶଟି ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଖଟିଅଛି ଉଥାର
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ ଲେଫ୍ଟନେଞ୍ଚ ଗବ୍ରେନ୍ଟରଙ୍କାରୁ ଅୟକ ଥିଲା ଆମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତି-
ଥିଲୁ । ଭାବୁ ମହାତ୍ମା ସମ୍ବୂ ଅନୁକାଳ ହେଲା
ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ଅସି ଏଠାର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଶାତ୍ର ଯାଇ ଯେ ଅପଣା ବିଶ୍ୱର କହି ଖାଟାଇ
ନ ଧାରିଲେ ବଡ଼ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ।
ଏଠାରେ ବିଦ୍ୟଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତିକାରଣ କମିଶ୍ନର
ସାହେବ ଅବରବ ସବୁକାନ୍ ଓ ଧେହ ଯନ୍ତ୍ରର
ପରବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସେ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ
ଜୀବଜୀ ଉନ୍ନତେହକ୍ତର ନିୟମ କମାଇଲେ ଓ
ଯଦ୍ୟପି କି କିଷ୍ଟ ବିବେଚନାରେ ତୁଟି ଅଥତ
ତିରାର ହିନ୍ଦମାନସ ପ୍ରସ୍ତର ଜଣେ ଉତ୍ତଳୀଥୁବୁ

ଶେଷଲଙ୍ଘର କର୍ମରେ ନିଦ୍ୟାଗ କରିବାର ଗବ-
ତ୍ତିମେଘକୁ ଧରମର୍ଗ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଭାବୀର ଏମନ୍ତ
ଅର୍ଥ ହୋଇ ନ ପାଇର ଯେ ଉଚ୍ଛଳୀୟ କେହି
ଏ କର୍ମ ସକାଗେ ଯଥାବ୍ଧିତରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ
ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ଉତ୍ତ୍ର ପଦ ଉଠାଇଦେବା ଭା-
ବାକୀର ମାନସ ଥୁଲା । ମାତ୍ର ଲେଖଟନେବୁ
ଗବତ୍ତିର ତାହାହିଁ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ଏକଥାତେ
କମିଶନରକୁ ବାଧକ କରିବାକୁ ଯାଇ ଅନ୍ୟ-
ଅତେ ପୁରାତନ ଶକ୍ତି ପଟାଇ ଆଛନ୍ତି । ଇ-
ନ୍ଦ୍ରମେଳନ ପଦର ଉପସ୍ଥିତ କେହି ତେଣୁ ନ
ମିଳିବାର ସେ ବାରୁ ନନ୍ଦକଶୋଇ ଦୀଷକୁ
ଜୀବନ ଇନ୍ଦ୍ରମେଳନ ହିସ୍ପକୁ କରିଅଛନ୍ତି ! ଏ
କର ସାହେବ ଜୀବନ ଇନ୍ଦ୍ରମେଳନ ହୋଇ
କୁଣ୍ଡ ମନ ହୋଇଥୁଲା ଯେ ଏବେ ଫଟରପାଇ
କର ନନ୍ଦକଶୋଇ ବାହକୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆଣିଲେ । ଏଥିରେ ନା ତେଣାର ଉନ୍ନତ
ଦେଲା ନା ନନ୍ଦକଶୋଇ ବାହକର ହବିଷ୍ୟତ
ବୁଦ୍ଧିର ଭଲ ଉପାୟ ଦେଲା । ନନ୍ଦକଶୋଇ
ବାହି ଜେଷ୍ଠ କଲେକ୍ଟର ପଦର ଉତ୍ସମ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁରେ ତାହାକର
ଉନ୍ନତର ପଦ୍ଧତା ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ଅଛି ତେମନ୍ତ
ତାହାକୁ ପଦନ୍ତବିରେ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ହର୍ଷ
ଦେବାର ଅଧିକ କାରଣ ଅଛି । ଜୀବନ
ଇନ୍ଦ୍ରମେଳନ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ ତାହାକୁ ତହିଁର
ଆଣିବାର କୌଣସିମରେ ଉଲ ହୋଇ ନାହିଁ
ଯବ୍ଦିଷି କି ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଏ ଯେ ଗବତ୍ତି-

ମେଘ ପ୍ରଥମେ ଭାବାଙ୍କୁ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ
ନିୟକ୍ତ କରୁଥିଲୁଛି ଯେ ଭାବାଙ୍କ କର୍ମ ଦେଖିଲୁ
ଉତ୍ତାଗ ବିଷୟରେ ଲଜ୍ଜାକ୍ଷରଣ କରିବେ
ତେବେ ସେପରି ନିୟମରେ ଅନ୍ୟ କାହାଙ୍କୁ
ନାହିଁ ଏ କର୍ମ ଦେଇଥିଲେ ମନ ହାତ
ନ ଥାନ୍ତା କାରଣ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେନାରେ
ଓଡ଼ିଶାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେପରି ଲୋକର ଅଭିନ୍ଦ
ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଓଡ଼ିଶା ସକାଶେ ଜଣେ
ସତତ ଲଜ୍ଜାକ୍ଷର ନିୟକ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ
ଯେ ଏବେଳାଗ୍ରୂ ଉଠିଗାଲ ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଅଟଇ ଓ ଏ ବିଷୟରେ କମିଶନର ଓ ଲେପ୍ଟକ-
ନେଟ୍ ଗବ୍ରଣ୍ଟର ଉତ୍ସବଙ୍କ ବିବେନା ଏଠା
ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କ ମନୋଜାତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ର ।

ଭ୍ରତକର୍ମଶରୀର ଥାବାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
ବାଲେଧ୍ୟର ସମ୍ମାନବାହିକା ଥାଣେପ ପ୍ରକାଶ
କରି କହିଅଛନ୍ତି ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନଟି ଭଲ ଦେ-
ଇ ନାହିଁ, କାରଣ ତେଣାରେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିଏ
ସମ୍ମାଦପତ୍ର ଅଛି, ତଥାର ସାହିତ୍ୟର ଉପବାର
ହେଉ ନାହିଁ । ସାହିତ୍ୟର ଭ୍ରତକର୍ମସାଧନ ନମିତ
ଖଣ୍ଡିତମାତ୍ର ମବିକ ପଢ଼ିକା ଭ୍ରତକର୍ମଶରୀର ଥିଲୁ
ତାହା ସୁକିଳ ହେବା ଅନୂଚିତ ହୋଇଥାଇଁ ।
ଲେଖକ ସ୍ଵାକାର କରନ୍ତି ସେ ଉପରିଶର୍କ ମବିକ
ପଢ଼ିକାଇପେ ବାହାର ବରନାରେ ଅସକାରିତାର
ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲା ମାତ୍ର ତାହାକୁ ମଲରେ ଥାଇ-

ତ୍ୟର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସେପକାର ଜୀବି
ସ୍ଵିକାର କରିବା ଅପୁରୁ ନୁହଇ । ମାସିକପତ୍ରିକା
ଅନୁଭବ ଖଣ୍ଡେ ଡେଶାରେ ରହିବା ଅବଶ୍ୟ
ଉଚିତ ଓ ତାହା ସାହିତ୍ୟର ଛଳର୍ପ ସାଧନର
ମହିତ ଉପାୟ ସମେତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ
ଠାରେ ଗ୍ରାହକ ନାହାନ୍ତି ସେଠାରେ ବିଷ୍ଣୁପେ
ଦୃଷ୍ଟକାର ହେବ ? ପାଠବର୍ଗଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ
ନ ହେଲେ କୌଣସି ଉପକାର ନାହିଁ । ଯେବେ
କେହି ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଅନେକ ସମ୍ପଦଙ୍କ ମାସିକ
ପତ୍ରିକା ବ୍ରିଜରେ କରି ପାରେ ଗେବେ ଡେଶା
ସାହିତ୍ୟର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାହିଁ । ଯେବେ
କରିବାକୁ କାହାର କଲ ଅଛି । ମାସିକ ପତ୍ରିକା
ଠାରେ ସାଧ୍ୟାହିକ ବା ପାର୍ଶ୍ଵିକ ପତ୍ରିକା ଏଠାରେ
ଅଧିକ ପରମାଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିକିତ ଅଛି ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜୀବିବା ପାଇଁ ଏଠା ଲୋକେ ସମ୍ବନ୍ଧକ ଆଗ୍ରହ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯେବେ ଏହି
ମରୁ ପତ୍ରିକା ସମସ୍ତେ ଏକାବାଟରେ ନ ଶୁଣି
ସାହିତ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପତ୍ର କେହିଁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି
ଗେବେ ଅନୁମାନ ହୁଅର ମାସିକ ପତ୍ରିକାଠାର
ଏସବୁ ପତ୍ରିକାଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଉପକାର ହେବ,
ଲୋକଙ୍କ ତହିଁରେ ଉଦୟ ପ୍ରକାର ହତି କରି
ଓ ଫମରଙ୍ଗ ସମାହିତ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି
ଅଛି ଯେବେ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଆପଣାର ମୂଳ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରାଜ୍ଯ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧର ଯତ୍ନବାନ ହୁଅଇ
ଗେବେ ମାସିକ ପତ୍ରିକାର ଅର୍ଥବ ମୋତନ
ହେବ ଏତକ ନୁହଇ ମାତ୍ର ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଧିକ
ତର ଉପକାର ହେବ ଏମନ୍ତ ଅଜା ହେଉଥାଇ ।
ହେଲେହେହେ ଅମୂଳକ ମନରେ ଆତ୍ମ ଗୋଟିଏ
ଅପରି ଉଦୟ ହେଉଥାଇ ; ତାହା
ଏହି ଯେ ଡେଶାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧର ବଳାଇଥାଇ
ଏକେ ତ ଏ ପ୍ର ଦିଗ ଅତି ସୁତ ଦ୍ୱାରାଦେ
କିନ୍ତୁ ଓ ସର୍ବ ଲୋକଙ୍କ ସଖ୍ୟା ଅତି ଅଳ୍ପ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଧନ୍ୟାନ ଚରୁଥି
ରେ ଗମନାଗମନର ଅସୁଯୋଗର ଆପଣାର
ସର ଛଢା ଅନ୍ୟତରେ ଅପରାତର ସୁତସା
ଏ ପ୍ରକାର ଶ୍ରାବ ଓ ଲୋକଙ୍କ ମଥରେ ଅନେକ
କୁତ୍ତି ସମାଦରତ ପ୍ରତିପାଳନ ହେବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ
କିମିନ ବିଦ୍ୟାଃ ଦେଖାଯାଉଥାଇ ହେ
ପ୍ରାଣ କୌଣସି ସମାଦରତ ଆପଣା ବିଦ୍ୟା ନା
ବାହ କରି ଜାଗି ନାହିଁ, ଅଧିକାରିହୁ ଲାହ ଦେ
ବାର କଥା କିଏ ପରିବରେ । ଏ ସବୁ ଦେଖି
ଗୁଡ଼ ଯେ ସମାଦରତ ସଖ୍ୟା ଅଧିକ ହେବେ
ଏହି ଏଥିର ଜେବଳ ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ହିଅ

ସେ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୀକରା ନାହିଁ,
ଯେବେ ତାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ ଏକ ୨ ଶୁନୁର
ଅକ୍ଷୟପ୍ରକଳ୍ପିତ କୃତବ୍ୟର ଲୋକ ଏକମର ହୋଇ
ଏକଖଣ୍ଡ ପଢ଼ିବା ଚଲାଇଲେ ତାହାର ଅବସ୍ଥା
ଦିଲ ହୁଅନ୍ତା । ଓ ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉପକାର
ଅଧିକ ହୁଅନ୍ତା । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେତନାରେ
ଏକଖଣ୍ଡ ପଢ଼ିବା ଶେଷରେ ପଥେଖୁ
ତହିଁର ଅଧିକ ହେଲେ ତିନିଜଙ୍ଗରେ ତିନିଖଣ୍ଡ
ଏକପ୍ରକାରେ ଜଳ ପାରେ । ଏଥରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ତହିଁର ଦିଗୁଗର ଅଧିକ ସମାଦିପତ୍ର ଅଛି ଓ
ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରାୟ ଏକପ୍ରକାର ସ୍ଵଭାବ
କେହି ଆଶାନୁଭୂତି ଫଳ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି କି ପ୍ରାୟ
ଦିକମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ବରୁ ନାହିଁ । ଆମ୍ବାନେ
ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ମାଦିକ ସ୍ଵଭାବ ଅତିଶ୍ୟ ଶୁଭ ହୋଇ
ଉପରଲିଖିତ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁ ଯେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ସହଯୋଗିମାନେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ
କୌଣସି ମନ୍ଦରାଷ୍ଟ୍ରର ଦୋଷ କ
ଦେଇ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିଶୁରର ତୁଟ୍ଟି ସ୍ଥଳେ ତାହା
ଚିକାଇଦେଇ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଚିରବାଧିତ କରିବେ ।

ବରେଦାର ଗୁରକୁଥେର ।

ବରେମାର ଗୁରକୁ ଥର ମହାମାନ୍ୟ ମହାଶାଖ
ବଢ଼ି ଦରବରରେ ଘର ଅଛନ୍ତି । ଗର ପ୍ରକା-
ଶିଳ ଅଛନ୍ତି ମଣିଯ ଗଜେଟର ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଯେଥରିଥାହେନ ନାମରେ ବରେମା ଦରବାର-
ରେ ଲୁଙ୍ଗଜଳକ ପରମ ରେସିଡେନ୍ସ ପଦରେ
ନିଷ୍ଠାକୁ ଥିଲେ ଶାହାକୁ ବିଷ ଖୁଆର ଦୁଇଧୀ
କରିବାର ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରମାଣ ମିଳିଥାଏ ଯେ ତିକ୍ରି ହରିଯା ଚେଷ୍ଟାରେ
ମହାମାନ୍ୟ ଗୁରକୁଥିର ଲିପି ଥିଲା । ଯେହେତୁ
ଏପ୍ରକାର ମନ ଚେଷ୍ଟାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ଆମଗମହାଶାଶ୍ଵରୀଙ୍କ ବିବନ୍ଦରେ ଭାଗ ଅପରାଧ
ଏବଂ ଯେଉଁ ବାଜରକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସର୍ବର୍ଗ ମହା-
ଶାଖା ବରିବାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଚରିତ
ହୋଇ ଥିଲା ସେ ସର୍ବ ଲଦନ ଏହାଦ୍ୱାରା
ଦେବାର ଅଛି ବିଶେଷରେ ଏପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା
ଦ୍ୱାରା ଗବର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ୟ ବିବନ୍ଦରେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ବ୍ୟବ-
ହାର ହେବାର ଏବଂ ବ୍ୟାପାର ମହାମାନ୍ୟ ମହା-
ଶାଖା ଗୁରନ୍ତାଥିରୁ ଏମନ୍ତ ଗୁରବର ସନ୍ଦରଭ
ଅପଶାକୁ ମୁକ୍ତିକରିବାର ପ୍ରୟୋଗ ଦେବ
ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମୁଖ ତେ ପ୍ରକାଶବିଧେ ଏ କିମ୍ବୁତେ
ଅନୁଯାୟୀ କରିବାର ନିତ୍ୟ ପ୍ରୟୋକ୍ତନ ଆ
ବେଳେ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ଓ ବାନିବର୍ଷରେ
ଗବର୍ନ୍ମର ଜେନେରଲ ସାହେବ ଯୋଗାଦାନ

ପ୍ରସଂଗିତ ମହାରାଟେକୁ ରଜ୍ୟର ଶାସନର ସମ୍ପ୍ରେ
କର ଅପଣା ଦସ୍ତରେ କହିକାଳ ନମିତ
ରଜ୍ୟର ଭାବ ପ୍ରଦଶ କର ଅଛନ୍ତି । ବରେବା
ରଜ୍ୟର ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ କଣେ ଏକଷ ଓ କାହା
କମିଶ୍ଵରଙ୍କହାର ନିବାହର ହେବ ଓ ତଳ୍ଲ ଶାସନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରତିକର ସାତ ମାତ୍ର ଏ
ଆଜନଦ୍ୱାଶ ସମ୍ଭାବିତ ହେବ । ବରେବାର
ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦାର, ଉନ୍ନାସଦାର, ଜୀମିଦାର, ନିବାଚୀ
ଓ ରଜକର୍ମଶୁରମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ହୋଇ ଅଛି
ଯେ ଏ ଘୋରଣାପଡ଼ାନ୍ତିରେ ନୟକୁ ହୋଇ-
ଥିବା ଏକଞ୍ଚ ଓ ଶାସନିଶ୍ଚରକ ଅଞ୍ଜାଧୀନରେ
ରହ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ପରିନ୍ତ
ଶାଶ୍ଵତମହାଶ୍ରାଣୀ ଏବେଶ୍ବୀୟ ରଜା ଓ ଶାସନ-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେ ଅଶ୍ଵାସ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କ
ରାହାକର ଦଶ ଓ ଅଧ ତରକାଳ ନମିତ ସ୍ଥର-
ନିତ ହେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମହାମାନି ଗବର୍ନ୍ରୀ
କେନରିଲ ସାହେବ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ
ଉପରିଶ୍ରିତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ ଫଳନ୍ତର ଦେବ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେତେକାର ନିଧିମରେ ଦେଖିଲୁ
ଶାସନ ତଳ୍ଲ ରଜି ସକାଶେ ବିଧାନ କରିବାର
ଉପରୁକ୍ତ ବୋଧ ହେବ ସେ ପ୍ରକାର ଦେଖିଲୁ
ଶାସନ ପୁନଃବାର ଦେଖାରେ ପ୍ରାପନ କରିବାର
ହେବ ।

ବରେମା ଶୁଣକୁ ଅରଜ ଉପରେ ଏହାଦ୍ଵାରା
ବିଧବ ପତନ ଦୋଳି ଅମୂଳନକୁ ଲଖାଇ
ଥିଲା ଏହି ବିଷୟାନ କିବରବାର ଦେଖି
ସମ୍ମର୍କର ଖାସ ଧୂରସ କର୍ମଗ୍ରହ ପ୍ରେରତ
ଦୋର କ ପ୍ରକାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଅଛି
ଓ କେମନ୍ତ ଶୁଭତର ପ୍ରମାଣ ଶୁଣକୁ ଅରଜ
କିବରେ ଧାର ଅଛନ୍ତି ତାହା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦିଗ୍ବୀର ଦେଖିଲେ ସବୁ ଜଣା ଧାରି
ସମ୍ମର୍କ ଏବଚି ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ ମହା-
ମାନ୍ୟ ଲର୍ତ୍ତନର୍ଥବୁଦ୍ଧି ପରି ଶାସନକର୍ତ୍ତା କୁଞ୍ଚ
ସୁଲ୍ଲ କାରଣ ଧାର ନ ଥିଲା ଏମନ୍ତ ଯୋଗା
ପ୍ରଗର ଛରନ୍ତେ ଲାହିଁ ଓ ଯୋଗାବନ୍ଧମ
ମର୍ମର ଜଣାଯାଏ ଯେ ବଦେହାରୁ ଲାଭକ
ଶାସନବେଶର ଅନୁର୍ବତ କବଦାର କୋର୍ଟରେ
ଅଭିନାସ ଆମୂଳନକୁ ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଡ ରଖିଲା
ନାହିଁ ବରଂ ତହିଁ ବିଧିକାର ଭାବା ଫକ୍ତବୁନ୍ଦର
ପ୍ରକାଶ ଦୋର ଅଛି । ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଡ ଅଧିକା
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପୂର୍ବମୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ବଜା ଉପରେ
ଦିଗ୍ବୀର କର ଅଛନ୍ତି କାରଣ ଯେଉଁ ମାତ୍ର
ଦେଖିଯି ଶାସନକୁ ସୁଜ ପାନ୍ତି ଦେଖାଲେ ତାଙ୍କ
ବେ ଯେ ମହାରାଜ ଅଧିକା ଦେଖିବେ ପଦକୁ

ତୋର ଅଛନ୍ତି ନୋହିଲେ ଶକ୍ତିବିଶ ଲୋପ
ଉଚ୍ଚବାଜୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
ତାଳେ ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟରେବସ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନି ଅନୁଷ୍ଠାନ
କଷତର୍ବୀ ହୋଇ ସେଠା ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ରୋ-
ହାତରଣ କରନ୍ତି ଏହା ଭାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ
ଧୂମର ଆନେକ ପଦାତକ ଅଶ୍ଵାଶେଷ ଓ ଗୋ-
ଲକାଜ ସିଗାର ଓ କୋପ ପ୍ରଭତ ସୁନ୍ଦର ଉପ-
କରଣ କରସାଜୁ ପଦାଇଥିଲେ ସେମାନେ
ସେଠାରେ ଯାଇ ଶର୍ଵାଣି କର ଅଛନ୍ତି । ସୌଭା-
ଗମର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ସେବ୍ରିଦିନ ଶୋଷଣାଧି
ପ୍ରକାରର ହେଲା ସେବନ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଗୋଲମାଳ କି ଥାଣୀ ଲୁପନର ତେଷ୍ଟା
ହୋଇ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟର କୌଣସି ଅଧିତ୍ତି
ବିନା ଉଠିବାକୁ ହସ୍ତରେ ଅନ୍ତି ସମର୍ପଣ କଲେ
ଓ ମନ୍ତ୍ରି ତ ୧୦ ଟଙ୍କା ଉଠିବାକୁ ସିନ୍ଧୁକର
ନଜିବନବନରେ ଅଛନ୍ତି । ଶକ୍ତିବିନ ଓ ସମସ୍ତ
ତ୍ରୁଟ୍ୟାନକ କୋରକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଗନ୍ଧ ଉପରେ
ପାଇକରା ପରିମା ବିଶେଷତଃପ୍ରକାର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରକୁର୍ମବନର ସେନାମାନେ ନିରକ୍ଷି
ବାହୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଣାଗୁ ନିବାରିମାନେ ଶାନ୍ତ
କରିବେ ରହ ଅଛନ୍ତି କୌଣସି ଅନୋକନ
ନାହିଁ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ର ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେମାନେ କୃତକ୍ଷର ସହିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ପ୍ରକଳନ ଉପହାରମୁଖ୍ୟ ଧାରାଧିବାର ସ୍ଥାନରେ
କଥାଧର୍ମ ଯଥା କୃତଧାର ପ୍ରଥମଭାଗ ଓ ରମ-
କଳାସ । ଯଥାଧମୟରେ ଏବନ୍ଦର ଧମାଲେଗନା
କାହାରୁକ ।

କ୍ଲକର ଥାଦାତ୍ ନିପିର ଝଣ୍ଟିଏ ନୂରନ
ଆମର ପାଶ ଲିପି ପ୍ରସୁତ ହୋଇ ବଜଳା
କୁମୁଧକ ସର୍ବରେ ଉହଁର ବିଗର ହେତ୍-
ପାଇ । ପ୍ରକଳନ ଆରନପ୍ରତି ଅସକ କିଛି ପର-
କରୁଣ ହେବାର କଥା ନାହିଁ ।

ଗତ ବୁଧବାର ବାବୁ ସଜେନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ କଲି-
ପାଞ୍ଚାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନ କଲେ । ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶର ସେ ଏଠାକୁ ଥିଲି ଯାହାରୁ କିମ୍ବଳା
କଲ ଯାଇଅଛନ୍ତି ତହିଁର ବିବରଣ ଏପଣେ
ଫଳାଶ ହେବ । ଅମ୍ବେନାନେ ଶୁଣିଆକୁ ଯେ
କି କେବଳ ଗୁମବାଲ ମଥରେ ଜାହାଜ ଚଲା-
ବା ଏହାକର ପ୍ରଥାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଟେଇ ।

ଗତ ଶୁଭବାର କିମି ଶୁଭଜଣ ପଲିଷ୍ଠ
ଦଳଶୁଭଲ ଜଣେ ବାୟାକୁ ଧାରନ୍ତକୋଠରକୁ

ଦେବ ଯାଉଥିଲେ ଯେ ସେ ବାଘାକୁ ଗୋଟାଏ
ବାର୍ଷିଶରେ କାଳ ରହିର ଦୁଇପାଇଁ ଦୂର କନନ୍ଧୀ
ବଲ ଧରିଆନ୍ତି ଓ ମୃଣ ବାଲରେ ମରିବ ବାଜ
ଆଉଜଣେ କନନ୍ଧୀବଲ ଧରିଆଏ ଲୋକମାନେ
ପୁଲିବର ସର୍ବ ଜାପୀର୍ଯ୍ୟ ରୂପି ଦେଖି ଅଥବା
ବାଘାକୁ ଧଳିଟନର ମନୁଷ୍ୟବାଦ ମନେକର
ଦେଖିବା ହିମନ୍ତେ ପରେ ପରେ ଧରିଆନ୍ତି ।
ବାପୁବରେ ବାଘାଟା ବଜ୍ର କାମୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ।
କେବରପତା ଜାଳର ଦ୍ଵରପାତ୍ର ଦେଖୁଣ୍ଠି
ସୁପ୍ରତ୍ଯେଷ୍ଟ ଦିନୁପ୍ରେତିରେ ଆଜନ ଏବଂ ଉଚ୍ଛିତରେ
ଓଡ଼ିଶାରେ ପରିଷାରପାଇରେ ପରିଷାରପାଇରେ ହୋ-
ଇଥିବାନି ।

ପୌଷମାଘରେ ବଳିକରାରେ ଜୁଆସଥର
ବୁନ୍ଦି ବୋଲାଥିବାର ଛନ୍ଦୁପ୍ରେଟି ଅଠ ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ବଙ୍ଗଳ ପ୍ରକାଶ ଅନ୍ଧାରେ ଏହା ଅଚିନ୍ତ୍ୟ
ନିର୍ଦ୍ଦମ୍ଭ ବହୁରୂପ ଓ ଅମ୍ବାବିଜ ଘଟନା
ଅଠଇ । ପ୍ରକାଶଟି ଏହା ଯେ ‘ଅନ୍ଧାର ଅ-
ନାସିନ୍ଦ୍ରିୟ’ ପୌଷମାଘେ ଶିଳାବର୍ଣ୍ଣ ।

ଛନ୍ଦପେଟୁଆଟର ମଧ୍ୟାତକ ବାବୁ ଲୁହିଦାସ
ପାଲ ବଜଳା ମ୍ୟାନ୍ଦୁଷ୍ଟାପକ ବଜର ବିଶେ ପରିୟ
କିମ୍ବକ ବୋଇଥକୁ ।

ହୁନ୍ତେ ଅଟ ଅବଗତ କୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ବମେଇର ବନକଷ୍ଟ ପରମାର୍ଗ ବିରାନ୍ତି ବି ବି-
ଧା ଉପରେ ଯେ ଲାଖୁଳ ଲଗୁଆହିଥା ଦିବା-
ଇ ଦେଇ ତମ୍ଭାମୁଁ ଉପରେ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ,
କୁଣ୍ଡର ଗୋଜନ୍ଧାଳୀ ସରଜାନ ଝୁାଚ ପବର୍ତ୍ତି-
ମେଘ ଲାଗୁଆରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଏବାଣ ଠଳାରେ ବୁନ୍ଦାବନର ଗୋବନ୍ଧିତ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ନନ୍ଦର ଜଣ୍ଠ ଫଂଶ୍ବାର କରିବେ । ନର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ନୟର ଅଟ ଦୂରବସ୍ଥରେ ଅଛା । ଲେଖନ୍ତନନ୍ଦ
ନବର୍ତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରେ ହୁନ୍ତସାଇ ବଜ ଅନ-
ନ୍ତର ନେବେ ସନ୍ଦେହ କାହାରେ ।

କଲେବଜାର ସେଠ ତେ ବୈଶାଖମାନେ ଦିନ-
ର ବ୍ୟୁଧ ଉଗ୍ର କଲୁବା କରିବା ଅହମସ୍ତ ଉ-
ପମ ଶାଳ ହୋଇଥିବାକୁ । ଅମ୍ବୁମାନେ ରକ-
ତରୁ ଯେ ଏ ମହିନେ ଅନୁଷ୍ଠାନିତି ସଫଳ
ହିବ ଏବଂ ଡେଗାର କରିମାନେ ଏଥିର
ନିକରିବା ବରିବାକୁ ଦେଖା କରନ୍ତୁ ।

ଶୀବାକୁରର ଗଜା ଅଗାମୀମାସରେ କଲାଙ୍କ ଅହିବେ କୋଳି ଧରାଦ ଥିଲା ।

ଗର୍ଜ ମନ୍ଦିରରେ ଶେଷ ହେବା ସାପ୍ତା-
କ ବିଜ୍ଞାପନାମ୍ବ ଲଜାୟାଏ ଯେ କଳାକାରେ
ପ୍ରାମ ଦୁର୍ବଳ ଭାବରେ ବହୁତ ଉଣ୍ଡାଇଛି ।

ପ୍ରାୟ କୌଣସି ପ୍ରବନ୍ଧ ଅଗ୍ରହପୂର୍ବକ ମହାଜନ-
ମାନେ କେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଅପ୍ରିକ ଜାଣ୍ଯ ଲେଖମାନେ କୁଣ୍ଡ
ଇଂରାଜବାଦ୍ୟକାଳରୁ ଥର ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ।
ତେବେବୁସ ଶୁଣିଥିବାକୁ ଏହି ବିଷୟ କରିବାର
ଅପ୍ରିକମାନେ ଏହି ହେବୁ ବର୍ଣ୍ଣିଥିବାକୁ ଯେ
ଜାହାଙ୍ଗ ପ୍ରେରିତ ଅବେଦନଗତମାନ ତେଷ୍ଠି
କମିଶ୍ନ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଧେମାନେ ବିଶ୍ଵ-
ରିଲେ ଯେ ଜଣେ ଉତ୍ସବସବୀ ଲେଖକ
ହେମାନେ ଥର ଜେଲେ ବାକିମଙ୍କ ପୃଷ୍ଠିଗତରେ
ଆଣିବେ । ଏକଥା ସତ୍ୟ ହେଲେ ବିଜ୍ଞାନ
ରକ୍ଷଣ୍ୟ ଯେ ରକ୍ତକର୍ମଚାର ବିମେଷରେ ମୌ-
ଥିଲୁଗା ହେଉଛି ଲେଖମାନେ ଅପଣା ଗୁହାର
ଜଣାଇବା ସତ୍ୟରେ ଏତାକୁ ପୂର୍ବମର୍ମରେ
ବିଲାଙ୍କାରିତ୍ୟ ପରିଚି ହୁଅଛି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତ ଅଥବାପୂଜନରୁ ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ
କଣେ ଧର୍ମକାରଗର ଏକାକାର କାଚରପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରିବାର ଜ୍ଞାନୀ ଅକିମ୍ବାର କରିଥିଲୁ
ଯେ କଂଶ ପିତ୍ତଳପର କାଚରବାପନ ରିମ୍ବା
ହୋଇଗାରିବ । ସେ କାରରେ ଉଷ୍ଣାତର ଗୃହର
ପର ସରଗୁଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଛି ଓ ତଳେ
ପଢ଼ଗଲେ ଭାବୀ କି ଯାଇ ବକା ହୋଇ ଯାଇ-
ଅଛି । ସାଥୀରଣ କାଚରାର ଏହା ଭାବାଥାବାଜ
ସହପାରେ । ଏ ଦ୍ଵିବ୍ୟର ବାସନାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା ପକାଗେ ଗୋଟିଏ କଞ୍ଚାବ ସ୍ଥାପନ
ହୋଇ ଜାହାଙ୍କପ୍ରାଗ୍ ଏତୁବ୍ୟର ପଶ୍ଚାତ୍ତା ଓ
ଦ୍ଵିବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତର ଅଧ୍ୟୋଜନ ହେଉଥିଛି । ଏପରି
କାଚରବାପନ ମଳିଲେ ଯେ ଜାହା ସବୁଠାର ଆ-
ବରଣୀୟ ହେବ ଏଥରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
କାଚରାର ସ୍ଥନର ଦ୍ଵିବ୍ୟ ନାହିଁ ବେଳେ ରଧୁ
ଏହିକି ଯେ ଜାହା ଅଗ୍ରାଗ କରିଯାଏ ।

ବାକୁ ଦୁଃଖେବ ମୁଖ୍ୟମା ସୁଲ୍ଲ ଜ୍ଞାନଶୈଳୀର
ପିଣ୍ଡାବିଜଗର ଦୂଷଣ୍ଠାତ୍ମାର କର୍ମବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥାଏନ୍ତି, ଯାଏକୁ ଏକ ହଜା-
ରଟଙ୍ଗା ଦେଖନ ପାଇବେ । ବଢ଼ ସୁଖବିଧ୍ୟା
ଅଧିକ ।

ଚଳିଛମାସ ତା * ରଜ ଅପଗ୍ରହରେ ବଳ-
ଗରେ ବର୍ଷା ଓ କରିବାପାଇ ହୋଇଥିଲ
ଥିବେ ଉତ୍ତନ ଉତ୍ସବର ଅନେକ ମୁଦିଏ
ଶୁଣ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲୁ ମାସ ଫରଇବ ବାଟ
ଉପାଗର ଲାଗୁନାହାନୁ ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲୁ ।

ମାନ୍ଦାକ ଅଥିପୁମରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ
ଜୀବାଲେରି ଫାତମାରେ ବେଶମା ଓ ହର-

ବ୍ୟମାନେ ପ୍ରାୟ ୫ ୨୦୦ ଲାଖ ଟଙ୍କାର ଲୋଡ଼ ଓ
ମନ୍ତ୍ରିଅର୍ଥର ଜୟଶ୍ରୀ ପଦଗୁ ସମୟ ରେ
ଶେଷ କରିଥିଲେ । ମହିତ ବ୍ୟମାନେ ଡାକ୍ ପତ୍ର-
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟାଧିକ ବର୍ଷତ୍ୱ ଏତେ କାଳ
ଏପରି ଶେଷ ଧର୍ମଜୀଜ ନ ଥିଲା ।

ଶାନ୍ତିମୂଳର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ବିମୋଚନ ଲୋକମାନେ ଅଛି ମେହିଏ ବୁଦ୍ଧି
ବିବିଧାୟର ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ । ଧର୍ମଶ୍ଵର
ମିଶ୍ର ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଧରଇ କାହା ।
ଆଜିଥାରୁ ଦେଖଇ ଆଜେକ ଆମଦାନ ହୁଅଇ
ସେପ୍ରବାର ମିଶ୍ର ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିରବାରୀର
ବିମୋଚନେ ଏକ କଞ୍ଚାଳ ହୃଦିତ ହୋଇଅଛି
ଓ ଏ ବିବିଧାୟରେ ଅଣ୍ଟ ଲାଗ ହେବାର
ଆଜେକ ଅଜା ଦେଖାଯାଏ ଏକାବୀର ବିବେ-
ଶନ ଆମଦାନ ଦେବା ମିଶ୍ର ଉଥରେ କର
ବିମୋଚନ ।

ତେଜବୀରସ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରପତ୍ରା
କମିଟାର ବାବୁ କଥାକୁଷ୍ଠ ମୁଖ୍ୟର୍ମା ବିରତ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସମୟରେ ସଧୁ ଅନେକ ଘର୍ଷଣମ ହେ ଦେଖି
ବହୁତ ମାହାୟଦାନ କରି ଥିବାର ଜାହାଙ୍କୁ ସଧୁ-
ବାହାଦୁର ଏହି ଦୟାବିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଥିଲା।

ପାଦେଶୀନର ପଥିବା ଲାହୋରର ସମ୍ମାନ
ଧାରାରୁ ଯେ କଳିତମାର ଜା । ରାଗରେ
ଧୂକୁଳଶାନ ସେଠାରେ ପଢ଼ୁଣୁବେ ତ ଜାହାଙ୍କ
ଗୋ । ତା ଜ୍ଞାପ ସରମା ଦିଲ୍ଲାବିବି ଏଥକ
ତେଜିବରସ ଅନ୍ତମାନ ରହନ୍ତି ଯେ କଥିତା
ଧୂକୁଳଶାନ ବାକୁଳର ଧୂକୁଳଶାନ ନ ହୋଇ
ପାଇବନର ଧୂକୁଳ ଦେଗ ହୋଇଥିବେ ।

ବିମ୍ବେଇଲୁ ଏକ ଜମାତ ସାଥୀ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେ ଭାବାଙ୍ଗ ସବୁ ଏକଣେ ପଞ୍ଚରେ ଲାହା
କାଶାମାଳ ମାରୁ ଛାଇ ଉପରେମାରିବା କବିବା
ଦରକୁ ! କଣେ ଦଶିଧୂ ଏହାକୁ ଏକଦିନ
ଦେବକନ୍ଦମ୍ଭେଦଥିଲା ଏହାନେ ଏତେ ମାରିଲେ
ଯେ କଣେ ଅଗ୍ରାଂଶୁ ଗ୍ରେଗରେ ଭାବୁ ଅରଦିନ
ମରିଗଲା । ଫଂଶାର ଜ୍ୟୋତିଷୀ ବୈଶ୍ଵାଙ୍ମୀ ଏତେ
ପୁରୁଷର ଓ ମନୁଷ୍ୟର ପରି ବାହୁଦିକ ଲୋକେ
ମାରିଗଲୁ ଦିଆର ଓ ଅପରାଧର କାହା ଦୁଆନ ?

କଥକ ହୁଅର ସେ ଦମ୍ପତ୍ତି ସବୁଖୀମେଘୁର
ପ୍ରମୁଖରେ ଗବୁଞ୍ଜମେଳା ଲଣିମ୍ବା କିନ୍ତୁ କର-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ହେଠାମ୍ବ କର୍ମଚାରୀ ଘର୍ଷରେ
ଦୂର୍ଧର୍ଷ କମ୍ପରାଯାକେ କର୍ମ କରିବାର ଯେ କିମ୍ବ
ଅଛି ତାହାକୁ ହାଲମ୍ବ ଗବୁଞ୍ଜମେଘୁର ବୃଦ୍ଧି କରି-
ବାର କମଳାବାଜ ଅଛନ୍ତି ।

ହନ୍ତୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି ଯେ ଯାଧାନରେ
ଏଣ୍ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଦୟତ୍ତ ଭାଷା ମୟାଦିପଥ ଅଛି
ତେ ତା ୧ ରଜ କାନ୍ତୁବର୍ଷାତାର କୃତମାସ ସେଷ
ଧୟ୍ୟନ୍ତି ୧୯,୧୫,୨୭୭ ଲଙ୍ଘ ବାଗଜ ତାକରେ
ପ୍ରେସିଟ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ଉକ୍ତିଲଙ୍ଘପତ୍ରକା ପଞ୍ଜାଦିକ
ମାହାରାଜୁ ଧର୍ମପେଷ ।

ପଦ୍ମଶିଲ ନିବେଦନ ମିତି ।

ମହାଶୟ !

କିମ୍ବାନ୍ତିର କେବେବ ପାଞ୍ଜିକୁ ଅପରାଧର
ପଦିକାରୀ ଏହି ପାଣ୍ଡିରେ ସ୍ଥାନଦାନ କର
ବାଯୁତ ଚିରବା ହେବେ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ପ୍ରଗତାର ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଉଦୟମ ନାମକ
ଏବ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରାମ ଥିଲା । ୧୯୦୫ରେ ମାନ୍ୟବଚାର
ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରମଧୂମମୋହନ ପାଢା ଓ ବୃତ୍ତବ୍ରତକ
ପାଢା ଏ ଦୂର ମହାତ୍ମାଙ୍କର ବାପସ୍ତ୍ରାଜ, ତିବ୍ର
ମହାତ୍ମାଦ୍ୟୁମ୍ବ ଦିନ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରାୟ ୮୦୦ ଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜରର ବର ଉଦୟମ କବିତବର୍ଣ୍ଣ ଗୀତାର
କାଳ ହାମକ ହମାର ପଞ୍ଜୋବାର ବର ପ୍ରକାଶ
ମାନକର ମହିଳା ଉପଦ୍ରବ କର ଆହୁତି ।
କାହିଁ ଯହରେ ବାଠରେ ବନ୍ଦବନ୍ଦ ହେଲା
ଗେତିଏ ଏକହି ହୁଲ ଖାଟିତ ହୋଇଥାଏ
ମେ ହୁଲରେ ମାଧ୍ୟମ ୫୮ ଟା କର ଏକ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ବାଲକମାନେ କିନା ଦେଇନରେ
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ କର ଅଛନ୍ତି ଏବ ଦିନପ୍ରବାଳକମା
କିନ୍ତୁ ସୁମୁକ ଦାନ କର ପଢାଇ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ
ର ଲଜ୍ଜାଅଛି ଅଭିଜ୍ଞାତ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
କିମ୍ବା ମାତ୍ରମେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅଛୁ ପୁଣ୍ୟ ମାତ୍ରରେ କର ପ୍ରଜାମନଙ୍କର
ଅଞ୍ଚଳାନବାର ମୋତି ବରଦେବୀ ସ୍ଵର୍ଗମୁହ
ପ୍ରସୂତ ବରଲ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅଳ୍ପବିଜ ମଧ୍ୟରେ
ବମସ୍ତୁ ଉପକରଣ ପ୍ରସୂତ ବରଲ ଦେବା ଶିମ-
ଦ୍ଵୀ ପ୍ରତିପୁରି ହୋଇଥାଇନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟରେ
ପର୍ବତୀନ ଯନ୍ତ୍ରଣ ଶିଷ୍ଟର ଅଛନ୍ତି ମେମାନଙ୍କର

ମହାପଦ୍ମ ଜନ୍ମ ମହାଗୁରୁ ଅମୃତାକଳି
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକାର ବର ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ମୁଖ
ଅପରାକ୍ରମ ପଦିକାରେ ଗାନ୍ଧି ଜ ବର ବିଜ
ପାଇଲା କାହାରେ !

ବେଳକ ତୁମା ବସା ଖର୍ଚ୍ଛ ବିମନେ ଦିଲ୍ଲି
ସାହୀଯ୍ୟ ବୟଥରୁଣ୍ଟି ଏହି ବେଳକର କିମ୍ବ
ପାଶ ଜ ବେଳଶୁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବ ଉଦ୍‌ବିଳଗ୍ନି
ବେଳକ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଧରିବାର ବର୍ଗର
ମହିଳା ଉପକାର କରିଥରୁଣ୍ଟି । ଗମାର ହାଲ
ଜପାର କିମ୍ବଟ ତୁମାନଙ୍କ ବନ୍ଦରକୁ ଶୁମର
ଆଶାରବା ବିମନେ ବହୁଜ ଯହ ବୟଥରୁଣ୍ଟି
ଜାଇର ସେ ଆଶା ଫଳବିହା ଦେଲେ ଅମ୍ବ-
ମାନକର ମହିଳା ଉପକାର ହେବ । ପ୍ରାର୍ଥନା
ବୟଥରୁଣ୍ଟି ଜପଜପିର ଉକ୍ତ ଘନାଥନାଥ ନହାନ୍ତି
ଦୃଷ୍ଟକୁ ଲାର୍ଦ୍ଦ୍ସନ ଅଛି ନିରାପଦ କରିଲୁ ଏହି
ମାବହୀବଳ ସୁଜାରେ ରଖିଲୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବୁଦ୍ଧନାମପତ୍ରିକା ।

ସନ ୪୨୨୨୨ ମେରାର ନିଜନାୟକା
ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରୀ ଅଗାମ ଦେଖାଖମାସଠାରୁ ପ୍ରତି-
କିଛି ହେବ ଉଚ୍ଚଲଗ୍ରାମରେ ମୁଣ୍ଡି ହୋଇ
କଟକପ୍ରିୟିଂ କଞ୍ଚାନିଙ୍କ ଯମାଳୁଷ୍ଟରେ ବନ୍ଦୁ
ଦେଉଥିଲୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୫୦/ ଓ ଶୋଧସଲଗାର୍ତ୍ତ
ଜାତିମାସିଲ ଟ ୦ ୫୦/

ଶମବିଲାସ । (ସନ୍ତୁଷ୍ଟରୂପାଧ୍ୟଏଗରୁଦ୍) ଏହା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଓ ଜଣେରେ ଅମୃତାଳ୍ମା ଦୟାଚିତ
ଏବଂ କଥକ ପ୍ରକଟି ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ସହାଯତାରେ
ମନ୍ତ୍ରକ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁସ୍ଥ ହେଉଛି ମୂଳ୍ୟ ୫୫୦
ମୋଟାଧିକ ତାଥାବଳୀ ମୂଳ୍ୟରୁ ତାବିମାସୁଳ
ହେବାର ହେବ ।

୧୯୬୨* ଶ୍ରୀ କପେଳେଶ୍ଵର କବ୍ୟାଦିଗଜଙ୍କାରୀ

ବିଧ୍ୟାକ କବି ଉପରେ କଣ୍ଠରେ ଦୂର ଦୀପିତା
ନାମକ ସ୍ମୃତି ଏହି ଅର୍ଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉ
ଅଛି ମୁଖ୍ୟ ୧୦ /୩ ମୋହେଲିଟୀର ତାକମାତ୍ରର
୫ ୬ ଶତାବ୍ଦୀ ଖ ୧୦ ଶ୍ରୀ ଯାଦ ୧୦ /

ଏହି ଭାଷାରେ ପିକା ସହିତରେ ଦିଲ୍‌
ଯାବକାର କଟକପିଣ୍ଡିଳଖାଲୀ ସମାଜରେ
ମହିଳା ଓ ପ୍ରକଳ୍ପର ହେଲା ।

ଥ୍ରେଟିକ୍

ଉତ୍ତଳ ପାଠିକା ଶା ୨୦ ରାଜ ମାହେ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ ୧୯୭୫ ମହିଦା ।

ଆଜାଦବରୁ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ବ, ଉତ୍ତଳ ପାଠିକା ସମ୍ପଦବ
ମହାଶୟ ହିନ୍ଦୁ-ସାଧକେଷୁ ।

ମହାଶୟ ।

ଶ୍ରୀବାବୁ ବିଜ୍ଞନ ପଟ୍ଟନାୟକ କି ଯେ ଅନୁ-
ପ୍ରକଳ୍ପ ଉତ୍ସବିନ୍ଦୀର୍ଥ ପଦିରେ ଏ ଜିଜ୍ଞାସା ପରିବ-
ହିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲାନ୍ତି ଭାଙ୍ଗ ସମାଦର
ଉତ୍ସବରେ ଏ କରଇବ ଉପସ୍ଥିତ କୌଣସି
ପ୍ରାକରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ସଂସ୍କରିତ ହୋଇ
ରହିଲେ ଦେଖ ବିଦେଶ ବାରୀ ବହୁଲର ସର-
ଗନ ଅମରିତ ଥିଲେ ।

ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ଏଠା ନିବାରୀ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ସତ୍ୟ-
ବାରୀ ପାଠୀ ବରଗଡ଼ ଉତ୍ସବିନ୍ଦୀର୍ଥ ମହାଶୟ
ଦେଶୀୟକ ପନ୍ଥର ଖଣ୍ଡିଏ ସନ୍ଧାନସ୍ଥଳକ ପଢ଼
ଅବ୍ୟାପକ ପାଠକର ପ୍ରଶଂସିତ ପଟ୍ଟନାୟକ-
କ କରିବିଲାନ୍ତି ସମର୍ପଣ କଲେ ଥାର
ରହିଲେ ପଟ୍ଟନାୟକ ମହାଶୟ ଯେହିଁ କେ-
ରେବ ମୋଟିକ ବନ୍ଦୁତା ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି
ଏହି ଭିତ୍ତି ବିଷୟର ଅବକଳ ପ୍ରତିଲିପି ନିମ୍ନେ
ପ୍ରକଟିତ କରି ସବୁଝାଇଗଲକ ଅବଶିଷ୍ଟ କାରଣ
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ନବିକ୍ଷଳେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । ଅନୁ-
ପ୍ରଦାନକ ଅପଣାକ ସବୁଝାଇ ପଢ଼ିକାର
ପାଇଁ କବେବେ ସାନ୍ଦର୍ଭକ କଲେ ଚିରବା-
ନ୍ଧି ହେବୁ ।

ପାଠକ !
ଏହିର ଦେଶୀୟକ ସହ୍ୟତା କେତେ ପରି-
ମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ଦେବିଅଛି ପରିବହ୍ୟ ପାଇବେ ।

ପ୍ରତିଲିପି
ଆଶନନିଷ୍ଠା

ପରମାଦରଣୀୟ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ବ ବାବୁ ବିଜ୍ଞନ ପଟ୍ଟନାୟକ
ନାୟକ ମହାଶୟ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଶକ୍ତିଦୟୁମ୍ବ
ମହାଶୟ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶାନ୍ତରକ ସମ୍ପଦର ପ୍ରଦେଶ
ନିବାରିନାଳକ ମନ୍ଦିରମ୍ଭ ହୋଇ ନିମ୍ନାଳିକ
କରିଥିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତି କୁଳକାରୀ ପ୍ରଦର୍ଶନପୂର୍ବକ
ଅଗଣକୁ ଏହି ପଢ଼ିକାଟି ଉପହାରସହିତ ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲୁ, ମାତ୍ର ଏହା ଅପଣଙ୍କ ଉତ୍ସବର-
ଯୋଗ୍ୟ ନ ହିଲେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଶକ୍ତିଦୟୁମ୍ବ
ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କଲେ କୁଳ କୁତ୍ୟ ଓ ଚରିତାର୍ଥ
ହେବୁ ।

ଭିତ୍ତିପୁଣ୍ୟ ଏହି ଦେଶ ଅଞ୍ଜଳାନିକାରରେ
ଆଦୃତ ହୋଇ ଆମ୍ବାନକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବିଲାନ
ଅମାବାସ୍ୟା ନିଶ୍ଚିଅବତ୍ର ପାଇସାନ ହେଉଥିଲା
ପରେ ଶୈରାଶ୍ୟକମେ ଅପଣ ଶରହାଲାନ
ଶୈରିମାସୀ କିଶାକରଭୁଲ୍ଲ ବିରଜମାନ ପୂର୍ବକ
ବିଦେଶୀନିକ ବିଷୟକ ଯହ ଥାର ସହିପଦେଶ
ସହିପ କରଣ ଜାଲ ବିରଜନ କର ସାଧାରଣକୁ
ସୁଦର୍ଶନକ ପଥରେ ପଞ୍ଚକ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପରନ୍ତୁ ଉତ୍ସବିନ୍ଦୀର୍ଥ ଏତା ପ୍ରଦେ-
ଶୀୟ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଯେଉଁ ଦୂର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ
ଉତ୍ସବିନ୍ଦୀର୍ଥ ପ୍ରଗରିତ ଥିଲା ତଥା
ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ମହାଶୟର ପ୍ରକଟିତ ପ୍ରକଟିତ
ଦେଇ ନ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟାଲେତନାରେ ପ୍ରଗରି
ପରମ୍ପରା ସ୍ଥାନର ପ୍ରତିକାର ମୋତନାର୍
ସକଳୋଳକଟିତ, ପନ୍ଥାନ୍ତରନ୍ଦ୍ରାଦିତ ଓ ଜାନ-
ମାର୍ଗ ପ୍ରଦାପକ କରିମିତ ସ୍ଵସ୍ତକ ପ୍ରକଟିତ କର
ଆମ୍ବାନକୁ ମହୋପକାର ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଫଳରଙ୍ଗ ବହୁକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗାଢ଼ିର ପରଶ୍ରମ
ସବୁ ଶାଶ୍ଵତରେ ଯାଦୁଗ୍ରହ ପଲୋଦୟ
ହେଉ ନ ଥିଲା ଉତ୍ସବର ରାତରରେ ଜାନ୍ମଜଳର ହୋଇ
ଅନ୍ତର ବିଲମ୍ବରେ ନିର୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପରବାର
ପ୍ରତିଶାଳନରେ ସମର୍ଥ ଓ ସାମାଜିକ ନିଷ୍ଠମରେ
ସମାଜର ହେଉ ଅଛନ୍ତି ।

ଅଧିକ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଥାବାଳ ବୃଦ୍ଧ
ସମସ୍ତକୁ ଅବତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋ-
ଇ ବିନ୍ଦୁ, ଶିଖାଗ୍ରହ, ବୁଦ୍ଧିବୃତ୍ତି ଓ ଧର୍ମଭବର
ପ୍ରବୃତ୍ତି ସତର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଥିଲୁ ପରକ
ଦେଶୀୟ ବୃଦ୍ଧିତର କୁରୁକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାୟ ବିଦ୍ୟାର
ହୋଇ ଅଶେ ସଖାବଦ ଅମ୍ବାନରୁ ସହିପ
ଅଜୁବିପ୍ରଦେଶ ସହିପର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରଦିଦିନ ବର୍ଷନିଶାଳ
ହେଉଥିଲୁ ।

ଦିବ୍ୟଶିଳ୍ପାର ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ବି ଏବଂ
ତାହା ଜୀବିଶ ଧାରୋଧାରୀଙ୍କ ବସୁଣ୍ଡର ବନ୍ଦାସ୍ତ
ଦୁଷ୍ଟଦୁଷ୍ଟଯ ସକଳପଦାର୍ଥର ଘେରିଛି ବିଲୁ
ନୈଷିଣ୍ୟଦାତି ବା କପ୍ରକାରେ ପରିବୋଧିତ ହୁଏ
ପ୍ରାୟ ଲହା ସ୍ଥାନୀୟ ଜନସମାଜର ଅତ୍ୱିଷ୍ଠପୂର୍ବ
ଓ ସ୍ଥାନକର୍ତ୍ତର ଅନ୍ତରୀ ।

ଯଦିର ଶାତୁଳ ସମ୍ପଦ ଜୀନଲହରୁ ବହୁ
ଅଛୁ ଥାଏ ଆଧୁନିକ ବବୁଦ୍ୟାହରେ ପ୍ରୋ-
ଦ୍ୟାହର ହୋଇ ଏକାଣିକ ଜୀନୋପାର୍କନରେ
ସମିତିକ ଦ୍ୟାପୁରିଲାହ କରାନିବୁର ଅଭୁଲା
ନନ ଅନୁଭବ କର କାଳାତିବାହର କରିଥିଲୁ
ପରିନ୍ତ ଅବିହତକର କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅବିଜ୍ଞାନ
ଅଂଶର ସମୃଦ୍ଧିତା ଲାଭର୍ ଯଥାସାଧନାହୀନ୍ତିର
ଅଛୁ ଦୃଶ୍ୟ ଜୀନଦିବାକରର ଉତ୍ତର ଓ ସୁଖ-
ରହର ସମ୍ଭାବ ପ୍ରତି ଦୃକ୍ଷାତ କଲେ କେଉଁ
ଜୀନଶାଳ ପ୍ରାଣେଷ୍ଟବୁର ସୁଖଦାସାଙ୍ଗଶ ଆପଣଙ୍କ
ଅଗାମ ବିଜ୍ଞାଗରରେ ପରିପାଇଛି ଏହି ସୁମଧୁ-
ର କୃତଜ୍ଞତା ରସରେ ଅଭିଷିଳ୍ପ ନ କରିବେ ?
ଆଥର ଅପାମର ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ବବନ୍ଦୟ ଆପ-
ପଥାଚିତା ଶୁଣରେ ବିମୋହିତ ମେଧ ଅଭୁତିମ
ପ୍ରକାର ପାରରେ ଅଦବ ହୋଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ
ଲୋକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବକୁ ଗଲେ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଦ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ।

ପରିଶୋଷନରେ ବଳୁବ୍ୟ ଯେ ଦିଦିଶ୍ଚିତ୍ତ ଦୂଷ
ଧାରିଛନ୍ତି ତ୍ରିବନମୋହନୀ ସବୁଗରୁମୟେ
ଅସାର୍ଥମରଣ ଅର୍ଥ ଦ୍ୱାପରିକର୍ତ୍ତାବୁଡ଼ି ଏହି
ଭଦ୍ରମୁ ଗୁଣ ସହିତରେ ମୁଖ୍ୟ ହତେଶିଗା-
ଜାକୁ ଯେ କେବେତ୍ତର ଫଳାତ୍ୟ ଓ ଅଞ୍ଜାନର
କରଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା କାହାରକୁ ଅବିଦଳ
ନାହିଁ ମୁହସିଂ ଏହାଦୂର ସଙ୍କଳଗ୍ନାକର ମନ୍ଦି-
ରାଜୁ ବିରହନକରେ ପନ୍ଥୀ ଆଜି ଅନ୍ତେମାନେ
ଯେ ଦିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୋବେଦିନୀ ସହ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରି
ପାଇଇ ସହିତେ ସର୍ଵକାରେ ଲେଖନୀ ଅସାର୍ଥ
ହେବାର ଦେଖି ଜାନ୍ତ ବେଳୁଁ । କିମ୍ ବନ୍ଦନା
ସରଜାନ୍ତରେଣେବୁ । ଲଭ ତା କି ଯିବନ୍ତ ମାତ୍ରେ
ଜାନ୍ତେବୁ ସହ ଏକ୍ ସିଦ୍ଧା ।

୧୫୮

୧ । ଶା ପତ୍ରିତ ହନ୍ଦର ସକଳ
୨ । ଶା ବାବୁ ଡିଲେଟନ ହଞ୍ଚା
୩ । ଶା ବାବୁ ବାହୁଦିବ ଗହବାର

୪ । ଶାବ୍ଦ ଗଣେଶର ସମ୍ମର

* । ଶା ବାବୁ ବଲଗାମ ପଟ୍ଟନାୟକ

ରହ୍ୟିଳ୍ୟାକ

ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ବାନ୍ଧବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ।

୪୭

ସଦ୍ୟ କବ୍ୟ ଦେଶହାତେଷା ପ୍ରିୟଭାଜନ ସମ୍ମୁ-
ଳ୍ବକ୍ରି ଓ ନବ୍ୟ ସୁନ୍ଦରଗଣମାନେ ।

ଅତିଥି ଆପଣମାନଙ୍କଠାର ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟଦା
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲୁଁ ଚକ୍ରମନ୍ତେ ଅମ୍ବ କୁଳକୁଳ୍ବ ହୋଇ
ଆପଣମାନକୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏ । ଏହି
ସାଧ୍ୟକଳରେ ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାପାରରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅମ୍ବକୁ ଅଗବ
ଅନନ୍ତ ବୋଧ ଦେଇଥାଏ କହିବାକ ଆମ୍ବେ ଯେଉଁ
ସମୟରେ ଅତ୍ୱା ଶିଖାବ୍ୟାଗର ତାବାଦିଧାର-
କତା ପଦରେ ନିଯୁନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଁ ଉତ୍ତରାଜୀବ
ଅବସ୍ଥା ସଙ୍ଗେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥାର ଭୂଲନା
କର ଦେଖିବାରେ ଆମ୍ବ ଅନ୍ୟକରଣରେ ଆଦିଶ
ଅପରିଷ୍ଠାମ ଅନନ୍ତ ସମ୍ଭାବୁତ ହେଇଥାଏ ତାହା
ଅନିବାକିନ୍ତୁ ।

ଦ୍ୱାମଣବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବ ଉପରେ ଯେଉଁ
ଶୁଭମରଙ୍ଗାର୍ଥିତ୍ଵରୁ ସମୀକ୍ଷା ହାତା ନିର୍ମିତ୍ବ-
ରେ ବେଳାବିନ୍ଦ କରି ଅଧିକାନ୍ତର ମେ ଅନ୍ତରୁଷ
ଲବ କରିଥିବା ତହିଁରେ ଅମ୍ବେ ଅଧିକାରୁ
ଚରିତାର୍ଥ ବୋଧ କଲୁଁ । ଅମ୍ବର ଉପରଙ୍ଗାର୍ଥ
ତୃତୀ ପ୍ରସଂଗରେ ଅଧିକାନ୍ତରେ ଯାହା ଉତ୍ସବ
କରି ଅଛନ୍ତି ସେଥିର ମୂଳ ଏତାର ସଜ୍ଜିତ୍ତରେ
ମାନେ ଅଟୁଣ୍ଡ ଓ ଅମ୍ବ କେବଳ ଅଧିକାନ୍ତରଙ୍କ
ଠାର ଲବ୍ଧପ୍ରକରଣ ହୋଇ ଏତାତ୍ମକ ଫଳ ଗ୍ରେ
ଏବଂ ପାତ୍ର ହୋଇ ଅଛି କିମ୍ବାକ ଏତାଦେଶୀର୍ବ୍ଦ
ଦେଖାଇବି ବିଷୟରେ ସଜ୍ଜିତ୍ତରେ ସଜ୍ଜିତ୍ତରେ ମାନ୍ଦର
କରେଗ ଯହ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଅମ୍ବେ ସବାଦା ମାନ୍ଦର
ଅନ୍ତକୁଳରେ ଆଜ ଉପରେଦେଶମୁଦ୍ରାରୀ ବାଲକ
ମାନ୍ଦର ନମମାତ୍ର ତକିରେତରେ କ୍ଲନସକ ବ
ନ କରିବାନମିତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ
ଯନ୍ତ୍ରକ ବୃଦ୍ଧିର ଭୟର ସାଧନରେ ତୁଟି କର
ଥାହିଁ ବିଦ୍ରୋହ ତନ୍ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ଓ କୃତକତା ସାର
ଅମ୍ବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରତ୍ନମାନ ପଞ୍ଚମମାନ ଦେବତାଙ୍କ
ଅମ୍ବରେ ଅମ୍ବେ ଅଧିକାର ମରାପ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅମ୍ବ ସାଧନକର ସମ୍ମାନ କାର ପରିଦେଶ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରସ୍ତୁତ ମହିଷିକ ଅପଣାମାନେ ଯେଉଁ ସନ୍ଧାନ
ପ୍ରୋତ୍ସବକ ସଦାଗ୍ରର ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ସେଥିରେ
ଅମେଁ ଏ ମୁନିକୁ ଅପଣା କିବାଧତ୍ତି ସମ୍ମାନ
କିମ୍ବା କରିଥିଲୁଛି ।

ସମ୍ମରି ଏହାକି ଅମ୍ବେ ଦ୍ୟାଗ କରିବାରେ
ବିଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର ଅଛୁଟ ତାହା କହିବା କାହୁ-
ଲୁମାତ୍ର । ଆପଣମାନେ ଜାଣୁଅଛନ୍ତି ଅମ୍ବର
ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଯାତ୍ରା କେବଳ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ଉଦେଶ-
ରେ ହେଉଥିଲୁ ଅନ୍ୟ ଅକାପ୍ରାୟରେ ନୁହେ,
ବିନ୍ତୁ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଅତ୍ର ଗେଟିଏ ମହାତ୍ମା ଦୂର
ର ଭୟରେ ହେଉଥିଲୁ କି ଅମ୍ବେ ଯେଉଁ ଶିଶୁ-
ମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଧୟନ କରିବାର ଦେଖିଥିଲୁ
ଅଧିନା ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିଷ୍ଠା ଦୋହି ପ୍ରକରଣରେ କର୍ମ ନିବାହ କରି
ବାର ଦେଖିଅଛୁ ଅତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜାତେ
ସରିବିତ ବାହୁ ଧରିଥିବିଲିଏ ଥମ ସମ୍ପଦ
ଦୋହି ପୃଷ୍ଠର ସମ୍ପଦ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକାଶ
ଦିନକ ଦୟା ଅଛନ୍ତି ।

ଧରଗେଷରେ ବନ୍ଦୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଯୋଗୀ
କଳ ସକବାସରେ ଅମ୍ବେ ଏତାଥକ କାଳ ଠରିମ
ହୁଅର ଅଦ୍ଵୟାହୃତ କରିଥିଲୁ ପରିବର୍ତ୍ତନେ
ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥି ଜଳନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସୁଖବୟ
ପରେ କେବେହେଁ ତୃତୀ କରିବୁ ନାହିଁ । ଆଶ
ମାନଙ୍କତାର ଯୋଗୀ ସରାବ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଥା
ଦିହିର ଆହ କି ପରିଚୟ ଦେବୁଁ । ମନ୍ତ୍ରି
ପରମେୟର ଅଧିମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ
ସବରେ ରଖିଲୁ ଓ ସଂ-ବର୍ଷକ କରିବୁ ଅ
ଅଧିମାନଙ୍କେ ସନ୍ଦେଶୀୟ ଓ ଉତ୍ସମ୍ମାନ
ସହିନ୍ଦର ମରାର ସରାବ ଓ ଶୁଭ୍ୟମାନ ଏହି
କିମ୍ବଦିଶର ଦୁଇତି ସାଧନ କରିବୁ ଏହି ଦେଖ
ଅଧିମାନଙ୍କତାର ଅନ୍ତର କରିବି ଅଗା ରଖେ
ଅବସବ ଛାରବତ୍ତମିର ଅନ୍ତରରେ ଯତ୍ତିଥିବା
ଦେଖିଥିବା ଏହି ଦେଖିଲୁ ସମାଜପୁରାରେ ଅଗିଲା
ଯହ ସହ କରିବୁ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଧିମାନଙ୍କ
ଦେଖିବା ଏହିରେ ପରେବ ରଖି ପଢିବି ଲାଗି ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହିପରିମାଣରେ ଉପରେ ରଖିବା
ପରିମାଣରେ ଉପରେ ରଖିବା

RCAT 60200 524

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୦ଗ

ଶଙ୍ଖଦା

ଜାନ୍ମରଜ ଜାନ୍ମେଷ୍ଟ ସନ୍ ୧୦୯୫ମହିତା । ପୌଷ ଦ ୧୫ ଜାନ୍ମତା ସାଲ ଶକବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେନ୍
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ୍ରେନ୍
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ଟ୍ରେନ୍

ବେଳେଳା ନାମରେ କଲିକତାର ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଥିଲା ଶିଖାବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବାର ଦାୟି । ସେବନ ସରଜଙ୍ଗ କାମଲ କେତେ କଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ୩୦୦ଟା ବେଳେଲାରେ ଡେଣାପାଇଁ ଜଣେ ଜୀବନକଟର ଦେଇ ଥିଲେ ମାତ୍ର ସରଜଙ୍ଗ ଟେଲିକ ବାଜା ଛଠାଇ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଟ ୫୦୦ଟା ବେଳେଲାରେ ଜଣେ ଉନ୍ନତକଟର ନିୟମ କଲେ ଏଥିଥରେ ପୁଣି ଗଜେଟରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ବାରୁ ନନ୍ଦକଶୋଇ ଦିଏ ବ ସେ ବିଜ୍ଞାନପୂର୍ବେ କଟକ ସ୍କୁଲରେ ପାଇ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିକା ପଶାଶର ସାର୍କଟିକଟ ପାଇଁ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେବାର ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ହୁଅର ପ୍ରବେଶିକା ପଶାଶରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ ଥିଲା ଜଣେ ଡେଇସାର୍ଥ ପ୍ରସାଦିତ କଟକ କରେଇଲା ପ୍ରିନ୍ସିପିଲ ପଦରେ ନିୟମ ହୋଇ ପାରିବ । ଏପକାର ହେଲେ ବିବନ୍ଧିତରେ ଡେଣାର ଶୋଭବୃକ୍ଷ ପଥରେ ଅଭି ସନ୍ଦେହ ରହିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରୋଫେସର ସାଇମନ ନାମରେ ଜଣେ ଘାରେ ଅନେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ କୁହୁକୁଷାଧନା (ଯାହାରୁ କେଳାବାକ କହନ୍ତି) ବୁଲି ଦେଖାଇ ଅଜନ୍ତୁ ଦ ୧୯ ନ ହେଲା ଏନଗରରେ ଧଢ଼ିଛି ଅଛନ୍ତି ଏଠାରେ ଥ ଶାର ର ଏହାକର ବୁହୁକ ଦେଖାଗଲାଣି । ଏବିଦ୍ୟାରେ ଘାରେକ ବଢ଼ି

ହୁଅପାଇ ଲୁହ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଘର୍ହପାଇ ବର୍ଷମାନର ମହାରାଜା ପ୍ରଭକ ଅନେକ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଲେଖକଟାର ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ଲୁହ କରିଅଛନ୍ତି । ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ଦେଖାଇବାରେ ଏହାକର ହାତ ଏତେ ପଞ୍ଚଲ ଓ ଏମନ୍ତ ନିଧିତା ଲୁହ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହାକର ବାଜ ହୁଅଇ ସେଠାରେ ପ୍ରଶଂସା ପ୍ରାୟ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଥରେ ଦେଖିଲେ ପୁନଃ ଦେଖିବାକୁ ଇତା ହେଉଅଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏହାକର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଏଠା କେଳାମାନେ କରିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଓ ସେମାନେ ଦିନରେ ସେଷରୁ ଦେଖାନ୍ତି ବୋଲି ତାହାକର ନୈଷ୍ଠିତିକାକୁ ସାମାନ୍ୟ ଜାନ କରିବାର ନୁହଇ ରଥାତ ଉତ୍ତରାଧୀନୀ ଲୋକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କୌଶଳ ଓ ଜାନ୍ମତା ଦେଖାଯି ଲୋକଟାର ଅଶା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ବୋଲିଲେ ଅଛନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ଏକ ସର୍ବଧାର ବିଶେଷ ଭାବରମ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ରହିରେପୋଯି ବାଜକର ଯେମନ୍ତ ସମ୍ବାନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିକ ସଭରେ ଶୋଭା ପାଇବ ତେମନ୍ତ ଦେଖାଯି ଲୋକ ହେବାର କଠିନ । ଏଗୁକର ସାହେବଙ୍କ ବାଜ ଅଭିଶୟ ମନୋଦର ହୋଇଅଛି ଓ ସେ ଏ ନଗରରେ ବାଜ ଦେଖାଇ ଅନେକ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଅଧି କରିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଶାକର୍ତ୍ତା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅବଧି ସାହେବଙ୍କ ବାଜ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଥରେ ହେଲେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ କେଳାବାକିଟାର ଏହା ଅଖିକ ଶକ୍ତିପୂର୍ବକ ଦେଖିବାର

ଯୋଗ୍ୟ କ ନା ତାହା ସେମାନେ ହୃଦୟକାମ କର ପାରିବେ ।

ଗତ ବିପୁଲଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶମୂଳରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥିବା ତେଣାର ଛୁଟିକ ନାମର ଜଳନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସୁରଧୂ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣିତ ଅର୍ଥାତ୍ ବିମୁଶ୍ରେଣୀର ବୃତ୍ତି ପାଇଅଛନ୍ତି ଯଥାତ୍ ଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟ ବିଭଗ

ଅଚୁଳଗନ୍ଧୀ ମୁଖ୍ୟମୀ ବିଠକ ହାଇସ୍କୁଲ
ରାଧାକାନ୍ତ ଗୋଧୁଳୀ ବାଲେଶ୍ୱର ସ୍କୁଲ
ଭୃତ୍ୟ ବିଭଗ
ଭଗବତ ଜନ ବିଠକ ହାଇସ୍କୁଲ
ବେଶ ବାଜାନ ବାଲେଶ୍ୱର ସ୍କୁଲ

ଓଡ଼ିଶା ସକାଶେ ୧୦ ଗେଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାବ୍ରତ ଗବାର୍ତ୍ତମାଣେ ମଞ୍ଚର କରିଅଛନ୍ତି ରହିମଧର କେବଳ ୪ ଗେଟି ଦିଆଗଲ ଅଛି ୭ ଗେଟି କାହିଁକି ଅସୀକୁର ହେଲା ତହିଁର କାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ରୁହିପାର ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅଇ ଅପର ଶ୍ରଦ୍ଧାମେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ପୁଣା ତାହାକର ନମର ଏତେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତି ଦେବାର ଉତ୍ତାପ୍ତି ଜାନ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ବାଲେଶ୍ୱର ଦର୍ଶଣକ ମହିତ ଅକିମ୍ବାଦ ହୋଇ କହୁଥିଲୁ ଯେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଅବସ୍ଥାତୁମ୍ଭିରେ ସେବପ କିନିନିନିପୁମ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଠା ଶ୍ରଦ୍ଧାକ ଦ୍ୱାରା ନିମିତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାର ବୃତ୍ତି ନିଜାନ୍ତ ପଥରେ ତୃତୀୟ

ଆମ୍ବାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ କାମ୍ପ୍ରେସରେ ଯାହେବଳ୍କ ବିର୍ଦ୍ବରେ ଗବ୍ରୀମେରାରେ ଦିର୍ବାଜୀ ହେବାବିଷୟରେ ଅମୃତବଳୀରପଢ଼ିକାରେ ଯାହା ବାହାରଥିଲା । ଉହଁର ବିବରଣ ଆମ୍ବୋମାନେ ଏଥିପୂର୍ବ ଏପଢ଼ିକାରେ ଲେଖିଥାଏଁ । ଉହଁ ସମ୍ରକ୍ତରେ ଭୁଲଭୁଜେବିଶି ଅନେକ କଥା ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି । ତାଳ ନେବା କଥାରେ ସେ ବୋଲନ୍ତି କି ଯଦ୍ୟପି ତାଳ ନେବା ବିଷୟରେ ଶ୍ଲାମୀଧୀ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଗରବର୍ଷ ଅନେକ କଥା ବାହାରଥିଲା ମାତ୍ର ସେପକାର ଉପଗୋକନ କି ସଦ୍ବୀର ଏକା ଏଠା ଜମିଦାର କ୍ଲାହଁକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେକମାନେ ସ୍ଵଦା ହାକମଙ୍କ ସହି ଚିତ୍ରା ପରି ହେବା ଆଶାରେ ଉକ୍ତ ହାକମପାନଙ୍କୁ ସମାନର କରନ୍ତି ଉହଁର ଉପଯୋଗୀତା ପଥରେ ସନ୍ଦେହ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ସେ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିର ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଅର୍ଥ ଅମ୍ବୋମାନେ ଦୂରିବାରୁ ଅଶ୍ରମ ହେଲେହେଁ ଭାବର ଏହି ଜଣା ସତ୍ତାରୁ ଯେ ତାଳ ହେଠିବା ହାକମଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରିଚିତ ଓ ବାହାନୀରେ ସମାନ ପାଇବାର ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଉପପୁଣ୍ଡ ଉପାୟ ଅଟଇ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାଳ ହେଠିନ୍ତି ସେମାନେ ବାମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ଠାରେ ସମାନ ପାନ୍ତି । ଦ୍ରବ୍ୟକଙ୍କରୁ ଅପମାନ କରିବା ବିଷୟରେ ହରିଷିଶି କହିଥାଇନ୍ତି ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ସେଉଁମାନେ ବାମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ କୋଠିରେ ବାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନଲାଭ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାହେବ ବଡ଼ ସୌଜନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ଦ୍ରବ୍ୟକଙ୍କ ବରି କୋଠିଠାରୁ ଅଧମାରାଲ ଅନୁବରେ ରଦର ଓ ସାହେବଙ୍କ ଅନେକ ଉତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଣ ଥିଲେହେଁ ସେ ଅଛି ସେହାରୁ ଗଣ ଓ ଉତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାନିତ ଅଟନ୍ତି ଓ ମାନୀ ଅନାଜିଲ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହି ବାହାରର ମନ ମିଶଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୋମାନଙ୍କର ଏଥିରେ ଏହି ସମୟ ଦୋହରାଇଲୁ କି ମେବେ ଦ୍ଵାରା ଦେଲେ ସାହେବଙ୍କ ମନ ହାତକୁ ଥାରିଲୁ ଥାରିଲୁ ମନ ମିଶଇ ନାହିଁ କାହିଁବ ? ଏକ ହେଲେତ ତାଳ ଦେବାର ଉପଯୋଗୀତା କିମ୍ବା ନାହିଁ ନୋହାଲେ ଥନାଜିଲ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଳ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଉକ୍ତଙ୍କର ଦାୟ ହେତେ ।

ବାବୁ ହେମରତ୍ନ ନନ୍ଦନ (କଠକ ଜଳ ଅଧୀ-
ଲଭର ଜଣେ ଉଚିତ) ଜନାମରେ ବି ସେ ଗତ
ବର୍ଷର ପଠାରେ ଅସି ଅପଣା ବନ୍ଦକସାୟ କର-
ଥିଲେ ଦଗହଗୁ କରେଶୁବନ୍ଦ ସମୟରେ ଅପଣା
ଦର କଲିକତାରୁ ଯାଇ ସେହିଅବେ ଉଚି-
ତନେ । କରେଶୁ ଫୌଟୋବାର ବିଛିଦନ ଉତ୍ତାର
ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତବନୀ ବି ସେ ଅପିଲକୁରବା
ଆଗାରେ ଅପଣା ମୋକଦମାର ବାଗଜପଥ ଓ
କିଛି ଠଙ୍କା ହେମବାବୁ ଉଚିଲଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଉଚିଲବାବୁ ଅପିଲ ଉସ୍ତୁହାଜ ବାଜର
କରିବେ ବୋଲି କହି ତାହା ନ କରିବାର ମେ
ଷତଗ୍ରୟ ହୋଇଥାଏ । ଦରଖାସ୍ତକାଣଠାର
ଶତମନ ପ୍ରମାଣ ନେଇ କିଳିବାହେବ ଉଚିଲଙ୍କ
ନାମରେ ସମନ ପଠାଇଲେ ଓ ଉଦନ୍ତୁରେ
ଉଚିଲବାବୁ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଉଡ଼ଇ ଦେଲେ ଯେ ମୋକଦମାର ବାଗଜ
ସେ ନେଇ ଅପିଲ ଉସ୍ତୁହାଜ ଲେଖାଇ ଦେଇ
ଥିଲେ ଓ ସେ ଜିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମୋ-
ହରର ତାହା ଦାଗଲୁ କରିଥାଏ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ
ତାହା ହୋଇ ନ ଥିବାର ମୋହରରହ୍ୟାଗୁ ମେ
ପ୍ରକାରର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଜକ୍ଷିବାହେବ ତା-
ହାଙ୍କ ଜାଗାବହି ଦୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଜଣାଗନ
ଯେ ଉତ୍ତର ବଞ୍ଚିର ନାମ ଜହାନ୍ତରେ ନାହାଁ ମାତ୍ର
ଏ ଠା ଅପିଲ ମୋକଦମାରେ ବାବୁ ଉଚିଲ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଅଥବ କରେଶୁ ଫୌଟୋଲିବେଳେ
ସେ ଉପସ୍ଥିତ କି ହେଲେ ବିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉଚିଲ
ବି ମୋକଲମାନଙ୍କୁ କର୍ବ୍ବ ସମ୍ମାଦ ନ ହେଲେ
ତାହାଙ୍କ ପଗ୍ଢିବାରେ ମେ କହାଇଲେ କି ଗାନ୍ଧୀ-
ରାଜପାତ୍ରା ଓ ଦ୍ୱାଇରୋର୍ଟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରର
ଆଗାରେ ସେ ଏତେବନ୍ଦ ରହୁଗଲେ ଓ ଆଜ୍ୟ
ଉଚିଲହୃଦୟ ମୌକଲମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ
ନେବେ ଶ୍ଵର ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହୁଲେ । ଏଥକୁ
ଜକ୍ଷିବାହେବ ବାବୁ ହେମଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନଙ୍କୁ ମୋ-
କଲର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଅନାସ୍ତା କରିବା ଅପରାଧବେ
ଦେଖିବାର ବହି ଅଙ୍ଗୀ କରିବା କଲିକତା
ହୋଇବୋର୍ଟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାବୁ ହେଲାକୁ କନନ ଏଠାକୁ ଅଳ୍ପବାଳ
ସବମେ ଶାରୀରି କରିବାକୁ ଥିଲା ଏପରି ବିଧି-
ରେ ଯତ୍ତିଲେ ଏଥରେ ଥିଲେ ମୋମାନେ ଅଗ୍ରଗଥୀ
ଦୂରଜ୍ଞ ଅଛୁ କିଶୋରରେ ଏ ଅପାବଧାନକ
ଦୋଷଟି କେବଳ ବହୁଫର୍ଣ୍ଣାର ଅଳ୍ପଦର
କିମ୍ବାକୁ ବାବୁ ଅପରିବିକଳ ଉଚ୍ଚବାଳର କିମ୍ବା

ଥିଲେ କିମ୍ବା ଏଥୁପୁରୋ ସାମାଜିକ ଦୀପ୍ତିରେ
ପଡ଼ିଥିଲେ ମୋହରର ପ୍ରତି ଅଳ୍ପ କିଣ୍ଠାର ଓ
ମୌଖିକର ହିତପ୍ରତି ଅଞ୍ଚଳ ଯହିକରିବାକୁ
ପିଣ୍ଡିଆନ୍ତେ ଉଥାତ ଆମେମାନେ ମୁକୁଳକଣ୍ଠରେ
ସ୍ଥାପାର ପରିଅଛୁ ଯେ ହାଇବୋର୍ଡ ବିରୁଦ୍ଧ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ନଥିବୁ ପଠାଇବାରେ କଜମାହେବ
ବିମେଷ ସାଧାଇଶ ଉପକାର କର ଅଛନ୍ତି ଓ
ଉଦ୍‌ବିଲମ୍ବାନେ ଉଚିଷ୍ଟଗରେ କଷ୍ଟ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ଉପାୟ କର ଦେଇଅଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତା-
ମାନ ଏଠା ବଜାଅଦାଳଭରେ ଯେତେ ବଜା
ଉଦ୍‌ବିଲ ଅଛନ୍ତି ଏମାକେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବର୍ଣ୍ଣ-
ଲାବାଗୀ ଓ ଦିଗହର କରେଶବକ ସମୟରେ
ବରକୁ ଯାଏ । ତିଳାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ
ଯଥା ସମୟରେ ଘର ଫେରିଥିବାକୁ ଅନେକ
ଲୋକ ଲୋଗକର ବୁଝନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଏଥାତେ ମାମ-
ଲଭିତାରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପଣା ଗଲା
ସମ୍ପର୍କ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ସାହରେ
ଘରେ ବସି ଅଧିଶ୍ଵର ବିଦ୍ୱିତସ୍ଥରେ ରହ
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍‌ବିଲ ଭୁବନେ
ର ଘରେ ବସିଲେ ଯେ କେତେ ଅନ୍ଧକୁ ଜାଗ-
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ତାହା ପାଠକମାନେ ସହ-
ତରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ କର ପାଇନ୍ତି । ମାମଲଭିତା-
ରଙ୍କର ଜର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ କେବାଳ ସହକରଥା ମାତ୍ର
ସରଜାଙ୍ଗେ କେବାର ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ କୁହିଲା
ଅଭିଏକ କରିବାହେବ ଯାହା ବରିଅଛନ୍ତି
ତରୁଣେ କେବଳ ଏହିକୁ ବଧାର ପରିଚୟ
ମେଲୁଅଛି ଯେ ସରବାଧାରଣ ହିତ କରିବା ତା-
ହାଙ୍କ ନନରେ ଅର ଦୃଢ଼ବ୍ୟପେ ହାନ ପାଇଅଛି
ଏଥିଥାର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷର ଅନ୍ଧକୁ ଅପ୍ରା
କରି ନାହାନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ହେଯାବାବୁଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଏତେକ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ
ତାହାଙ୍କ ଅସାଧାନଗା ପ୍ରସର କୌଣସି ମୋ-
ବଳର ବନ୍ଧୁ କଣ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଏଥି
ଦୃଢ଼ିରେ ହାଇବୋର୍ଡ ତାହାଙ୍କ ଉଚିଷ୍ଟଗରୁ
ସାବଧାନ ହେବାର୍ଗୀର ଉତ୍ସାହ କର ଏଥର
ମୁଣ୍ଡିବେଳେ ନଧ୍ୟ ଓ ଦୟା ଉତ୍ସାହ କୁତ୍ତି
ରହିଗାଏ ହେବ ।

ଓଡ଼ିଆ କ୍ଷତି

କଞ୍ଚଳାର ଏଠାକୁ ନୂଆ ଅସିଥିବା ଥାନେବ
ଲେବଙ୍ଗତାର ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ
ଏଠାରେ ବୈଶବି ଗଲ ପାନପାଣୀ ମିଳଇ ନାହିଁ
ଓ ଜାଇବା କଷ୍ଟ କହ ପୁଅଇ । ମଧ୍ୟବଳ ତାଙ୍କ

ମାନଙ୍କରେ ବଗନ୍ଧା ଗୁଡ଼ିଳ ଓ ବିରତାଳି କିନ୍ତୁ
ଅର୍ଥ ବିହି ନ ଥାଏ ଓ ବିଅ ଦୂଧ ସଦୟିକ
ମିଳଇ ମାତ୍ର ଜହିର ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ଧବ ଓ ଶୁଦ୍ଧିକୁବ୍ୟ
ମିଳଇ ନାହିଁ, ସବୁଥିରେ ପ୍ରାୟ ମିଶାମିଥି ଥାଏ ।
ସହିରରେ ସଦୟି କି ବେଳେ ଦୋକାନରେ
ଭଲ ମିଶ୍ଵାନ ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ପାୟାଯାଏ
ମାତ୍ର ଜହିର ବାରଣ ଏମନ୍ତ ହୋଇ ପାରେ
ସେ ଦିଦେଶୀୟ ଲୋକେ ସହିରରେ ବାସ
କରିଥିବାର ସେ ସବୁ ପ୍ରଦିପର ପ୍ରସ୍ତୋତନ ହୁ-
ଅଇ ଜନେବୁ ଓ ଦୟାମାନଙ୍କ ହେବୁର ନାହିଁ ।
ଡେଲାର ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ୍ଵ ମିଶ୍ଵାନ ପ୍ରାଚିଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ମହା-
ଶ୍ରସ୍ତାଦିବାର ବଳକରି ଅଛ୍ୟ ବିହି ନାହିଁ ଓ
ଜହିରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଦୂର ଏକ ବାପ୍ରଦରେ
ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ୍ଵ ସାମଗ୍ରୀ ଦେଖାଯାଏ ନୋହିଲେ ଅଧ୍ୟ-
କାଂଶ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼ିଳର ବ୍ୟାପାର ଜୀବିଷାମଗ୍ରୀ
କୁଡ଼ା ପରିଧାନ, ଅଳକାର, ବାସସ୍ତାନ, ଗାଇ,
ନୃତ୍ୟ, ବାଦିଶ ପ୍ରକଳି ମାନସିକ ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦ ସବୁଥିରେ କରଗଲା ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ ।
ସୁମାର୍କିର ରକ୍ଷିର ପରିବହ ବୌଣିଥିରୁ ମିଳଇ
କାହିଁ ।

ଅମେମାକେ ଉପରିଲିଖିତ ମଳ ସବୁକୁ
ପୁନଃସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଥିଲୁ ଓ
ଡିଗା ପ୍ରତି ଯେତେ ପକ୍ଷଧାରୀ ହେବାକୁ
ବେଶ୍ବା ବରିଥିଲୁ ରେତେ ଅଧିଶାକୁ ଅପେ
ପରିଷ୍ଟ ହୋଇ ଦକ୍ଷ ବଥା ସବୁର ସଜ୍ଜିଗା
ନୂଦ୍ୟାୟକରେ ହୃଦୟକଳା କରିଥିଲୁ । ଅମେମାନେ ଚିନ୍ମା କରି ଫେରିଥିଲୁ ଯେ ଡିଗାରେ
ପରମାଣୁ ଅବଶ, ଗୁଣର ଅବଶ ନାହିଁ ।
ତୁବ୍ୟ ପତ୍ରକେ ମନ ହେଉ ତହିଁରେ ମୋରନା
ନାହିଁ, ପରମାଣୁରେ ଅୟକ ହେଲେ ହେଲୁ ।
ଭଲ ଛତ୍ରଶ ଗିରାଏ ହେଲେ ତହିଁରେ ଗାନ୍ଧି
ହେବ ନାହିଁ, ମନ ପତ୍ରକେ ହେଉ ବିଷାଏ
ପ୍ରଦୟୋତନ । ମଞ୍ଜିବାଜାରଣ ଓ ବୁଢ଼ାସଜନାଙ୍ଗତା
ବଜାରକୁ ଅସିବ, କଥାଲିଦେଲେ କେହ ତୋଳ
ଆଣିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ତହିଁ ପାଇଁ ଅୟକ
ମୁଲ୍କ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଭଲ ତୁବ୍ୟ ମହାରାଜ
ପତ୍ରକ, କେହ କୁରୁଣ୍ଠେ ନାହିଁ; ମନ ପତ୍ରକେ
ହେଉ ଶତ୍ରୁ ଓ ଅଖିକୁ ଦିଗିଲେ ହେଲୁ ।
ଭଲ ଗୁଥଦିଅର ଦାମ ଅୟକ ସୁତରିଂ ଗୁଥ
ମହିଷା ମିଳାଇ ଦେବାର ଭଲ । କିଗେଲା
ପୋର୍ବତୀଜେଲ ବଜାରରେ ମୋଜଲେ ମିଳିବ
ନାହିଁ, କାରଣ ପୋର୍ବତୀ ବଢ଼ ମହାରାଜ
ଓ ମିଳାଇଲ ଯେମନ୍ତ ଶତ୍ରୁ କେମନ୍ତ ଏକପଦିକ-

ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବେସ୍ ଗୁଲମାବ । ଆସିବନ
ଏହେ ଜାପୁଣ୍ ନୂହିଲ ଯେ ନିଶାତେଲରେ
ଗନ୍ଧରେ ଗାଉବାକୁ ଲେଗ ହେବ । ଏହପର
ଯାବନ୍ତୁ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଦେଖିବ ଯେ ତେଣାରେ
କେବଳ ମସ୍ତାର ବିଶ୍ଵର, ଭଲ ମନର ବିଶ୍ଵର
ନାହିଁ । ଏଠାରେ ସର୍ବଜୀବ, ଶାଥବିଦ୍ୟ, ବୋ-
ରିଷରେଲ କି କାନ୍ଦିଲପରିବା ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରୁଷିପେ ନି-
କିବାର ଚୌଣ୍ଡି ବାଧା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲେବନ୍ଦର
ଦେଇ ଜାତୁଗ ଉତ୍ତରୁଷ ହୋଇ ନ ଥିବାର ବିଦ୍ୟ-
ସାୟିମାନେ ଜହାଁ ପ୍ରତି ମନୋମୋଗ ଦିଅନ୍ତି
ନାହିଁ, ଯାହା ଲୋକେ ହଣିବେ ଓ ଅସ୍ତ୍ରକ ଲୁ-
ଭବର ହେବ ସେହି କିମକୁ ମନ ବଲାନ୍ତି ।
ଓଡ଼ିୟା ଉତ୍ତରୋକଙ୍କଳମଞ୍ଚରେ କେତେ ଲୋକ-
କ୍ଷର ଅବଶ୍ୟ ଭଲ ଦୃଶ୍ୟ ଅଛି ଓ ସେମାନେ
ଅପଣା ଶର୍ତ୍ତ ସହାୟେ ଭଲ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାର
ରଖିଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଅନ୍ତି
ଯେ ଏହାକି ଉପରେ ନିର୍ଭର କର କେହି
ବ୍ୟବସାୟ କଳାଇ ପାର ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସେ-
ର ଦ୍ରୁବ୍ୟମାନ ବଜାରରୁ ଅସର ନାହିଁ ।
ଯେମନ୍ତ ଆହାର ସେହିହିପ ପରିଧାନ ଓ ଅଳ-
ଗାନ୍ଧରେ ଦେଖାଯାବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରୟୋଜନ
ନାହିଁ ତଥାତ ଗୁରୁତ୍ୱର ଓସାରର ଦୋଷଟା
ଦୂର ମଣ୍ଡେ କାନ୍ଦରେ ନ ପବାଇଲେ ନୂହିଲ ।
ମାନଙ୍କର ଅଳଙ୍କାର ସ୍ଵଭବ ହେଉ ବା ନ
ହେଉ ଭାଗ ହେବାର ମୂଳ, କଥା ସୁନ୍ଦା ପିତ୍ତା
ହଲେ ହେଲା । ଉତ୍ତର ଲେବଙ୍କ ହେତ୍ତା ପିତ୍ତ-
ର ଗହଣା କଥାତ ଥର୍ବାର ନୂହିଲ । ଏହ-
ର ବାଦ୍ୟରେ ଜାନମାନର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ,
କୁଣ୍ଡଳ ଶୁଦ୍ଧାବ ଶୋଲ କି ବଢ଼ିବାଠ ବାହିଲେ
ହେଲା । ନାବରେ ପୁଥିବ କଷମାନ ହୁଅନ୍ତି,
କରିବାକା ଯଥେଷ୍ଟ ହୁଅର ନାହିଁ ବୋଲି
ରେ ଶୁଦ୍ଧାବ ଦକ୍ଷିଣାକୁ ହୁଅଇ ଓ ଗାଇ
ରବା ବେଳେ ସୁର ଜାଳ ହେଉ ବା ନ
ହେଲା ତଥା ଶିଖ ଉଚ୍ଚବରେ ଗାଉ
ଆରିଲେ ସେ ଗାଉବାଟା ମନ୍ଦିର ରଙ୍ଗର
ନାହିଁ । ମେଲ ମଧ୍ୟରେ ପଥ ସାର, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତି
ହୁଅର କେବଳ ବଢ଼ିପାତି କରିବାରେ
ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଅଛି, ସେବେ କଜାଥ
ପରି ପାତି ନ ହେଲା ତେବେ ସେ ମେଲରେ
ନ ଦୁଃ୍ଖ ହେଲା ନାହିଁ । ଏହପର ଯେତେ
ଅଗ୍ର ଅଗ୍ରରବା କରିବ ସବୁଥରେ ଦେ-
ସେ ଓଡ଼ିୟାଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ କେବଳ ପରିମାଣ
ରେ ନିର୍ଗର୍ହ କରିଲ ଭଲ ମନ ଜୟରେ
ପା

ନୁହଇ । ଏଥର କାରଣ ଅମୂଳାନଙ୍କ କିବେଳ-
କାରେ ତେଣାର ଦର୍ଶନା ନୁହଇ କେବଳ
ଏହାଙ୍କଠାର ଅପେକ୍ଷାକୁତ ସତ୍ୟଲୋକଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଏମାନଙ୍କର ଅନେକ୍ୟତା ହେଉଛି ହୋ-
ଇ ଅଛି । ଉଚ୍ଚ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ
ଯେତେ ଅସୁର ସମ୍ମାନଶ ବରଇ ଜେତେ ନୂଆ
ନୂଆକଥା ଧିନ୍ଦିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳଇ ମାତ୍ର
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ତେଥାମାନେ ସେପ୍ରବାର
ସଭାବ ସହିତପ୍ରବାରରେ ଧିନ୍ଦିବାକୁ ସ୍ତର ଆନ୍ତର
ନାହିଁ । ବାର୍ଷିକବରତଃ କେତେକ ବିଷୟରେ
ଦେହୁଁ ଭାବୁ ବଜାଲା ଓ ମୁଣିଲମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ମିଶିବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ସେପରମାଣରେ ସେ-
ମାନଙ୍କର ପରିଧାନ ପ୍ରତିର ବାହ୍ୟବିଷୟରେ
ଅନେକ ରଚିର ପରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ ।
ଏଣିକି ଅନେକ ଲୋକ ଭଲ ଲୁଗା ଧିନ୍ଦିବାକୁ
ଓ ଭଲଘରେ ଭଲ କିନ୍ତୁଣା ପାଇ ବଦିବାକୁ
ଶନ୍ତିଲେଖି ଓ ପରାଦ ସମୟରେ ଅମୟତରେ
ଦେଖା ଯାଇଥାଏ ଯେ କିନ୍ତୁକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖାଇ-
ବାକୁ ମନ ବଳାଇଥାଇନ୍ତି ମାତ୍ର ଏପର ଲୋକଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା ଅଭିନ୍ଦନ ଅଟଇ । ଅସୁରାଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କର
ହୃଦୟରୁ ମନ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଆପଣା
ରୁଚିକୁ ଯେତେ ଦିନ ଏଠା ଲୋକେ ଭାବିତ
କରିବାକୁ ଦେଖା କର ନାହାନ୍ତି ତେତେ ଦିନ
ଯାଏ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ଦୂରବସ୍ତୁ ମୋରଜ ହେ-
ନୀର ଥାଏ ବିଧାନ ଅଟଇ ଅଭିବଦ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏଠାର ଭଦ୍ରମୁଣ୍ଡଲଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ
କରିଥାଏ ଯେ ରଚି ପରବର୍ତ୍ତନ ପକ୍ଷରେ
ବାହ୍ୟକାନ ହେଉନ୍ତି ।

ନୁହନ ପୁଷ୍ଟିବର ସମାଜେତକା ।

ହୁଅପାଠ ପ୍ରଥମଭାଗ—ସୁରାଜିଲ ସୁଲିପମୁ-
ହର ଦୂରପାଇ ତେଷୁଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରଶେହଟର ବାଗୁ
ଗୋକିନବଙ୍କ ମହାପାଦକଳ୍ପାର ରଚିତ ଓ
କଟକ ପ୍ରଶ୍ନିଃକଷାନିଜଯତାଲମ୍ବନେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋ-
ଇଥାଏ ।

ପ୍ରକାଶକର୍ତ୍ତା ଦୂମିକାରେ ଯାହା ଲେଖିଅଛି ତୁ
ତହଁ ର ପ୍ରକାଶ ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟମୁଦ୍ରିତ ପାଠୋ-
ପଯୋଗୀ ଯାହିଏ ମୁସ୍ତକର ଅର୍ଥ ଥିବାର
ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରିବା ଉଦେଶରେ ସେ ଶ୍ରେଣୀ-
କିମେ ଲିଖିଗଣ୍ଠି ମୁସ୍ତକ ଉଚନା ବରିବେ ତହଁ
ମୟର ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁସ୍ତକ ଗଣିବ ଆଦିଶ୍ରେଣୀ
ଅଛି । ଏଥରେ ୩୦ ଟି ଲକ୍ଷ ପଦ୍ୟ ମିଶ୍ରିତ
ଯାଏ ଅଛି । ପାଠୋତ୍ତମ ମାତ୍ରକ୍ଷର ଓ ପରିତ୍ୱର୍ତ୍ତନ

କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ସ୍ମୃତି ଥିବାର ବାଲକଙ୍କର ବିଜ ଉପ୍-
ଯୋଗୀ ହୋଇଅଛି । ଏଠାର ପୁସ୍ତକରିଦ୍ଵାରା
ତଳ କରିଛା ଏ ପୁସ୍ତକକୁ ଉଲ୍ଲ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ବୋଲି ମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଘେ ମତ ବିଚବରେ ବୌଣସି ହେଉ
ଦେଖୁ ନାହିଁ । ତେବେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମନରେ
ଏହିବି ସନ୍ଦେହ ହେଉଥାଏ ଯେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀର ପୁସ୍ତକ ଜ୍ଞାନ କଲେ ଏହାର ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ
ରଚନା କରିବା ଆଜି ଦୂର୍ବଳ ହୋଇ ଉଠିବ
ବାପୁବରେ ଯଦ୍ୟପି କି ପ୍ରତ୍ତିକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥମରାଗକୁ
ସରଳ କରିବା ସକାଗେ ଅନେକ ଯତ୍ନ କରିଥି-
ବାର ନାହାସ୍ତାନରେ ଉଦ୍‌ବିଭବର ଥାଇୟାଏ
ତଥାତ ଅମ୍ବେମାନେ ବାପ ଢିଥାଇ ବୋଲୁଆଏଛୁ
ଯେ ଅନେକ ରଚନା ଏପରି ଅଛି ଯେ ତାହା
ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ସୁପ୍ରକ ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁ ବୋଧ
ହେଉଥାଇ । ଏଥିର ଅତିରକ୍ତ ପୂର ଗୁରେଟି
ପାଠ ବାହାର କରି ନେଇ ଅନ୍ୟ ବହି ମେଗାଇ
ତୃତୀୟରକ କଲେ ଅନ୍ତକ ଉପଯୋଗୀ ହେବାର
ବିମୁଦ୍ରନ୍ତି ।

ବ୍ୟମଦିଲାପ—ପଣ୍ଡିତ କପିଳେଶ୍ୱର ବିଦ୍ୟାଚୁନ୍ଦି
ଶଶକୃତ ରଚିତ ଓ କର୍ତ୍ତକ ପ୍ରଶ୍ନାକରିତା
କୁରୁ ମୁହଁର ହୋଇଥିଲା । ବିଦ୍ୟାଲୟର ପାଠ୍ୟ-
ପ୍ରସ୍ତୁତର ଅଭିଭୂତ ମୋତ୍ତନ କରିବା ଏହାର
ଜ୍ଞାନରେ ଅଧିକ । ଏଣ୍ଟିକି ଜନ୍ୟବାହିତ୍ୟ ଓ
ଅର୍ଥରେ ଗ୍ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଜୀବଜୀବନାନ୍ତି ଓ
ଶବ୍ଦ ସହି ସ୍ଵର୍ଗ ସବିଶେଷରେ ବନ୍ଦୀତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତୁତକିବେବର କମ୍ପୀ ଏହାକୁ ପା-
ଠୋପଯୋଗୀ ଦୋଖ ପ୍ରିୟ ଜରାହିଛନ୍ତି ଓ
ଆମ୍ବାକୁ ନତରେ ଏହାର ଘାସା ଓ ରଜନ୍ମା-
ପ୍ରଶାସା ଉତ୍ସମ ଅନ୍ତର୍ରେ । ପୁଣି ସମବନ୍ଦିନୀ
ଜୀବଜୀବନାନ୍ତି ଅଦ୍ୟାପ୍ରାଣୀ ସମ୍ମରଣରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏହାକୁ ଏଦେଶାୟ ରୁଦ୍ଧମାନେ ଯେତେ ଅନ୍ୟକ
ପଢ଼ିବେ ତେତେ ନଶିଷ୍ଟା ଲଭି ଅଧିକ
ଭରତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ।
ଅଭିଭୂତ ସମ୍ପ୍ରକାରରେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପାଠ୍ୟ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କହିଗଲାଗର ବିଷୟ ଯେ
କଠାର ବିଶ୍ୱାସିତି ଉପରାଲିରିତ ଦୂରସ୍ତ୍ରକରୁ
ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ ପଢାଇବାକୁ ସମ୍ମରଣ
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କରେଣ ମହାପିତାଙ୍ଗାଳୁ ପୂର୍ଣ୍ଣା
ହସାନିବେଳୀ କିମ୍ବା ଯାଦିଥିଲା । ସମ୍ମାନିତିରେ

ରଖିରେ ଜଣାଗଲୁ ସେ ଧର ମରମଣରେ ନ-
ସୁକୃତିବା କୁଳମାନେ ଅଇନାବଜ୍ଞେ ଗେହା କର
ଅଛନ୍ତି । ଏବଣତୁ କହାନ୍ତି ଜଣେ କୁଳ
ଅଛେଇପରିଲୁବାରେ ବିଦୀ କରିଥିଲୁ ସେ ଗେହ
ଧରିଥିଲାଅଛି । ଗେହର ଅଗାହ୍ୟ ଦିନ ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟ ସରବେ ଛବିଜଳ ଉଠିଗଲା ଓ ଏ
ମହିନ୍ଦୁମାର ଅନ୍ତିମାନେ ନୃତ୍ୟ ମୂର୍ଖିତ ହେବା
ବାଲେଶ୍ଵର ସରବେ ଛବିଜଳରେ କର୍ମ ପାଇଁ
ବାର ଅଦେଶ ଦୋହାରାଯାଇ । ଶ୍ରୀ ଯେ, ବି,
ବର୍ଣ୍ଣାନୀବ ଶାହେବ ଏ ମହିନ୍ଦୁମାର ଏହିବୈଜ୍ଞାନିକ
ମହିନ୍ଦୁର ଦୋହାର ଆଚାର ।

ଗଭିନ୍ନଲବାର ଗୃହଠାତ୍ର ଶୁଧିବାର ସବା-
କଳଯାଏ ଏ ନଗରରେ କୁଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲା ତେ
ଯେମନ୍ତ ମେଘଘୋଟିଥିଲା ତହିଁରେ ବୋଧନ୍ତି-
ଅଛି ଯେ ମୋପଂଥିଲର ଅନେକ ଶ୍ଵାନରେ
ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ । ଏ ସମୟରେ ବର୍ଣ୍ଣ ହେବା
ଭଲ ନୁହିଲା ଏଥିରେ କୁଣ୍ଡ ଓ ରବିର କଣ
ହୋଇଥିବ ଏକ ଅମ୍ବାପଂଥ ପ୍ରତି ଦିଗେଷ
ହାନିକର ହେବାର ବୋଧନ୍ତିଅଛି । ଏବର୍ଣ୍ଣ
ଯେମନ୍ତ ରବି ମହିରଗ ତହିଁରେ ଆମ ହେଲେ
ଦିନେକର ତେଣ ଅନେକ ନିବାରଣ ପୁଅଥା ।

ଶତକର୍ଷ ଦିନଳା ଦୁର୍ଲିପ୍ତ ହେଉଥି କ୍ରମିଦେ
ଗର ଅନେକ ଗଲେ ଅନ୍ଧାଳ ହୋଇ ଥିବାର
ହେଠା ଲୋକେ ଅସ୍ଵଚ୍ଛ ଲାଭ କରିବା ଆଶାରେ
ଏବର୍ଷ ସଙ୍କାଗେ ବିପ୍ରର ପରମାଣରେ ଧାରନ୍ତେ
ତ କରିଥିଲେ ଓ ଉତ୍ସବୁନ୍ତ ପରମାଣରେ ଫଳ
ଫଳବାର ହାନିଯୁ ବ୍ୟୟ ଛଜା ପ୍ରାୟ ଛକିତେ
ଟେମହଳ ଗୁଡ଼ଳ ବିଦେଶ ରପ୍ତାବ ଲିମିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛି । ଏଥରୁ ବିଲାତରେ ବୃଦ୍ଧଳର ଦିର ଏ-
ମନ୍ତ୍ର ଯେ ବୃଦ୍ଧଦେବରୁ ରପ୍ତାବ ବଲେ ଲାଭ ନ
ହୋଇ ଏହୁଁ ପତ୍ରାବୀ ଏଥିପାଇଁ ହେଠା ଲୋ
କେ ଚାନ୍ଦକୁ ଦିଲାଳ ପଠାଇବାର ପ୍ରସାବ କର
ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେବେ ସେଠାରେ ବଜାର ନ ପଢ଼େ
ତେବେ ଏହାଙ୍କ ଭାବାହ କଜ ହେବା ଦୂର ବିଦ୍ର
ଅଗୁର ହେବ ।

ହନ୍ତେଟ୍ରେ ଅଚ୍ଛ ଅବଶେଷ ହୋଇଥାବୁଣ୍ଡି ଯେ
ତେଣୁ ଟେଲିକାପ୍ ଲାମକ ସଂଗ୍ରାମପଥର ପ୍ରତିକାଳ
ସଂଖ୍ୟାରେ ୧୦୦୦୦ ଜଣ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତ ହୁଆଇଲା
ଏଥରେ ପ୍ରଧାନ ଅସ୍ଵକାଶକୁ ବାର୍ଷିକ ଦରଳକାଳ
ଟଙ୍କା ଲାଭ ମିଳଇ ।

ପାରସ୍ଯ କଗରର ଜଣେ ଦରକ୍ଷ କ ୧୦୫ ଟି
ବନ୍ଦୁଦେଶେ ମନ୍ତ୍ରାଥୟୁଦ୍ଧ । ସେ କ ୧୯୮ ବନ୍ଦୁଦେଶ
ହମ୍ମଦିନ ବିଧିବସ୍ତ୍ର ଅରମ୍ଭ କରୁ କ ୧୦୦ ଟି

ବୟସକମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କର୍ମ କରିଥିଲା । ସୁଭର୍ଣ୍ଣ
ବ ୧୯ ଶତ କର୍ମ କରିଥିଲା ।

ବାବୁ ଘରକୁଣ୍ଡ ମୁଖ୍ୟମା ଏହି, ଏ, କି ଯେ
ପୂର୍ବେ ବନ୍ଦକ ହାଇମ୍‌କୁର ଦ୍ୱାରା ପୃଷ୍ଠାକୁ ଆଗ୍ରହ
ଉପଦେଖା ଥିଲେ ବଜଳା ରାଷ୍ଟାରେ ଜଣିବ
ବଜଳାର ରାତିହାସ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ହନ୍ତୁଯେ-
ନ୍ତି ଅଟେ ତାକୁ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଗଂଧା କରିଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରପଦ୍ମଶାଖାକୁ ଯେ ମୟୂରଗଞ୍ଜର
ଶକ୍ତି ଉତ୍ତରପଦ୍ମଶାଖାକୁ ହେବାର କମଣ୍ଗର
ପାଦେବଙ୍କ ଅଦେବମନଜେ ବାଲେଶ୍ଵରର ସିଦ୍ଧିର
ପରଜନ ଭାବାଙ୍ଗ ଶିଳ୍ପୀ ନିମିତ୍ତ ଯାଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଭାବାଙ୍ଗ ସାହୀଯମ୍ ତ୍ରିକୁଣ୍ଡ ନ ଦିଲା
ବାର ସେ ମୁଖ ବଦନରେ ଦେଇଅସିଲେ ।
ଶକ୍ତିକିମ୍ବାକେ ବିଶ୍ଵ ବିଶ୍ଵଅଛି କି ? ।

ଉଚ୍ଚ ପଦିକାର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସେ-
ଠାରେ କଣେ ହିନ୍ଦୁଜୀବି ପରିମଳୀସ ବିହୂଜ
ପ୍ରଥାନ ଓ ଶାତବ୍ରାନ୍ତରବାହୁବାଲୀ ଗେଗା ଓ କାନ୍ଦା
କା ଗାଲକର ମାନସ ପର୍ମି ବରାଧିକୁ ଓ ଅବ-
ହୁଅନ୍ତୁରେ ଜାହାଙ୍ଗିର ସିଂହା ନେଉଅ-
ଛିଲି । ଏହିପରି ଅଭିଜଣେ ଗୃହିଷ୍ଵରେ ‘ବାବା
ବୈଦିଯନାଥ’ କାହାର କଣ୍ଠରେ କଟାଇଅଛି ।
ବାଲେଶ୍ୱର ଅଜ କାଲ ପୁଣ୍ୟଧରୀ ହେଉଅଛି ।

ଅବଳାର ମହିଳାର କଣନ୍ତର ବିଜ୍ଞା-
ନର କୋଷତ୍ତାର ଯେ ବଜାରର ପୁରୁ-
ଷଠାର ଏବର୍ଗ ଦୂରନକ୍ଷ ଟକା ଅଧିକା ଲାଭ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଏ ଶୁଭପଳ ମାନ୍ସବ୍ୟବ୍ୟ
ଅଧିକ ଜର୍ଲ ହେବାଦ୍ୱାରା ନ ଦୋର ଅଧିମନର
ମୂଳ ଓ ସର୍ବପଞ୍ଚାର ଦିଗ୍ବିଶ ବିଶାଳବାଧାର
ହୋଇଥାଏ । ବାପ୍ରବରେ ମାନ୍ସବ୍ୟବ୍ୟର ପର-
ମାନ ଉଣା ହୋଇଥାଏ ।

ଦେଖିଥୁ ସେବନୀରକବାବର ଆଗମୀ ପଣ୍ଡା
ମାର୍ଗମାସ ତ ॥ ରଙ୍ଗରେ ଶୁଭ୍ର ହେବାର
ଶ୍ରୀ ହୋଇଥାଲି । ହୁଏଲି ତାବା ଧାଇନା ଓ
କୁଳ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱାନରେ ପଣ୍ଡା କୁହୁଳ
ହେବ ।

૬૦૪

ବାବୁ କୃଷ୍ଣବନ୍ଦର ଯୋଗେ କଟକ କଳୀଘା ୫୧
ଗ୍ରାମ ସଙ୍ଗ କିମ୍ବା ବହମ୍ବା ୫୨
ଗ୍ରା ଜାଗନ୍ମହାର ବହମ୍ବତେଜା ମଣ୍ଡପା ଅଗ୍ରାନ୍ତି ୫୩
ଶିଖର—ଏହି ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚଭାବୀ ସହରକଟକ ଦିଲ୍ଲି
ବାବଜାର କଟକପ୍ରିୟୀ ବନ୍ଦମ୍ବାରଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଲୟରେ
ମୁହଁତ ଓ ସ୍ଵର୍ଗରେ ହେଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

८१०७

୪୭

ଭାଗ୍ରମ ପେବୁଦ୍ଧ ସନ୍ ପାଦ୍ମମଦ୍ଵାରା ମୂଁ । ମାତ୍ର ଦୟା କୁ ସନ୍ଦାୟାଳ ଗଜବାର ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ହେଲା ମଧ୍ୟବଳ ଧୀର ତାବମାସକୁ ହେଲା ।

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷମୁଁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାସିଳ ୧୯୭୦

କାଳେତରର ସମ୍ବନ୍ଧପଦିକାମାନଙ୍କର ଜାଗା
ଯାଏ ଦ୍ୟୋର ପେଡ଼ସେସ୍ ମହିଳାମାର ଦେଇ
କିମ୍ବା ବାବୁ ପଥମାନରଣ ସରକାର ଉଦ୍‌ଦିଲ
ଶୋଭାରପା ମନ୍ଦିରମାରେ ବିରାଧୀନରେ ଅଧିକ
ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀପୁରୁ ଫିତ୍ତମୂଳ ଶାହେବଙ୍କ ନିବା-
ରରେ ମନ୍ଦିରମାର ଉଦ୍ଦିନ ହେଉଥାଏ । ସେଠା
ଲୋହେଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ଵମା ଉମେଶଚନ୍ଦ୍ର କର ନିଆ
ଏହପର ପାଥୁରିପୁ ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି । ଏମାନେ
ଖରାମାନାମ୍ବ ହୋବାର ଟଙ୍କା ବାହାର କର
ଦେବାର ଚାହିଁ ହୁଅଇ । ଶ୍ରୀପୁରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଶାହେବ ଓ ମାତ୍ର ବରଦାବାନ୍ତ ମୟୁମହାର ଏ
ପୂର୍ବ ମହିଳାମାର ହେସାବ ଉଦ୍ଦିନ ବରୁଅଛନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମାନ ସେ ମଧ୍ୟମାନରଣ ବାବୁ ବାଜରେ
ପୂର୍ବାମ୍ବ କାମନ ସକାମେ ଜଜ ଶାହେବଙ୍କ
କରନ୍ତି ହୁଇଗାଯୁ ପଠାଇଥିଲେ ତାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ
ହୋଇ ଗାହି । ଶ୍ରୀମାନରଣ ସରକାରଙ୍କ
କାମରେ ଏହି ମନ୍ଦିରମା ହେବାର ଶୁଣି ଆ-
ମ୍ବମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ହୋଇଥାଏଛି । କାରଣ ସୁରରା
ପୁଅର ଯେ ଶ୍ରୀପୁରୁ ବିନ୍ଦୁ ଶାହେବ ପେଠାରେ
ନଳେତ୍ରର ମୁବା ବେଳେ ଏହାକର ସୁଖ୍ୟାତି
ଲବ୍ଧିମେହୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଇଥିଲେ ।

ଅମୁମାନଙ୍କର କଳେହୁର ପ୍ରାୟକୁ ମନ୍ତ୍ର
ପାହେବ କଂଠ ଓ ଯାତ୍ରାର ସବୁଜବିଜନ
ମାନଙ୍କର ଦେବେବ ସ୍ଥାନ କ୍ରମଶ କର ଗଜ
ପ୍ରାୟକୁ ଦେଇ ଅପି ମୁନଙ୍କାର ଏଷପ୍ରାହରେ

କରିପିଲେ ହସ୍ତର ସବୁଦିବିଜନକୁ ବ୍ରମଣ ବାରଗ୍ଯୁ
ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଜନରବ ହୋଇଥାଏ
ଯେ ସାହେବ ପ୍ରଥମଙ୍କ ଏହି ଅବସରରେ
ଇଶ୍ଵରାଥସୁରକୁ ଧିବେ ହେଠାରେ ତାହାଙ୍କ
ସମ୍ମାନକରିବି ଗେଷନା ଉଚ୍ଚାଦି ଆନ୍ଦୋଳିକ ଅ-
ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଠାର ଶେଷ ଅଦ୍ୟ-
ଲଭର ଭିକାଳ ବାବୁ ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ ମିଶ ଏ-
ସବୁର ପ୍ରଥାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଣ୍ଟନ୍ତି । ପଦର
ମୁକ୍ତାମରେ ଲେଖିଲୁଗଣ୍ଠ ବନ୍ଦର୍ମର ଓ ବବର୍ତ୍ତର
କେନ୍ଦ୍ରରଙ୍କ ସମ୍ମାନକମିଟି ଏସବୁ ଅଧ୍ୟୋଜନ
ହେବାର ପ୍ରଥା ଅଛି ମାତ୍ର ଏମାନେ ମୋଧିଧ-
ଲକୁ ଯାଅଛୁ ଲାଗୁ । ମୋଧିଧଲାଗୀଇ କମିଶ୍ବର
ଓଡ଼ିଲେହୁର ଗବର୍ନ୍ରୀର କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତିର ଅଣ୍ଟନ୍ତି
ସୂଚିର୍ବାହୀ ଏହାଙ୍କାରୀ ଦେପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟୋଜନ
କିମ୍ବା ମୋଧିଧଲାଗୀର ଏପ୍ରକାର ସୁଲା
ହୋଇ କରିବାର ଉପାୟାନ୍ତର ମାତ୍ର : ଏଥିପାଇ
ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ଏ କରିବବ
ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ହୋଇପାରେ ଏଥିରେ ଧୂଣି
ଦୋଲମାଦା କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ଦେବମୟରେ ସେ-
ଶନା ବରକାରୀର ଫାକୁର ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରକୃତ ଅ-
ନେବ ଆଧ୍ୟୋଜନ ଲୋକେ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଅସୁରା ବଲଗର୍ଜ କର କହି ହାତିମଙ୍କର ସମ୍ମାନ
କର ହେଲେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଲାଗୁ ।

କରୁନା ।

ପ୍ରକାଶକ ବିମ୍ବବିମନ ଯେଉଁ ହିମ୍ବ

ବସିଥାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ତହୁଁର ସର୍ବୀ
ଶ୍ଲୋଗେ ଏହୁଁର ଜଳନ୍ଦ୍ରିତ ବିକ୍ରିମାନେ ନି-
ପୁରୁ ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି ଯଥା ।—ଚିଥୁ ଲଖି ସ୍ମୃତି
ସବରବର୍ତ୍ତ ବାଉର, ଯଷ୍ଟିସ୍ ଓସ୍ତ, ସବାର,
ନିଜ ଓ ସର୍ବାଜଳକର ଘରେ । ଏବି ଲୋଭରେ
ବସିଥାବ କି ଆଉ ଅଧିକ ସର୍ବୀ ହେବେ
ତାହା ଲଣାପାଇ ନାହିଁ । ଯେବେ ଅଧିକ କ
ହୁଅଇ ତେବେ ବଜ ଦୂରର ବିଷୟ ଯେ
ତଣେମାତ୍ର ଦେଖାଯୁ ଲୋକ ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥା-
ଛନ୍ତି । ନିଜାନ୍ତ ଯକ୍ଷରେ ଅଧେସଂଗୀ କେ-
ଣୀୟ ଲୋକ ହେବାର ଥିଲା । ସୁଣି ଜଣେ
ସ୍ଥାଧିକ ରାଜାର ବିଶବେ ନିମିତ୍ତ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ବିଲଭର ବୌଣ୍ସି ଲଞ୍ଛନ୍ତି
ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବାର ଉଚାଇ ଥିଲା । ଏଣେ ଗୁରୁତ୍ବ-
ଅର ଅପଣା ରକ୍ଷାନିମିତ୍ତ ଯଥାସାଧ ଉପାୟ
କରୁଥାଏନ୍ତି । ବମ୍ବେର ଟିଳର ଫାହେବ
ବାରଙ୍ଗର ଓ ଅଭିଜଣେ ଦେଖାଯୁ ଉଚ୍ଚାଲ
ମହାରାଜ ଗୁରୁର୍ଥାର୍ଥ ସହିତ ପରମର୍ତ୍ତ କର
ଦିଲ୍ଲାର ଅତି ଖାଦ୍ୟବିଦ୍ୟୁ ବାରଙ୍ଗର ସର୍ବକଣ୍ଠ
ବାଲେଖାରକରୁ ମନ୍ଦିମାର ସବାଲ ଜାବାବ
ନିମିତ୍ତ ନିଯନ୍ତ୍ର କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚ ଫାହେବ
୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଧାର କିମୋଦିପୁ ଉଚ୍ଚ ଅସିବାକୁ
ସମ୍ମର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଧର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାର-
ଙ୍ଗର ଦିଲ୍ଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଲାଗୁ ବରଫେ
ଏଥରେ ଲେଜେ ବନ୍ଦୁ ହେବ ହୋଇମାନ୍ତ କ

ପାରେ । ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରମାର ଖର୍ଚ୍ଛା ସକାଳେ
ରୂପିତେଣ୍ଠୁ ମାହେବ ୨୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେ-
ଇଥିଲୁଛି । ସରକାରଙ୍କ ଧସର ମନ୍ଦିରମା ଚଲା-
ଇଥାପାଇଁ ବିମ୍ବେଇର ଅଭିବୋହେଟ କେତେବୁଲ
ଏ ଅଭିଜଣେ ବାରଫୁଲ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ହେଉଥିଲୁଛି
ଏବଂ ଘୁଲିଯ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାଇଟର ମାହେବ ଫର୍ମ-
ସାଫର ବାର କେଇଥିଲୁଛି । ମନ୍ଦିରମାର ଆ-
ମୋଜନ ଯେଉଁ ଦେଖାଯାଏ ଅନ୍ତମାନ ତୁଅଜ
ଏ ବିଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧର ବ୍ୟାପାର ହେବ ଓ
ଏଥରେ ଅନେକ ବିଷୟର ଉର୍ବର ଉପପ୍ରିଜ
ହେବ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ରେଖିତା ସାହେବ ଗୁରୁଅର୍ଜୁ
ଟଙ୍କା ସବୁ ବୋରକ କରିବା ତେ ମଜୁମା ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବାରେ ଶିଷ୍ଟକୁ ଅଛନ୍ତି । ଗୁରୁଅର୍ଜୁ
ଦିନ ହେବା ଦୂରଦିନ ପୂର୍ବର ଜାହାଜର ସେ-
କାପଟ ଟଙ୍କା ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ନୋଟ ବନ୍ଦାର ଅଣି
ଥିଲେ । ଫରୁ ଫେଲି ସାହେବ ହଥାସମୟରେ
ଲହୁର ସବାନ୍ତାର ସେନାପଣ୍ଡକୁ ଧରିବାରେ
ଯେ ବିକ୍ରି କରି ବଜାରରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦର୍ଭ
ମନ୍ଦିର ଜଳସ ଦୟବାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ୪୦ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କାର କୋଟି ମିଳିଲା ଓ ଏହାପର ଅଭି
ମହନ୍ତରେ କୋତିଏଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଫୋଟ୍ ମିଳିଲା
ଖୋବେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ ଏହିକା ଧରସତ
ନ ଥିଲେ ପରିମେସରେ ସେନାପଣ୍ଡ ଏହା ହିସ୍ତ-
କାରି କରିଥାନ୍ତେ । ସେଜାପଟ ଗୁରୁଅର୍ଜୁ
ପଳା ଅଟେନ୍ତି ମାତ୍ର ବର୍ଦ୍ଦମାନର ବରଦରେ କେ
ହିତକୁ ସାହେବ ଜାହାଜପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ କରି
କର୍ମର ବରଜାସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ସେହିଦିନ
ସତପ୍ରାଦାଦର ଜାହାଜାଳକରେ ଗୁପ୍ତକଳର ଜୋଜ
ଲାଗିଥିଲା । ପୁଲିପ କମିଶ୍ଚର ଦିନଟର ସାହେବ
ଓ ଅଭି ଦେବେ ଲୋକ ଏ କର୍ମରେ ଦିନ୍ଦୁ
କରିଥାନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଅଭିନମରେ ଅନେକ
ଧନ ବାହାରିଲାଗି ଓ ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ଆଶ୍ରମୀ
କି ଥାଏ ? ଗୁରୁଅର୍ଜୁ ରାଜବର୍ଷର ଏକ
ସାଧାରଣ ଗ୍ରହା ଓ ଏହାଙ୍କ ଧର ଅଛିବାଲିଗ
ନୁହେ ତହିଁରେ ପୁଣି ଦେଖିଯ ଥାଏ ଓ ସବୁଠ
ବୁଧିକାଳୀନ ବହାଦୁର ବନ୍ଦୁମନ୍ତର ଥନ ମହିମାବ୍ରଦ୍ଧି
ଅଭି ପ୍ରକଳ ଓ ଗୋରବର କାରିଗ ଅପର
ଏମ୍ବାହରେ ଅନେକ ଧନ ନ ବାହାରିବେ ଅଭି
ଦେଇଥିଲାରେ ବାହାରିବ । ରେଖିତା ସାହେବ
ଅପରା ରେଖିତେହିମେ ଏମ୍ବାହ ମଧ୍ୟରେ ବରୁଥ
ରଜାରିଥାନ୍ତି ଓ ଜହିର ସଥାର୍ଥ ହେବା
ପରିମ କରି ବରତାର ସବଦାରିମାଳକୁ ବିଦ୍ୟା

ଇ ଦେଉଥିଲୁ ସରଦାରମାନଙ୍କୁ ଘେବ ଦିର-
ବାର କରୁଥିଲୁ ଓ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସୁତାଙ୍କ ସ୍ଵାପନ
ପକ୍ଷରେ ମାନାଦିତ୍ୟାୟ ଅବଳମ୍ବନ କରୁଥିଲୁ ।
ଏହିରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସରୁ ଲୁହସ ସାହେବ ପ୍ରଗଠିତ
ସାର ଯୋଜନା ଅଟକୁ ଓ ସରଦାରମାନେ ଜାହା-
ଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତୋଷ ହେବାର ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ଦେଖା
ଯାଉଥିଲା କାରଣ କି ପାହେବ ମହୋଦୟ
ଦୌର୍ଘ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାହାଙ୍କ ସହିତ ବିପଟ
ବିଧବାର ନ କର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ମନ୍ଦ ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
କହ ଜାହାଙ୍କ ମନକୁ ଅପରାଧମର୍ତ୍ତା ଅବଶ୍ୟକ
କରୁଥିଲୁ । ଏପ୍ରସାଦ ଲେଖା ଦେଖି ଉତ୍ତାଗ୍ରହ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କବାକ ସରଦାରର ଜଗନ୍ନାଥ
ବାହାଦୁର ଶୁଣିଲୁ ଅର୍ଜନ ବିଶ୍ଵାସ କରିବିର ଉପରେ
ସର୍ବ୍ୟ ନୟକୁ ହୋଇଥିଲୁ ।

ଜଳଲିଖିବ ଜାବତାକ ସଂବାଦମାଳ ଗଭମାସ
ଆ ୨୭ ଟେ ୨୭ ରିକରେ ବରେବାବୁ ଅଥିଥ-
ବାର ଚଲିଛମାସ ତା ୧ ରିକର ତେଜିଷ୍ଠୀ-
ରେ ଶ୍ରପା ହୋଇଥିଲୁ ଯଥା ସର୍ଜିବାଲଶ୍ଵା-
ଇନ ଇଂଗ୍ରେଜ୍ ଯାଦି ବରିଥିବାନ୍ତି । ଚିତ୍ତଲ
ଲେଖମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲା ।

ଶୁଭବୁଅରଙ୍କ ସେନାବୁର ପିତ୍ରଲ ଦେଇନ
୫-୮୦୦୦ ଲା ଟଙ୍କା ହଥାପନ ।

ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ କଷରେ ମିଶାଇବା ପାଇ
ଦେଖିବାର ସମୀକ୍ଷା ହେଲାମୁଣ୍ଡ ।

ଗର୍ବକୁଆର ରଙ୍ଗ ଅଛନ୍ତି ।
ମୋଦମାର ବିଶ୍ଵର କମିଶ କାଣ୍ଡୋର-
ମେଘ ମାଲିପ୍ରେଟଙ୍କ କରେଖୁବର ମୁହଁଜିତ
ହେଉଥିଲା ।

ବନ୍ଦେବା ବରବାର ଉପରେ ଥିବା ଯଥାତ୍
ଦିବାପୁ ଗୁଣ୍ଠାଳ ଦେବା ବାରଣ ସର ଲୁହା
ଫେଲ ଦମ୍ପେଇ ବାଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଞ୍ଚି
ଥିବାର ମହାତଜନମାନେ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ପାନୁରମନାଗୁଡ଼ିକ ୫ ୨୫୦୦୯ କ୍ଷ

ମର୍ଦ୍ଦିଙ୍ଗବା

ପାଠ୍ୟମାଳେ ଜୀବିଥକେ ସେ ମନ ୫୦୯
ମସିହାର ଲୋକପଣ୍ଡା ଉତ୍ତାମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବିଥ
କନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟମା କ୍ରଦନ୍ତବ୍ୟଧାର ନାନାକ କେବୁ
ଗବହୁମେଣ୍ଟା ଦର୍ଶକଙ୍ଗ୍ରୁ । ରହ୍ୟମଞ୍ଚରେ ଥବା
କନ୍ତୁର ବିବରଣ ସମ୍ପଦକ ହେବାର ବୌଦ୍ଧ
ଉତ୍ଥାମ ଦେଖିଯାଇ ହାତ୍ର ମାତ୍ର ପର ତତ୍ତ୍ଵ

ହେଉ ମୁଣ୍ଡର ସଂଖ୍ୟା କଳାର ସମୟ
କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇ ହେଉଥିଲା । ପୁଣ୍ୟଧୂମ
ଏଥର ଜାରିକା ସମ୍ମାନ ହୋଇ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ
ମାହେବଙ୍କ ଯୋଗେ ବିଭିନ୍ନ ରକ୍ତକୁ କିଟକିଟିଲୁ
ପ୍ରେରିତ ହୁଅର ଓ ସେ ଜାହା କଳାର
ସାମାଜିକ ମନ୍ତ୍ରର କିଟକିଟିଲୁ ପଠାନ୍ତି । ଏବା-
ଲିବା ବିପ୍ରବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅର ଓ ଉଦ୍‌ବ୍ୟା-
କ୍ରମ କିଷ୍ଟ ଜଣାଯାଏ ଜାହା ସଂଖ୍ୟାରେଣ୍ଟକୁ
ଜଣାଇବା ସଜାଗେ ଅମ୍ବେମାନେ କଟକିନ୍ତାର
କର ଦିବମୁରମାର ଜାରିବା ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ-
କଲୁ ଯଥା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ବୁନ୍ଦିପରିମାଣ ୩୧୭୮ କର୍ଗମାଇଲ
ଲୋକପତ୍ରକ୍ୟା ସୁରକ୍ଷା ୨,୧୫,୯୩୦ ସ୍ଥା ୨୭୯୪୫୫

କାରିବ ବବରାଣ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଳ	ଟ ୨୫୧୮
ମରଳମାଳ	ଟ ୪୦,୦୧୩
ହିନ୍ଦ	ଟ ୧୪,୩୦,୦୪୦
ବୋଇ	ଟ ୦
ଆଜୁବାନ୍ଦାର	ଟ ୨୨୪୭

ମୋଡ ଲେଖଣିକ

ବେଳେ	ଜାଗରେ	ବେଳେ	ମୁଦ୍ରା
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନ		କ	୯
ମୂରଳମାନ		କ	୩୮
ହିନ୍ଦୁ		କ	୧୫୪
ବୌଦ୍ଧ		କ	୦
ଅନୁଧାନ୍ୟଜାତି		କ	୯

ମୋଟ ଲ ୨୨୨

ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ମରି

ବେଗର କାମ	ପୁରସ	ଶା
କ୍ଷେତ୍ରକା	୨	୧୦
ବ୍ୟକ୍ତି	୦	୧
କ୍ଷେତ୍ର	୨୨୭	୧୨୯
ଉଦ୍‌ଦେଖଣ	୧୫୬	୧୦୮
ଅଭିହକ୍ଷ୍ୟ	୨	୮
ଅଧିକ	୦	୦
ଦୟାଜୀବୀ	୫	୮
ସର୍ବାଧାର ଓ ହଂସ୍- }	୫	୮
ଜନ୍ମଦୀନ ଦତ୍ତ		
ଅନ୍ୟକାରୀ	୨୦୮	୧୦୮

	ମେଲେବସରେ ମୁଦ୍ରା	ପୁରୁଷ	ମୃଦ୍ଦୁ
ମୁନ୍ତକାଳ	୧୭	୨୭	୨୭
ଏବବର୍ଷର ଅନ୍ୟବୁନ୍ଦ	୧୭୭	୩୨୯	୩୨୯
ଏବଠାର ଛୁବର୍ଷ	୧୫୭	୨୯୯	୨୯୯
୭ „ ୬ „	୫୮	୫୮	୫୮
୭ „ ୧୦ „	୨୨	୨୪	୨୪
୧୦ „ ୩୦ „	୧୧୯	୧୧୭	୧୧୭
୧୦ „ ୪୦ „	୨୦୭	୮୩	୮୩
୧୦ „ ୫୦ „	୫୭	୨୯	୨୯
୧୦ „ ୬୦ „	୧୨୭	୮୭	୮୭
୨୦ ବର୍ଷର ଜିନ୍ଦି	୧୫୦	୨୨୬	୨୨୬

ଏ ନେତ୍ରା ଯେବେ ଠିକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ରେବେ ଏହା ଯେ ଦେବେଦୂର ଉପକାଶ ଅମ୍ବେଦାକେ ଜାହା କର୍ତ୍ତା କର ନ ପାଇବାର ବରଣ ବର୍ଧନ ମନୁଷ୍ୟର ପାଶରକ୍ଷାର ଓ ପାଶ ନାଶର ବିଗେଷ ଦିବରଙ୍ଗ ପାଦ୍ୟାମାର ଓ ଜହିଂ ପ୍ରତି କରିବ କର ଗବ୍ରେମେଣ୍ଟ୍ କରମ୍ଭରମାନେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷାର ଉପାୟମାନ ଅବଳମ୍ବନ କରି ପାରନ୍ତି । ଏ ଜାଲକା ଘରିବଦ୍ୟାଗ୍ର ବହୁତ ହୃଦୟ ସ୍ଵରଗ୍ ଯାହା ପୁଲିଷର ଜୀବିତରରେ ଅଧିକ ଜାହା ବର୍ଧନେ ସ୍ଵାକ୍ଷରାଦା ମାତ୍ର ସବୁ ମୁରୁଷମାନ ଯେ ପୁଲିଷକୁ ଆସୁଥିବ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉନାହିଁ ଅବସ୍ୟକେଜେ କୁଆଡ଼େ ଗଲାପତି ରହି ଯାଉଥିବ । ଏଥର ଗେଗର କର୍ତ୍ତ୍ତମ୍ ମୋଢ଼ସଲି ଲୋକେ ସବୁଦା ଠିକ୍ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ପୁଲିଷ କିଛି ଜାକୁର ନୁହଇ ଯେ ଗେଗର ପଣ୍ଡା କରିବ ବିମା ମୁଦ୍ର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରବେଦକ ବେଗାକୁ ଦେଖିବାର ପୁଲିଷର କରମ୍ ନୁହଇ । ସ୍ଵରଗ୍ ପୁଲିଷ ଯାହା ଶୁଣିବ ଜାହାନ୍ତି ବହୁତେ ଲେଖିବ ଓ ମୋଢ଼ସଲିଲୋକେ ଚକିନ ନ ପାଇ ଅନେକ ଗେଗକୁ ହୃଦ ହୋଇ ପରିଚୟ ଦେବାର ସତ୍ସତର ଦେଖାଯିବ ଏ ସବୁ ଜାରଣର ଅନୁମାନ ହୃଦୟ ଯେ ଏ ଜାଲକା ହୃଦ୍ୟରେ ପରାର୍ଥ ଥିବାର ବୋଲିଯାଇ ନ ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥାର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଥିଛି ଯେ ଜାଲକାଟି କିଜାନ୍ତି ଅକର୍ମଣ ନୁହଇ ଓ ଉପିତ୍ତ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଯେଉଁଦ୍ଦେଖ ଯଥାର୍ଥ ଜାଲକା ପାଇବାର ଅଶା ବୋଲିଯାରେ ଜାହା ପାପ ହୋଇଥିଛି । ସୁଲିଷର ଉଚ୍ଚ ବରମ୍ଭରମାନେ ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ଉତ୍ତରମରିବ ଉଚ୍ଚ ଜାଲକା ନିଲିବାର ସମ୍ଭାବନା । ବସ୍ତୁତ ଯେଉଁ ଜାଲକା ଅଶ୍ଵାନ୍ତି ଜହିଂରେ ମୁରୁଷଙ୍ଗା ଜଣା ଓ ମୁଦ୍ରର

କାରଣରେ ବିଶିଷ୍ଟମ ଥାଇପାରେ ମାର୍ଗ ମୃତ୍ସଂଖ୍ୟା ମିଳିରେ ଅସ୍ଵାକ ଲେଗା ହୋଇଥିବାର ଜନ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

যাহা হৈছে এবং জালিকাৰ দেশায়াৰ
যে লোকসংখ্যাকুৰারে প্ৰিণ্টিংয়াকচৰ মঞ্চেৰে
হিতাবৃত্তি গৃহীত হৃদু মুগলমাহচৰ মঞ্চ-
ৰে প্ৰাপ্ত দুইজন একমাসৰে মৱ-
অক্ষয়। অন্যান্য জারৰে গোটিএ মৃতু
গৃহি থুকাৰ ভুলনাৰ যোগায় হৈছে নাহিৰ
হৃদু ও মুগলমান খণ্ডৰ প্ৰাথানজাতি ও
একাঙ্ক মঞ্চৰে বসাই মৃতু গৃহিথুকাৰ
দেৰাখ হৃথৰ একাঙ্ক প্ৰকৃতি ও অবস্থাৰে
বিশেষ বেলিক্ষণ্য কৰা হৈছে। প্ৰিণ্টিংয়াকচৰ
মঞ্চৰে মৃতু অভিযন্তা অধৃত ও অন্যান্যজাতি-
জনক মঞ্চৰে অভিযন্তা উৎসা হৈকাৰ কাৰণ
কৃতি দোলয়াৰ জৰি আৰে ঘূৰ গৃহীতোৱা
জালিকা দেৱিলে এথৰ অবস্থা দৃষ্টি কৰা
পত্ৰিকা মুক্তি প্ৰক্ৰিয়া কৃতি দোলয়াৰ
নাহিৰ।

ମୁହଁର କାରଣ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ବଲେ ଦେଶ-
ଯାଏ ସେ ପ୍ରାୟ ଅଧେ ମୁହଁ କେବଳ କୁରଗେ-
ଜର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଏକଥା ପାଥାରଙ୍ଗ କଣ୍ଠାର
ବହିଜ ମେହନ ଅସୁଧାରୁ କାରଣ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି
ସେ ଗଜ ଦୂର ଉଦ୍‌ଦୟାବରେ କୁରଗେଗ ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ ଅସୁଦ୍ଧ ପ୍ରବଳ ଥିଲା ଓ ମାର୍ଗଶିଖ,
ପୁଷ୍ପମାଧରେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକଲୋକ ନାଶ
ହୋଇଥିଲା । ଏପର ଉଦ୍‌ଦୟ ଗ୍ରେଗରେ ଅ-
ନେବଲୋକ ମର ପଛ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହା ବଜ
ଅର୍ତ୍ତକଥ ନୁହିଲା କାରଣ ପେଟକିଳା, ଆମରକୁ
ପ୍ରତିକିଳ ସେବ ସଦାକାଳରେ ଏ ଦେଶରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବାର ବୋଧ ହୁଅଇ । ମୁହଁର ଅଭି
ବାଚି ଏ ପ୍ରଥାଳ କାରଣ ସର୍ବାଧାର ଓ ହୃଦୟକ-
ନୁହିଲା ବିଧ ବୋଲି ଦେଖାଯାଏ ମୋହ
ରୁର ଏକବୁଲୁଧୀଙ୍କ ଏହି କାରଣର ମରଦାର
ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଅମୁମାନଙ୍କ ବିଦେତଜାରେ
ବା ଅଛି ଗୋତନ୍ତୁ ଅଛଇ । ଏପ୍ରକାର
କାଳମୁହଁ ନିକାରଣ ପକ୍ଷରେ ଗଦର୍ମିମେଘ
ପ ବାବ ଉତ୍ସାଦି ନାଶ କରିବାପାଇଁ ପାଇ-
ଗାଷିକ ଦେବାର ଦିଷ୍ଟମ କରିଥିଲାନ୍ତି ଉଥାର
ମାନଙ୍କ ଉପ୍ରାତ ଏବେ ଅସୁଦ୍ଧ ପରମାଧରେ
ହ ଅଛି କଲ ଦିଶୁ ନାହିଁ । ଏପକ୍ଷରେ
ବାଧ ହୁଅଇ ଅଛିର କଲ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ
କରାର ଉଚିତ ଅଛଇ ।

କୟାମ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ମୁଦ୍ର ବଢ଼ିବା ପରି ଦୃଷ୍ଟି-

କଲେ ଜାହାର ମନ ସୁର ହୋଇ ନ ଘାରିବ ?
ମୋଟ ମୃଦୁର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଏକବର୍ଷର ଅନୁଯାୟ
ପିଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟନା ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ତହୁଁ
ମଧ୍ୟରେ ବାଲିକାଳିତାର ବାଲିକା ସଂଗ୍ରହୀ
ଅନୁଭବ । କି ହିନ୍ଦୁ କି ମୁଗଳମାର ସମସ୍ତେ ହୁଏ
ଆତାର ପୁଅକୁ ଅସ୍ଵର ସୁଖପାତ୍ର ଜାହା କିବ ଅନୁମାନ
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ । ଏପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ
ହେବାର ବୌଣସି ବିଶେଷ କାରଣ ଅଛି
କି ନାହିଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ବିର୍ଭବ୍ୟ ।
ବାସ୍ତବରେ ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ଏବର୍ଷ
କାର୍ତ୍ତିକାମାସଠାର ଯେତେ ଶିଶୁ ନମ୍ବୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ସାଥୀରଣ ସମୟରେ ଘଟିବାର
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଏଥର ବୋଧ ହୁଅଇ
ଯେ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ଘଟନା ଏହାର କାରଣ
ହୋଇଥିବ । ଫଳରେ ତାଲିକାର ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଗେଗବ ଓ ଯୌବନକାଳରେ ଅନୁଭବ
ମୂର ଏବଂ ଲୋକବସଂଗକା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପୁରୁଷ-
ଠାର ସ୍ତ୍ରୀ ଅସ୍ଵର ହେଲେ ହେଁ ସ୍ତ୍ରୀଠାର ପୁରୁଷ
ଅସ୍ଵର ମନ ଅଛନ୍ତି । ସେବେ ଏହି କିମ୍ବନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପକ୍ଷରେ ବୌଣସି ଉପାୟ କ
ହୁଅଇ ରେବେ ସହଜରେ ଅନୁମାନ ହେଉ
ଅଛି ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଗକା ନିମଣଃ ଅସ୍ଵର
ହୋଇଥିବ ଓ ପୁରୁଷମାନେ କି ଯାହାଙ୍କପ୍ରାୟ
ଦେଇର ଦୂରବସ୍ଥା ମୋତନ ହେବାର ସମ୍ଭବ
ହମେ ଉଣା ହୋଇଥିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖା-
ଯାଉଥାଏ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପାର୍ଦ୍ଦଜଳ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ
ଯେହେତୁ ଗ୍ରାହି ବର୍ଷର ଅସ୍ଵରକାଳ ଅନେକ
ସ୍ତ୍ରୀ ବଞ୍ଚିବାର ଏହି ତାଲିକାରେ ପ୍ରମାଣ ହେଉ
ଅଛି । ଏ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯଦିଯାପି କେହି ଅଧିକା ତନୁଷ୍ଠାନର ଉନ୍ନତିର
କାରଣ ବରନ୍ତି ରେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଷମୟରେ
ଛବିବାର କିମ୍ବା ବିର୍ଭବ୍ୟ ଓ ଏଠା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ
ପୁରୁଷଙ୍କଙ୍କବିଚାରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିବି ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ-
ମାନ ଥିବାର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପାର୍ଦ୍ଦଜଳ ଓ ପୁରୁଷ-
ମାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକନ୍ତୁ ହେଉଥିବନ୍ତି ତାହା କିମ୍ବା
ବରିବାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତିନ । ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ
ଏପ୍ରଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରକ ଶାତ ନାହିଁ ସବୁ
ଶାଅଛି ସେମାନେ ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ
ମୁଁ ହୋଇ ଜନଃମାନର ଉପକାର ଭିନ୍ନି
ହେବାର ଗୋପ ପ୍ରକାର ପ୍ରଭାବ କଲେ ଯେ
ପ୍ରଯ୍ୟେନ୍ତୁ ଉପକାର ହେବ ଅମ୍ବେଗାନେ କହ

ନ ପାରୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଥଗାବର୍ତ୍ତ ଯେ ଏହି
ଭବୁକ ଲୋକଙ୍କ ସାହୁମୟ କିମ୍ବରୁ ଆମ୍ବେମାନେ
କୃତ ଘୟ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟାର ମୃତ୍ୟୁ
ଜାଲର ମାହୁତମାର ପ୍ରକାଶ ବରତ୍ରୁ ଓ ଉତ୍ତର
ଉତ୍ସ୍ମୟମ ବରୁଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାବୁ ବିଜୁଦେବପୁର୍ନାୟକ ଗର୍ଜମାସ ଛାଳିର୍-
ଙ୍ଗରେ ସମ୍ମଲଣୀର ଠାରେ ଅପଣା କର୍ମର ଗୁର୍ବୀ-
ଦେଇ ଅନୁସୂଳକୁ ଅସିଲେ ତଳଇନାସ ଛାଳି-
ଙ୍ଗରେ ଅନୁସୂଳରେ ସହୃଦୟବେ ।

ବେଳୁପିତାର ଅବିଷ୍ଟଗୀ ମାଜଶ୍ଵେତ ଆହୁତି—
ଶୁଦ୍ଧ ସାହେବ ଏକମାସ ଛଠି ନେଇଅଛନ୍ତି ।

ମୁନ୍ଦେ ଅବସୂଳରହିମାନ ଗାଜ ସବ୍ଦତେଷୁଣୀ
ପୁନଥାର କୁମାର କୁମୀ ନେଇଅଛନ୍ତି । ୧-
ଶାଙ୍କ ଗେଗ ଅବସୁ ଅଗମ ଚୋଇ ଜାଣ୍ଟି ।

କଟ୍ଟକର ସୁଲ ତେଣୁଠି ଇନ୍ଦ୍ରଧେକଟର ବାବୁ
ପଥାଶମୋହନ ସେନ ଛୁମାର ଛୁଟି ଜେଇଅଛନ୍ତି
ଓ ଏହାଙ୍କ ବର୍ମରେ ବାବୁ ଗଗବଳାଚରଣ ସେନ
ଏକଟିଂ ହୋଇ ଆଗ୍ରହ ।

ଜାହାନଦିର୍ଷଣରେ ପାଠକଲୁ ମେ ଦୂରବାହି-
ତାର ବରଳୁ ଜାମକ କଥାକ ଶ୍ରୀବାବେଳେ
ମନ୍ତ୍ରିବ ନୌବାରେ କେତେଲେ ବସି ଜାହା-
ଜରେ ଗରିବାଲୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ଜାହାଜର ବଳ ଗଢ଼ିଛି ହେବାର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ନୌଜା ଦୁଷ୍ଟଗଲ ହଞ୍ଚିରେ ଜଗନ୍ନାଥନ୍ତ୍ରେ
ନୁହେଗ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଓ କ ୧୭ ବର୍ଷାଅନ୍ତର୍ଗତ
କଥାକର କର୍ମଗୁର ହେବି ନୌକ
ପଠାଇଥିଲେ ଜାହାଜ ଦ୍ୱାରା ଉଚିତ ।

ବିଦ୍ୟକ ହାତମୁଳର ଚର୍ଚାର ଶିକ୍ଷକ ବାବୁ ହରି
ଦେଖିଲ ମେହି ବି ଏ, ବି ଏଲ, କଠକ କଳିପା
ଦେବଙ୍ଗ ଅଧିକାରେ ଉକାଳପୁ କର୍ମ ବିଶିଷ୍ଟ
ବୋଲି ଅପଣା କର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କର ଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ତ୍ରକୁଟୁରର ଲୁହମକଦିମାରେ ମେଘନଳକ
ପୁରାଜୟସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଧାରୀ ମେଘ ଜଣକୁ ଧାର
ଓ ଜଣକୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଓ ଦୂରଜଣ ସ୍ଥି ଆଶାନିର
ଦୂରବର୍ଷ ଲୋକୀଏ କାର୍ଯ୍ୟବାପ ଦଶୁର ଅନ୍ତରେ
ଦେଇଥିଲେ । ଅଧିନରେ ହାଇକୋର୍ଡ ଧାର
ଆଶାମୀକୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦୂରବ
କଣ ଦେଇ ପାମାଳଙ୍କ ଖଲୁପ ଦେଇଅଗନି

ଜଳକାରେ କଣେ ଦୀ ଅପଣା ଗାସନ
ମରେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତିଲୁ କି କି
କେବ ତ୍ୱରି ଜାକାରି ଅନ୍ତର ଦିଲା ଖାଲି

ବାଗ ଗାଁଶ ଭାକୁ ପ୍ରତିଲୋହପ୍ରାଚି ଜାହା ଦେ-
ଛରେ ଦାଖ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ମାଳିଷ୍ଟେଟ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲ୍ୟପେ ମନ୍ଦିମା ବିଶ୍ଵବିରଦ୍ଧାରୀ ଦେଇଲେ ତେ
ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରବିରଦ୍ଧାରୀ ହେବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନାଦଲେ ସୂଚି
ହାଲାମ ଅପାମୀକୁ ଏବସ୍ଥାକ ବାବବାହରଦିନ
ଦେଲେ । ଏଣିକି ଦରକରିବା ବଜ କଠିନ
ହେବ ।

ଇଂଲାଙ୍ଗର ଚଣେ ଛାତ୍ର ଓ ଶାଳାଲୀ ବ୍ୟକ୍ତି
ପାଥୀ ମୁଦ୍ରାକାଳରେ ବରସନେମ ନମରର
ଉପକାଶରେ ତିବିକଷ ପଞ୍ଜା ପାନ କର ଯାଇଲୁ
ଅଛି । ସାଥୀରଣ ହଜି ଇଂଲାଙ୍ଗର ବୃନ୍ଦାରକ
ମନରେ ଯେମନ୍ତ ଜୀବନରହିଅଛି ଏଠା ସମ୍ମା
ନ୍ଦ୍ରିୟକ ମନରେ ହେବେଥ ବାହଁ ।

ବୀରୁଜଳଙ୍ଗା ଦୂଇବଗରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ
ପୃଥବୀ ଦୂରଜଳଙ୍ଗା ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବଦିନରେ
ଓ ପର୍ବିମଦିନରେ ଯୁଦ୍ଧଦିନରେ ସଦରମ୍ବାନ
ଦରଜାନା ଓ ପର୍ବିମଦିନରେ ସଦରମ୍ବାନ ମୁହଁ
ପରପର ହୋଇଥାଏ ।

ବର୍ଗାଲୋଗର ଏକମନ୍ତ୍ର ସମ୍ମାଦିଷ୍ଟରେ ଲେ
ଖାଅଛୁ ଯେ ସେଠା ମହାଜନମାନେ କେବଳ
ବିବତବର୍ଷରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଲୁଗା ଅତିରିକ୍ତ
ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ସକାରେ ଏକ ଉତ୍ସାହ ସ୍ଥାପନ
ବରାକାନ୍ତ୍ର ଓ ସେମାନେ ଅଭିକାର ବରାକ
କରି ଯେ କିମ୍ବାଲୁ ଲୁଗା କଥାର ବିକ୍ଷେପ କରିବେ
କାହାଁ । ଏମଧ୍ୟ ସ୍ଵଦେଶନୀଯଙ୍କ ପ୍ରମାଣନାମ
ଅଚ୍ଛଇ ।

ଆଗାର ତାଳମହିଳକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକା
ମେ ଥନେକ ଟଙ୍କା ଦିଲ୍ଲି କରିବାକୁ ସକୁଳା
ହାତି ସାହେବ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବଜଳା କେଲ ସମୁଦ୍ର ଛନ୍ଦଧେବତି
କେନରଳ ପ୍ରାଣ ଶାହେବ ବିଲଜ ଯିବାଗୀ
ଦଳବର୍ଷ ତୃତୀ କେଇଅଚାର ।

ତେଜିନ୍ୟୁବ ଶୁଣିଅନ୍ତରୁ ଯେ ଅଗମୀ ମା
ମୟଭାଗରେ ଲେଖ୍ଯାହେବାନବନ୍ଦୁର ବାହେ
ଦାଳିଲିଙ୍କୁ ବନ୍ମନ ବରିବେ ଓ ଏବର୍ଷ ସେଠା
ରେ ବାହେବ ପ୍ରଶଂସିବ ମାର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ଅନ୍ତରୁ
ବରମାତ୍ର ପରମଦ୍ଵାରା ଅବସ୍ଥିତ ବରିବାର ବନ୍ଦୁ
ବରଥିବାରୁ ଅସୁକାମ ମହିକୁମା ସେଠା
ଉଠିବିବ ।

ଦରଳା ହାଇକୋର୍ଡର ପ୍ରଥାନ ତତ୍ତ୍ଵ ସବୁ
ଘର୍ତ୍ତବାହିତ ଦର୍ଶନ ଜ୍ୟୋତି ଦର୍ଶନ ବିନାଭକ୍ତି ଏବଂ
ସ୍ତର ଦେଖାନ ଜାହାଙ୍ଗ ସମ୍ମାନ ସକାମେ ଜୀବିତ
ଯିକୁ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରମାଣାଧିଷ୍ଠ ଦେଖନ ପାଇଁ ହାତ

ବୋର୍ଡର ଉକ୍ତଳପୁଣ୍ୟମାନେ ହୁଇ ବସିଥିଲୁଗୁ
ଓ' ଏଥର ଅଧୋତନ ନିମିତ୍ତ ଗେହିଏ ସବୁ
ହୋଇ କେବା ଘଂଞ୍ଚିବ ହେଉଅଛି ।

ବ୍ୟାକରେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଗେଡ଼ିର ଶାନ୍ତି
ବୋଧାଳ ହୋଇଗଲା । ନଗରର ପରିଷ୍ଠାର
ପ୍ରତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧାର ହୋଇ କାହାରୁ କିନ୍ତୁ କବି
ରରେ ବେଳେଶୁଦ୍ଧିଏ କାହାଳ ମସି ପଢ଼ିଥିଲା
ଶୁଣ୍ୟାବ ଯେ ଏକ କାହାଳରେ ଉ ୧୫୦ ଏ
ଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟର ଏକକଣ ଧୂମି ହୋଇ ହାବ
ପାଞ୍ଚାଳରେ ପଢ଼ିଥିଲା ଅବଶିଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନକିରଣ କି
ଛି ସଜ୍ଜାନ ମିଳ କାହାରୁ ।

ବରଦାରେ ବକରିବନ୍ଦବ ବଜ ଥିଲାମନ୍ତରେ
ହବାହୁତ ବୋଲିଥାଲ ବୋଧଚାପର ଯାଇ ଦିଲ
ଏହିମୟ ହେଉଥିବ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ସ୍ଵରୂପଙ୍କୁ
କନ୍ଧ ହୋଇଥିବାର ସର ଲୁଳିବପେଲି ତାହାର କଣ୍ଠ
ସ୍ଵଲାଭିଷିକ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ସଥି ଉଥିଲି ହୋଇ ସର
ତବାସ୍ୟ ସମାଧା କଲେ ।

ପାପ୍ରାଚୀନ ବୋଲକୁ ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର
ପ୍ରଥାନ ହମିମୁର ମରସ ପାହେବ କବୁଳିତୁ
ଶୁଣଗମନ କରିଥିଲେ ଓ ଦେଖାଲେବେ ଯେ
ଷହାଇ ଓ ବାଣପ୍ରଳାଭ ଦ୍ୱାରା ଜାହାଜର ଯଥା-
ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ଦୟାଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛଵିତ
ଆହାନ କରିବା ବିଷୟରେ ଅଛି କାହିଁ ମନ୍ଦିର
ରେ ସେଷନାଇ ଓ ବାଣ ପ୍ରାକ୍ତନ୍ୟ ଲାଗୁ ଦେଇ
ଥିଲା । ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅବୁଁ ଯେ ପ୍ରଥମ
ହେବଙ୍କ ପାପନ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଅନ୍ତରାଳ
ଓ ଅନନ୍ତ ପଦ ହୋଇଥାଏ ।

କରିବାର ବଜାର ଘର୍ପୋର୍ଟର କଣ୍ଠାଯା
ଦ୍ଵାରା ବଜାର କତ ଗଲ ନାହିଁ ସବୁକାର
ବାର ପ୍ରିର ରହିଥିଲୁ ଓ ବିଶ୍ଵାଗମ ଦୌରା
ଦ୍ଵାରା କନବ ସମ୍ମାଦ ଅମୁଳାହାର୍ତ୍ତ କରି । ୧୫
ଓ କଥା । ୧୫୪ ରେ ରହିଥିଲୁ । ନାହିଁ । ୧୫୫
କୁରଶିତ ବିଷ୍ଟର ଉଷ୍ଣିଶ ହୋଇ ଥିଲୁ ଏକବିନାମ
ହେଉଥିଲା ।

ପୁନଃପ୍ରେସ୍ଟୁ ଅଟ କୌଣସି ସମ୍ମାନପଦିତେ
ଦେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ପାଇସର ସାହି ଶାତୁଳେ
ନର ଭାଇ ପୁରୁଷଗାନକୁ ଅର୍ଥ ପାଇଲାଏ କବି
ଆହୁକୁ ଓ ଜାହାନ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଲାମାତ୍ର ତା
ରୂପାନଙ୍କ ମଜାଦେଇ ଦେଇଥିଲାନି ।

ଶାନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ତରପାଇବା ସହିତରେ କଥା
ବାବକାର ବ୍ୟବପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ଯାଇଲେ
ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୦୯

ତାଙ୍କର ଫେରୁଏର ସନ ଏଣ୍ଟମରିହାନ୍ତିମୁଖୀ। ଆଳଗୁନ ଦିନକ ସନଟାପସାଲ ଗାନ୍ଧିବାର

ଅଶ୍ରୁମ ବାଞ୍ଚିକ ମଳ୍ଲି ପାତ୍ର
ଦର୍ଶାନ୍ତେମଳ୍ଲି ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ପାତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାକିନାମୁଲ ପାତ୍ର

କେଲିଦ୍ୱସୁଷନ୍ ଅବଗଭ ହେଲୁଁ ଯେ ବର-
ଦାର କମିଶନ କଳିତମାର ଜା ୧୩ ତିଙ୍ଗ ପୁଣ୍ୟ-
ଦୂରିତ ହାତୁଁବୋଲି ଶୁରୁଅର୍ଜନ ପ୍ରାର୍ଥକାରରେ
ମବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସମୟ-
କୁ ଏହିକଷ୍ଟ ଦାଲେଖକଳିତାବେଳ ବିଲ୍ଲାତର
ଆହି ପର୍ମହାନ୍ତ ଓ କମିଶନରେ କିମ୍ବାକୁ ହୋଇ-
ଅବା ସର୍ବଧିମାନେ ମଞ୍ଚ ସେହି ସମୟରେ ସେ-
ମାରେ ଏବନ୍ତିତ ହେବେ ।

କଳିବଜାରୁ ପ୍ରତିଦିନ କୃଷ୍ଣ ଦାଶ୍ବା ସମୟରେ
ଏ ଲଗଭଗ ତାଙ୍କ ଯାଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଦିନାଗତି
ଯେ ଏ ଲିମ୍ବନରେ ଲକ୍ଷିବଜାରେ ତାଙ୍କ ଯାଏ
ହେଲୁଛେ କି ପଢ଼ୁଥିବାର ଦେଖାଇ ରେଖାଗା
ତରେ ସିବାର ଅସୁଧିଧା ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ
ବଜାରର ଘୋଷମାଳାର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଅଞ୍ଜି ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଣିକି ପ୍ରତିଦିନ ସମ୍ମାନିତିରୁ
ପରିମଳରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେସର ହେବ । ଅତିଏବ
ଅପରିହାରୀ ଏ ୫୫ ଶା ମଧ୍ୟରେ ଯେବେଳୁ ଚିଠିପତ୍ର
ତାଙ୍କରରେ ପଢ଼ୁଥିବ ସେବରୁ ମେହିଦନ ପଠା-
ଯଦି କ୍ରିତିତ୍ଵତ୍ତାର ଯାହା ତାହାରରେ ଦିଆ-
ଯାଇ ତାହା ଆରଦିନକୁ ପରିବହିବ । ଏ ନିୟମ-
ନ୍ତି ବନ୍ଦିମାତ୍ର ତା ୧୦ ରାତର ପ୍ରତିନିତି ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଏଠା ଘୋଷମାଳାରଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଥିଲେ
ଅମ୍ବେଳାରେ ସବ୍ୟାଧାରଣକୁ ଏଥର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ
ଜୀବାଳକୁ ।

ଚଳିଭାବେ ତା କୁ ରଖରେ ଲଣ୍ଠନଜଗରି
ଗାରହାକରେ ସମ୍ମାଦ ଅଧିଅକ୍ଷୁ ଯେ ଉକ୍ତ ଦିନ
ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଙ୍ଗ ବସିଲା ଓ ସରରେ ଶ୍ରାମଜୀ
ମହାଶାକର ଯେଉଁ କୁତା ପଠିଛ ହେଲା
ରହିବେ ଘରଭବର୍ଷ ପଞ୍ଚକରେ ଏହି ଉନ୍ନେଜ
ହୋଇଥାକୁ ଯେ ଦୁଇମଧ୍ୟାହତ ପ୍ରଦେଶରେ
ଏଥର ଯଥେଷ୍ଟ ଫୁଲ ଜାତ ହୋଇ ଆହି ଓ
ଶବ୍ଦରକ୍ଷ କୃପାର ଘରଭବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଚର୍ଚା ଦେବ ପ୍ରାଣୀଜାଗ ନିବାରଣ କରିବାକୁ
ସ୍ଵର୍ଗତିରେ ସକଳ ହୋଇଥିଲେ । ଦେଶର ଆୟ
ବ୍ୟୟର ଅବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ ଅପରା । ବାରିଜିଯ
କିନ୍ତୁ ଗଭକର୍ଷର ଉତ୍ତା ହୋଇଥାକୁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର
ସାଧାରଣତଃ ବୌଦ୍ଧଗ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନ ହୁଅଇ ଓ
ଉତ୍ତମ କୃପି ଏବଂ ଖାକବ ଉତ୍ତା ଉକ୍ତ ବୌଦ୍ଧ-
ଗ୍ୟ ସହବାହୀ ହୋଇ ଥାଏ ।

ଏମତେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏଥର ଭାବିତ
ବର୍ଷ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାକାଳର ମନ୍ଦିର ପାବୋର
ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତାନ୍ୟ ବର୍ତ୍ତର ଅବସ୍ଥା
ବେଳେ ଭୁଲନାଳକେ ପ୍ରକାଶପାଇ ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ
ଏହିର ମୂଳ କାରଣ ଅଣ୍ଡର । କୌଣସି ବୁଝିବା
ଦର୍ଶକା ଜାହେଲେ ଭାବିତବର୍ଷ ଲାଗିରିଯାଏ ।

ବାରୁ ଦନ୍ତମାଳାଯିଂହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକବର୍ଷପୂର୍ବ
ଅନୁଗ୍ରହରେ ବର୍ମ ବର ଜାହାନ୍ର ବିନ୍ଦୁ ବଡ଼
ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ସେ ସେ ଏତେ ଅଛିବଳ
ମଧ୍ୟରେ ଅପଣା ଚରିତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ସେଠା

ନିବାସିଙ୍କର ବିଶେଷଜ୍ଞପେ ପ୍ରାଚିର ଭାକଳ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କ କର୍ମ ଜୟାଗରେ
ଜଣେ ଧସପ୍ରେରକ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସୁଖିତ ହୋଇ
ଗଣ୍ଠୀଏ ପଥ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହା ଅତି
ଦୀର୍ଘ ଥିବାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ନ ବରି ଜଳନ୍ତିଲୁଭ
କଥା ଉହଁ ର ଉଷ୍ଣତ ବଲୁ ଯଥା ।

“ଶ୍ରୀ ବାବୁ ବଜମାଳାହିଁଛ ତହିଲଦାରୀ ପଦା-
ଭୂଷଣ ହୋଇ ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ ଗ୍ରଜ୍ୟ ଜଳଧମାର
ପରମ ଉପକାର କରଣାର୍ଥ ଦୃତକହିଲ ହୋଇ
ପରମାଜ୍ଞାଦିତରେ ଅନ୍ତର ବିଳମ୍ବ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ପକାଦିଲୁ ପାଶାର ଦେଇ ହେମାଜେ ବିଦ୍ୟା ଓ
ବୃଦ୍ଧିବୃତ୍ତି ଓ ଜଣାଗର ପ୍ରଭୁରବେ ଅନୁରକ୍ତ
ହେବାର ହୃଦୟକମ୍ପଦକ ହରୁପଦେଶ ଦେଇ
ଓ ସଦ୍ୟ ହୃଦୟରେ କର୍ତ୍ତା ମନ୍ଦମାନ ସର-
ଜମିନାବିନୋଦନେ ଜହାର ଜନ୍ମ ଅବଗତାନ୍ତେ
ଅପରିପାଇ ପୁରୁଷର ନିଷ୍ଠା କରିଥିବାରେ
ଇଦାନିମୁକ୍ତି ଉପକାଳ ମଧ୍ୟରେ ପକାଏମୁହର
ଅପଦ୍ଵର୍ତ୍ତିତ୍ୱ ସଙ୍କୁଳିତ ହୋଇ ସବାଗର ଓ
ଜନ୍ୟ ଓ ମେଥାର ସମୁଧର ଓ ବର୍ଜନଗାଲ
ହିଥିବାରୁ ସବାଧାରଣର ପରମାଜ୍ଞାଦିତ
ପରିଜୋଷ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବାପ୍ରକଟ୍ୟେଷେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀଯବଗତଃ ବାବୁମହୋଦୟ ସହମନଗାଲ
ପକାଦସ୍ତଳ ଓ ଦିଗ୍ବିଶାଳ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ
ପୁରୁଷ ମହାମାନ୍ୟ ନୃପେତ୍ରମଣ୍ଡଳମଣ୍ଡଳ ମହା-
ଜ୍ଞାନ ବିହେ ତେଜାଲାଳ ସମ୍ବଲପଥର ଅର୍ପଣ
ର ନେଇଥିବାରୁ ସମ୍ମାଦ ଶବଧିପଦକ ଅବିଭ୍ୟ

ଜଳନ୍ତରୁଲାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବନା ଓ ମନସ୍ଥାପ
ଓ ବିଷାଦି ହୋଇଅଛି ସେ ଏହା ଧୂରଗୋକର
ଅସ୍ଵକ କୁହାୟାର ପାରବ ଅସ୍ଵକୁ କଣ୍ଠ ଲୋକ
ଅନ୍ତରୁଲ ଓ ଚେଙ୍କାକାଳର ପ୍ରତି ବୀରଙ୍ଗା ଥବା-
ରେ ବାୟୁମହୋଦୟରୁପାଶ ଅମୃତ ଉନ୍ନତି ଦେବା
ସମ୍ମାନାରେ ସେ ହେଲୁଥାରିବା ଓ ଗୁଡ଼ ପ
କରି ଲୋକ ପ୍ରଗଂଧି ମନ୍ଦରୁଲା ଅଞ୍ଚିଲ
ଶଶାକର ହୃଦୟ ମେ ଶୁଣିବାରେ କହିବେଇ
ଯାଉଥିବା ଏବଂ କରି ଲୋକ ପରମଦୟାଳୁ
ପ୍ରଗଂଧିର ଶ୍ରୀ କମିଶନରଖାବେବଳ ହଜୁରରେ
ସରଙ୍ଗପୁର କାନ୍ତୁମହୋଦୟକୁ ଉତ୍ତର କି ଦେ-
ବାର ଏପରି ସମସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାର ଓ କଥୋ-
ପବଥକ ହୋଇ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁପୁରା ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ବାୟୁମହୋଦୟ ବିଦୟୁତ୍ତୋର ଯିବାକାଳ-
ରେ ଯେପରି ଅମୃତ ହୃଦୟ ବିଦୟୁତ୍ତରଙ୍ଗର
ଶାଳ ବିଜେତା ବିରାଜଲେ ବିଦୟୁତ୍ତ ହେବ
ଭାବୀ ଏକାଷମ୍ନାତ୍ମକ ଲେଖିବାର ଅନ୍ତର

ଗଢ଼ିଜାତର ସୂପରଖେଣ୍ଡ୍ରେଶ୍ମାନେ ଯେବେ
ଏହୁପାବାର ବିଦ୍ୟାନ୍ ଓ ସନ୍ଧାନକାରୀ ଲୋକଙ୍କ
ଗଢ଼ିଜାତମହାଲର ଜାହାନପାତ୍ର କର୍ମରେ ନମ୍ବୁ-
କ୍ରୁ କରିବେ ତେବେ ଏହାର ସ୍ଥାନର ଛିନ୍ନକର
ହୃଦୟକାହା ନଭେତ୍ର ଏବୁ ବଜ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେମନ୍ତ ଜଗତୀ ଅଛି ବନ୍ଦୁଭାଲ ସେହିପର
ରହୁଥିବ ।

ଏଣ୍ଟୁତିଲ୍ଲାଙ୍କା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ସକ୍ଳା
ଜଳ୍ପ କାମ୍ପଲ୍ଲାଗାହେବ ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖନେଗା ଗବର୍ନ୍ରୀର ଜହାରେ
ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ନ ହୋଇ କେତେବୁଦ୍ଧିବ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିଅଛନ୍ତି । ତାହା ଏହିଯେ ପୂର୍ବେ ଜଳେଜା-
କୁର୍ରତ ସ୍କୁଲ ଓ କଲ୍ଲାକୁଳ ସହର ପ୍ରଥମ ଚିତ୍ର
ପ୍ରେରିରେ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ପକାଇବାର କିମ୍ବା ଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ କରୁଥୀ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ
କୋରାପାଇଁ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଯୋଜନ
ପୃଷ୍ଠରେ ଏହିପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଅଛି । ଆର
ଗେଡ଼ିଆ ବିଷୟ ଏହି ଥିଲା ଯେ ଏକ ଗୋଟିଏ
କି ୩୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରଥମ ହେଲେ ଜହାରେ ସଂସ୍କର
ବିଷୟ ଦିଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ର ଅଳ୍ପ ହୋଇଅଛି ଯେ
ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରକାଶ ଏବରେଣୀର କ୍ଷେତ୍ର ନ ହେଲେ
ଏକବୀ ଅନ୍ଧକାଶ ଗୋଟାର ପ୍ରଥମ ରିକି ପ୍ରଯୋଜନ
କାହା ସଂଖ୍ୟା ଫର୍ମ୍ମ କରିପାରନ୍ତି । ପୁକାର ଅନ୍ତିମ
ମାନ୍ୟ ବିଷୟ ହେବା ଏହାପେ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଥାଏ
ଥିବା ନର୍ମିଳ ପ୍ରକାଶକ୍ଷତ୍ର ପତ୍ର ୧୦୭୩ ମହିନା

ଭାଇରୁ ପାଇଁ କାମିକ ଗବହୀମେଣ୍ଡ
ଚିତ୍ତରେ ଥିବା ନିଷେଧାଙ୍ଗର ବର୍ଜିତ ହେବ ଓ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ କେବଳ ଶୁଭମାନଙ୍କ ଜିଜ୍ଞାସା ଦେବା
ନମୀଲ ମୁଲୁଲସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ଖାତିବା ଏଥର ମନ୍ଦିର
ଏହି ଯେ ଯଦ୍ୟପିକି ଶୁଭଙ୍କ ସବାମେ ସଂବୁଦ୍ଧ
ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଯୋଜନ ନ ଥିବାର ନମୀଲ ମୁଲୁଲର
କିମ୍ବା ଗୋଟିରେ ଜାତୀ ପଠିତ ହେବ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରୋମାନଙ୍କରେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଓଷା
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଭଣ୍ଡା ପଠିତ ହେବ । ଏଥର
ଦେବାମାଦ ଯେ ଏଥର ସଂବୁଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟୟନ
ସର୍ବକୀୟ ଅଞ୍ଚଳି ବାର୍ତ୍ତକ ଅମିଳ ଓ କୋରାବାର
ବାହୁଦୂଷ ଯେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ବଜା କରୁଗର
ସର୍ବଧାରାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇଥରୁ
ଦିନେ ସର୍ବ କର୍ତ୍ତଙ୍କ ନିଯମ ସବୁର ଏହିପରି
ପୂର୍ବମା ଦେଇ ଅମ୍ବୋମାନେ ଭଲାଥରୁ ଦିନେ
ଯେବେ ଏ ମହାଶୟ ଆହୁର ଦୂରବର୍ଷ ଲେଣ୍ଟ୍
ନେଶ୍ଵର ଗବହୀର ହୋଇ ରହଥାନ୍ତେ ତେବେ
ଏହାଙ୍କର ଧେଜାଗର ଚିଧୂମାନଙ୍କୁ ସଜାତ
ଦରବା ସବାମେ ଏହାଙ୍କ ପଣ୍ଡାତୁବତୀ କରି
ଦୂରଙ୍କର ଗାସନକାଳର ଅସ୍ତରକାଂଶ ଲୋକ
ହୋଇଥାନା ।

କଟ୍ଟବ କେଳିଗାନା ପାଇ ଦେଇ ଯେଇଁ ମା
ନେ ଯାଇଥାଇ କରନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଖିଥିବେ
ଯେ ଅଜକୁ ଦି ୫୫୨୦ ଜ ହେଲା କେଳିଗାନ
ମୂଳୀ ସତକ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବଳାଇକୁ
ଗୋଟିଏ ଶୁଣୁରେ ଲାଗି ରହିଥିଲୁ ତ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଧଳାଆଷର ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । ଏ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଶ୍ରୀକ କିମ ? ଏହା ଖଣ୍ଡିଏ ଲୟାହାର କେଳିଗା
ନାରେ ଯେଥରୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିନ୍ଦୁୟ ଦ୍ରୁଧର ଜଗିବୁ
ତଳିଗା ଏଥରେ ଲେଖାଇଥି ମାହ ବି ପରିମାଣ
ରେ କେବେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ମିଳିବାର ସମ୍ଭବ ହାହାର
ମୁଲ୍କ କିଛି ତାହା ଲେଖା ନ ଥିବାର ଲୟା-
ହାରକୁ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯାହା
ହେଉ ଏକଥ ଲୟାହାର ପରେ ଦିଥି ଯାଇ ନ
ଥିଲ କର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ଯଥାର କାରିର ଏହି ଚିତ୍ର
ଏଠାର ଦୂରଜ କେଳଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାହେବ କରି
କିମାନଙ୍କାର ପ୍ରକାଶିତେ ବାର୍ଯ୍ୟ ନେଇ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ତାତିବେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଅଛନ୍ତି ଏ ପୃଷ୍ଠାଠାର କେଳିଗା
କାର ବାହାର ଅନେକ ବିଶ୍ଵାସ । ଅନେକ
କୁତୁହା ପରିପାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା
ଅମେମାନେ ହେବନ୍ତ ଏ ଅଜା ବାଣିଜି

ଜନ୍ମ ଅନେକ ଗୁଡ଼ର ବସିଥାଇଁ ତେ ବସୁର
ଅଶାରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାଏ । ଚମାଳ,
କୌଳଧୂ, ମେତରାଶିଦର ଦେଖା ଓ କଳ-
ସୁକାର ଥୋଇ ପ୍ରଭୃତ ନାନାପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥାଏ । ଏପରି ଘୋଷ୍ୟତ ଶବ୍ଦ ଓ କଢା
ଛାଇଧାଦିର ନିଶ୍ଚଳା ଭେଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାଥାଏ ।
ଏପରି ନିଶ୍ଚଳା ଭେଲ୍ କଟକରେ ଅନ୍ୟ କୁଥାପି
ରିଲାଇ ହାହଁ । ଅମ୍ବାନେ କେନ୍ଦ୍ରଜାତାରେ
ବାଣିଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ଦେଖି ବଜା ପର୍ମିନ୍ଦ୍ରିୟ ହେ-
ଉଥାଏ । ଓ ଏଠା ନିବାସିନୀଙେ ଯେବେ
ଏଠାର ପ୍ରଫୋକନୀୟ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ବିଶଳ୍ପ ତେବେ
ଜାହାନ ପାଇ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଭଲ୍ ତ୍ରୁଟ୍ୟମାନ
ହେବ । କେଲାଜାତାରେ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ବିନ୍ଦୁ ହେଲେ ବେହି ବେହି ମନେ କରିଯାଉନ୍ତି
ଯେ ଏଥରେ ବଜାରର ବ୍ୟବସାୟିଙ୍କର କ୍ଷତି
ହୋଇଯାରେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନେ ବୋଥକର୍ତ୍ତ
ଯେ ଉକ୍ତ ଅନ୍ତରାନ ଭୁମାତ୍ରକ ଅଟଇ । ବାପ୍-
ବରେ କେଲାଜାତାରେ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ଯେତେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ତେବେ ବାଧାରଣ ଉପକାର
ଅଟଇ । କାରଣ ଯେବେ ମାନେ ଦୂର୍ଭାବଗତିର
ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ହେଠାରେ ଦୟାଦେଶ
ଭଗ୍ୟକୁନ୍ତ ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ଜୀବତାଜଣାପରି
ଜଳ ଯିବା ପାଇ ଯେତେବେଳେ ତ୍ରୁଟି ମୂରି
ପାଇବେ ତେବେଳେ ଆଜି ପେଟ ପାଇବାର
ସୁବନ୍ଧୁ ଏହାକର ଖବ ନାହିଁ ଓ କଲାଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲୋକଙ୍କର କରି ହୋଇଥାଏ ଏହାନେ ବନ୍ଦି-
ପାଦ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନ୍ୟ
ବ୍ୟବସାୟିଙ୍କର ତିନ୍ଦବ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବେ ।

ଏଠାରେ କେଳଇସାହେବଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ପରମର୍ଶ ଦେଉଥିଲୁ । କେଳାଜୀନାରେ ଯେଷବୁ
ଦିବ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ ତାହା ଏଠାର ଉତ୍ତିଲୋହ-
ମାନେ ଛାଣେ ପାଇବାର ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ
ହାହି । ଯେବେ ସବୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ତାଲିକା ଓ
ମୂଳ ସମୟରେ ବିଜ୍ଞାପନଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ହୁଅର
କେବେ ସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଟିରରେ ଅସିବ ଓ
ଯେତେବେଳେ ଯାହା ପ୍ରଦେଖକ ହେବ କେ-
ଲାଗାଇ କରିବାକୁ ମନ ବଳିଏବେ ଓ ଯେବୀ
ର ପାଇ ସମସ୍ତକ ପ୍ରତି ବକାରିବାର ଥିବାର
କୃତର ଦାବୀରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଳ
କେବାର ସୁଯୋଗ ରହିବ ନାହିଁ ।

ୱରଣ୍ଡିଯା ଓ ଅଭବାନ୍ତକ ।

ଓঠাকু ষষ্ঠি দলাইয়ের বোল

ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବ ଲେଖିଥିବାର ଗତ ପ୍ର-
କାଶିର ଉଚ୍ଛଳପୁଣ୍ୟରେ ଉହିର ଗୋଟିଏ
ପ୍ରତିବାଦ ବାହାରିଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ସରଳ-
ତ୍ରବେରେ ଆପଣା ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେହେଁ
ସେହି ସମୟରେ ଅଶକ୍ତ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ଶାର୍ଥ-
ପରତା ଦୋଷ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗେପ ହୋ-
ଇଥାରେ ତଥାତ ପୁତ୍ରରଲେଖକମେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ଆଶ୍ଵାସ ଦେଇଥାରିନ୍ତ ତ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଗାବକ
ସଜ୍ଜା ଭଣୀ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ ଏଥିରେ ଆମ୍ବେମା-
ନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ କୃତଜ୍ଞ ରହିଲୁଁ ମାତ୍ର
ଦୁଃଖରଘନ୍ତ କହୁଥାହୁଁ ଯେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ମତ
ଖଣ୍ଡନ ପଶରେ ପ୍ରତିବୁ ସ୍କର୍ଣ୍ଣ ଦେଖୁ ନାହିଁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଏକରଟିଯୀ ବ୍ୟବସାୟର ପନ୍ଧପାଣ
ନୋହଁ ବାସ୍ତ୍ରବରେ ଏକରଟିଯୀ ବ୍ୟବସାୟ ଯେ-
ପର ଅନ୍ତରୁକ୍ତର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେହିବପ
ଅଟଇ ଓ ଡେଣାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଦୁର୍ଘରେ
ଏଠାର ସବାଦିପତ୍ରମାନ ପ୍ରଥମ ଲଭିତ କିମ୍ବା
ଶେଷ ଲଭିତ ଦୋଷକୁ ପାଇଥାଇ ତାହା ପାଠ-
କମାନେ ପ୍ରିଯାତରରେ ଥରେ ଅନୁମାନ କଲେ
ଅବଶ୍ୟ ହୃଦୟମୂଳ୍ଯଙ୍କ କର ପାଇବେ । ଏକରଟିଯୀ
ବ୍ୟବସାୟର ଫଳ ଏହି ଯେ ସାଧାରଣରେ
ମେଧିପ କଣ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମାନନା ଲହିର ଅଧିକ
ଫଳ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଲାଭ ହୁଅଇ ଓ ଅପର
ବିଦ୍ରୂପମାନେ ସେହି ଲାଭର ଅଂଶ ହେବାକୁ
ରହି କଲେସନ୍ତା କୌଣସି ଶେଷ ନିୟମ ବା
ନିଷେଧ ହେଉଥି ତାହା କରିବାକୁ ଅନ୍ତର
ହୁଅନ୍ତି । ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଫଳ ଠିକ ଏଥିର
ବିପରୀତ ଅଟଇ । ପ୍ରୟୋଜନ ନ ହୁଇ
ଅନେକଲୋକ ଏକାତ୍ମବନ୍ଦର ବାଣିଜ୍ୟରେ ମୂଳ-
ଧନ ନିୟନ୍ତ୍ର କରନ୍ତି ଓ ଲାଭ ପାଇବା ତେଣିକ
ଆଉ କେବେବେଳେ ବାତରୂପକ୍ରମ ପୂରଣ
କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ସୂଚିରୂପ ଫଳ ଏହି ହେଲା
ଯେ କଜାରର ଗତ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଘରୀକର କାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ହଲ ହୁଅଇ ଏହି ବଜାରର ଅବସ୍ଥା-
ନୁସାରେ କେବେବେଳେ ଏକରଟିଯୀ ବ୍ୟବସା-
ୟ ଶୁଦ୍ଧଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଲାରେ ମାତ୍ର ଅଭି
ବ୍ୟବସାୟରେ ତାହା କେବେବେଳେ ହେବାର
ନୁହଇ । ବିଶେଷରେ ଯେ ପ୍ରଦେଶରେ ଅନ୍ତି
ପରମାଣରେ ହେଲେହେଁ ନାନାପ୍ରକାର ନୂତନ
ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରଦୟାଜଳ ଅଛି ଯେବେ ସେଠାର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସାହସ୍ରି ଓ ଶୁଭକାଙ୍ଗଳେକଷମପ୍ରେ
ଏକ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲିପ୍ତ ନ ହୋଇ ଜନ ଜନ
ବ୍ୟବସାୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ତେବେ କେବେ
କୁତ୍ରାନ୍ତର ନୂତନବ୍ୟବସାୟର ଛିଦ୍ରାଟଳ ଏବଂ

ତିଥାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିପୟୁକ୍ତ ଲାହ ଓ ଦେଶର
ପ୍ରକୃତ ମଙ୍ଗଳସାଧନ ହୁଅଇ । ସାହାଦିପତ୍ରଦ୍ୱାରା
କାହାରକୁ ଲାହ କରିବାର ଦେଖିଲେ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଉଚ୍ଛିରେ ଆନନ୍ଦର ହେବୁ ମାତ୍ର
ଯେତେବେଳେ ତହିଁର ଦ୍ୱିପୟୁତପଳ ଦେଖାଯା-
ଉଥିଲୁ ରେତେବେଳେ ଅନ୍ତର୍ବାର୍ଯ୍ୟରୁପେ ଅମ୍ବୁ
ମାନଙ୍କମନରେ ଏହି ରାବ ଦ୍ୱିପୟୁ ହେଉଥିଲୁ
ଯେ ଯେତେ ଅର୍ଥ ଶ୍ରମ ଓ ହୁରଚେଷ୍ଟା ଏଥରେ
ହାନି ହେଉଥିଲୁ ଭାବା ବ୍ୟବସାୟକୁରରେ
ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ତହିଁରେ ଯେବେ ପ୍ରଥମରେ
ଏ ସବୁ ଘରିବର ହୁଅନ୍ତା ଭଥାତ ଗୋଟିଏ
ନୂତନ ଦ୍ୱିପୟୁ ବାହାରନ୍ତା ଯେ ପରିଣାମରେ
ଅଳ୍ପ ଦିଲ ହୋଇ ପାରନ୍ତା ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାର ସମ୍ବାଦିବାଗୀ ଲେ-
ଖିଥାଣ୍ଟି ଯେ “ଇତ୍ୟବେ” ଉତ୍ସବପାଇକାରେ
ଜନିବାରମାନେ ସ୍ଵର୍ଗମଧ୍ୟବଳର ଅବଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ନ
କର ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବପାଇ ଓ ଶୁଭମାତ୍ରାଙ୍କିତାରେ
ଭାବଦେଉଥିବାର ସେ ଅମଲାମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ
ପରି ଅଗରଥୀ ଅଭ୍ୟାଗର କରଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିଲୁ ସେ କଥାଟି ସଜ୍ଜ ଆଚେ । ଏ । କଲା-
ନିତି ଜନିବାର ବାବୁ ଶ୍ୟାମାନନ୍ଦ ବେ ଏତେ
ତାଙ୍କ ଜନିବାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ବିହିଦନ
ରହିଲେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ନ ଶୁଣି ବା-
ଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ରହିଗଲେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବପାଇନାମରେ
କେତେକ ପ୍ରଜାକୁଳମ ବିଷୟରେ ଏଠା ଶ୍ରାୟତ
ଅଗରଥୀ ମେଳକୁରୁଷାହେବଙ୍କ ହଜାରରେ ନା-
ଲଗ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ଅଛନ୍ତି ତଣେ ରୂପତ
ନାଲଗ କରିଥାଏ । ବାୟସତା ଜନିବାର କର-
ଯାଦବୋବକ ନାମରେ କୁରଜଣ ରୂପତ ଝଙ୍କା
ନର ପାଞ୍ଚ ଦେଇ ନ ଥିବା ବିଷୟରେ
ନାଲଗ କରିଥାଏ । ରଣାଣ ପ୍ରଗନ୍ଧାର ଜନି-
ବାର ବାବୁ ହରେକୁଷମାରଙ୍କ ନାବବ ନାମରେ
ଗେ ରୂପତ କୁଳମ କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟଦ୍ୱାରେ ଝଙ୍କା
ନରଥିବା ବିଷୟରେ ଜାଲଗ କରିଥାଏ ସେ
ବିଦମାନଙ୍କର ବିଷୟ ଗେଷ ହୋଇ ନାହିଁ
ହେବ ମୋଧୁବଳରେ ବାବୁ ହରେକୁଷମାରଙ୍କ
କି ବାବୁ ଶ୍ୟାମପୁରବାରଙ୍କ ଦେଖି ତାଙ୍କ
ବୋଲିବା ଶାରରେ ଅଗରମ୍ ଶହୁଷ
ପାଇ ତାଙ୍କ ମୁହିତାକୁ ଯାଇ ଘର ଓ ବରିଗୁ-
ପ୍ରାଣରେ ବହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଇଥର ଅଛ
ଯାହା ଜନିବାରର ଶ୍ୟାମ ଉତ୍ସବପାଇନାମରେ
କର କରିବାକୁରୀରେ ଘର ନ ରଖି ପ୍ରକାମାନଙ୍କ

ଉତ୍ତମରୂପେ ପ୍ରତିଧାଳନ କର ଓ ମାସ ମଧ୍ୟରେ
ଦୁଇଦିନା ଅମ୍ବ ନିକଟରୁ ଯିବାଥେବାକର ଅମ୍ବ-
ଠାର ଉପଦେଶ ପାଇବ ଗାନମସୁନ୍ଦର ସେହିରୂପ
କରିଅଛନ୍ତି ଅଛିରେ ଶାହେବ ଜାକୁ ମୁଲ
ମେମୁରରେ ମୁକରର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ରୋତସେବ
କମିଟିରେ ମୁକରର କରିବାର କହିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ ମହମାବର ବିମସ ସାହେବ କଲେ-
ବିଟର ଓ ଶ୍ରୀପୁରୁ ଗନ୍ଧାହେବ ଅଶ୍ଵିଶ୍ଵା ବ-
ଲେକୁଟର ଏକଷଳରେ ସଙ୍ଗ ହୋଇ ଜେନୋପୁ-
ରତାର ସୁଦିନାଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଗନ୍ଧ ବର୍ଥିଲେ
ଓ ସୁଦିନା ଗାତ୍ରାନିକେ ବରେଶବର ଜାଙ୍ଗ ବିଲ୍
ବନୋବସ୍ତୁ ବର୍ଥିବା ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖି ରହାଇପରିବ
ପରସ୍ପର ହୋଇ ଗାନ୍ଧୁ ଅନବେଶ ମାହିଷ୍ମୁଖୀ
କରିବାର ଆଜ୍ଞା ହେଉ ଅଛନ୍ତି ସେଠାପାଦକଙ୍କ
ମଧ୍ୟ କଣେ ପୂର୍ବର ବନ୍ଦମଧ୍ୟରେ ହାତମାର
ଥିବାର କଷି ଦାନ୍ତମାନ ଚଢ଼ି ଦେବାର ଗାନ୍ଧୁ
୪ * ଙ୍କା ଓ କଣେ ପାଦକ ଗୋଟିଏ ମୁଗମାର
ଆଣିବେବାର ଗାନ୍ଧୁ ୫ ୬ ଙ୍କା ପାରଗୋଡ଼ିବ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟର, ବଲରମୟର
ରାଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସବହଦୟମାନା
ବିଷୟରେ ମାମଲା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧନ୍ୟ ତାହା ମାମାଂ
ବା କରି ସବୁକାରୁ ଥିଲାମା ତିକ୍କର କରି
ଦେବା ସବାଣେ ନକ୍ଷା ଦେଇ ରଖାର ଅବି
ଅଛନ୍ତି ଦେବାରେ ଅସିଲ ଶ୍ରୀପୁରୁ ବିଲେଟର
ବାହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାତ୍ରି ଦୟାବନ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ରସଦ ବିଷୟରେ କିଛିମାତ୍ର ଧୂମଧାମ
ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ କେହି ଜମିଥାର ରିଷବ
ନ ଦେଲେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟବଲର ଜଳିଷବର
ରାତିକର ଗାଇବାର ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ଓ
୫ ୬ ଜମିବାରଙ୍କର ଲଥା ନ ଶୁଣି ପ୍ରଜାମା-
ନଙ୍କ କହିବା କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ ତାହା ରହିବ
ର ବଜା ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ମେଲ କରିବାରେ
ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ବିରାମରେ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ତର
ଅଛନ୍ତି ଅମ୍ବ ଜାଗିବାରେ । ୩ । ମଧ୍ୟର
। ୪ । ବଲରମୟର । ୫ । ତତ୍ତ୍ଵଠିଷ୍ଠା
। ୬ । ସୁଦିନା ମଧ୍ୟରେ ସରହାଣ ଫାଣ୍ଟି
ଆଇ ପାଇଁ ସାଜ ଫୋର ରିପାରେଇ
ମାଲା ଓ ଶ୍ରୀପୁରୁ ଓ ବୋରେଇ ଫାଣ୍ଟି
ତ ଉଚ୍ଚ ବିଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ମାମଲା
ନଥ୍ୟ ହେଲେ ତହିଁର ସମାଦ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ର
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଯାଉଁମ ମାମଲ ଗୋଲମାଲ ହୋ-
ଏବ ।”

ସାଧୁବିକ ସଂବାଦ ।

ଗରବାଳ ରଘୁନାଥସୂରୀରେ ଶାସ୍ତ୍ରକ
କିମ୍ବ ସାହେବ ବଲେହିରଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଦନ
ଉପଲବ୍ଧରେ ରଘୁନାଥ ହୋଇଥିବ । ତାହା
ଦେଖିବା ସକାଗେ ଏଠାରୁ ହେତେକ ଛଦ୍ମ-
ଲେଜ ଅନେବିଜ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏଥର
ସହିଗେଷ ଏ ଉତ୍ତାର କଣାଇବା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମାଦର୍ଶନ ସାହେବ ଜଳ ଅଳକାଳି
ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥିବେ ବୋଲି ଶଶୀଯାଏ ।

କଣେ ପଦିପ୍ରେରକ ଲେଖନୀଙ୍କୁ ଯେ
ମାଳକିର ଗୁରୁକୁ ମୁକ୍ତାର ଦସରଥ ପଞ୍ଚନାୟକ
ଛନ୍ଦବର୍ଷ ବ୍ୟସର ଗୋଟିଏ ପୁଣ ରହି ବୈକୁଣ୍ଠାମୀ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମୂର ସମୟରେ ଏହାଙ୍କ
ବ୍ୟସ କ ୫୩୬୫୮ ହୋଇଥିଲା ଏହାଙ୍କର
ସୁର ଚନ୍ଦ୍ରକଷଣ ଓ ଏବନ୍ତି ସୁମୁଖ ଅବିନ୍ଦେଶ
ପଦେ ନଳକିର ସଜାଙ୍କ ମୁକ୍ତାର କର୍ମକର
ଅସୁରଙ୍କ ଓ ବୌଧାର ଦୃଶ୍ୟର କାହାରଠାର
ପାଇବା ହୋଇ ନାହିଁ । ଗୁରୁ ନାବାଲଗ୍ନିର
ପରିପାଳନର ଉପାୟ ବରଦେଲେ ବଜ ଉତ୍ତମ
ହେବ । ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧକରୁ ଯେ ସଜା-
ନ୍ତର ଶାନ୍ତିକାଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏମ୍ବେ ବିଶ୍ଵ
ମଧ୍ୟରେ ବହିତ ଉପକାର କରିଲା ଓ ଏ
କାରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ଅନ୍ୟଥା ଦେବାର
କା ହେଲାନ ମାରେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗରାର କଣେ କମିଟାର ଏବତ୍ରକାର
ଆଜିପାଇଁ ବଳପରିବ କିନ୍ତୁଲୋକାଜି ଯାହା
କଥାର ଅଶ୍ଵସୀ ମାଟ୍ଟେଟେ ଜାହା ଉପରେ
ନେଇଛା ଅର୍ଦ୍ଧବ୍ରତ କଥାଜ କରିଥିଲେ କମିଟାର
କଳାଦେଇ ନାସ୍ତିତି ଲାଗିଥାଏ । ପରିଚାଳନାର
ପ୍ରତି କମିଟାରଙ୍କ ନେଇ ବେବେ ଶିତବେ ।

ପରି ଉଚ୍ଚତା କାରନେ ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ମର୍ଗରେ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ବଜଳା ହାଇକୋର୍ଡର ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ
ଅର୍ଥାତ ଶିଥି ଜୁଦୀ କିମ୍ବା ହୋଇ ଆବନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀବାକୁରର ମହାଶଙ୍କା କଲିକତାକୁ ଅସିଥିଲେଣାକି ପ୍ରଦେଶକନ୍ତେ ଅବଧି ଲଣ୍ଠାପନକାହିଁ

ତେଜିଶୁସବ ଅବଗର ହେଲୁଁ ଯେ ସବ
ସାଙ୍ଗରଙ୍ଗ ବରଦାକମିଷନର ଜଣେ ସବୁ
ହେବାର ସବାଦ ଅମଳକ ବୋଥ ଦେଇଅଛି ।

କାବୁଲର ସବ୍ବାଦିତ୍ତ ଜଣାଯାଏ ଯେ ମୂଳି
ବନ୍ଧୁନାହର ବୈନିଯକମଶିଃ ବୃତ୍ତି ଦେଉଥାଛି । ଓ
ଯାତ୍ରାକୁଣ୍ଡନକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଭାଇ
କରିବା ସକାଶେ ୧୦୦୦୦ ପଦାଳଙ୍କ ୫୦୦୦୦
ଅଧ୍ୟାବେଶ କୋଷନଥର ସପଥ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ତ୍ରାଜ ଗବ୍ରୀମେସ୍ଟ କିଷ୍ଟରୁ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ମୋଧ୍ୟବଳରେ ଅବେଳନକ ମାକଣ୍ଟେଟମାନ
ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ।

ହନୁମଟିଆଟି ଶୁଣିଆଇଲୁ ଯେ ଗୀନଦେ-
ଶର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗତମାଧ ତା ୨ ରଖିରେ ବସନ୍ତ-
ବେଗଚାର କାଳଗ୍ରାସରେ ପଢ଼ି ହୋଇଥାଇଲୁ
ଓ ତାହାକୁର ନାହିଁ ରଜଗାଦ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।

ସୁର୍ବ ଓ ଶ୍ଵାକ୍ଷର ଦୃଢ଼ି ବିଷୟରେ ଚଲନ୍ତ
ଖଣ୍ଡ ଭାଲିକା ପ୍ରଗରତ ହୋଇଥିଲୁ ଯଥା-ଜୀ
ନୂସମୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତିଲାର ବାହ୍ୟବାର୍ତ୍ତକନ ଚା
ଧାରଣ ଓ ଶ୍ଵାର ଉଜନ ଏ ଆରଣ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍ଗ
ବୟସ ବେଳେ ପୁରସ୍ତର ଡେନ ଏକ ପାତ୍ରଙ୍ଗ
ଓ ଶ୍ଵାର ଉଜନ ୧୦ ଆରଣ୍ୟ-ପୁରସ୍ତର ସକା-
ପେଣ୍ଠା ଅଧିକ ଉଜନ ବି ୨୫ ର୍ଷ ବୟସ ସମ-
ୟରେ ହୁଅଲ ଗାଁବା ବାହ୍ୟବାର୍ତ୍ତରେ ୧୫ ପାତ୍ରଙ୍ଗ
ଓ ଶ୍ଵାକ୍ଷର ବି ୨୦ ର୍ଷ ବୟସଠାରେ ଉଜନ ୮୮
ଆରଣ୍ୟ ୧ ପାତ୍ରଙ୍ଗକ କାଳେହୁବା ଅଧିଷେର
ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାପଦେଶର ପ୍ରଧାନକମିଶର ଅନ୍ତରେବଳ
ଉତ୍ତରାହେବ କଲାକାରୀ ପରି ଅଛନ୍ତି ।
ଏଠାରେ ଏକମାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ବେ ବୋଲି ଶାଖାଯାଏ ।

68888

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗ୍ରାମହଳଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧାବକ ମହାଶୟା
ପ୍ରାଚୀମେଣ୍ଟ୍

ହଲ୍ମାନ୍ସୁରଙ୍ଗର ନିବେଦନ । ॥ ଏହି ଯେ
ଏହି ନାନ୍ଦମାତ୍ର ଦି * କର ବାଲେଶ୍ୱର
କମ୍ପାଦିବାହିକାର ଅଳଗତ ହେଲୁ ଯେ କହିବା
କଲେ ଥିଲୁ ଅଂଗତରୁ ଲକ୍ଷ ଚନ୍ଦର ଆର୍ତ୍ତରୁ
ଓ ରଥାବଜ୍ରର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନାମରେ ପଇଗୋପି
ଶିଥ ଛବିକୁ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାଣ୍ମୀ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି, ତନୁଷ୍ଠା ଅନ୍ତରୁ ଯେ ମୋଗଲବନ୍ଧ
ନିବାରୀ କଣେ ଦେଖିଦୁବଜାଳୀ ଏଥରେ କିମ୍ବା
ବନେହି ଜାହାନ୍ । ସେ ଚିତ୍ରପୃଷ୍ଠାରେ ପାର
କରାଯାଇ ।

ବିନ୍ଦୁ ଅବେଗାକୁ ଛୁଟି ବଢ଼କଳାରେ ପ୍ରାଣ
ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଗକର ସମସ୍ତଙ୍କ ଜିଗରେ ସ୍ଥାନ
ପାଇଥାଏ । ଏ ଗତିକାର ଶିଖାର ଫଳ କି
ମୁଗ୍ଧଲବୟ ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ବିଜ୍ଞାନପେ ଜାଗା-
ଯାଇ ହାହିଁ । ଅନେକ ଉତ୍ସପନାଶୀ ପିତ୍ତକଥାକୁ
ଯେ ଉତ୍ତମୋତ୍ତମ ସୁଲଭ ଶାଖା କେଇ ଚାର-
ମାପ ମାରେ ପଶାଇ ପାଗକାର ସମ୍ମାନ ସୁଖାନ୍ତର
କିଅନ୍ତି । ଏଥରର ଅଠଗତରେ ହୋଇ ଫାତି ?
ଏ ଶବ୍ଦର ବିବାହ କେଉଁଠାରେ ? ପଥେ ।

ବେଉଠାରେ ପଢୁଥିଲୁ ? ଅଠଗତମୁଳର
ସେପରି ଅବସ୍ଥା ସେଥିର ଏପରିଧଳ ହେବାର
କି ମନ୍ଦାବଳା ? ଦ୍ୟାନ ମାତ୍ର ସନଥାରୀବାଳ ।
ଆପଣଙ୍କର ବାଘ
ବେହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଗର୍ବର୍ଷ ମଧ୍ୟମଶୋତର ଉଦ୍‌ବ୍ୟାଳୁଲରୁ ଲୁ-
ମାହଙ୍କର ତୁଳ୍ୟପୂର୍ବ ଶେଣିରେ ଅମୃତ ହୁଏ-
ପାଠନାମକ ପୁସ୍ତକ ପାଠ୍ୟ ହେବା ନିର୍ମିତ କରୁଥିଲୁ
ଶିକ୍ଷାକଟିଣୀ ଜିନିପଣ ବର୍ତ୍ତନେ ମାତ୍ର କରୁଥିଲୁ
ସୁପ୍ରକର ମୁଦ୍ରାକଳ ନୋହି ଥିବାର ବ୍ୟବହାର
ହୋଇ ପାଇଲା ନାହିଁ । ଏବର୍ଷ ଉତ୍ତରପୁର
ବନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣାର କଟକପାଞ୍ଚକୁଞ୍ଚାବିଜ୍ଞ ଯହାଳପୁରେ
ଓ ଶାବାରୁ ତାରଣାବରଣ ମୁଖେପାଆୟାପୁରୀଠା-
ରେ ଅଥବା ଅମୃତାରେ ଅଛି । ଶାବକମାତ୍ରେ
ଅନ୍ତରୁହଷ୍ପବଳ ଲେଖିଲେ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।
ପରିମିତରୁ ଢଳୁ ଟି ।

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକ
୧୯୭୫ } ଶୀ ୮

ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଶାସ୍ତ୍ର

NOTICE

Wanted for the Al aided English School a Head master on Rs. 35/- a Head Pundit on Rs. 15/- per month. Applications should be sent to the undersigned before the 8th Proximo.

Bhuggobutty Churn Sein
Offg. Dy. Inspector of Schools
Cuttack District.

Cuttack
The 9th Feby. 1875

An Oriya meaning book containing the meanings of the words, idiomatic phrases &c. of P. C. Sarkar's Second book of Reading has been published and is ready for sale at cash price of 4 annas a copy. Apply to

Gopiballabh Roy
Balasore.

ੴ ਪ੍ਰਾਤਿ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୦୮

1164

ଜୀବନ ଫେରୁଣ୍ଡା ସନ୍ତୋଷମହିଳା ମୁଁ । ପାଲଗୁଜ୍ଜ କଥିନ ଦନପାଞ୍ଚାଳ ଶକ୍ତିବାର କର୍ଣ୍ଣନ୍ତେମୁକ୍ତ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଏହି ମହାପଳ ପାଇଁ ଭାବମାୟିଲ ତୈଥିଲା

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ଯ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ଯ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୭
ମାତ୍ରମାତ୍ର ପାଇଁ ଡାକିମାସୁଲ ୨୧୯୫ }

ସବୁରୁକ୍ତ ଟେଲିଫିଲ ସାହେବ ଦେଖାଯାଇବାର ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଯାଏ । ଚଳନ୍ତିମାସ ପ୍ରଥମସଂସାହରେ ଏକବିନ୍ଦୁ ସେ କଳିକଟାର ପ୍ରଧାନୀ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ ଆପଣା ଘରକୁ ଆମନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ଜାହାନ ଦେଖାଯାଇ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ଉପରୁ ଥିଲେ ଓ ସାହେବ ମହୋବ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦେଇଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହାନ କର ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଜାଥାଇଲା ଓ ମଧ୍ୟରଥାଳାପ କର ରେମାନଙ୍କୁ ଦିଦାମ୍ଭ ଦେଲେ । ତାହାଙ୍କ ଦୟା ଓ ସରାଦରିରେ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦୂରବସ୍ତ୍ର କହିଲେ ସରଳ ନାହିଁ । ଗ୍ରହ ରଜନୀ ବ୍ୟବସାୟରେ ନା ଏହାଙ୍କର ଧନଲାହ ହୁଅଇ ନା ସମାଜରେ ଆଦର ବଢ଼ଇ । ଯେମନ୍ତ ଅବ୍ୟାହମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ସୁଲକ୍ଷଣାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ରହିଥିଲା ତହିଁର ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବରଂ ତାଙ୍କ ହେବ ଅଧିକ ନୁହଇ । ଯାହା ହେଉ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଯେ ଏମା ନାହିଁ ମୟୋଦିଧା ଦେବାର ଏଣିକି ସୂଚିପାତା କଲେ ଏଥରେ ପରମୋଧକାର ସାଧନ ହେବ ।

ପୂର୍ବେବରଦା କମିସନର ସବସ୍ୟମାନଙ୍କର
ଯେଉଁ ଭାଲିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଭାବୀ
ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନ ସୁବାହୁ ଦହିଁର ନୃଥାଳିକା ନିମ୍ନେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏଥର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏଇ
ଯେ ଏ କମିସନରେ କିନକିଶ ଉଚ୍ଚରେଣ୍ଟିଥି ଏ

ଛିନ୍ନକଣ ଦେଶୀୟ ସହ୍ୟ ରହିବେ । ତିନ୍ମୁସା
ରେ ସରୁଗର୍ଜ୍ଞ କୋର, ସରୁ ଅରମିଡ଼ ଏବଂ
ମେଲବିଳ ସତେବ ଏ ଛିନ୍ନକଣ ଲାଙ୍ଘନକ ଏବଂ
ମହାରାଜା ପିନ୍ଧୀ, ଜୟପୁର ମହାରାଜା ଏବଂ
ସରୁ କନ୍ଦକର ଶାତ ଏ ଛିନ୍ନକଣ ଚିତ୍ତାୟ
ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏଥର କମିସନ ନିୟୋଗ
ପରେ ଭରତା ହୃଥର କେହି ଆପରି କର
ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଲାଙ୍ଘନ ଓ
ଦେଶୀୟ ସହ୍ୟଙ୍କ ସଖୀ ସମାଜ କରି ଦେବାରେ
ବଢ଼ି ସୁବିଶ୍ୱର କରିଥାଇନ୍ତି । କମିସନ ବସିବାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକିନ ପରୁ ଲାଗିଥାଇ ମାତ୍ର ତା ୨୦ ରଖିରେ
କର୍ମଚାରୀ ହେଲୁପରି ଜଣାପଡ଼ୁ ନାହିଁ କାରଣ
ବିଲ୍ଲବର ତାରତାକର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଗୁରୁଗୁ-
ଅନ୍ତର ମହାରାଜଙ୍କ ଭୂକାଳ ସରୁକଣ୍ଠ ବାଲ୍ମୀକି-
ଇନ ସାହେବ ଚଲିଗମାସ ତା ୧ ରଖିରେ
ବିଲ୍ଲବର ଯାତ୍ରା କରିଥାଇ ଓ ପଢ଼ିବିନର
ନ୍ୟନରେ ବିଲ୍ଲବର ଭାରତବର୍ଷକୁ ଧୂଆକଳ
କାହାକ ଅସିବାର ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଗରାନିବାରର ପ୍ରତିକାରେ ଉଣ୍ଡିପୂନ ତେ-
ଲାନ୍ତିରସ କାହିଲ ସମ୍ରକ୍ଷରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ
ଶୁଭସମ୍ବାଦ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ଓ ସେବେ ତାହା
ସତ୍ୟ ହୃଦୟ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଦୋଳିବାକୁ
ହେବ ଯେ ସମ୍ମତ କାହିଲର ଗୋଲମୀଳ ଏକ-
ପ୍ରକାର ସ୍ଵର୍ଗତ ହେଲା । ସମ୍ବାଦଟି ସତ୍ୟ ହେବା
ବିଶ୍ୱାସରେ ଏକବ ସମେହର ସ୍ଵଳ ବୋଧ ହୁଅର

ଯେ ତାହା ଅମିରଙ୍କର ଜୀବନ ବନ୍ଦୁଠାର ପ୍ରାସାଦ
ହୋଇଥିଲା । ଏକଷମାନ ଏହି ଯେ କୌଣ୍ଠଳ-
କମେ ହସର ନଗରାଥ୍ୟକୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଛୁଟପ୍ରାତି ପୂର୍ବେ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅମିରଙ୍କ
ସେନାଦ ହସରକୁ ଡାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଥିଲେ ଓ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନିପେ ଜୟର
ଦରଶା କରିଥିଲେ ତେବେ କେବଳ ଏତିକି
ଆପତ୍ତି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ ଯୃତ୍ତିକାନ ବିର-
ଦିରେ ସାମାନ୍ୟକର୍ମ ଲାଗି ବହୁର ସେନାଦ
ପ୍ରେତି ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣାନ ପ୍ରାନରେ
ଆପଣାମଧ୍ୟରେ ବହୁତଦିନ ସୁନ୍ଦର ଲାଗି ରହିବା
ଓ ହସରର ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାଚରଣ
କରିବାର ଅମିରଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛଳକୁ ହୋଇ ଯାଇ-
ଥିଲା । ଆପଣା ବଜ୍ୟରେ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକବସିପ୍ର-
ଦିଯୁ ପ୍ରତିର ସଜାଳ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ଟେକ
ରହିବା କଠିନ ଥିଲା । ଅଭିଏକ ହସରକୁ ଶାପ୍
ଅଧିକାର କରି ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାକୁ ଶବ୍ଦିତ କରିବା ଯେ
ଅମିରଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ସେବନ-
ରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ
ଯ ଅମିର ଥିଲାଗର ଅନ୍ତକାଳରେ ହସରକୁ
ମୃତ କରିଥିଲା । ଏଥର ଅମିର ନିଷ୍ଠିକ
ହୋଇ ଆପଣା ପରାମର୍ଶ ବିଭାଇବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ-
ର ଅଛିଲା । ହୁତଲେଟିଂ ନାମକ ବୋଧ
ରିଗୋଟୀ ଆପଣା ବଜ୍ୟରେ ପ୍ରସୁତ କରିଛି
ଶିଥି ତାହା ପ୍ରସୁତ ହେଲେ ଜେନଗଲ

ତୁହ ସହଜ ଥରେ ଅଗମନ କରିବାକୁ ହେବ ଗ୍ରାମବାସୀ ଉପ୍ରମୋଦମାନେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ସାହେବ ଯାନାଗୃହଣ ନ କର ଗୁଣ ଏ ୨ ଗ୍ରା ସମୟେ ପଦବୁଜରେ କୌରୁବ ସକର୍ଷନରେ ବାହାରଲେ ଅନେକ ବାଣବାଜ ପୋଡ଼ାଗଲା ଓ ପୁନର୍ଗ୍ୟ ଘେଣନ ହେଲା । ସ୍ଥାନେ ଗୋଟିଏ ନାଚ ଅବସ୍ଥ ହୋଇଥିଲା ସାହେବ ତାହା ଦେଖି ପ୍ରଭ୍ୟାଗମନ କଲେ । କେଠିଠାରେ ଉପମଣ୍ଡଳ ପରବୁତ ତୋର ନାନାବିଧ ବାକ୍ୟାଲାପରେ ପରମ ପରତୋଷ ଲାଭାର ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ଶର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ହାତ ଲଞ୍ଛନରେ ସୁଧର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ରହିବାର ବିଶ୍ଵାମାର ଭାବ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତୋପ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥିଲା ତେଜେବେଳେ ତାହା କୁତ୍ତାଗଲା ।

ରହିବାର ଦିଲ୍ଲୀ ହତ୍ତକ ତଦାରଙ୍ଗ କର ଗ୍ରାସ୍ତାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତକୁ ମେଲଣିଦେଇ ରଦ୍ଦନାଥ୍ୟର ରତ୍ନକଟକ କରିବାର ଯାହାରେ ଶନିବାର ପ୍ରାୟ ତତ୍କାଳୀନ ଦେଖାନାଥ କରିବାର ହୋଇଥିଲେ । ଶୁଭବାର ସାହେବଙ୍କ ଆଗମନର ବହୁବାଳ ପରେ ତାଙ୍କର ଅମଲମାନେ ଅସ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ।

ଆମେମାନେ ହାନ୍ତେପର୍ଦ୍ଦପେ ଉପରଲିଖିତ ବନ୍ଦାରମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିକିର୍ତ୍ତୁ ବିହୁ ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଗତିଗାୟତ୍ରପେ ନିବାହିତ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ପ୍ରେ କହୁଅଛନ୍ତି । ସେ ସବୁ ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା କହିବାର କରିବାକୁ ହେବ ସେ ଲେଖନକୁଟି ଶୁଭମନ ଉପର୍କରେ ଏଠାରେ ହୋଇଥିବା ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ କରିବାକୁ ହେବ ଗୋପାଳପାଦ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମର୍ଦ୍ଦପେ ଜିଜିଅଛନ୍ତି ଓ ଦେଇବୁନ୍ଦିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକା ମଧ୍ୟ କରିଥିବାରେ ସୁକାର୍ଯ୍ୟ ବୁନ୍ଦା ପାଦିର ଯଥୋତ୍ତମ ପରିଚୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଗୋପାଳବାବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଜାଗର କରିବାକୁ ବିଲକ୍ଷଣର୍ଦ୍ଦପେ ପୂର୍ବ ତେଜେବେଳେ କରିବାକୁ ପରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ କହିବାର ଯାଇଥିବା ଉପ୍ରମୋଦମାନେ କୌଣସି ହେଲା ନ ଥାଇ ପରମ ସୁଖକୁ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ଚାହୁର କଲେହୁରସାହେବଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ମ ନ କରିବା ବନ୍ଦା ବନ୍ଦା ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବେ କେବେ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ ବାଲେଶ୍ଵରରେଲେବନାମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିମସ୍ତାହେବଙ୍କୁ ଏତେ ଅଦର କରିଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଏପରି କୌଣସି ସମାପ୍ତି

ତାହାଙ୍କ ପାଂଚ କରି ନ ଥିଲେ । ବିଜଳା ମଧ୍ୟରେ କଟକିଲୁ ଓ କଟକିଲୁରେ ବାବୁ ଗୋପାଳ ପ୍ରଧାଦମିଶ ଏ ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇ ରହିଲେ ।

ଏ ସମାଗ୍ରେହର ବିଷୟ ବେଢିଠାର ଅଧିକ ଅମେମାନେ କିମ୍ବୁ କହି ନ ପାଇଁ । ଶୁଣାଯାଏ ସେ ରଦ୍ଦନାଥ୍ୟର ପ୍ରଭୁର ଗ୍ରାମବାଦିମାନେ ରେଦ୍ବାବର ବିହୁ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଗୋପାଳବାବୁ କିମ୍ବ ଅଧିକାବ୍ୟଧ ହାତର ମଧ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି ! ଏହି କରିବାର କାରଣ ଏହି ସେ ପାନରୁତରେ ସରକାଧାରନ କଲାଇ ବାରବମାପ୍ରାସା ନାଟକିମ୍ବା ଗ୍ରାମବାଦିକର ବିଷୟ ଅଶ୍ଵିନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ହେବ । ସୁତରଂ ସୁରାମପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରନ୍ଥ ଏ ସମାଗ୍ରେହର ମୂଳ ଅଟଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗର୍ବପ୍ରାହରେ ବତମା ରଜା ଏ ନଗରକୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାପଳକର୍ଷରେ ଅମ୍ବ ନାନୁକାବାରେ ବସା କରିଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ଜଣେ ନେଇ ଜଣେ ପ୍ରତିବାସୀ ସହିତ କକିଆ ଓ ମାରିପିଟ କରିବାର ପୁଲସ ତାହାକୁ ଧର କଲା କଲ ଓ ସେ ପାଗଲ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବାର ପାଗଲଜାନାକୁ ପଠାଯାଇଥାଇ । ରଜା ବିବାକୁ ଅସ ଏ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ବୋଥ ଦୁଆର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ଅଶକ୍ତା କର ଉତ୍ସାହାର ଅପଣା ଗତକୁ ପ୍ରମାନ କଲେ । ଗର୍ଜାର ଲେଜକର ସାହସ କେବେ ହେବ ?

ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତୁ ଦୁଃଖରସହିତ ଅବଶ ଦେଇ ସେ ଦୁଃଖର ସବୁତେପୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ଭୟୀ ଅବଦୁଲରହମାନଙ୍କୀ ପାର୍ଦକାଳ ପାଜା ଭୋଗକର ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ମାନ୍ଦକଳା ସମରଣ କଲେ । ଭୟୀ ଅଭି ଶାନ୍ତପ୍ରକରିତର ଦୁଆରେକ ଥିଲେ ଓ ଏହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ତେଣୁ ଜଣେ ସଦେଶୀୟ ଉତ୍ସମ କର୍ମବୁଦ୍ଧାର ଅଶାର ବିଷୟ ହେଲା ।

ଗତ ସେମବାର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନ୍ଦପର୍ଦନ ସାହେବ ଏ ନଗରରେ ଅସ ପହଞ୍ଚି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ମାର୍ଗମାସ ତା ୧ ରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମର ଭାର ନେବାର ସମ୍ବନ୍ଧାନୀ ନାହିଁ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଟାଇମସ ସାହେବ ହୁଟୀ ନେଇ ବିଜଳକୁ ଯାଇଥିବାର ଏ ନଗରକୁ ଅଧିକାର କଥାରେ ହୁଅଇ ଯେ ନାଲସମ୍ବନ୍ଧିତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ତାହାଙ୍କର ଅଗମନ ହୋଇ ଅଛି ।

ବଙ୍ଗଲାର ଜଣେ ସାବକ ପ୍ରଥାନ ସଦରାମିନ ଓ ବର୍ଷମାନର ମହାବଜାକର ସଭର ଆଲେଖକ୍ଷାନ୍ତ ସଭ୍ୟ ବାବୁ ତାରକନାଥ ସେନଙ୍କ ମୃଦୁରେ ହନ୍ତୁପ୍ରତିଅଟ ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କର ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ସ୍ଥାନ କରିଥାଇଲା । ଏଠାର ଅନେକଙ୍କର ତାରକନାଥ ବାବୁଙ୍କୁ ଦେଖିଥାଇନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ସଦମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରଶଂସା ତାହାଙ୍କର ଶୁଣାଯାଏ ।

ବିଜଳର ପାର୍ଲିମେନ୍ଟର ଜଣେ ମେର ଶାସ୍ତ୍ରପିଣ୍ଡ ସାହେବ ଭାବରବର୍ଷର ଲେଜେନ୍ଡିପ୍ରାନ୍ଟ ପ୍ରମଳ କରିଥାଇ ଅବସ୍ଥାର କରିଥାଇଲା । ନିନ୍ଦାଧକ ଏକମାସ ଏଠାରେ ରହିବେ ।

ବମେଲ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭର ଜଣେ ଦେଶୀୟ ସଭ୍ୟ ସର ମଙ୍ଗଳଦାସନାଥ ରାମକୁ ଶାମରମହାରାଜୀ ପ୍ରେଟବୁଟେନ ଓ ଆଲ୍ଲାପୁର ଜଣେ ନାଇଟର ମର୍ଦବାଦା ଦେଇଥାଇନ୍ତି ।

ସରଜଙ୍ଗ ବାବାଦୂରକ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ସେ ଅନେକ ଗ୍ୟାନ୍ତମାର୍ଗ କରିଥାଇ କରିଥାଇ ପରିଷଦ କରିଥାଇ ମନ୍ଦିର କରିଥାଇ ବିଜଳକୁ ଯିବ କି ନାହିଁ ପ୍ରିର କର ନାହାନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗଲାର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଲେଜେନ୍ଡିକ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜଳମାର୍ଗ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗର୍ବବର୍ଷ ୯୯ ଟା ନୂଆକମ୍ପାନ୍ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୋଇଥିଲା ଏମାନଙ୍କର ମୂଳଧନ ୧,୧,୨୦,୦୦୦ ଲୋକ୍ ଓ ଅଭି ୫ ଟା କମ୍ପାନ୍ ନାଥାକମ୍ପାନ୍ ମୂଳଧନ ୨୮,୦୦୦ ଲୋକ୍ କୁହି କରିଥାଇ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସବସନ୍ଧା ୨୭ କମ୍ପାନ୍ ନାଥାକମ୍ପାନ୍ ମୂଳଧନ ୨୮,୦୦୦ ଲୋକ୍ ।

ଚଲିତମାସ ତା ୨୨ ରାତରେ ମହାବଜାକୋଲାର କଲେକ୍ଟର କରିଥାଇ ସବସନ୍ଧାର ସବାଦ ଅସିଥାଇ ।

ଗବ୍ରୀମେନ୍ଟକ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜଳମାର୍ଗ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଗର୍ବବର୍ଷ ଖ ୨୩ ଶ୍ରୀ ଭାବୁଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶାସ୍ତ୍ର ପାର୍ଦକାଳ ପାର୍ଦକାଳ ଶ ୧ ଶ୍ରୀ ଅନୁବାଦକ ପ୍ରକାଶ । ଏଥର ବେତ୍ରଥାରେ ଏଠାର ପୁଷ୍ଟି ରତ୍ନପାତାମାନେ ଅନୁବାଦକୁ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧ । ଉତ୍କଳଦର୍ଶଣର ଅବଶୟ ହେଲୁଁ ଯେ
ବିଷ୍ଣୁରେ ଏକଥିଲ ବାଦ୍ୟବର ଥିବ ଆଜି ଆ-
ଛନ୍ତି ସେମାନେ ଶୂର୍ଯ୍ୟଦିନରେ ବିଶେଷ ଚାନ୍ଦ
କୁପଦ । ସେମାନେ ମହୁର, ବଂଶୀ, ସାରାର
ବଧୀନ, ପଞ୍ଜାର, ଶୋଳକ ପ୍ରଭୃତି ବାଦ୍ୟମୟରେ
ନାନା ଶରୀରଗୌଡ଼ପଟିଗାତ ଏହି ଚାନ୍ଦ ଚାନ୍ଦ
ଓ ତାନମାନରେ ଗାଇ ବଜାଇପାରନ୍ତି ଯେ ତାହା
ଦେଖିଲେ ମନ ମୋହର ହୋଇଯାଏ ସେମା-
ନଙ୍କ ଖଣ୍ଡରାବାଦ୍ୟ ସଦାତାର ପ୍ରାଣସମୟ
ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ୍ରର ପିଲ ଦକ୍ଷତାଙ୍ଗାର ହସ୍ତରେ
ସେଇ ସେ ଦୁଇଟିକୁ ବାରମାର, ମୟକ, ବନ୍ଧ,
କାନ୍ଦୁନ୍ଦ, ଭୁମି, ପିଠି ବାହୁପଦରି ସ୍ଥାନମାନ-
ଙ୍କରେ ଏପରି ତୁ ଭବେଗରେମାର ତାନରେ
ବଜାଉଥିଲୁ ଯେ ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ରୟ ଦେବାକୁ
ହୃଥର, ତାହାକୁ ବ୍ୟାପକରଣିଷ୍ଠ ଖଣ୍ଡରାବାଦ୍ୟ
ବୋଲିଲେ ଅଛନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ସେମାନେ
ଇତ୍ତିଶ୍ୱରା ଦୂରମରଣେ ବଜାନ୍ତି । ବିଶେଷ ସେ-
ମାନେ ରୂପମରୀଜା ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ବଜାରଗାରନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କର ଗାଅଳ ବାଜାର ଅମ୍ବମାନେ ଗଇ
ସରସବାପୁନା ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ବାରୁ ବୈକୁଣ୍ଠ
ନାଥଦେବୀ ଦେବକଣ୍ଠାନାମକୁରରେଦେଖି ଆଶ୍ରୟ-
ନ୍ତି ସନ୍ତିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲି । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେଶର
ବାଦ୍ୟକ ରମାନେ କେବେ ଏପରି ବାଦ୍ୟ ବଜା-
ରବାକ ଶିଖିବେ !

୨। ଗନ୍ଧବର୍ଷ ଯେଉଁପରି ବୀକୁତ୍ତାର ଏକ ଗୀ
ଯାତ୍ରାଦଳ ଅଥିଥୁଲେ ଏବର୍ଷଗୁରୁ ସେହିପରି
ଆରୁ ଏକଦଳ ଅଧି ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେମୁଢ଼ା
ଦେଲେ ଉତ୍ତିଶ୍ବାମଧଳୁ ଯିବାର ମାନସ ରଖନ୍ତି ।
ଏହିପରି ଏଥକୁ ଅନେକ ଦଳ ଦେଖାଇଦିବା

୩। ସମ୍ବର ବନ୍ଦୋପସାଗରରେ ଏକ ଅସୁଧୀ
ପଢିନା ଘଟିଯାଇଥାଲି । ବଠାକାର ଗାଁ କୋଣ
ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ରାମକ୍ଷେତ୍ର ଉନିଶଙ୍କ ମହାଜନ
ଟ ୫୦୦ ଲା ମୂଳ୍ୟରେ ଉନିଶଙ୍କ ଟର୍ମାର
ଆନିକୁଳାସବ ଶେଷିଏ ବଡ଼ ଲୋକା
କରିବାକାରୁ ଖରଦିକରି ଚାହିଁ ଅସୁଧୀଲେ ।
ତୀର ଲୁଗା ଜଣେ ମହାଜନର । କେବଳ
ଆନିକଟ୍ଟା କେବା ଓ ଛକର ମାହି-ଲୋକାରେ
ଥିଲେ । ସେହି କଳୟାନ ହିଜଲୀର ନିକଟରୁ
ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ, କୋଣରୁ ଆଜାଇ
କାରଣରୁ ମାହିମାନଙ୍କର ଅବସର୍ପିତ ହୋଇ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରବଳଦେଖରେ ଧାବମାଳ ଦେଲ ମେ, ମୁକ୍ତମାନେ
ଶାଧୀନୁହାରେ ତେଣ୍ଟା କର, ଅପାଣ
କଷକୁ ଅଗିଧାରିଲେ ନାହିଁ । ଭାବା ଅଳ-

ମଣ, ଶାଖର ସ୍ଵତ୍ତୁକୁ ଥାବନାନ ହେଲା ।
ଅସେହମାନେ, ପ୍ରାଣଆଶା ଛାଡ଼ିଦେଇ ପର-
ମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହିପ୍ରକାରେ
ଦୂରଦନ ଗତି ହେଲା । ନୌକାର ଗତି ଅହିନୀର
ଦେଉଥିଲା । ଚାତ୍ରମୂଳିନ, ଅକୁଳ ଗଭୀର ସାଗ-
ରର ଠାକୁରେ ନୌକାକୁ ଜଳମଗ୍ନ ଦେଇ,
ଆସେହମାନେ ଘର୍ଥ ର ଶୁଦ୍ଧର କୁଳଭାପରେ
ଛିତ୍ରାହାର ଅର୍ଦ୍ଧନା ଦିବ୍ଯକାରେ ମୃଦୁଖର ହ-
ଧୀନଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଶଷ୍ଟିତର ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ
ଏମନ୍ତ ସମସ୍ତରେ ମାତ୍ରାକରୁ ଅସୁଥବା ଗୋଟିଏ
ଜଳଯାନ, ବିପଦମାନଙ୍କର ନିକଟସ୍ଥ ହେଲା ।
ବିପଦମାନେ କାନର ସରରେ ଚାହାର କର
ପ୍ରାଣରୟ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ଉପ-
ତ୍ତିତ ଜଳଯାନପ୍ରତିକରଣ ଥାବେଲୁ, କାହା
ପକାଇଦେଇ ବିପଦମାନଙ୍କୁ ଭାତୀରନେଇ
ସାଫେଟି ମହାପ୍ରାଣିଙ୍କ ବାଞ୍ଚାଇଲେ । ବିଦୃଷୁରଣ
ଦ୍ୱାରେ ନୌକା କମଣାଙ୍କ ଜଳମଗ୍ନହୋଇ ଅ-
ଦୃଶ୍ୟ ହେଲା । ଯେଉଁମାନେ, କମଣାଙ୍କ ନୌକା
ଜଳମଗ୍ନ ହେବାର କାରଣ ଅବଶତ ଅଛନ୍ତି,
ସେମାନେ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ଦ୍ରକ୍ଷ ଘଟନାକୁ
ଅର୍ଥକାର ମରିବେ ନାହିଁ । ଜଳକାପରିମ୍ବ ନୌ-
କାର ଭାବରୁ ଭାଣାହିଁ ଯେ ବହାର ପ୍ରଥାନ
କାରଣ, ପର୍ଯ୍ୟାପତ୍ତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଠକମହାରାମ୍ୟମାନ-
କଠାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରିବା ପାଇଲପରିମାତ୍ର ।
ବିପଦମାନେ ପରିଗ୍ରହ କାଣିଲେ, ଦ୍ରକ୍ଷ ଘଟନା
(ବିପଦମାନଙ୍କର ବିପଦବାର) ସୁନ୍ଦର ଦରିଖ
ବାଞ୍ଚିମୁହାଣ ନିକଟରେ ଘଟିଥିଲା । ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୁର୍ବଳନାର ଅଭିନବ୍ୟର ଅରମ୍ଭତାର ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଗର ପରମାଣ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ଗର
ତୋଷ ହେବ ।

ଡକ୍ଟରରେ ହନ୍ତୁ ଓ ମୁସଲମାନ କି ପରିମାଣ-
ରେ ଶିଥାଳିତ ବର୍ତ୍ତାନ୍ତରେ ଚର୍ଚାର ଭାଇବା ପ୍ର-
କାର ଦୋଷାଙ୍ଗୁ ଫର୍ମରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ ୧୯୯ ଜଣ ମୁସଲମାନ ଓ ୧୯୬
ଜଣ ହଜା ଶିଥାଳିତ କରାଯାଇନାବା।

ବାରୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ରଲାଲ ମିଶ୍ର ଓଡ଼ିଆର ଆମ୍ବାମ୍ବ
ପୁରୁଷୀ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନକ ରଚନା କରି-
ଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକଳ୍ପକ ହେବ । ଓଡ଼ିଆ
ବିଷୟାନେ ଏସ୍ତମୁକ୍ତ ଅଗ୍ରହ ସହିତ ପାଠକରୁଣେ
ଏମନ୍ ଉତ୍ସବ ହେବାପାଇ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପାଇବୋରୁ ଚିଠି ଲଖିମ ସର୍ବ
ଶର୍ମତ ବାବତ ବର୍ମିନ୍‌କ୍ଲାବରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ
ଥିବାର ପାଇବୋରୁ ଅନ୍ୟକୁ କଲ ମାତ୍ର

ପର୍ବତ ସାହେବ ଜାହାଙ୍କ ପଦରେ ଏକ
କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ।

କଳିତନୀସ ତା ୧୯ ଦୂର ଶନିବାର ଦିନ
ଦୂରର ମହାବୃକ୍ଷା କଳିବତାରୁ ସୁନ୍ଦରମ୍
ଯାଦା ବଲେ । ଏହାଙ୍କର ବିଦୟୁ ହେବାର
ଯୋଷଣା ସୁନ୍ଦର ସେହି ଦିନ ସଜାଲେ ୧୯ ଟା
ତୋପଥ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ।

ତେଣିବୁଧର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ପେଶାଦରରେ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୨ ର ନେମାଏ
ଅଜା ନିଳୁଆଛି ଓ ବୃଦ୍ଧିର ଭାବ ପ୍ରଦେଖିଲୁ
ଦୋଷାଥି, ଏମନ୍ତ କି ଦୂରୀନ ହେବାର ଦୟା
ବଜା । ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବିକର କଥା ! କି ଉପରେ

ବନ୍ଦିକାର ସାପ୍ତାହିକ ବଜାର ଲାଇସ୍‌
ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଗୁର୍ବିର ବାରବାର
ଭଲ ଗଲୁଆଛି ମୋରିଷ ଓ ଧେଷିବୁ ହେଲୁ
ପଚାର ନାହାନ୍ତି । ଫ୍ଲୋଟର ବାରବାର ହେଲୁ
ଅଛି । ମୋଟରେ ରପ୍ତାନିର ବଜାର ମନ୍ଦ
ଅଠିର ।

ପ୍ରେସ୍ ଅହିତ୍ତିଥା କୋଲାରୁ ଯେ ମୁଖଗୋ
ନ୍ଦରିତିବାଗା ଉଲମ୍ବନଦର୍ଶମାଦର ପାହେଳ
ଗ୍ରାମହରରେ ଗୋଟିଏ ଫ୍ଲୋଟ ହୁଏବା
କାରଜାନାପର ହୃଷକ କରିବେ । ଏହିରେ
ଦୂରଗ ଛନ୍ଦ ବସିବ । ଏହିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟ କରି
ତବ୍ରତ ପଞ୍ଚରେ କହି ହୃତିକର ।

ହୁଣି ସେବୁଥରେ ଗଭମାନରେ ତଥ-
ହଜାରଙ୍ଗଳୀ ମାସୁଲ ଅଦୟ ଦୋଷହଳ
ଅର୍ଧକୁ ପ୍ରତିଦିନ ହାରୁଶାରରେ ଛାଇରଙ୍ଗଳୀ
ଆଦାୟ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ସେବୁର ବନ୍ଦି
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧ ହେବା ଗାମାନ୍ ନୁହଇ ମାତ୍ର କଳିବଜା
ଦନ୍ଦରେ କମିସରମାନେ ଅଗାକର୍ତ୍ତ୍ତା ଯେ
ମାସୁଲର ଘର ଉଣା ବରିବାକୁ ଗଚ୍ଛିମେଶ୍ଵରେ
ଅନ୍ତରେ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଜୟେ ଅମାରକ ବନ୍ଦିଗର୍ଭ
ତୁମଣ କରିବାକୁ ପରିଅହୁନ୍ତି । ନେଥାଳ ଦେଖା
ଦେଖିବା ଯାହାକିର ମୋଷ ଉଦେଶ୍ୟ ଆମ
ଏ ଯାହାରେ ସଂଖ୍ୟାକାଳୀନ ଉତ୍ତରାଧିଷ୍ଠେ କାହାରେ ।

ଶ୍ରୀ—ଏହି ଉତ୍ତଳବୀରଙ୍ଗା ସହିତ କଟାଇଲୁ
ଦାବଜାର କଟାଇପାଇଁ ଦିନମାରିଛି ଯରାକିମୁଦେ
ମନ୍ଦିର ଓ ସର୍ବରାଜ ହେଲା ।

ଶାଖା

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ର ୧୦ ରଜ ମାହେ ଫିବୃଏଶ୍ୱର ସନ୍ ୧୯୭୫ ମସିହା ।

ט' ט' ט' ט' ט'

ଶ୍ରୀ କନ୍ତୁଗେଣର କୃତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତପର୍ବତ ପ୍ରକାଶ
ନମାରେ ସାଥୀର ହେବା ଅଗାମୀ ସମୟରେ
ପଞ୍ଚକା ପ୍ରତ୍ୟେଷୀରେ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଶକାରେ ୧୯୫୨
ବର୍ଷର ନୂତନପଞ୍ଚକାରେ ବେଶେବ ଦିନର
ପ୍ରତ୍ୟେଷମାନଙ୍କୁ ସାଥୀ ଲେଖିବାକୁ ବେଉଥିଲା
ଏଥକୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଏହି ଯେ ଲେଖିବାରୀ ସମ୍ମାନକରେ
ପାଦଧାର ହୋଇ ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞବର
ମହାପଦ୍ମକର ଅବାଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ହେଲେ
ଅମୂଳ ଚିତ୍ରକାଳ ପରିଶ୍ରମ ଉଚରାର୍ଥ ହେବ ।
ମେଷ ଦି ୧୯ ନ ବୈଶାଖ କୃଷ୍ଣପୁରାଦିଶୀ ରକ୍ତ-
ବାର ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତ ଶୁନ୍ଦରାହା ହେବ ଶ୍ରୀପୁରାଶୋ-
ତମଶେଷରେ ସମ୍ପେଦ୍ୟାଦିଶୀତ ଦି ** ଶକ
ସକ । ** ମିଶ୍ରରେ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତ ହେବ ।
ଘର । ୫୫ ମିଶ୍ରଠାରେ ବାୟବ୍ୟାଗ୍ରେଷ୍ଟ ବୋ-
ଶାୟାଜ କନ୍ଦୁ ଶୁନ୍ଦରେଶୀ ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଳ ସିଦ୍ଧୋ-
କିଣାଂଗାନ୍ତର ଦିନିଆଧୀପଦେଶରେ ଲିଙ୍ଗ
ହେଲା ପରି ଶୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ହେବେ । ଉତ୍ସନ୍ତର
ଅର୍ଜନିନ୍ଦାକାଳରେ ଶୁନ୍ଦରିମ୍ ପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ
୫୫ ମିଶ୍ରଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବ । ଏ ଶାଶ୍ଵତ
ତାରେ ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳର ନମ୍ବୁ ହୋଇଥିବା ଦିକ୍ଷିଣ-
ଶୁନ୍ଦର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଦେଶରେ ମନ୍ତ୍ରଳ ସଂଖ୍ୟାନ୍ତର
ପ୍ରାକର ଅର୍ଜନିନ୍ଦାକାଳରେ ଶୁନ୍ଦରିମ୍ କର୍ଗତ
ହେବ ଗ୍ରହଣାଦ୍ୟନ୍ତକାଳ ଘ । ** ମିଶ୍ରକୁ
ଦି । ୮ ଲିଙ୍ଗ କନ୍ଦୁ କିଷ୍କରେଶୀପର ଆଇ
ଠିକ ପୂର୍ବଦରରେ ଉଦୟ ହେବା ହେତୁର
ସୁରଣ୍ଗେଶ୍ଵର ଦିକ୍ଷିଣେ ଉଦୟ ରେଶୀରେ ଉବଜ-
ବର୍ଷ ସାମାନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଏହୁପାରେ
ହେବ । କେବଳ ମାଦରର ପୁଲଙ୍କୁ ଶୁନ୍ଦେଶ୍ୟ
ଓ ଝର୍ଣ୍ଣ ଦେଖା ଯିବ ନାହିଁ । ପୂର୍ବଦେଶକୁ
ଶ୍ରୀ ମୋଷ ଉତ୍ସନ୍ତରେ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ । ନେ-
ରତ ଓ ପରିମଳ କୁମାରିକା ଓ ଉତ୍ସନ୍ତିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନୁମନ୍ତଳର ଶୁନ୍ଦର କର୍ଗତ ହେବାର ଦେଖା
ପର । ଏ ଗ୍ରହଣର ପରିଲେଖ କିମ୍ବାଶରେ
ଅଛି । ଏଥୁପର୍ବ ମେଷ ଦି ୧୨ ନ ପାହାନ୍ତି
ଏ ଶ୍ରୀମାନ୍ କେଣ୍ଣା ଯୋଗ ତାମ ଦିକ୍ଷିଣେ
ବାତଳା ଅନୁରରେ କନ୍ଦୁ ଉତ୍ସନ୍ତରେ । ୨୦୯

କ ୨୦ ଜ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଳ୍କରୂପୀ ଶୁଦ୍ଧବାର ସାଧୁ-
କାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରମ୍ବ ଦିକ୍ଷିଣହେମରେ ଚିତ୍ରାନ୍ତଶହ
ଲାଗିବ । ଉନ୍ନାଥ କ ୨୦ ଜ ସାଧୁ-କାଳରେ
ବୃଦ୍ଧଶ୍ଵର ଦିକ୍ଷିଣେ ତରିଅଂଶ ଶୁଦ୍ଧ ଦୂର ରହିବେ
କିମ୍ବା କ ୨ ଜ ସାଧୁ-କାଳରେ ଶବ୍ଦଶ୍ଵରଙ୍କ
ଦିକ୍ଷିଣେ ୨୭ କଳା ଅନ୍ତରେ ମଞ୍ଚଳ ରହିବେ ।
କିମ୍ବା କ ୧୯ ଜ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ବୃଦ୍ଧଶ୍ଵରଙ୍କ
ଉତ୍ତରରେ ଏକଅଂଶ ଶୁଦ୍ଧ ଦୂର ଦୃଶ୍ୟ
ହେବେ । କିମ୍ବା କ ୨୮ ଜ ରାତ ଦ ୧୩ । ୧୦ କୁ
ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତର ନେମିରେ ତୁତୁକ ତାର ଲାଗିବ ।
ମନ୍ଦିର କ ୨ ଜ ସାଧୁ-କାଳରେ ଶବ୍ଦଶ୍ଵର
ଦିକ୍ଷିଣେ ଶକ୍ତିକଳା ଅନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧ ରହିବେ ।
ଏହି ଦିନ ରାତ ଦ ୨୦ ଶକ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଦିକ୍ଷିଣ-
ନେମିରେ ଦୂରକଳା ଅନ୍ତରେ ଚିତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ
ହେବ । ମନ୍ଦିର କ ୨୫ ଜ ଶବ୍ଦବାର ରାତ
ଦ ୧୩୪ ଲିତାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରମ୍ବ ପ୍ରାଚୀନ୍ୟକୋଣରେ
ତୁତୁକାର ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଗ୍ରେ ଦ ୧୩୪
ଲିତାଠରେ ବାୟୁବଦୋଶରେ ନିର୍ଗତ ହେବ
ଅନୁର୍ଭବାଳ ଦ ୩୪୦ ଲିତା କୁମ୍ବ ଦ ୧୮ ଜ
ବୋମବାର ସୁର୍ଯ୍ୟାଦୟାଦ ଦେଲ ଦ ୧୨ ଶକ୍ତି
ସୁର୍ଯ୍ୟାଦୟ ଦିଗରେ ଚନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚଶ ଶୂନ୍ୟ
ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଶୁଦ୍ଧ ଦିକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଶୁଦ୍ଧ ରହିବେ ।
ମାନ ଦ ୯ ଜ ଚେତକୁଷ ଦୂଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ରହିବାର
ରାତ ଦ ୩୩୦ ଲିତାକୁ ଚିତ୍ରକୁ ଲୋପ କରି
ତୁତୁ ଉଦୟ ହେବେ । ପୁନରୁ ଅର୍ଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତାର
ଚନ୍ଦ୍ରମ୍ବ ଥାରେୟ କୋଣରେ ଚିତ୍ର ନିର୍ଗତ
ହେବ । ମାନ ଦ ୧୮ ଜ ଚେତଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ରରୀ
ଦୂରବାର ସାଧୁ-କାଳରେ ମଞ୍ଚଳ ଉତ୍ତରେ
୨ ଅଂଶ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଦୃଶ୍ୟ ହେବେ । ପୁନରୁ
ଏହି ଦିନ ରାତ ଦ ୨୦ ଶକ୍ତି ଉତ୍ତାର କୁତୁହାଯୋଗ
ତାର ଚନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବରେ ଭର ଦ ୧୩୩ କାଳ ଆଜ୍ଞା-
ଦିତ ହେବ । ଏପରି ପଞ୍ଚଦିନ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତି
ସମାଗମ ଯେ ଲେଖାଗଲ ଏମାଗ୍ର ବୈଶାଖୀ
ଦିନରେ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି କୁନ୍ତୁ ପ୍ରବେଦ
ଦୂର ହେଲେହେଁ ସେପରହର ଭରବାର ଯୋଗ୍ୟ
ନୁହେ । ଯେହେତୁ କରୁଛିଦିତ ଚିନ୍ମାନରେ

କେ ଶୁଣ ମନ୍ଦିର ସମାଗମରେ କାଳ କେ ବିଷେ-
ପର ପ୍ରବେଦ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧ
ସିବାନ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଗ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସମାଗମରେ
ଦିନ ଭେଦକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ସମାଗମରେ ଦିନ ଭେଦକୁ
ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରହଳାଦରେ ଲିଙ୍ଗ ଭେଦକୁ ଅକାଶ
ମଣ୍ଡଳକୁ ପ୍ରହଳାଦ ଗହନରୁ ହେବୁଛି ଗହନ
କର ନାହାନ୍ତି । କହୁଣ୍ଡୋହରୀମ ଭେଦୋପି ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଯେବେଳୁ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ସତକ ବିଜା-
ନ୍ଦରେ ଥୁବା ବାରବିଷୁର ଓ ମାରକୋଣା ଓ ଦାହା-
ନଗା ଓ ମୂଳପ ଏପରି ଘୃବକାର ଫି କଜାରକୁ
ଏବବାଟି ହିସାବ ଲାଙ୍ଘନୀବାହେଲି ଜମିମାନ
ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରର ଯାନ ବିଚରିବାହେବଳକର ଅଛି ବିହୁ
ସେବଜାର ଜମି ମର ଉଚ୍ଚର ଜଳମ ସହିତ
ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରର ଏପ୍ ବାନିଧାହେବଳକିଦ୍ଵାରା ଶୁଷ୍ଟ
ବିକ୍ରିରେ ଫି ବଜାର ପାଞ୍ଜିଙ୍ଗ ୪ ୫୦ କାର
ଉଚ୍ଚରେ ବିକ୍ରି ହେବ ଅଭିବଦ ଏ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତବଧିକୁମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଅ-
ଯାଉଥିଲୁ ଯେବେଳୁ ବନ୍ଦନ୍ତି ଉକ୍ତ ବଜାର । ଇ ।
ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ଜରୁଦ କରିବାକୁ ବାଜାର ରଖିଥିବେ
ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ପଦଗ୍ରାମ କେଉଁ ବଜାର
। ଇ । ବୃଦ୍ଧିରୁ ଦେବେ ଜରୁଦମନରେ ନେବେ
ଉଚ୍ଚର ଏତିଲା ପ୍ରଗଂଧିତ ବାହେବଳୁ ତାକିଦ୍ଵାରା
ଜଣାଇ ଜଦପରେ ଅପେ କିମା ମୁକ୍ତାରପ୍ରାଣ
ଏ କ୍ଷେତ୍ର ମୁକ୍ତାମରେ ମିଶ୍ରର ଏପ୍ ବାନିଧାହେ-
ବଳ ଦ୍ୱାରେ କଟକବଣୀ ନବିଠ କୋଠିଠାରେ
ହୋଇଥିବ ଜାହା ଏକମୁସ୍ତ ଆଷନ୍ଦୀ ଅପ୍ରେଲ-
ମାସ ଜା ୧୫ ଶତାବ୍ଦୀ ଦାଖଲ କର ଦ୍ୱାର
ମୁତ୍ତାବକ ଉଚ୍ଚର ନୟତିତ ଓଗେର କର
ନେବେ ତା ୧୫ ରିଂଗ ମାହେ ଫିରୁବାରୀ
ହଜା ୫ ୨୫ ମେଲା ।

F. BOND.

ମୁଲାକାଶ ଦେଖ

କୁଳ ମୀତ୍ରୀ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୧୦୯

ପତ୍ରିକା

ଜାଗରଣ ଫେବୃଏଟି ସନ୍ଦର୍ଭମିଥାମୁ । ପାଲଗୁଡ଼ ଦିନାନ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭମାଲ ମନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାଗମାସୁଲ ୫୫୫/

ଛନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଚ୍ଛାବରଷତ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବଜାଲା ଏଲକାର ଡେପ୍ଓଟିକ୍‌ଲେ-
କ୍ଲିରିଙ୍କର ଉତ୍ତରମ ବେତନ ୩ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ମାତ୍ରମ ଦେଇବାର ଯେଉଁ ଦ୍ରୋବ ଲେପ୍ଟରକଣ୍ଠ
ବକର୍ତ୍ତର କରିଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍�ମ୍‌ମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଜାହା
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଦରିଅଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ବରପ୍ରଦେ-
ଶର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ନେଇ ଏଥରେ ଅପନ୍ନୋକ୍ତହେବେ
ଜାରଣ ଲେପ୍ଟରକଣ୍ଠ ବକର୍ତ୍ତର ଅତି ସୁବିନ୍ଦର
ପୂର୍ବକ ଗବର୍ଣ୍�ମ୍‌ମେଣ୍ଟକୁ ଅଧିକା ବ୍ୟଦରେ ନୀ
ପକାଇ ଏପବାର କିମ୍ବରେଣାର ବାର୍ଷିକାରକ-
କର ବେଳନବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ।
ଅଧିକାବ୍ୟକ୍ତି ନ ପରିଚ୍ୟକରେ ଯେବେ କର୍ମ-
ଗର୍ଭକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନତିର ଅଶା ନ ଦେଇ-
ଦେ ତେବେ ଅତି ବିପ୍ରଥେ ଏ ଉନ୍ନତି ଉଦ୍ଦେ-
ଶ୍ୟମାନ ଦ୍ରଷ୍ଟାଳ ହେବ ।

ହେବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ଗରିବୋଷିକ ବିନ୍ଦୁ
ଯେଉଁ ବାପ ଅନ୍ତର ହେବ ଜାମାର ମୁଣ୍ଡ କାଟି
କିଅ ବିକ । ଅମ୍ବେମାନେ ବର୍ତ୍ତକାଳର ଏପର
ଆଜ୍ଞା ସକାଗେ ଅଗା ବରିଥିଲୁ ଏବେ ବନରେ
ଜାହା ଅସିଲା ବଜା ସୁଗର ବିଷୟ ଆପର ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଭରବା କରୁ ଯେ ଡେଇରାର
ବେଳାମାନେ ଏଥି ପକ୍ଷରେ ମନୋଯୋଗୀ
ହେଲେ ଜାହାଙ୍କର ଅନେକ ଲାଗ ହୋଇ
ଆଗବ କାରଣ ବିଷାକ୍ତବର୍ଷ ଧରିବା ବିଷୟରେ
ଜାହାଙ୍କ ପରି ଅନ୍ତର ବେହି ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି ।

ଦୀର୍ଘକାଳ ମହାବ୍ରତ ଯେ ସମୟରେ
ବଳକରାକୁ ଅସ୍ଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ବିଶାରତାର
ଚିନିକଟକା ମୂଳର ରହାଦ ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ଦେଖି ଯାଇଥିଲା । ମହାବରା ମହାମାନ୍ୟ ଗବ-
ର୍ତ୍ତିରତେଜରଳଙ୍କ ସର୍ବ ସାଙ୍ଗାତ କରିବାକୁ
ଅସିଥିଲେ ଏ ପ୍ରକଳିତ ପ୍ରଥମଗ୍ରାହରେ ଗବର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଟ ଜାହାଙ୍କର ବିଷା ସୁରକ୍ଷର ହେତୀରେ
ପଲଟମାୟୀ ସିଥାମ୍ବାକୁ ପବିତ୍ର ରଜାଇଥିଲେ
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଚୌରଥି ଏପର ମୂଳବାନ୍
ଦ୍ରୁବ୍ୟରୁ ଅପହରଣ କଲେ ଏଥିରେ ଏକା
ନଗରବାସୀ କାହିଁକି ସମ୍ଭାବନ୍ୟ ପ୍ରକରିତ୍ୟ
ସାହେବ ଅଭିନ୍ଦନ କମାଲକ ଏ ପୃଷ୍ଠର ହୋଇ
ଥିଲେ ଏ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା କେବେ ଅଗବେବ ଜା-
ହାକୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ମହାବରି ୩ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏ
ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରକଳିତ ସାହେବ ୩ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା

ପାରିଶୋଷିକ ଦେବାକୁ ଅଜାକାର କରିଥିଲେ ।
ପୁଲର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତରକାଳର ବ୍ୟବ ତୋରି
ଥିଲେ ପରିମେଳନରେ ବାରିଥିବାଯାକାର ଉ-
ନ୍ତରେକାର ବାରୁ କଳନାଏ ବୋର ବେଳମା-
ନକ୍ଷାଧର ଅପରୁତ ପ୍ରମ୍ବନା ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ-
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହୋଇବେ କଲାକାରୀ
ପୁଲର ମାମ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ କୋତିଲେ
ଦିବାକ୍ରିୟର ମହାବର ଅମ୍ବାନକ ପବର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଟର ପୁଲର ମହାବର ଜାଯନ୍ତୀ ବଜି
ଦିନା କରିଲେ ଏ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ
ଲଜ୍ଜା ହୁଅନ୍ତା । ଯାହା ହେବ ବଜାକାର ମୈ-
ରଙ୍ଗ ସାହପକ୍ଷ ଧନ୍ୟ ଦୋହିରାରୁ ହେବ ଯେ
ଏବେ ପରିବକୁ ଅନ୍ତରକ କର ଏପବାର
ହାନରେ କେବେ କରିଅଛନ୍ତି । ପୁଲର ଧନ୍ୟ-
ବାରେ ମୈବନାଜେ କହିଲେ ଯେ ଜାହାଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଏକବିଧକୁ ପଥମେ ମୁଲ୍ୟବେଶ ଧରୁ
ମହାବରକ ବସାଇବରକୁ ଯାଇ ଯେବେଂଠରେ
ସିନ୍ଦୁପରୁ ଥିଲ ଦେଖି ଅନ୍ତର । ତହିଁ ଜାହାଙ୍କ
ବିଧରେ ପାତେର ତେଉଁ ପରେପତି ରେଖା
କଲେ ।

ଦେଖେନା ଅଧିକ କାଳ ।
ଦେଖେନା ଲୋକାର ଅଧିକ ମନ୍ଦମାନ
ସଂଖ୍ୟା ଉପର କରିବା କାରଣ ବରପାନ୍ତରେ
ବ୍ୟବହାରକ ଦେଖିବା ବରିଦିନର ଅଗବ ହୋଇ
କରିବାରରେ ଥିଲ ଏ ତହିଁ ବନ୍ଧୁରେ

ଅନେକ ଚିତ୍ରାଳଙ୍କ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଓ ଆବେଦନ-
ପଦମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏ ପଦ-
କାରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି ର ଦେଇବାର ବିଦେଶୀ
ହୋଇଥାଏ ସେ ବୁଝି ପଢ଼ିଛୁ ପାଠକମା-
ନ୍ଦ୍ର ଦେବାର ନାହିଁ । ଲିଳାମାର ଜା ୧୭ ର
ଖରେ ଏହି ପାଣ୍ଡିଲି ଗେଷକୃତିଧବୀକ
ବିଦ୍ୟୁତି ଦେବା କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସାକ୍ଷରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲାର ଅମୂଳଙ୍କର ଅଛନ୍ତି ପାଣ୍ଡି-
ଲି ସର୍ବ ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବୁଝି ଦେବାର ସହେବ ଏ
ପାଣ୍ଡିଲି ଦର୍ତ୍ତମାନ ବିଦ୍ୟୁତି ନ କର କିମ୍ବା
ବାଲ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରଖିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଜାହାଙ୍କର
ହେଉ ଏହି ଯେ ଭାକୁ ପାଣ୍ଡିଲି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଅପର୍ଦି ଦୋଷରୁ ତିନିଧିରେ
ଅବସ୍ଥା ଅଦ୍ୟାତର ଅବସ୍ଥା ଜଳ ନ ଥିବା
ଅପର୍ଦି ପ୍ରବଳ ଓ ଅପାଞ୍ଚ ଜାହାଙ୍କର
କିମ୍ବା କରିବାର ଉପାୟ ଦେଖେଯାଉ ନ ଥିବାର
କିମ୍ବା ଅପର୍ଦି ପକାଗେ ଅବସ୍ଥାକୁ ହିତକର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁବିଲ ରଖିବାର ସ୍ଵର୍ଗପୁରୁଷ ନ ହୁଲୁ
କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ରଖିଲାର ଲେପନ୍ତନାରୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସହକୁ କଣେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ଅବସ୍ଥା ଅଦ୍ୟାତର ଅବସ୍ଥା ମୁହଁ
ଗୋଧନ ପରିରେ ସେ ଦେଇବାରେ କିମ୍ବନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହା ଅଳ୍ପକାଳ ଫ୍ରାଙ୍କରେ
କାହିଁମେଣ୍ଡେ ଶ୍ରୀଦ୍ୱାକ୍ଷର ବିଦେଶରେ ଅଜ୍ଞାନ
ସଙ୍ଗମେ ପ୍ରେରଣ ଦେବ ଓ ସେ ସବୁ ବିଦ୍ୟମ
ମନୋକାଳ ହେଲେ ସେ କିମ୍ବରେ ସ୍ଵର୍ଗ
କୁତଳ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ହେବ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଟିଲିକିଷ୍ଟପୁରୁଷ ପାଣ୍ଡିଲି
ଦର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତିରୁପେ ପରିଣାମ ହେବାର
ଉଚିତ ନୁହଇ ଦୀର୍ଘ ଏମନ୍ତ ମୌଳିକ ଦେଖା
ଆଏ ଯେ ଭାକୁ ସବୁକିମ୍ବନପୁରୁଷ ଏହି ଅଜ୍ଞାନର
ମଧ୍ୟ କେତେକାଣ୍ଠ ଟଙ୍ଗୋଟଳ ଦେଇବାକୁ
ହେବ । ଏମରେ ଦେଖେଯାନ ଅଧିକ ବାଲ
ଦର୍ତ୍ତମାନ ହୁବିଲ ରହିଲ ଏ ଭାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ହେଲେ ଏହା ବିଦ୍ୟୁତି ହେବ ନୋହିଲେ
ଏହିମାର ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଗେଷ ହେଲା ।

ଦେବତାଙ୍କା ଅପିଲି ବାଲ ଜରୁରିବର୍ଷର
କିଶୋରରେ ଦକ୍ଷାଦେଵର ସହାଯାତ୍ମକାଙ୍କ
ପରିଚିତ କରିଥିଲା ଓ ଗ୍ରାସକୁ ହବ ହାତମୁ
ବାହେବ ଯେନାହିଁ ଏଥର ପକ୍ଷପତ୍ର ଥିଲେ
ଏହା ଆରାଜ ଦେବାର କଳମ୍ ମାତ୍ର ତ ଖୁବ
ମାତ୍ର ଅମୂଳନକୁ ଲେଖନ୍ତକୁଣ୍ଡବର୍ତ୍ତରଙ୍କ
ହେଉଥି ଅମ୍ବେନେ କେବଳ ଏଥି କାହାରେ

ମୁକ୍ତ ପାଇଲୁ ନିଜ ଚାଳେ ଅମୃତାନନ୍ଦର
ଭାଗ ମଞ୍ଜଲର ଆଗା ବର୍ତ୍ତଳ ବାରଣ ଟିଲ
ଦ୍ୱାଳତର ଅହସ୍ତ୍ରା କନ୍ଦିତ କରିବାର କେବ୍ରୀ
ହେଉଥିଲା । ଏରୁ ରହିରେ ଫଙ୍ଗିବିଯେ ମଦ୍ଧା
ମାଧ୍ୟମରେ ମନୋବିର ଯଥାର୍ଥ କଳାକାର
ନିଜ ବନ୍ଦୀରେ ଦେଖେନା ବିଶ୍ଵାଳୟମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥିବନି ଏଥିରେ
ଯେ ମଦ୍ଧମାଧ୍ୟମରେ କୁରକ୍ଷରର ବିଜନ
ଦୋହାରାହିନ୍ତି ବନ୍ଦୀର ନାହିଁ ଓ ଯେ ସ୍ଵଳ୍ପ
ଦେଖାଯି ଲୋକଙ୍କ ଅରସାୟ ପାଇବାକୁ
ଏତାଦୁର ମନୋଯୋଗ ସେ ସ୍ଵଳ୍ପ ଅମୃତାନନ୍ଦ
କିମ୍ବା ବୋଧ ହୁଅରେ ଯେ ଏ ବିଷଦ୍ବରେ ଯେ
ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବେ ତହା ସମସ୍ତାନୀ
ରଣକୁ ମନୋଷକର ହେବ ।

ତେଣା ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଗଠମୁନଶ୍ଚ
ଦିଲ୍ଲୀପନର ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଲକ୍ଷଣପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବିବ-
ରାଶ ଦକ୍ଷଳକ ବରାପକ୍ଷ । ଯଥା—

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା କି ଏହା କିମ୍ବା ଏହାର
ଅନ୍ଧାରରେ ଦେଖିଲା କିମ୍ବା ଏହାରେ
ଦେଖିଲା କିମ୍ବା ଏହାରେ ଦେଖିଲା କିମ୍ବା
ଏହାରେ ଦେଖିଲା କିମ୍ବା ଏହାରେ ଦେଖିଲା

ଯଦିୟି କି ବଜାର ଦୁଇଁ ସବାହେ
ଗଜ ବର୍ଷର ମାତ୍ରିକ୍ୟ ଅସୁକ ହେବାର ମେଳେ
ଯାଏ ତଥାତ ସାଧାରଣରେ ଫିନମଣ ଏଠା
ବାଣିଜ୍ୟ ବଚିବାର କ୍ଷେତ୍ର ଲାଗି ହେଉ
ଅଛି । ମୂଳବାଲ କରେ ମନ୍ୟ ଯାଇଥାଇ
ଓ ଅକ୍ଷୁପରିମାଣରେ ଏ ପ୍ରଦେଶ କାଳ ପ୍ରଦେଶ
ଉପକୁଳ ପ୍ରିକ ଆଜ୍ୟନ୍ୟ ହାନକୁ ଧାରାବିନ୍ଦି
ପରିରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାଏ
କିମ୍ବା ବଜାର ଥାର୍ମିନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇଥାଏ

କରିବା କଲ ଜ୍ଞାନାଳ ସହାଯେ ଡେଇଯାଇ
ପ୍ରଥାଳ ବନ୍ଦର ବିଷୟର ଅଧିକ ଓ ଉଚ୍ଚବିଷୟରେ
ଏ ପ୍ରାଚୀନତା ଉଚ୍ଚମୁଖ୍ୟ ଯୋଗ କରିବାର ଯେ
ସମସ୍ତ ବିଅୟ ହେଉଥିଲୁ ଜହାନ୍ତର କୋଣ
ହୁଅର ଠାର କାରବାର ଅନେକ କଟି
ହେବ । ବିଷୟରଠାରେ ବସନ୍ତ ବିଶାଳବାର
ଛବିମ ଯେବେ ଦୟାଳ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚବିଷୟ
ଯେତିମନ୍ଦିନ ଧର୍ମ ଜ୍ଞାନାଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ବିନା ଅହିବା କରିବ ତେବେ ବିଷୟର
ମାନ୍ଦାର୍ଥ କହୁଥିଲୁ ବଢ଼ିର ଓ ବନ୍ଦବାନୀର ଏହାଠ
ଫେବ ରହ ପାଇବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏଥା କେବେ
ଦୟାଳ ହେବ ବେଳୀ ଯାଏ ନୃପାରେ ।

ପାଞ୍ଚମିକ ।

ଡେଶାବସିମାନେ ଏତେ ପାଇ ଗାଁଛି କି
ଦ୍ୟନହାର ବରାନ୍ତି, ମୁଁକ ରଜ ଜରିବାସକାରୀ
ମାଳିନୀ କର ଚିକ ପକାଇବାଦୂର ଅପରା
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ରଜୁବର୍ଣ୍ଣରେ ତଥ ଜରିବାସକାରୀ
ଆମ୍ବେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଗାଥାରୁଁ ସେ ପାଇଲୁ
ଦ୍ୟନହାର ଜରିବାକର ସକଳପ୍ରାଜାରେ ଅଛି
ମାତ୍ର ବଜଳା ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଯାହା ଦେଖାଯାଇଲୁ
ସେ ଦେଖିବାକେ ପାଇଲାକୁ ଧର୍ମର
ପୋରେ ପାଇଲମାନ କୃତ୍ତି ହୁଅଇ ତେ
ଜହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ, ଜନର ଓ ମୁକାମ ପୁରୁଷ
ରେ ପୃଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ । ପାଇରେ ପକାଇବ
ଉଜାଗ ଶତମାନରେ ମୁହଁରେ ସୁରଜ ବିମ୍ବାର
କରି କିମ୍ବା ହୋଇଯାଏ ଓ ଅବସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ଯାହା ଆଏ ପାଇୟ ପେଟକୁ ଚାଲିଯାଏ । କିନ୍ତୁ
ଡେଶରେ ପାଇର ଦ୍ୟନହାର ସେପର ନାହିଁ
ତୋରେ ଲେବି ପାଇ ଜାଗାଥାରୁଁ ମାତ୍ର ମାଧ୍ୟ
କେବାରୁ ଓ ଗେବାଇବାଦୂର ମୁହଁକୁ କିମ୍ବା
ସୁରାପ କରିବୁ କାନ କହେ ହୁଅଗାନ୍ତ ତାଙ୍କ
ଓ ତେବେବୁ ତେମନ୍ତ ରଜୁବର୍ଣ୍ଣରେ ତିଦିକ କରିଲୁ
ତେମନ୍ତ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାହ ଦରପ୍ରାର ମଧ୍ୟ କର
କର ଦିଅନ୍ତି । ଏଥରେ ସେ ବି ମୋର ହୃଦୟ
ଆମ୍ବେମାନେ ଜାହା କର ନ ପାଇଁ କୋପତ୍ତମ
ଡେଶର ତା ପକ୍ଷରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥି
ପଦେ ଯେହିଁ ମଜ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଲୁ ଏଥି
ଦେବଳ ତହିଁର ସନ୍ଦର୍ଭ ବଦିଅଛି ଘର୍ମରୁ
ଡେଶର ତାଙ୍କ ବୁଝରେ ନାହିଁ କେବଳ
ପଞ୍ଚମାନରେ ଜୋହନେ ବିହୁର ଗୁପ୍ତ ମଧ୍ୟ
ଲାଗିରେ ଯେପୁଣେ ଥିଲ ଜାଗାର ଉଦେଶ୍ୟ
ପଞ୍ଚମ ଦେଶର ଦେଶାଯାଏ ମେମୁଲ କେବଳ

ଏବେ ପାନ୍ତିଲରେ ଅଧିକରେ ଗୁଆ ମେଳାର
ଛୁକ ମୁଣ୍ଡାବ ଖେର ଓ ପୋଗେ ଶଣ୍ଡର
ପ୍ରସ୍ତୁତିନ କି ? ପାନର ବିଦ୍ୟାର ଅଛି
ପ୍ରାଚିନ୍ତକାଳର ଅସବେଶରେ ହୋଇ ଆସି
ଅଛି ଓ ଦେବତାଦ ପକା ପନ୍ଥରେ ମନ୍ତ୍ର
ଆହାରକ୍ଷେତ୍ର ପାନ ଦେବାର ବିଦ୍ୟା ପାତ୍ର । ର
ମାନେ କର ଯାଇ ଅଛିବୁ ବାସ୍ତଵରେ ଆହାର
ଭାଜନ ମୂର୍ଖ ମୁକ୍ତା ଓ ଅଭ୍ୟାସ କରିବ
ପାନର ପ୍ରକର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଛି ଓ ଏଥରେ
ଆହାର ଜାଣ୍ଠ ହେବାର ଗଲ୍ଲି ମଧ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି
ଆଜେକ ଜିନ୍ଦବାଦ ମତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହାର
ବିବେଚନାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ପାନର ବିଦ୍ୟାର
ବୁଝି ହତକର ବିନା ଅନ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ କର ନାହିଁ
କୁଣ୍ଡର ପହିତ ଦୃଷ୍ଟିମୁଢ଼ି ପାନ ବେବାର
ପାର ଯେ ବିଦ୍ୟା ଭିନ୍ନମାନେ ପ୍ରତିକଳିତ ଅଛି
ଜାହା ଅଧ୍ୟକ୍ଷତ ହୁଏ ଅଛି ଏଥରେ ପ୍ରକର
ଉଦେଶ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ମୋର କେବଳ ଗରାରର
ଆପନାର ହାଥର ଏମନ୍ତ ନୂହି ମାତ୍ର ସବୁକ
ଆପରିବୁର ବୋଲି କଣେ । ଶୁଣ୍ଡ ଏଥିରେ ମୂଳ
ଭାବର ଅଛି ଶୁଣ୍ଡ କମ୍ପିଲେବ ଦୟାର ହୁଅଇ
ମୁକ୍ତା ଜାହା ଦେଖିଥିଲେ ହୋଇ କିମ୍ବାର
କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର ଏତେବେଳୀ ବନ୍ଦ୍ୟ ଦୋଷ
ପରିବାର କବେଣ୍ଟ ପରମାନ ପରିଷ୍ଠର ରଖେ
ଯାଏ କିନ୍ତୁ ଉପାଲେକ ଅନାଦ୍ୟାରେ ଯେଉଁ
ତାରେ ତୁମ୍ଭର ଅନାଦ୍ୟାରେ ସ୍ଥାନ ଦେଖିନ୍ତି
ଦେଖିବାରେ ଅନାଦ୍ୟାରେ ପାନପିଙ୍କ ପକାର
ଆପରିବୁର କରନ୍ତି । ଥରେ କୌଣସି ବୌତୁବ
କୌତୁକାପିଙ୍କ ପିଣ୍ଡିଚାନ୍ଦିକ ଦୋମହଳରେ
ଆଜେକ ଉପାଲେକ ବକ୍ଷରେ ହୋଇ ତୌରେ
କେବି ସପ ଉପରେ ଗୋଡ଼ ଲମ୍ବାଇଦେଇ
ଥିଲେ । ଅରିନେ ସକାଳେ ଦେଖିବାବେଳେ
କୌତୁକାଲେ ନାନାକାନ୍ଦରେ ପାନପିଙ୍କ ଓ ପାନ
କୁକୁରା ଜମା ଥୋଇଅଛି । ଉପାଲେକଙ୍କ
ଅଭିନ୍ଦିନ ଏହାକ ଅଗରଷ୍ଟର ଦେଖାଏ ନାହିଁ
ଯେବେ ବାହଙ୍କ ଏମର କରନ୍ତି ? ବେବଳ କୁ-

ଅଭ୍ୟାସ କରଇ । ପାଞ୍ଚ ଶହିନ ଯାହାକୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେଉଛାନ୍ତା ଅନାଧ୍ୟାବଦର କରିଗାଏବୁ
ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରେଖୀ କିଷେଷ କରି ନ ପରେ ମାତ୍ର
ପାଞ୍ଜାର ଦରକୁ ଅସୁନ୍ଦର କରିବାର କାହିଁଠାରୁ
କି ? ଦେବାଦୂଲୋକଙ୍କର ଏହିପରି କର ଆସି
ରୁଷର କରିବାର ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଛି କାଳି ପରି
ଭାବାଦିରେ ପାଞ୍ଜାର କାନ୍ଦିଲ ପାଇଁ ରାଜନ୍ତି
ମାନେ କିଷେଷ କରି ଥାଇବାକୁ ଭାବ ଆମ୍ବନ୍ଦିମାନେ
ଯେବେ ଆପଣା ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଆପେ କୋଣା କରିବା
କୁ ଯହି କରିବା ତେବେ କିଏ ଅମ୍ବନ୍ଦି ଏବେ
ଦ୍ୟନ୍ତିହାର କିଷେଷଟ କରିବ ? ଲତ୍ତୁଷମାରି ଜୀବ
ସାରରେ ଏ ବହୁ କଥା ଆଶେର ଆବଶ୍ୟକ କି କି
କଜା କଲକୁ ଅମ୍ବନ୍ଦିମାନେ ଏ ପସାବ ଲେଖିଲୁ
ଯଥ୍ୟରେ କୌଣସିପରିକାରେ ଗୁଡ଼ି ବବନ୍ଦ ଉଦ୍‌
ମୋହରେ ଦୂର୍ବଳ ଦେବ ତେବେ ଦେବାଦୂ
ଲୋକଙ୍କର ଗୋଟିଏ ରଚିବ ଶୁଭ ପରିବାର
ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବାଲେଘୁରବସିକର ପ୍ରାର୍ଥନାପ୍ରତି
ଲେଖନେବୁ ଗବ୍ରୂରଙ୍ଗର
ଉଦ୍‌ଧର ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖକଙ୍କରେ ଶବ୍ଦରେ ସାହେ-
ବକୁର ତେଣା ସନ୍ଦର୍ଭର କାଳରେ ବାଲେଶର
ବସିଗାନ ଯେତେପ୍ରକାର ଅର୍ଥର ମୋତନ
ନମିତ୍ର ଭାବାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲେ
ତହିଁର ଡକ୍ଟର ସେମାନ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲେନ୍ତି
ଓ ଗଲପୁକାଶିବ ଉଛଳିଦର୍ଶନରେ ଭାବା ମୁଦ୍ରିତ
ଦୋରାତ୍ମକ । ଚତୁରଟି କଟକଠାର ଗତ ନବ-
ର ମାସ ତା ୨୫ ଜାନୁଆରୀ ପ୍ରେରତ ହୋଇଥି-
ଲାର ଜଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଏକକାଳ କାହିଁକି
ଗାପନ ଥିଲା ବୋଲାଯାଇ ନ ପାରେ । ଯାହା
ହରୁ ପାଠକମାଙ୍କ ଗୋରାର୍ଥ ଅମ୍ବେନାନେ
ଥିଲା ଓ ଉତ୍ତର ଦୁଇକର ସନ୍ଦର୍ଭ ବବରଣ
ଲଭ୍ୟକୁ । ଯଥା—

ପ୍ରାର୍ଥନା—୧ କଲିକଟାର ମେଦିନୀଷୁର ତେ
ଜାଳଦୀ ବାଟ ମାତ୍ରାଜକୁ ଚେଲବାଟ
ମୀଳ । ୨ ଗଞ୍ଜାମ ଓ ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଡିଜାର
ର ଅଣି ଏକଶାସନର ଅଧୀନ କରିବା ।
ଶିଖାବିଷୟରେ ଡିଜାର ପ୍ରାନ୍ତବ୍ସ୍ତ୍ରା ଦୂରୀରେ
ପ୍ରଦେଶପ୍ରାନ୍ତର କରୁ ବିଶେଷ ଆନ୍ଦଳୁଳ ପ୍ରକାଶ
କରି ପ୍ରାଚୀକ ସବ୍ଦତ୍ତବିଜନରେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା-
ବୃତ୍ତର ପ୍ରବେଶିକା ପଶ୍ଚାତ୍ୟଯୋଗୀ ଏକ
କୃତ୍ତମେତ୍ର ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପନ କରିବା ।

୪ ଗଢ଼ିଲାତରେ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପୀ ବିମୁର କରିବା
କାରଣ କିଛି ବିଶେଷ ବିଧାନ କରିବା । * ଉଚ୍ଚ-
ଲାୟ ବଜାଳମାଳକୁ ମାତ୍ରଭ୍ରାଣ ଘିରେ ନମିତ୍ର
ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା । ୫ ବିଭାବିଲଙ୍ଘ
ନଦୀନୂହାଶରେ ଥିବା ଚତ୍ରାସରୁ କାଠି ସବୁତୁମେର
ଧ୍ୟୁତିଗର୍ଭ, ଲୁଜଳ ରହିବାର ଭୂପାଦ୍ଯ କରିବା ।
୬ ବା ଲୁଷ୍ମରରେ ଲବନର ମାସଲ ଭଣା
କରିବା । ଓଡ଼ିଆରେ ଭୂମିର ବିନାକାବସ୍ଥ
ଚିରଶ୍ଵାସୀ କରିବା । ୮ ସରଜମ୍ବ ଆଦୟ ନମିତ୍ର
ଜନିଦିରକ ତୁଗରେ ଯାର ସୁର୍ଯ୍ୟମାସରୂପ
କଠନ ନଥିମ ଜୀର ଅଛି ପ୍ରଜାକ ଦୃଷ୍ଟ ର କର
ଆଦୟ ପଞ୍ଚ ର ସେ ମୁହଁ କିଛି ନିମ୍ନମ କରିବା ।

ମାନ୍ୟବର ସାହେବଙ୍କ ଦୃତିର—୧ ଜାଲ
ବାଟେ କଳିକଳାଠାର ଓଡ଼ିଆପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନା
ଗମନର ସୁଧା ଗବ୍ର୍ରମେଷ କର ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏଥାଂର ଓଡ଼ିଆରେ ରେଲ ହେବାର ଆଜା
ନ ହୁଁ କାରଣ ଏକପ୍ରଦେଶ ସକାଶେ ଭବଦ୍ୱାରା
କାର ସୁଧା କର ଦେବାର ଗବ୍ର୍ରମେଷକର
ଥ ଦଳ ବସ୍ଥ ହେବା ଏ ବୃତ୍ତାବଳଙ୍କ ନନ୍ଦାର
ଚଢାବର ଭାଙ୍ଗି ଦିବା ସାଧ୍ୟତ ନନ୍ଦେ ।
ନନ୍ଦାପଞ୍ଚ ସଲକ କଲେ ଦ୍ଵିପକାର ଦିବ ଏକଥା
ଯଦି କର୍ଣ୍ଣୀକର କହନ୍ତି ତ ବ କର୍ମବରମୁ
ଦ୍ଵାରା ର ମାତ୍ର ଏଥରେ ଲେଖିଲେନେବୁ
ଗବ୍ର୍ରମେଷର ସ ନନ୍ଦ ଅଛି । ୭ ଲ୍ବଶାକର
ଦା ଲମ୍ବର ର ଯାହା ଅଛି କହୁଁ ର ମହାଜନ-
ମାନ୍ୟବ ଶତ ଦର ଛି ଏପରି ଆପକା ବୃଥା
ନାସ୍ତବ ର ଗତସନ୍ ପ୍ରତି ଏଥାରୁ ର ଶତକର
ଙ୍କ *୦ ଶ୍ର ଲେଖାଏ ଅସକା ପାଇଠାଲୁଣ ଘୋ-
ଲୁନ ସକା ଶ ବାଲେଖାରର ଲେକମାନେ
ନେଇଥିବାର ଲେଖିଲେନେବୁ ଗବ୍ର୍ରମେଷ ସାଦେବ
ଅନନ୍ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେବା ମାଜନକର
ତ ନ ହୋଇ ଲାଭ ହେବାର ନିଷ୍ଠ ଜଣା-
ପାଏ । * ଶିକ୍ଷାବିଷୟର ଓଡ଼ିଆ ସକାଶେ ଭାବ
ସୁମ ହୋଇ ନ ପାରେ ଯେବ ବଙ୍ଗଲା ର
ବ୍ୟତିବଜନ ମାନ୍ୟବ ପ୍ର ବଣିକା ଶିକ୍ଷାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦ୍ୱାଳୟମାନ ଥିବା ନ ଥିବାର ତାଇରେକଟି-
କଠାର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ । * ଉତ୍ତଳୀପୁ
ଜାଳମାନେ ମାତ୍ରଭାଷା ଶିକ୍ଷାପାଇ ଗୁନା ସହିତ
ପୁର ହେଲେ ଗବ୍ର୍ରମେଷ ସାଧ୍ୟଦ କରିବେ ।

ଏଥର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାଲେଗୁର ନିବା-
ର ଏ ଟି ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ କେବଳ * ଟି
ରୀତ ୧, ୨, ୩, ୪ ଓ ୫ ଜୟର ଉତ୍ତର
ଅଳ୍ପାଳ୍ପନ୍ତି ବାକ ଶୁଣେଟି ବିଷମରେ କିମ୍ବ

କହୁ ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଉତ୍ତରର ଅମୟ-ର ଲେ
ଖାଅଛି କି ‘ଏହି ଲିପିରେ ଏଥର ଆ ନକ
ଅନେକି ବିଷୟ ଅଛି କି ଯାହା ଆଜିଦିବର
ମହୋମୋର ପୂର୍ବାକ ବିବଚନୀ କରିବେ’ ।
ଏଥରୁ ବାଧ୍ୟ ହୃଦୟ କି ହେସର ବିଷୟର
ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ତାହା ମାନ୍ୟଦିବର
ମନୋ ଯାଗ ପୂର୍ବାକ ବିବଚନୀ କରିଅଛନ୍ତି ।
ବଳ୍ମୀ ଏହିପେ ମନକୁ ଶାନ୍ତିକା ଦେବାର
ହେବୁ ଅଛି ମୁଖରବିଷୟ ଅଟର ବନ୍ତୁ ଯେତୁ
ଲେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଆରହି
ସବୁ ନାହିଁ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥି ଲ ତାହାକୁ ବି
ବେଚନାଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ : ଦେବାର
ଆଶା ନାହିଁ । କରିଂ ଅତିଶ୍ୟାଙ୍ଗ ଉତ୍ତର ଦେଇ
ପଠାଇବାର ଅନୁମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ଉକ୍ତ
ଆଦିଦିନରେ ସେ ଅଭିଜ୍ଞାନ କରିବେ ନାହିଁ ।
ଯେସବୁ ବିଷୟର ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି ତହିଁ ର
୬,୭ ଓ ୭ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅମୋଳିକତା ଦର୍ଶାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ପାଦପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯାହା ବହୁଅଛନ୍ତି
ତାହା ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଅଧିକ ନୂହଳ କିନ୍ତୁ ତୁଳାମୂଳ
ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯେ ମାନ୍ୟଦିବ କିମ୍ବାତି ବିଗର
ନ କଲେ ଏଥରେ ଆମେମାନେ ବଡ଼ ଦୁଃଖର
ହେଲୁ । ପ୍ରଭୋକ ସବ୍ଦତ୍ତକଳନ ର ଉତ୍ସବରୀ
ବିଦ୍ୟାକୟ ନ କରିନ୍ତୁ ତହିଁରେ ବଡ଼ ଦୁଃଖ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତେଣାର ସାନାବସ୍ତ୍ରାପତି ବିଗର କର
ଯେ କରିଲା ଓ ତେଣାପତି ବିଶାବ ନ
ସମ୍ମରିରେ ଏକପ୍ରକାର ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର
ଦୁଃଖପତକ ହେଲେ ଏଥରେ ଆମେମାନେ ବଡ଼
ମନସ୍ତ୍ରାପ ପାଇଲୁ । ମାନ୍ୟଦିବ ତେଣାର
ପଦାର୍ଥର କର ଏଠାର ଅବସ୍ଥା କି କୌଣସି
ପଥେ ବଜାଲାଠାର ମନ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମୃତାଦିକ ଦୟିଗନ୍ଧ ରଜଙ୍ଗାତ ଗସ୍ତ
ସାଇ ରଜ କାଲ ଏ ନରରକୁ ପ୍ରଥାମନ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମେଳ୍ପାଦୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ଯେ କଟକିଶୋଭ ଉଚିତ ନାଲମାନ
ଗଲିଗାଏ ତା ୧୯ ଉଠାନ୍ତରୁ ମାର୍ତ୍ତମାନ
ତା ୨୫ ଜାନ୍ମ ପର୍ବନ୍ତ କାଣ୍ଡକ ସଂଘାର ନିର୍ମିତ
ବିତ ହେବ ଯଥା-ହାତେବେଳ ନାଲ ତାଳି
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ମାନ୍ଦୀ ହାଲ ।

ବମ୍ବେର ମୁଖିମାଜିମାଙ୍କ ମୋହରମ
ପଢ଼ି କୁଳଥରେ ଦତ୍ତ ଉତ୍ସବରୂପ ଅବରମ

ବେଳାର ଗୁଣ୍ଡମେଘାର ପ୍ରକାଶ ଅଛି ।
ତହଁପାଇଁ ସେଠାର ଘୁଲା କମ୍ପେନ୍ଦ୍ର ପାଏ
ଦୂରଜଳଣ ମୁଖଲମ୍ବାଙ୍କ ମୋହମ୍ମଦ ସମୟରେ
ମାନ୍ଦୁଷ୍ଟପେ ବ୍ୟାବାର କରିବାପାଇଁ ଉପଦେଶ
ଦେଇଥିଲେ ଓ ବାଲେ ମାନ୍ଦୁରଙ୍କ ହଥର ଏ
ସବାମେ ସୁଲବ ଯନ୍ତ୍ରାଧାର ପରିଚ ଥିଲେ ।

ସମ୍ପଦ୍ୟରେ କଲୁଛରେ ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ପନ୍ଥାର
ଜଳବିଚାନ ଉଠେ । ତେବେଦୟସୁଧ ଶୁଣେଥିବନ୍ତୁ
ଯେ ବବେଦାର ଶୁଣୁଥାର ହେବାରୀର ବଜା
ସୁନ୍ଦରର ନିଷାବକାଳୀ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ମା
ଶ୍ରୀ କରିଥିବନ୍ତୁ । କି ବନଙ୍କର ଗର୍ବ ଗର୍ବ
କୁପ୍ରରଙ୍ଗ କରିବ ଆରମ୍ଭ ନ ହେଉଥି ଲୋକେ
ଜାହାଙ୍କ ଗଢ଼୍ୟ ଅନ୍ତର୍ବକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେବାଳୀ
ଦିନିଲେଖି ।

ବମ୍ବେଇର ଆବତ୍ତାକମୋହି ତେଲିଷ୍ଟନ୍‌ମୁଦ୍‌
ମୁଦ୍‌ପାଇଥାଇଛନ୍ତି ଯେ କଳିମାର ତା ଏହି
ରଜରେ ସରକାରୀ ବାଲେଖାଇନ ଫୋରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବମ୍ବେଇ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଅତିବୋକେ
ଦେଇଥ ସଂଘରେ ଉହି ଅଭିନନ୍ଦ ବଗେହାକୁ
ଯାଧା କରିଥାଇଲୁ । ଏହି ଦେଶାଧାର ଯେ
ଆମ୍ବେନାହେ ଏହାକ ଅଭିନନ୍ଦ ବିଷୟରେ

ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଚମ୍ପକ ଥିଲା ।
ଗୁରୁମାନ୍ଦୁର କଣେ ପଥଦେଇବ ହକୁମେଟି
ଅଟରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ହୋଇ
ନାହିଁ ତଳ ଭର୍ଜାନ ସାହେବ ଏଠାରେ
ଯେଉଁହିରେ କାହିଁ କହିଥିଲେ ହୋଇରେ
ମୟ ମେହସ୍ତାୟ କଲାପକରି । ଦିନ ଦ ୧୯ ଶ୍ରୀ
୧୯୩୫ ମୁହଁ କେତେଯଥାମାବ କବେଶ ହୃଥିଲ
ଓ ମାନମାନ ହୁଟିବାର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵାଳ ଲାଗି ।

କଲିକତା ପ୍ରାଚୀରକୋର୍ଟରେ ଛଜ ଫିଅର ଓ
ମୋରସଙ୍କ ବେଠକରେ ଏହିଷୟ ଏବଂ ମନ୍ଦିରମା
କୃତି ହୋଇଥାଇ କି ଯେଉଁଠାରେ ନୁହେଇ
ଯେଉଁ ପ୍ରଧାନୀ ଲେଖ ସେ ପ୍ରଧାନୀରେ
ଏମନ୍ତ ସାଥରଣ ଲୁଚ ଅଛି କି କାଳିଗାନ୍ଧୀ
ବୌଦ୍ଧ ବିଶେଷ ଧର୍ମକାର କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆସ-
ଗା ସୁଧାର ଅନୁର ଉତ୍ସବ ମୋରେ
ବିବାହ ଅଛନ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ସୁଜା ଉଚ୍ଚ
ଧର୍ମନା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହାରୁ ଅଶ୍ଵା ହୁନ୍ତି
ଦରବୁ ସିକାଧାର ଅନେକ ନ ଦେବାର ଆସ
ଗାଇ ଅହାଳଜପଣ ଅଛି ।

ବର୍ଗେଥାରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତାପାଇଁ ଏତେଗୋଟିଏ
ପର ଲୁହସ ପେଣ୍ଠାହେବଳ ଦିନରେ ଦରା
କାହୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ହେ ଧେମାରକୁ ଦୂରଜା

ଦେବାକୁ ନ ପାର ସମ୍ମାଦଗତରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦେଇଥିବା ଯେ ଜାହାଙ୍ଗ କହିବେ କୌଣସି
ବର୍ଷ ଆଜି ନାହିଁ । ଉନ୍ନେଦଶାରିଛ ସଂଖ୍ୟା
ବୋଇଠାରେ ଉଠା ନହିଁ ।

ପାଦେନୀଧୂ ଲେଖନୀ ଯେ କଷ୍ଟପୁର
ବିର୍ତ୍ତମାନ ମହାବ୍ଲୀ ସାଧାରଣ ଦିନୀର ଭାର୍ଯ୍ୟରେ
ବହୁତ ବ୍ୟୁତ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ତାହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଧାନର
ସତକମ୍ପାନ୍ତ ଏମନ୍ତ ପରିମାଣୀ ଯେ କରିବିବର୍ଷର
ବତ୍ତି ସହରମାନଙ୍କୁ ଲହୁତ ଭରିପାରେ ।
ନଗରରେ ବ୍ୟାପାରକୋଳ ଜ୍ଞାନବାର ବନୋ-
ଦସ ସବୁ ପଞ୍ଚୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ପାଞ୍ଚଶିଲକ୍ଷ-
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତରେ ନଗରମଧ୍ୟରୁ ବିଦ୍ୟୁତ କଳ
ଯୋଗାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗମୀ କୁନ୍ତଲମାଧ୍ୟେ
ଅରମ୍ଭ ହେବାର ପ୍ରେସ ହୋଇଥିଲା । ଏପର
ଶୈଳକୁ ଜଳିବେବାର ଉପାୟମାନ ହେଉଥିଛି
ଦେଶୀୟ ମହାବ୍ଲୀ ଓ ଗ୍ରାମନବର ଏହି
ପ୍ରକାର ଦେଇଁ ରଖିବାର ଛାତି ଯେ ତହୁରେ
ବେମାନଙ୍କର ଜାମ ବ୍ୟକ୍ତିକାଳ ତିରସ୍ତରଣୀୟ
ରହିବ ଓ ପ୍ରକାମାନେ ମଧ୍ୟ କିମେଷ ଉପକାର
ପାଇଥିବେ ।

ମାଟ୍ଟବେଳ ବିଜ୍ଞାନଗରର ମହାଶୂନ୍ୟ ଗଲା
ମାତ୍ର ତା ୧୯ ଭାବରେ କଲିବାରେ ପଢ଼ୁଥୁ
ଅଛି।

ମିମଙ୍ଗର କଳିତମାର ଶା ୨ ରଜରେ ଏକ
ବରଷା ପତ୍ରଥିଲ ଯେ ୧୭ ବି ୩୮ ଲଙ୍ଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବହଲରେ ମଟିରସରେ ତମା ବୋଲେଥିଲା ।
ଏପରି ବରଷା ପତ୍ରବାରେ ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଇ
ହୋଇଥିବ ପାଠକମାନେ ଅନୁଭବ କରି
ଥାରବେ ।

ମୁଦ୍ରପତ୍ର

ବାହୁ ଦରେକୃଷ୍ଣ ଦୀପ କଟକ ବଜାୟା ୩ ୯
 ତବଳିରୁ କୁଳସା-ଦବ „ ଅଞ୍ଜନ ୩ ୯
 ବାହୁ ଧାନ୍ତରାଜୁ ଦୀପ „ ବଜାୟା ୩ ୯
 ସଜା କିଛି ମୁକଳା „ ୩ ୯
 ସଜା କି କି ନଦୀଗଡ଼ „ ୩ ୯
 ଏହି, ଅର, ଖୋଲା ଆହବ

କଟକ	"	୩୨୯
ଗୀ, ଉଦଳଙ୍ଗ ସାହେବ	"	୩୧୮
ଏଜନ୍	ଛାଲ	୩୧୯

ଏହି ଉତ୍ତଳପରିକା ସହରକଟ୍ଟର ଦିଲ୍ଲି-
ବାବଜାର କଟକଟିଶୁଣେ କଞ୍ଚାରଙ୍ଗ ଯନ୍ମାଳସୁଲେ
ମଦିଲ ପ୍ରସ୍ତର ହେଲା ।